

PHO

ΘΥΑΘΑΘΟΥ

ΤΗΣ ΕΝ ΒΛΑΧΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ το 1821 ΕΤΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΝΤΕΣ
ΠΑΡΑ

ΗΛΙΑ ΦΩΡΤΕΙΝΟΥ

ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝ: Π: ΠΑΤΡΕΩΣ

ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΝΤΕΣ

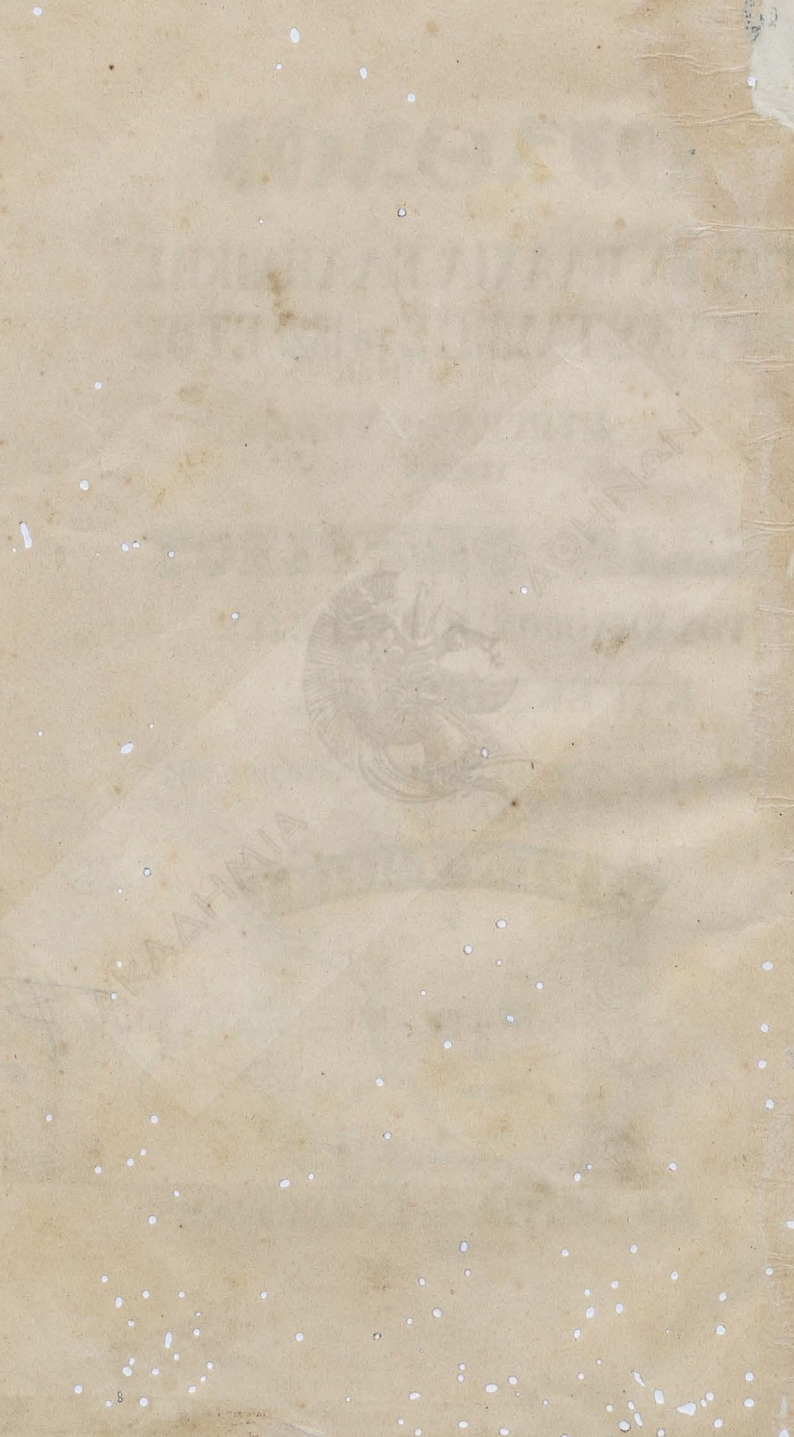
Δια την συνάφειαν τῆς Γενικῆς ἱστορίας τῆς
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΗΧΑΡ
ΕΓΓΡ. ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ τῆς ΣΑΚΣΟΝΙΑΣ

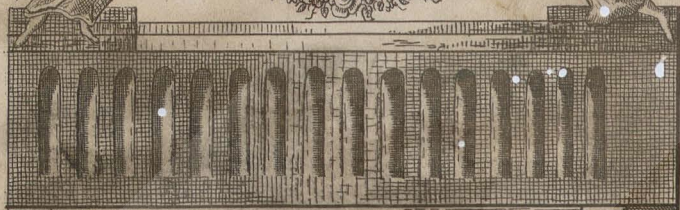
1346.

2

ΘΩΝΙ

ΤΩΙ Α΄
 ΑΝΑΚΤΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ
 ΑΝΑΤΙΘΗΣΙ.

Εκ της επιγραφής του Αρχαίου Μουσείου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ!

Η ΕΛΛΑΣ, τὸ λαμπρότερον καὶ
γλυκύτερον ὄνομα τοῦ παλαιοῦ,

καὶ νέου κόσμου, ἡ υπερήφανος διὰ τοὺς περικλεεῖς ἥρωας
καὶ Σοφοὺς ἄνδρας τῆς, ἡ ἔνδοξος διὰ τὰ φῶτα, τέχνας καὶ ἐπι-
στήμας τῆς, πρὸ τεσσάρων ἡδὴ αἰώνων, φθονομένη δι' ὅλας
αὐτὰς καὶ ἄλλας χάριτάς τῆς, ὑπέκυψε φεῦ! νὰ ὑποφέρει γεν-
ναιοψυχούσα τὸν τόσον βάρβαρον, τὸν τόσον ἀπάνδρωτον ζῆγον
τῆς δουλείας, ὥστε τὰ τέκνα τῆς, οἱ Ἕλληνες, σποράδην ἐπὶ
τὴν Ἰήϊνον περιπλανώμενα μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔθνων, συν-
αισθανόμενα καὶ συλλυπούμενα τὰ τραύματα, τὴν δυστυχί-
αν τῆς, προσέχον ἀσκαρδάμυκται διὰ τῆς ὑπομονῆς εἰς τὸ νὰ ἐπι-
τύχῃ τὴν ἀρμοδιώτεραν εὐκαιρίαν, νὰ δράσῃ μίαν ἡμέραν,
μὲ τὸν ἰσχυρὸν βραχίονά των, τὰς ἀλύτους τοῦ ἀνδραποδισμοῦ,
καὶ νὰ φανῶσιν αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς οἱ Ἕλληνες, σωτῆρες
τῆς βασιανζομένης μητροῦ των, καὶ καταφρονηταὶ τῆς ἐχθρικῆς
μάστιγος.

Ἡ ὥρα ἤγγικεν, ἔπαιν, κατὰ τὸ 1821 ἔτος, καὶ ἔ ὑπο-
δεδοσλωμένεσ Ἕλλησιν, τὸ ἔρμαιον τῆς σκληρᾶς τυραννίδος, ἐυ-
δὺς ἐφωπλίσθη, καὶ δράξας τὰ ὅπλα, ὤμοσεν ἀπορασιστι-
κῶς εἰς τὸ σημεῖον τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἡ Ἐλευθερίαν,

ἢ θάνατον· διατί; διὰ ν' ἀποτεινάξῃ τὴν ἀσπλαγχνον
δουλείαν, ν' ἀπολαύσῃ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ νὰ ἐξα-
σφαλίσῃ τὴν ὑπαρξίν του.

Ἦτον λοιπὸν ἐπάναγκες νὰ προσδιορίσῃ καὶ μέρος
κατάλληλον εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον διὰ τὴν ἔυκολον καὶ
ἐπιτυχῆ ἑναρξίν τῆς ἐπιχειρήσεώς του· ὅθεν ἐκλέξας τὴν φι-
λάνθρωπον καὶ οὐδόρησκον του ΡΩΣΣΙΑΝ, ἐσκέλισεν ἐξ' αὐ-
τῆς, ὡς Γίγας, ἐν τῇ Μολδοβλαχίᾳ· μόλις δὲ ἐβάδισεν ἐν αὐ-
τῇ τὸ πρῶτον βῆμα τῆς ἀνεξαρτησίας του, καὶ εὐδὺς ἤκου-
σθησαν, παντοῦ κραυγαί, παντοῦ ὀλοολυγμοί, παντοῦ δου-
λείαι, παντοῦ αἱμάτων ρεύσεις, (παντοῦ φόνοι), παντοῦ
στίφη ἀναρίθμητα ἐχθρῶν, παντοῦ κλαγγαὶ ὄπλων, παν-
τοῦ γλῶσσαι φλογῶν, συριγμοὶ μυριάδων σφαιρῶν, παντοῦ
καταδιωγμοὶ ἀποτελέσματα ἐπιβοῦλων σκευωριῶν κλπ. κλπ.

Αὐτὰ ἐπαπέιλουν μὲν τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλλήνου, ἀλλ'
οὗτος ὡς μηδὲν αὐτὰ λογιζόμενος καὶ καταφρονητέα,
ἐπέμενε μόλαταῦτα, ὡς ἄλλος Ἡρακλῆς· εἰς τὸν
σκοπὸν, τὸν ὁποῖον συνέλαβε διὰ τε τὴν ἀνέγερσιν τῆς φιλτάτης
του Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας του.

Τὰ δυστυχῆματα ταῦτα ἐπέπεσαν ἀληθῶς τότε,

ὡς βροντοφόρος καὶ καταστρεπτικὸς κεραυνὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἑλλήνος, ὅστις στρέφων κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ μηδένα βλέπων ἄρωγόν εἰς ποῖον ἄρα ἐμελλε νὰ ἐλπίσῃ τὴν σωτηρίαν του; βεβαίως εἰς τὸν ὕψιστον, καὶ εἰς τὴν ἐπιμονὴν του.

Πάραυτα κατεσκεπάσθησαν αἱ πεδιάδες καὶ τὰ ὄρη τῆς Δακίας, ἀπὸ νεκρῶν ἀδελφῶν Ἑλλήνων Σεβαστὰ δῦματα ὑπὲρ ἐλευθερίας πεσόντα, ἅπερ λάμπουσιν ἀναντιρρήτως, ὡς φωταυγῆς ἀστέρες, εἰς τὰ χρονικά τοῦ κόσμου καὶ εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν· μάρτυρες πιστότατοι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι, τὸ Παλάτσι τὸ στόμιον τοῦ π. Προύτου, τὸ Σκουλένι, ἡ Μονὴ τοῦ Νουτσέτου, τὸ Ζαβιδένι, τὸ Δραγασάνι, τὸ Βουκουρέστι, ἡ Μονὴ τοῦ Σέκου καὶ τόσα ἄλλα μέρη διὰ ποῖον ἄρα γε τέλος; διὰ τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὸν ἔθνισμὸν των.

Ὅποια ἄρα τ' ἀποτελέσματα τῆς τότε πάλης; τὸ **ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΑΜΠΡΟΝ ΣΤΕΜΜΑ** τῆς μεγαλειότητος **ΣΟΥ** τοῦ πρώτου **ΑΝΑΚΤΟΣ** τῆς **ΕΛΛΑΔΟΣ ΟΘΩΝΟΣ**, τὸ ὑποστήριγμα καὶ ἡ βασις τῆς εὐδαιμονίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Πρὸς τῖνα ἄλλον παρέξ εἰς τὴν δεξιὰν τῆς **ΜΕΓΑ-**
ΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ΣΟΥ, ἔμελλαν νὰ ἔχωσι σταθερὰς
 ἐλπίδας δι' τοιοῦτοι, διὰ νὰ στέψη ὕστερον τὰς σκιάς των
 μὲ τὸν ἀμάραντον στέφανον τῆς δόξης καὶ τῆς αἰωνιότητος;
 Πρὸς ποῖον ἐπομένως καὶ ὁ ὑποκλινὴς ἔπρεπεν ἄρα νὰ ἐνα-
 ποδέσῃ τὴν ἐξιστόρησιν τῶν ἠρωϊκῶν τούτων κατορθωμάτων,
 ὑπὸ τοὺς πόδας βέβηλα τοῦ **ΠΑΝΕΚΚΛΑΜΠΡΟΥ ΣΟΥ**
ΘΡΟΝΟΥ.

Ἐυδόκησον οὖν ἰαληνότετε **ΒΑΣΙΛΕΥ** τῶν
ΕΛΛΗΝΩΝ, εἰς τὸ νὰ εὐλογῆσῃς μὲ τὰς πατρικὰς ἐν-
 χὰς τῆς Μεγαλειότητός **ΣΟΥ** τὰς σκιάς τῶν ἠρωϊκῶς
 πεσόντων Σεβαστῶν θυμάτων, καὶ δέχθητι εὐμενῶς τὴν
 ταπεινὴν μου ταύτην προσφορὰν· εἰρή.

ὑποκλινὴς καὶ
 εὐπαιδέστατος ὑπήκοος
Ἡλίας Φωτεινὸς Πελοπον.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Μολονότι καὶ ἄλλοι ὁμογενεῖς ἱστοριογράφοι τῆς ἐποχῆς μας, συνέγραψαν συνοπτικῶς καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸ 1821 ἔτος ἐν Βλαχίᾳ διαπρεξάντων, σχετικῶς μὲ τὰ συμβεβηκότα τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, διὰ τὴν συνέχειαν καὶ μόνον τῆς ἱστορίας των, μ' ὅλον τούτο τὰ ὀσιωδέστερα τούτων ἔμειναν, καὶ μένουσιν ἄχρι σήμερον εἰς ἄγνοιαν. Διὰ τοῦτο ὁ ὑποφαινόμενος, ὡς ἔχων τὰς τοιαύτας πληροφορίας ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ αὐτόπτης τῶν πραγμάτων χρηματίσας, ἐπίσης δὲ καὶ φύλαξ ἀκριβῆς ὅλων τῶν κατὰ καιροὺς ἀξιοπεριεργῶν σημειώσεων, ἠδεδίεν ἀδικήσεν μέγα ἀδίκημα τὴν γενικὴν ἱστορίαν, εἰάν ἄφινεν ἐπὶ πλείον ἄγνωστα τὰ τοιαῦτα κατορθώματα. Διὸ, πρὸς αἰωνίαν ἀνάμνησιν τῶν πρώτως ἀλληθέντων ἐκείνων ἀνδρῶν, τῶν κινήσαντων ἐπὶ τῆς πολυπαδοῦς ταύτης γῆς τὰ μηχανικὰ ὄργανα τῆς ἐνάργεως, καθὼς καὶ τὰ ὀλεθρία ἀποτελέσματα τῆς ῥηδείσης ἀπαναστάσεως, ἕνεκα τῶν ἐπιβοῦλων σκευωρῶν διαφορῶν, ἐπεχείρηκα τὴν παρούσαν συγγραφὴν.

Ἴναι πασιγνώστον, ὅτι εἰς τὴν Δακίαν ἔκαμε τὸ πρῶτον βῆμα ἡ ἐκραγεῖσα τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων Ἐπαναστασις, καὶ τοῦτο κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1821 ἔτους· εἰς αὐτὴν ἡ νοιχθὴ ἢ πρώτη σκηνὴ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τραγικοῦ δράματος, καὶ ὅτι αὕτη ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἀφειτηρία τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνος, ἐξ οὗ καὶ ὑπέφερε τὴν πρώτην τῆς πολιτικῆς ταύτης μεταβολῆς μάστιγα καὶ τοὺς κατασπαραγμαίς, συνειπείας τῆς τότε ἀναρχίας, καὶ τῆς ὑπὸ τῆς μετὰ ταῦτα ἀπανθρώπου βαρβαρότητος στυγερᾶς ἀμπετοχυσίας.

Τὰ περίεργα καὶ σπουδαῖα ταῦτα συμβεβηκότα λαμβάνω τὴν τόλμην ὃ ὑποφαινόμενος μὲ τὰ ἐνόντα τῆς δυνάμεώς μου νὰ ἐκδώσω εἰς φῶς, ὅσον ἐνεστὶν ἀκριβῶς καὶ ἀμερολήπτως, πρὸς διάγνωσιν τῶν νῦν καὶ τῶν μεταγενεστέρων φιλογενῶν, μὲ τὸ φέρον τὴν ἐπωνυμίαν ἱστορικὸν σύγγραμμα, **ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΗΣ ΕΝ ΒΛΑΧΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ** τὸ 1821 ἔτος, εἰς ἓν τμήμα ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς θανάτου τοῦ ἡγεμόνος Α. Σούτσου, μέχρι τῆς ἀναχώρησεως τῶν Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Βλαχίας.

Ἄγκαλὰ καὶ τοῦ παρόντος συγγράματος τὸ ἱστορικὸν διαπραγματεύεται κατ'εὐδεϊάν περὶ τῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως πραγμάτων, ἀλλ' ἐπειδὴ τόσον ἡ ἔναρξις, καθὼς καὶ τ'ἀποτελέσματα ταύτης, εὐρίσκοντο πάντοτε μὲ τὴν συνάφαιαν τῆς ἐξιστορήσεως τῶν ἐπιτοπίων περιστροφῶν ἀλληλένδετα, (κατὰ τὸν διοργανισμὸν τῶν ὑπενεργησάντων αὐτῆν), διὰ τοῦτο προσετέθησαν καὶ κάμπολλα ὠφέλιμα διὰ τὴν καθ'αυτὴν ἱστορίαν τῆς Βλαχίας, ὡς εἰς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν ἀποβλέποντα, καθὼς καὶ ἐδείχθησαν ὑστερον τρανώτατα ἀπὸ τὰς περιστάσεις τῶν ἐπιχειρηματικῶν πράξεων ἑρῶσθε.

Ἡλίας Φώτεινός .

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν τῆς ἐποχῆς μας συγγράψαντες τὰ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, ἐμνημόνευσαν μὲν ἐν περιλήψει καὶ τινὰς περιστάσεις, (ὅσας ἴσως ἐξ ἀκοῆς ἤμαθον, ἢ ἐν μέρει ἐγνώριζον) τῶν ἐν Δακίᾳ διατρεξάντων ἀγῶνων· ἕνεκα ὅμως τῆς ἄλλειψεως ἀκριβοῦς αὐτῶν ἐκδέσεως, τὰ οὐσιωδέστερα τούτων ἀχρι σήμερον εἰς παντελῆ ἔμειναν ἀγνοίαν.

Ὁ Κύριος Ἀθανάσιος Ξόδηλος ἐκ Βυτίνης τῆς Πελοποννήσου, μέλος ὢν τῆς συστηθείσης τότε ἐν Ῥενύῳ τῆς φιλικῆς Ἑταιρίας, καὶ γνωρίζων, ὡς ἐκ τῆς δέσεώς του, τὰ ἐν Βασσαραβίᾳ καὶ Μολδαυίᾳ διατρεξάντα ἀκριβέστερον, ἀνέλαβεν ἤδη νὰ συγγράψῃ ἰδιαιτέρως περὶ τούτων, καὶ τὰ ὁποῖα ἐλπίζεται, ὅτι οὐκ εἰς μακρὸν δέλουσιν ἐκδοθῆ· διὰ δὲ τὰ ἐν Βλαχίᾳ γεγονότα οὐδόλως συνέγραψέ τις ἐμπεριστατωμένως, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς ἀρχαὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως μετὰ τὰ Φιλικὰ.

Ὅθεν, ἀποδίδων ἐυλόγως τὴν τοιαύτην σιωπὴν εἰς τὴν ἄλλειψιν τῶν εἰς τοῦτο χρηζουσῶν σημειώσεων, καὶ εἰς τὴν ἀγνοίαν μερικωτέραν περιστάσεων, πραγμάτων καὶ προσώπων, ἀπεφάσισα ν' ἀναδεχθῶ τὴν ἐκδесιν καὶ δημοσιεύσιν τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου, εἰς οὐδὲν ἄλλο σκοπιῶν, ἢ νὰ δώσω φῶς, ὅποσοῦν ἱκανὸν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μου Ἱστοριογράφους, ὅπως καταστήσωσιν οὕτω ἐντελεῖς ὅσον ἔνεστι τὸ ἱστορικὸν μέρος τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως.

Ὁ αἰμνηστὸς καὶ Σεβαστὸς μοι δεῖος Διονύσιος Φωτεινὸς (α)

(α) ὅστις συνέγραψε κατὰ πρῶτον τὸν διτομον Νέον Ἐρωτόκριτον, καὶ τὴν τρίτον.

διατελών κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς Βουκουρέστιον τῆς Βαλαχίας καὶ μεμνημένος τὰ τῆς φιλικῆς εταιρίας, ἔχων δὲ κατ' ἔξοχὴν καὶ τὴν ἔφεσιν τοῦ νὰ ἐξακολουθῇ γραφῶν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς τριτοῦ του Δακικῆς ἱστορίας, ἐπέμενε μ' ἔνδερμον ζῆλον προσηλώνων ἀείποτε ἀγροπνον ὄμμα, καὶ καταβάλλων μεγίστην ἔρευναν εἰς πᾶν ὑπὸ τε τῶν πολιτικῶν καὶ ἄλλων συστηματικῶν κλάδων τῆς κοινωνίας ἐνεργούμενον, ἢ πραττόμενον, λαμβάνων πληροφορίας αὐτὸς μὲν ἀφ' ἐνός, ἐνόσω ἔξει, ἐγὼ δὲ ἀφ' ἑτέρου, μετὰ τὴν ἀποβίωσίν του, περὶ τῶν ἐκάστοτε συμβαινόντων, χωρὶς ν' ἀφήσωμεν ἑκάτεροι ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ διαφύγη τὸ ἐλάχιστον τὴν προσοχὴν μας, περιοριζόμενοι ὅμως πάντοτε εἰς τὰ οὐσιωδέστερα. Αἱ σημειώσεις αὗται ἐφυλάχθησαν ἐναποτεταμιευμένοι μέχρις ἀρμοδίου καιροῦ διὰ νὰ προσαρμώσῃ ὁ ἴδιος ὑστερον μὲ τὴν ἱστορικὴν ἐκδοτὰ πάντα διὰ τὴν Δακικὴν ἱστορίαν· ἀλλὰ φεῦ! σύγχρονα τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1821 τὸν Ὀκτώβριον ἀφήρησεν αἰφνης τὸν ῥηδέντα ὁ ἄωρος θάνατος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔμεινεν ἀτελεὲς σχεδὸν τὸ ποδοῦμενον τοῦ σκοποῦ του.

Τὰ τεμάχια λοιπὸν ταῦτα τῶν σημειώσεων, μὴ προλαβόντος, ὡς εἶρηται, τοῦ διαληφθέντος θείου μου ν' ἀπαρτίσῃ εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μέρος, ἐφυλάξα μετὰ τὴν θανάτην του ἀκριτοῦδε, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Δὲν ἐτόλμων νὰ παραδώσω αὐτὰ εἰς τὰ πιεστήρια, διότι, ἀφ' ἐνός μὲν τὸ ἔργον τοῦτο οὐχὶ μόνον εἶναι ἐπίπονον, καὶ ἰκανωτέρου ἐμοῦ δεόμενον, ἀλλὰ καὶ ἔτι μᾶλλον ἐπιπονώτερον καθίσταται, ὡς σοβαρᾶς καὶ ἐμβρυδοῦς προσοχῆς, ἀληθείας, ἐλικρινείας καὶ ἀμεροληψίας

μον ἱστορίαν τῆς Δακίας, κατὰ τὸ 1818 ἔτος, μετὰ ταῦτα δὲ ἐξηκολούθει συγγραφαὶ καὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ Ἰωάννου Καρατζά ἐπὶ τῆς ἑξαετοῦς Ἡγεμονίας του, μέχρι τοῦ διαδεχθέντος αὐτὸν Ἀλεξάνδρου Ν. Σούτρου, ἀλλὰ δὲν ἐπροσδάσε νὰ ἐκδώσῃ αὐτὴν εἰς τύπον, διότι τὸν κατέλαβεν ὁ θάνατος.

ἔχον ἀνάγκην· καθότι εἰς μὲν τὰ προφορικῶς ἐκδετόμενα ὑπὸ τῶν παρόντων μόνον καὶ κρίνεται, εἰς τὴν ἐγγράφον ὅμως ἐξιτόρησιν καὶ ὑπὸ τῶν μεταγεννεστέρων ἐξετάζεται.

Πρὸς τούτοις δὲ προσδοκῶν πάντοτε, ὅτι ἄλλοι περὶργοι καὶ δυνατοὶ τοῦ αἰῶνος μας συγγραφεῖς, ἔμελον νὰ συγγράψωσι μὲ ὀπωσοῦν λεπτομέρειαν καὶ τὰ ἐν Βλαχία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως διατρέξαντα, καθὼς καὶ τὰ ἐν τοῖς λοιποῖς μέρεσι, δὲν ἠδέλα ν' ἀναλάβω ἐν τοιοῦτον βαρὺ φορτεῖον. Ἀλλὰ δεωρῶν τούτο ἐπὶ πολὺν ἤδη χρόνον, ὡς μεγίστην ἀπάτην ἐκ μέρους μου, καὶ ἀδικον ἐπίσης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν, καὶ σκεφθεὶς ὠρίμως, ὅτι εἶναι ἐπάναγκες ν' ἀποτελέσῃ μέρος αὐτῆς μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ αὐτὴ ἡ σειρά τῶν ἐν Βλαχία συμβάντων, ἐξ ἄλλου δὲ πτοηθεὶς τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεως καὶ τὴν κατάκρισιν φίλων τινῶν, οἵτινες καλῶς ἐγνώριζον, ὅτι ἐκράτουν μυστικὰς τὰς σημειώσεις ταύτας, ἠναγκάσθην νὰ λάβω τὴν τόλμην νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἐπίκρισιν τοῦ κοινοῦ καὶ τῶν ὁμογενῶν μου τὸ παρὸν ἱστορικὸν πόνημα.

Μολονότι τὸ πνεῦμα τοῦ συγγράμματος τούτου περὶστρέφεται μᾶλλον εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, μ' ὅλα ταῦτα, ἐπειδὴ ἡ ἐναρξὶς καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῶν πραγμάτων συνδέεται μὲ τῶν τῆς ἐπιτοπιοῦ διοικήσεως διαπραγματευσιν, ἐπαγόνται διὰ τοῦτο μὲ τὴν ἐκδῆσιν, διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ λόγου, καὶ πολλὰ ἀφορῶντα, τὴν Βλαχικὴν ἱστορίαν. Ἐπὶ τούτῳ εὐελπίς εἶμαι, ὅτι ὁ φιλαναγνώστης δὲν δέλει δεωρῆσαι ὡς συγμεχυμένον τὸ ἱστορικὸν μέρος, καὶ προσάψει ἐνεκα τούτου κατηγορίαν εἰς τὸν ὑποφαινόμενον, μὴ φυλαχθεῖσθαι ταχά, ὡς πρὸς τὸ νόημα, τῆς κατ' εὐδεῖαν σειρᾶς τῆς Ἑλληνικῆς ὑποδέσεως, κατὰ

τὸν σκοπὸν, ὃν ἐξ ἀρχῆς προεδέμεθα .

Τὸ παρὸν σύγγραμμα πρὸς τοῖς ἄλλοις δέλει ἐξελέξει διασαλπίζον τὰς καταχρήσεις τινῶν ἐκ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι, μετὴν ἀπαθῆ καὶ ἀμερόληπτον περιγραφὴν τῶν κατ' ἐμεινην τὴν ἐποχὴν διατραξάντων, ὅσους δηλαδὴ (ἐν τίνι διαδέσει ἀγνοοῦμεν) ἀηλεῶς καὶ ἀσπλάγχως ἐπραττον κατὰ τῶν ὁμοδρόμων καὶ συναδελφῶν αὐτῶν χριστιανῶν, ἐν ᾧ ἔπρεπε μᾶλλον νὰ διελθῶσι τρόπον εἰλικρινῆ καὶ κολακευτικόν, ἀλλ' ὄχι θηριώδη καὶ ἀπάνθρωπον, μέσον τοῦ ὁποῖου ἐδύνατο νὰ φέρωσιν, ὡς ἐδόξαζον, εἰς αἰσιωτέραν ἐκβασιν τὰ σχέδιά των, καὶ νὰ ευκολύνωσιν ἐπομένως τὰ πάντα . Μάρτυρες πιστοὶ ὄλων τούτων ὑπάρχουσιν οἱ σύγχρονοι ἡμῶν, αὐτοχθονες καὶ παρεπίδημοι ἐν Βλαχία, ζῶντες ἄχρι τῆς ἡμερον .

Διὰ τοῦτο, ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὁρμώμενος ἀπὸ τὰς πλέον εἰλικρινεῖς ἀρχὰς τοῦ καθήκοντος, προεδέμην σκοπὸν ἵνα ἐκδέσω γυμνήν τὴν ἀλήθειαν, ὡς ἱεράν, χωρὶς νὰ ἐπιβλέψω εἰς πρόσωπα, ἢ πράγματα, χαριζόμενος, ἢ παρατρέχων τὸ παραμικρὸν, καὶ πιστεύω, ὅτι μῆτε ἐμῆνοι, τῶν ὁποίων ἢ τότε ἐπιλήψιμος διαγωγή κατακρίνεται, δὲν δέλουν, ἀποδώσει εἰς τὸν συγγραφεῖα καταδιωκτικὸν πνεῦμα, προλαμβάνοντα διὰ ὅλα αὐτὰ νὰ ζητήσῃ τὴν συγγνώμην των .

ὁ Συγγραφεὺς .

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

„Μηδεμίαν ἐτοιμότεραν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις διόρθωσιν
„τῆς τῶν προγεγενημένων πράξεων ἐπιστήμης .

Πολύβ. ἐν Προοιμ .

ΟΙΑΘΛΟΙ

ΤΗΣ ΕΝ ΒΑΛΑΧΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟ 1821 ΕΤΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄ον.

Θάνατος τοῦ Ηγεμόνος Ἀλεξάνδρου Σούττου — διορισμός τοῦ Σκαρλάτου Καλλιμά-
χη εἰς τὴν τῆς Βαλαχίας Ἡγεμονίαν — χαρακτὴρ καὶ σύστημα τοῦ Θεοδώρου Βλαδιμι-
ρέσκου εἰς τὴν φιλικὴν Ἐταιρίαν — ἑναρξίς τῆς ἀποστασίας παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν μι-
κραν Βλαχίαν — προκηρξίεις κατορθώματα αὐτοῦ — περιπαταμοὶ τῶν πρῶχόντων ἀρ-
χόντων — καταδιώξεις αὐτῶν πρὸς ἀφανισμόν τοῦ Θεοδώρου — ἑνωσις τῶν τῆς διοικήσε-
ως ὀπλαρχηγῶν μετὰ τοῦ Θεοδώρου — διορισμοὶ Ἐφόρων πρὸς ἐρησύχασιν αὐτοῦ .

Ἐφ' ὅσον τὰ φῶτα τῆς παιδείας προὔδουν διαγνά-
ζοντα εἰς τὰς νοεράς ἀισθήσεις τοῦ Ἑλλήνος, καὶ ἐκτεινάζον-
τα βαθμῶδόν τὸν πρὸ τοσοῦτων αἰῶνων αὐτοῦ ληθαργον· καὶ
ἔσον ἡ γλυκεῖα τῆς πατρίδος φωνὴ δεσπεσίας εἰς τὰς
ἐλπίδας του ἀντήχει, καὶ τὸ ἐνδουσιαστικὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευ-
θερίας πνεῦμα ἐξηπλοῦτο, ὡς νεφέλη πυκνὴ ἐπισκιάζουσα
τὸν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν Ἑλληνικῶν γαιῶν πολιτικὸν ὀρί-
ζοντα· ἐπὶ τοσοῦτον μᾶλλον ὁ ἔνδερμος ζῆλος συνεκεν-
τρῶνετο ζωηρῶς εἰς τὰ ἔγκατα τῆς καρδίας του, καὶ ὁ
διακαὴς τῆς φιλοπατρίας ἔρωσ περιτρέχων τὰς ρλέβας του,
ἐξῶθει αὐτὸν εἰς τὴν κατὰ τοῦ Δεσποτισμοῦ Ἐπ-
ανάστασιν. Καὶ μολόνοσι εἰς τὸ μέγα τοῦτο ἔργον
τῆς ἐπιθυμίας του ἀπῆντα ἀπειροπληθεῖς δυσκελίαις

κατὰ πάντα λόγον καὶ ἔννοιαν, μολοντοῦτο σταδερὸς εἰς τὴν ἀπόφασιν του, ἄκαμπτος εἰς τὸν ἐνδουσιασμόν του, ἐπέμενεν ἀνυπομόνως ν' ἀκούσῃ μίαν ἡμέραν, τὸ πρῶτον ἀπήχημα τῆς ἐθνικῆς Σάλπιγγος, καὶ πλήρης ἐνδουσιασμοῦ νὰ συντριψῇ μὲ ἐφωπλισμένην χεῖρα τὸν βαρὺν τῆς δουλείας ζυγόν, καὶ νὰ διαρρήξῃ εὐτόλμως τὰς πρὸ τοσοῦτων αἰῶνων δεσμευούσας αὐτὸν ἀλύσεις τοῦ ἀνδραποδισμοῦ, καὶ παρουσιαζόμενος εἰς τὸν κόσμον καταφρονητῆς τοῦ τυράννου, σωτῆρ τῆς ὑποδεδουλωμένης μητρος του, νὰ δείξῃ ἐπὶ τέλους μὲ τὸν ἰσχυρὸν του βραχίονα, καὶ μὲ τὴν ἄχρι τελευταίας ῥανίδος ευχάριστον χύσιν τοῦ αἵματος του, ὅτι εἶναι γνήσιον τέκνον τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπόγονος τῶν περικλεῶν ἐκείνων προπατόρων του Λεωνίδων, Θεμιστοκλέων, Ἀριστιδείων κλπῶν.

Τὰ πάντα ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, χάρις εἰς τὴν σύνεσιν καὶ τὰς προσπαθείας τῶν τότε διευδυνάντων τὰ πράγματα, ἔλαβον τὸν προσήκοντα διοργανισμόν, ὥστε ὁ ὀξυδερκῆς Ἕλληὴν ἐπενόησεν ἐσχάτως τὸ κατεπεῖγον, τῆς ἀποκαταστάσεως Ἐφοριῶν τῆς φιλικῆς Ἐταιρίας, ὅπου ἔδει, ἵνα ἐπιβλέπη καὶ ἐπαγρυπνῇ πρὸς τε τὸν πορισμὸν καὶ τὴν χορήγησιν τῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ ἐπιχειρήμα μέσων, κλπ.

Ἡ λαμπρὰ στιγμή τοῦ μελετωμένου σκοποῦ πρὸς ἐγγίσασα, ὑπηγόρευσε τὴν ἀνάγκην καὶ εἰς τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ Ἐφορίαν νὰ τροπολογίσῃ τὰ βοηθητικὰ μέσα καὶ τοὺς τρόπους διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν, ὥστε νὰ ᾔηται ἕτοιμα εἰς πᾶσαν περίστασιν, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη· δὲν ἤργησε μόλαταῦτα, καθότι ὁ ἐπισυμβὰς θάνατος τοῦ Ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας, ὄχι μόνον συνετέλεσεν εἰς τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἐπετάχυνε μᾶλλον πάραυτα, ἂν καὶ πρόωρα, τὴν ἐν Βλαχίᾳ ἀμεσον κίνησιν τῶν πραγμάτων, ὡς ἀκολούθως.

Κατὰ τὸ 1821 ἔτος τὴν 18ην τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς

ἀπέθανεν ὁ ῥηθεὶς Ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος Ν. Σούτσος (α) τὸν ὁποῖον ἐνταφίασαν μετὰ ἐκφορᾶς Ἀυθεντικῆς κατὰ τὴν 20-ην τοῦ αὐτοῦ, ἐν τῇ τοῦ Βουκουρεστίου Μονῆ τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος τοῦ νέου. Ἐιδοποίησαν οἱ πρῶτοντες τῶν Ἀρχόντων περὶ τούτου δι' ἀναφορᾶς τῶν τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐλὴν (Δεβλέτι) καὶ ἐψηφίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας, ὁ προηγεμονεύσας ἐν Μολδαβίᾳ Σκαρλάτος ὁ Καλλιμάχης, ὅστις μετὰ τὴν συνήδη ἀποστολὴν τοῦ Κυριαρχικοῦ Ὄρισμοῦ (Ζάπτ φερμανίου) τῆς Ἡγεμονείας, διὰ Ἀυθεντικοῦ ὑπηρετοῦ (Καμποῦ Ὀλανίου), φθάσας εἰς Βουκουρέστιον κατὰ τὴν 10ην Φεβρουαρίου, ἐπέμφε καὶ Τοποτηρητᾶς του (Καίμεκαμίδες) τὸν τε Ποστέλνικον Κωνσταντῖνον Νέγρην, τὸν Χάτμανον Στέφανον Βογορίδη καὶ τὸν Ποστέλνικον Ἰωάννην Σαμουριάσην. Ἀλλὰ πρὶν τῆς ἀφίξεως τούτων εἰς Βουκουρέστιον ἠνοιχθῆ ἀπρὸς δοκίμως σκηνὴ τις παριστάνουσα ἀπαραδειγματίστα καὶ ὀλέθρια συμβεβηκότα· διότι Βλάχος τις, Θεόδωρος Βλαδιμηρεσκος ἐπονομαζόμενος, ἐξ ἑνὸς τῶν πέραν τοῦ ποτα-

(α) Περὶ τοῦ θανάτου τοῦ μνηθέντος ἐφημίσθησαν πολλὰ ἰδέαι, ἀλλ' ἀμφίβολοι, πλὴν αἱ γνώμαι τῶν περισσοτέρων ὑπῆρχαν, ὅτι διαπρέπων ὄντος ἐπὶ τοῦ Ἡγεμονικοῦ θρόνου, καὶ προηγαρίσας τὴν ὑπενεργουμένην ἀποστασίαν, ἔκαμνε προ καιροῦ διαφοροὺς καὶ ἀκριβεῖς ἐξετάσεις, ἵνα πληροφορηθῆ τὴν πηγὴν αὐτῆς· καὶ οἱ οἱ μυστικοὶ συνεταῖροι αὐτοῦ ἐναντίας ὑποπεύσαντες ἐκ μέρους του προδοσίαν τινὰ πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐλὴν, ἕνεκα τῶν γινομένων ἐξετάσεων, ὠφελήθησαν ἀπὸ τὴν ἐπισυμβᾶσαν αὐτῷ ἐν τῷ μεταξύ ἀδενείαν, μεταχειρισθῶσιν ὄργανον τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν Ἰατροὺς, Ἑλληνας, εἰς τὸ ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ τὰς τοιαύτας τοῦ βίου μερίμνας, φοβούμενοι μήπως πρὶν τοῦ καιροῦ ἐκτεθῆ τὸ πρᾶγμα. Καθὼς ἐκοινολογήθη μετὰ ταῦτα τοῦτο καὶ παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς τότε Ἀυθεντικῆς Αὐλῆς (Κούρτης), ὅτι ὁ θάνατος του προῆλθεν ἀπὸ δηλητηρίου, τεθέν ἐπὶ τῆς ὑπαρχούσης αἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρά του κωντηρίας (φουντανέλας) παρὰ τοῦ Ἰατροῦ Μιχαήλ Χρισταρῆ, ὡς ἐλέγετο· καθότι πνεόντος εἰσεῖτι τοῦ Ἡγεμόνος τούτου τὰ λοιδορία, ἐφέρθη μετὰ σπουδῆς ἀπὸ Κραϊώβαν ὁ τότε διαπρέπων Καίμεκαμης Δεπάλτος, ὡς παλαιὸς καὶ εὐπόληπτος Ἰατρος τοῦ οἴνου του, διὰ νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ καὶ αὐτός, ὅστις ἐξετάσας τὴν ἀδενείαν του, καὶ

μοῦ Ὀλτου πέντε Θεμάτων (α) καλουμένου Μεχεδιντσίου κα-
ταγόμενος, διήγειρεν ἀνεπαισθήτως στασιώδη ταραχήν κατ' ὅλην
τὴν Βλαχίαν, λόγῳ ὑπερασπίσεως τῶν τοῦ τόπου καταπατηθέν-
των δικαιωμάτων.

Ὅτος κατὰ τὸν παρελδόντα ἑξαετῆ Ρωσικὸν πόλεμον
τοῦ 1806 ἔτους, συναδροίσας καὶ ἑτέρους ὁμόφρονάς του πολε-
μικούς ἄνδρας, ἔγεινεν Ἐδελαντής (Βολεντάριος) καὶ συν-
ήργει στρατιωτικῶς ὑπέρτων Ρώσων κατ' ὅλην τοῦ πολέμου
τὴν διάρκειαν, διό, καὶ πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἐκδουλεύσεών του,
τῷ ἑοδῷ μετέπειτα βραδμὸς Ρωσικὸς Παρούτσικος, καὶ ἰπ-
πέυς τοῦ Βλαδιμήρου, (ἐξ οὗ ἔφερε καὶ τὸ ἐπώνυμον Βλαδι-
μηρέσκος). Προὔπηρχε δὲ, διὰ πιττακίου τοῦ Ἡγεμόνος
Κωνσταντίνου Ὑψηλάντου, καὶ μὲ τοπικὸν ἀξίωμα Σιλουτ-
ζάρης. Μετὰ τὴν καταπαυσιν ὅμως τοῦ ρηθέντος πολε-
μου ἐφθουχάσας εἰς τὴν ἐστίαν του, περιφεροτο εἰς ποτα-
πὰ πολιτικὰ ὑπουργήματα, μὲ τὰ ὁποῖα, ποτε μὲν αγορα-
ζων, ποτε δὲ δωροδοκῶν, ἀπελάμβανε τὰ πρὸς ζωτροφίαν
του, καθὼς καὶ ἦδη ἐσχάτως ἦτο διωρισμένος παρὰ τῆς διοι-
κήσεως Βατάχος τοῦ Πλαγίου (β) Κλωδάνλωρ ἐπὶ τοῦ Θε-

δεωρήσας τὴν φουντανέλαν του, ἐγνώρισεν ἐνδύς τὸν ἐπικείμενον θάνατον,
καὶ ἀπομακρυνθεὶς εἶπε πρὸς τινὰς τῶν ἐπισήμων φίλων του, ὅτι πολλὰ
ἐξώρας μὲ ἐπροσκάλεσαν ἤδη, καθότι τῷ προητοιμάσθη ὁ θάνατος, καὶ
ἐπομένως δὲν δύναμαι ποῶς νὰ τὸν ὠφελήσω.

(α) Ἡ Βλαχία ἐσῆκετο ἀπὸ 17. διοικητικὰ θέματα, καὶ εἰς μὲν τὰ 5
πέραν τοῦ ποταμοῦ Ὀλτου, τὰ ὁποῖα καὶ μικρὰ Βλαχία καλοῦνται, δι-
ζετο πρότερον (σανὺν ἐξέλειψε τοῦτο), ἐκτὸς τῶν Ἐπαρχιακῶν Διοικήσεων
καὶ εἰς τῶν σημαντικωτέρων Ἀρχόντων, ἐπιτηρητὴς γενικὸς μὲ τὸ ἀξίωμα τῆς
Μπανίας. Ὁ Μπάνος οὗτος ἐπείχε τότεν τοῦ Ἡγεμόνος, διότι ἐλέγετο καὶ
Καϊμεκάμης, ὅστις εἰς ὅλας τὰς τῶν αὐτῶν πέντε θεμάτων δημοσίας ὑ-
ποδέξεις ἐκτελοῦσε τὰ πάντα ὡς ἄλλος Ἡγεμὼν, ἀλλ' ἐχρεώσται ἐπίσης ἢ
ἀκουῆ διὰ πάντος καὶ τὰς τοῦ Ἡγεμόνος διαταγὰς.

(β) Πλάγι λέγεται τὸ ἐπὶ τῶν μεθοριῶν ὑποδιοικητικὸν τμήμα πρὸς διάκρισιν
τοῦ τῆς Πλάσας πεδίου τμήματος, τὸ ὁποῖον ὑπέκειτο μὲν εἰς τὰς διαταγὰς
τοῦ Διοικητοῦ (Ἰσπραβνίκου). ἀλλ' ὁ ὑποδιοικητὴς αὐτοῦ Βατάχος τοῦ
Πλαγίου ἐπιλεγόμενος δωρίζετο κανονικῶς πάντοτε παρὰ τῆς Βορνιτίας

ματος Μεχεδιντίου. Ἄλλ' ἐπειδὴ συνέπεσε νὰ ἔχη κρισολογικὰς διαφορὰς μετὰ τινων, ἤτο βίασμένος νὰ χρονοτριβῇ ἱκανὸν διάστημα καιροῦ εἰς Βουκουρέστιον, ὅπου πολλὰ ὀλίγοι διὰ τὴν οὐτιδανότητά του μόλις τὸν ἐβλεπαν, ἢ ἐγνώριζαν· διότι τότε μὲν κατ' ἐπιφάνειαν συανεστρέφετο μετ' ἀηλιτισμένους καὶ χαμερπεῖς, ἢ μετ' ἀρχοντικούς δούλους, ἔπειτα δὲ ἔδειχθη, ὅτι ἐσχετιδῆ μυστικῶς καὶ μετ' σημαντικὰ ὑποκείμενα, ἀντραποκρινόμενος ἐν ταυτῷ καὶ μετὰ τοῦ εἰς Ῥωσίαν Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου.

Ὁ Βόρνικος Κωνσταντῖνος Σαμουρκάσης ἄνδρις, μεμημένος ὢν εἰς τὰ τῆς φιλικῆς Ἐταιρίας καὶ ἔχων τὸν ῥηδέντα Θεόδωρον οἰκεῖνόν του ἄνθρωπον, καὶ γνωρίζων τὰ τολμηρὰ του κατορθώματα, διὰ τῆς ἀπελπισίας καὶ μόνον παρὰ διὰ τῆς ἀνδρείας καὶ φρονήσεως, ἀπερ συνήργησεν εἰς τὸν πόρρῳδέντα Ῥωσικὸν πόλεμον, καὶ ὡς γνωστὸν ἐν μέρει εἴτε ἐκ τούτου, εἴτε ἐκ τῶν ποταπῶν ὑπουργημάτων, ἐπεριφέρετο ὑστερον, εἰς τινὰ χωρία τῆς διαμονῆς του, ἐσύστησεν αὐτὸν, πρὸς τοὺς Ἐφόρους τῆς φιλικῆς Ἐταιρίας, ὡς τὸν μόνον ἐπιδεκτικὸν καὶ ἀξίον διὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ μελετωμένου σκοποῦ τῆς ἀποστασίας.

Κατὰ τὴν 17ην λοιπὸν τοῦ Ἰανουαρίου μηνός, κατ' ἦν ἔπνεε τὰ λοιπὰ οὐδὲν ὁ Ἡγεμὼν Ἀ. Σουττος, προδιαδεμένος ὢν ὁ ῥηδεὶς Θεόδωρος παρὰ τῶν Ἐφόρων, ἐξῆλθεν ἐκ Βουκουρεστίου, ἀνευ εἰδήσεως τῆς διοικήσεως, μετ' ἑτέρων ἑικοσι πέντε ὁπλιῶν Ἀλβανῶν καὶ Σέρβων, ὄλων ἀνδρῶπων ὀπλαρχηγῶν ἡγεμόνος τῆς Ἡγεμονείας Γεωργίου Ὀλυμπίου, (ἐξ ὧν ἦσαν ἐτι σημαντικώτεροι δύο ἐκ τῶν λοιπῶν, καταγόμενοι ἐκ Σέρβων, ὁ μὲν ὀνοματι Μακεδόνσκις, ὁ δὲ Ἰώβας Πολκόβνικος Ῥωσικός, ἀνδρωποὶ ῥωμαλαῖοι καὶ στρατιωτικοὶ) καὶ ἐνωδεὶς κατ' ὄδον μετὰ καὶ ἄλλων προειδοποιημένων συνωμοτῶν, ἐγείναν

ἄνω ἢ κάτω Τσάρας, μετ' ἀδραν πληρωμὴν χρημάτων, δικαίωμα ἀτομίων τοῦ κατὰ καιρὸν Βόρνικου.

ὄλοι τριακονταεξ, οἵτινες διελθόντες διὰ τῆς Κομοπόλεως Πι-
 τεστιου ἀναφανδόν καὶ ἀνεμποδίστως, διέβησαν εἰς τὰ ἀντι-
 κρῦ τῆς μικρᾶς Βλαχίας δέματος, καὶ φθάσαντες τὴν 21ην
 Ἰανουαρίου εἰς τὴν τοῦ Γορζίου Κομοπολίαν Τυργουζιήλον, συν-
 ἔλαβον ἀφ' ἑνὸς τὸν ἐκεῖσε Ἰσπραβνικὸν (Διοικητὴν) Κλουτ-
 σάρην Δῖνκα Ὀτετελεσάνον, καὶ φέροντες αὐτὸν εἰς τὴν οἰ-
 κίαν τοῦ Σάμεση (Ταμία) Βασιλείου Μοντσέσκου, (ὅστις
 ἦτον οἰκείος τοῦ μνημονευθέντος Σαμουρκάση, καὶ συνενο-
 μένος πρὸ καιροῦ μετὰ τοῦ Θεοδώρου) τὸν ἐβίασαν νὰ συν-
 ακολουθήσῃ μετ' αὐτῶν, ὁ δὲ ἀντιτείνων, τοῖς ἔλεγεν, ὅτι ἄ-
 νευ προσταγῆς τοῦ Διβανίου (βουλευτικῷ), δὲν δύναται, μό-
 νος ὢν, νὰ παρατήσῃ τὸ Ἰσπραβνικάτον, διότι ὁ σύντροφος αὐ-
 τοῦ ἔλειπεν εἰς τὰ χωρία τοῦ δέματος διὰ τινὰς ὑποδέσεις τῆς
 διοικήσεως. Ὁ δὲ Θεόδωρος τῷ ἔειπεν, ὅτι ἔχει μὲν προσταγὴν,
 ἀλλὰ διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς, πρέπει νὰ συνακολουθήσῃ
 ἕως εἰς τὸ χωρίον Πριδίτσενι, ὅπου εὐρίσκεται καὶ ὁ συνισπραβ-
 νικός τοῦ Καμινάρης Γεώργιος Βακαρέσκος, τὴν ὁποίαν δέλει
 ἀναγνώσει παρόντων ἀμφοτέρων.

Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἄνδρις ἐπέμενεν ὁ Ὀτετελεσάνος ἔλα-
 βον αὐτὸν καὶ μὴ δέλοντα, μετὰ τοῦ ὁποίου πορευθέντες εἰς
 τὸ ἄνω χωρίον, καὶ μὴν εὐρόντες ἐκεῖ τὸν Βακαρέσκον, ἀπ-
 ἤλθαν ἀπάντες εἰς τὴν Μονὴν τῆς Τιμάνας, δέσιν ὄχυράν καὶ
 ὄρεινήν, ὅπου ἐβιάσθη ὁ διαληφθεὶς Ὀτετελεσάνος παρὰ τοῦ
 Θεοδώρου νὰ ἐκδόσῃ διαταγὰς, ὡς ἔχων εἰσέτι τὴν ἰσχύν, εἰς
 τὰς πλησίον τῆς Τιμάνας Πλάσας, διὰ νὰ φέρωσιν οἱ χωρῆ-
 τάχιστα ἐν τῇ ῥηδείᾳ Μονῇ, ὅσας δύναται περισσότερας
 τροφὰς (Δημητριακοὺς καρποὺς).

Μετὰ τοῦτο παρατήσας ὁ Θεόδωρος τὸν Ὀτετελεσά-
 νον αὐτοδὶ ἐγκλειστον καὶ με φρουρὰν 23 Ἀλβανῶν, ἀν-
 εχώρησε μετὰ τῶν λοιπῶν 13 ἐνοπλων διὰ τὸ χωρίον Παδέσ-
 τι τοῦ Πλαγίου Κλωσανίλωρ, ὅπου ἐπεριμένετο ἀφ' ἑνὸς Δη-
 μητρίου Γκιρμπα, οἰκείου καὶ προκατηχημένου αὐτοῦ, ἀντι-

προσωπεύοντος αὐτὸν εἰς ἔλλειψίν τοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπουργήματος τῆς Βατασίας τοῦ ἐκεῖ Πλαγίου, με' ἑκατὸν ἐνόπλιους Πλαγιάσιδες, (ὀροφύλακες) τοὺς ὁποίους εἶχε προετοιμάσει διὰ ταύτην τὴν ὑπόδεσιν, ἐξ ὧν τοὺς μὲν ἐξήκοντα ἀπέστειλεν ἄμεσως εἰς Τιμάνα διὰ τὴν ἐνδυναμώσῃ τὴν ἐκεῖ φρουρὰν τοὺς δὲ λοιποὺς ἐκράτησε μεθ' ἑαυτοῦ.

Ἦρχισε λοιπὸν εὐθύς τότε νὰ διεγείρῃ τὸν λαὸν κατὰ τῆς τάξεως τῶν Ἀρχόντων, κηρύττων, ὅτι οὗτος οὐκ εἶναι κλέπτης οὐδ' ἀντάρτης, ὡς διαφημίζεται, ἀλλὰ πιστὸς ὑπήκοος τῆς κραταιᾶς Ὀθωμανικῆς βασιλείας, καὶ δὲν ζητεῖ ἄλλο τι, εἰμὴ νὰ ἐκλείψῃ μόνον αἱ καταχρήσεις τῶν Γραικῶν καὶ ἐντοπιῶν ἀρχόντων, οἵτινες συμφώνως ἀπεγύμνωσαν ὅλον τὸν λαὸν τῆς Βλαχίας μετὰς ἀδικίας καὶ ἀρπαγὰς τῶν ἐναντίων τῶν τοπικῶν προνομίων καὶ βασιλικῶν συνθηκῶν, καὶ ἔφεραν τὸν τόπον καὶ τοὺς κατοικοὺς εἰς ἔλθειν κατὰστασιν. Συναμα δ' ἐξέδωκεν ἀσυστόλως εἰς ὅλην τὴν Τσάραν (α) καὶ προκηρύξεις ὡς κατωδεν.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Πρὸς ὅλον τὸν τῆς πόλεως τοῦ Βουκουρεστίου λαὸν καὶ λοιπῶν πολιτειῶν καὶ χωρίων τῆς Ρωμάνου Τσάρου, ἄκρα ὑγεία. κτλ. κτλ.

„ Ἀδελφοί! κατοικοὶ ταύτης τῆς Τσάρου ὁποῖον γένους
 „ καὶ ἂν ἦσθε, οὐδεὶς ἐμποδίζει νόμος τὸ ν' ἀποκρούσῃ τις τὸ κα-
 „ κὸν. Ὅταν ἓνας ὄφις παρουσιασθῇ ἔμπροσθέν σας πρέπει νὰ
 „ ὀρμήσῃτε διὰ τὸν πληγώσῃτε με' ῥοπαλόν, ἀγκαλὰ καὶ δὲν

(α) τοιοῦτοτρόπως λέγεται ὅλον τὸ Πριγκιπάτον τῆς Βλαχίας, κοινῶς ὅπως συνεδίδεται νὰ καλεῖνται τὰ ἔξω τῶν πολιτειῶν ἐγχώρια μέρη, Τσάρα, οἱ δὲ χωρικοὶ Τσάρανοι.

„ ἦναι πολλάκις τὸ δάγκυμά του τόσον ἐπιβλαβές· διὰ τοὺς Δρά-
 „ κοντας ὅμως, οἵτινες καταπίνουσι ὀλοκλήρους τοὺς ζῶντας,
 „ ὡς οἱ ἡμέτεροι ἄρχοντες, λέγει τόσον τὸ ἐκκλησιαστικόν, ὅ-
 „ σον καὶ τὸ πολιτικόν σύστημα, ἕως πότε ὑποφέρομεν νὰ
 „ ροφῶσιν ἐξ ἡμῶν αἷμα; ἕως πότε ὑπ’ αὐτοῖς δέλομεν εἶσθαι
 „ ἀνδράποδα; ἐν τῷ τῷ κακῶν δὲν εἶναι δεκτὸν οὐδὲ πρὸς τὸ δεῖ-
 „ ον; ὁ ἀφανισμὸς τῆς κακίας εἶναι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἀγαθόν,
 „ (ἐπειδὴ ἀγαθὸς εἶναι καὶ ὁ θεός). Διὰ νὰ ὁμοιωθῶμεν οὖν
 „ καὶ ὑμεῖς μ’ αὐτὸν, πρέπει νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ ἀγαθόν, τὸ
 „ ὁποῖον ἀλλῶς δὲν κατορθοῦται, ἐὰν πρῶτον δὲν καταδιώξω-
 „ μεν τὸ κακόν· καθὼς ἐὰν δὲν γείνη χειμῶν, οὐδ’ ἀνοιξίς περι-
 „ μένεται. Ἐπεὶ ὁ θεὸς γενηθῆτω φῶς, καὶ ἐγένετο, ἀλλ’
 „ ἔλειπε πρῶτον τὸ σκότος. Συμφώνως καὶ ὁ τοποτηρητὴς
 „ τοῦ θεοῦ κραταῖος ἡμῶν βασιλεὺς βούλεται νὰ ζήσωμεν ἀ-
 „ γαθῶς, ὡς πιστοὶ αὐτοῦ καὶ ὑπήκοοι δοῦλοι, ἀλλὰ δὲν
 „ μᾶς συγχωρεῖ τὸ παρὰ τῶν ἀρχόντων ἐπιφερόμενον ἐπὶ τῶν
 „ κεφαλῶν μας κακόν διὰ νὰ διάγωμεν τοιουτοτρόπως.
 „ Δράμετε οὖν γενικῶς ἀδελφοί! ν’ ἀφανίσωμεν μὲ κακόν
 „ τὸ κακόν, διὰ νὰ γείνη εἰς ἡμᾶς ἀγαθόν, καὶ ἐκλέγοντες
 „ ἐκ τῶν κακῶν ἀρχόντων τοὺς ἀγαθοὺς, ἐκείνους καὶ νὰ
 „ γνωρίσωμεν ὡς ἡμετέρους, καὶ κείνοι μὲδ’ ἡμῶν δέλουν
 „ συνεργήσει εἰς τὸ καλόν, διὰ νὰ ἦναι καὶ ὑπὲρ τοῦ ἑαυ-
 „ τοῦ τῶν καλῶν, ὡς ὑποσχόμεθα. Διὸ βιασθῆτε νὰ ἔλθητε
 „ πάντες τάχιστα, οἱ ἔχοντες ὄπλα μὲ ὄπλα, οἱ δὲ ὑστεροῦ-
 „ μενοι τούτων, μὲ κοντάρια σιδηρᾶ καὶ μὲ ρόπαλα, καὶ
 „ χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολὴν σπεύσατε, ὅπου ἀκούσε-
 „ τε τὴν γιγνομένην συνάδρῳσιν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ καὶ ὡ-
 „ φελείας ὅλης τῆς Τσαράς, καὶ καθ’ ὃν τρόπον ἠδεύαν σᾶς
 „ ὀδηγήσει οἱ προὔχοντες, οὕτω ν’ ἀκολουθήσητε, καὶ ὅπου πέμ-
 „ ψουσιν ὑμᾶς ἐκεῖνοι, ἐκεῖ καὶ νὰ ὑπάγητε· διότι, ἀδελφοί!
 „ ἀρκεῖ ὁ τόσος καιρὸς, ἀφ’ ὅταν τὰ δάκρυά ἐκ τοῦ προσώ-
 „ που μας δὲν ἐστὲγνωσαν. Σᾶς πιστοποιῶ πρὸς τούτοις, ὅτι

„ οὐδείς ἐξ ὑμῶν ἠδελαν ἔχει τὴν ἄδειαν, (ἐν τῷ διαστήματι
 „ ταύτης τῆς γενικῆς καὶ ὠφελίμου συναδροίσεως) νὰ ἔκταν
 „ δὴ μέχρις ἑνὸς κόκκου ἀπὸ οἰκίαν ἐμπορίου τινὸς πολίτου,
 „ ἢ ἐγχωρίου, ἢ καὶ ἀπλῶς ἐγκατοίκου, διότι, αἱ κακῶς
 „ καὶ ἀδίκως ἀποκτημένα πλούσια περιουσία τῶν κλεπ-
 „ τῶν Ἀρχόντων, ὅσων δηλαδὴ δὲν ἠδελαν εἶσθαι σύμφω.
 „ νοι μὲ τὸ πνεῦμα μας, καὶ δὲν ἠδελαν ἀκολουθήσει τὴν
 „ ἐδικὴν μας ἀπόφασιν, ὑπόσχομαι ἐκεῖναι μόναι ν' ἄφαι.
 „ ρεθῶσι διὰ γενικὴν ὠφέλειαν.

μετάφρασις ἐκ τοῦ Βλαχινοῦ ἀνευ ἡμερομηνίας. Σλ. Θεόδωρος.

Μὲ τὸ πνεῦμα τῆς προκηρύξεως ταύτης μεταχειρισθεὶς
 ὄντος τὴν ἀλωπεκὴν, (εἴτε ἐξ ἰδίων του κινούμενος, εἴτε,
 ὡς πιθανότερον, παρ' ἄλλων συμβουλευόμενος) ὑπέκρουσε
 τὴν καδαντὸ ἀλήθειαν, δι' ἣν ἐκινήθη νὰ δράξῃ τὰ ὄπλα, καὶ
 κατὰ συνέπειαν ὑπέκίνησε μηχανικῶς τὴν κοινὴν τοῦ λαοῦ
 ἀποστασίαν, ὄντος μάλιστα βεβαρυμένου ἀπὸ τοὺς τοσοῦτους
 καὶ τοιοῦτους λεηλατισμοὺς τῶν ἀρχόντων, καὶ ἀναμφιβόλως
 εὔρε κατ' ἐπιτυχίαν κατάλληλον τὸ μέσον διὰ νὰ περιστοιχισ-
 δὴ ἐυκόλως καὶ ταχέως ἀπὸ πολλὰς μυριάδας ἀνθρώπων,
 ὡς καὶ τὸ ἐκατέρωθεν ἐπομένως, καὶ νὰ εὐρεθῇ μίαν ἡμέ-
 ραν μετὰ τῶν ὀπαδῶν του ὠφέλιμος εἰς τὸν μέλλοντα
 σκοπὸν, ὃν δέλομεν ἐκδέσει περαιτέρω, καὶ τὸν ὀπτιον
 ὁ ἴδιος περιστατικῶς ἐκοινοποίησε μετ' οὐ πολὺ εἰς τοὺς συν-
 οδεύοντας αὐτὸν συστρατιώτας.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰανουαρίου οἱ διοικηταὶ τοῦ δέμα-
 τος Ἀρτζεσίου ἐπέμψαν γράμματα εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστῖω
 Διβάνι, εἰδοποιητικὰ πρὸς τε τὸν Μητροπολίτην καὶ τοὺς ἄρ-
 χοντας (α) περὶ τῆς ἐκ Πιτεστίου διαβάσεως τοῦ Θεοδώρου
 μετὰ τῶν 36 ὀπαδῶν του, καὶ ὅτι διὰ τὸ ἀπροσδόκητον τῶν

(α) διότι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἡγεμονος Ἀ: Σούτσου ἀνέλαβαν τὴν Διοίκησιν
 τοῦ Πριγκιπάτου ὁ Μητροπολίτης καὶ οἱ ἄρχοντες κατὰ τὴν ἀνεκαθεν ἐπακρα-
 τήσασαν συνήθειαν εἰς περιστάσιν θανάτου ἢ ἀπουσίας τοῦ Ἡγεμόνος.

τοιούτων καὶ τοσούτων ἐπιπέπων καὶ ἐνόπλων ἀνδρώπων, δὲν ἠδυνήθησαν οὐδ' ἐτόλμησαν νὰ ἐπιχειρισθῶσιν ἐξετάσεις ἐναντίον των καὶ νὰ τοὺς ἐμποδίσωσιν, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐκινήθησαν ἀνενοχλήτως διὰ τῆς πέραν τοῦ ποταμοῦ Ὀλτου φερούσης ὁδοῦ.

Εἰς τὴν τοιαύτην περίστασιν ἠδύναντο εὐκόλως, μετὰ βαδεῖαν σκέψιν νὰ λάβωσι τ' ἀναγκαῖα μέτρα, οἱ ἀρχόντες, καὶ νὰ περιστείλωσι τὰς προόδους τοῦ ἀντάρτου Θεοδώρου. Ἄλλ' ἐκ τούτων, οἱ μὲν, ἀπομωραυθέντες, παρημέλησαν ἀφ' ἑνός, νομίσαντες τὸ πρᾶγμα ὡς οὐτιδανόν καὶ παρέργον, ἢ ὡς σύνηδες κλεπτικόν, οἱ δὲ, (ὡς μεμνημένοι ἐν τῷ κρυπτῷ) ἔχοντες ἰδέαν τῆς δημηγερσίας, εἰώπησαν ἀφ' ἑτέρου, ὑποκρύψαντες πᾶν μέσον τείνον εἰς ἀπάντησιν τοῦ κακοῦ. Τέλος εὐρεθέντες εἰς περιπασμόν, συνῆλθον εἰς σκέψιν, καὶ ἐνέκριναν κατὰ χρέος νὰ πέμψωσι παράυτα ἐκ μέρους τοῦ Διβανίου Κωνστῆν τινα Σλουτζάρην, (ἄνθρωπον καὶ τοῦτον τοῦ Κ. Σαμουρκάση, κάτοικον πρὸ χρόνων εἰς Γόρζι), μετ' εἰκοσιν ἐνόπλους ἀνδρας τῆς Ἀυθεντικῆς Ἀυλῆς, καὶ μετὰ διαταγὰς ἀναχέειρας εἰς τὸ νὰ συλλέξῃ καὶ κείδεν ὅσους δυνατῶν Παντούριδες (α) καὶ νὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τοῦ Θεοδώρου.

(α) Ἐυρίσκειτο ἀνεκάθεν εἰς τὰ πέντε πέραν τοῦ π. Ὀλτου δέματα μία συμμορία ἐγχωρίων τινῶν ἀνδρώπων, οἵτινες διὰ παντός ὀπλοφοροῦσαν, καὶ ἦσαν ἐν εἰδει στρατιωτικῷ ταγματός, μετ' ἐγχωρίων ἐθνικῆν συνειδημένην ἀπλήν ἐνδυμασίαν, καὶ ἐρησύχαζεν ἕκαστος εἰς τὴν οἰκογένειάν του ἐξωτρέπον. τὸ δὲ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἐγχωρίων διὰ τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς. Πολλοὶ τῶν (διὰ νὰ μὴ εἶπω ὀρθώτερον ἄλλοι) ἐνίστε ἢ καὶ πάντοτε, ἐπορίζοντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν, μεταχειριζόμενοι τὸ κληνηγίον τῶν ἀγρίων θηρίων, τὴν κλοπὴν, τὴν ληστείαν καὶ τὰ τοιαῦτα· διεκρίνοντο μ' ὅλα ταῦτα μετὰ τῶν λοιπῶν συγκατακοινοῦντων αὐτοῖς ἐγχωρίων ὡς ἐνδεέστερο, διὰ τὸ ὀκνηρὸν καὶ ἀφίλοπονόν των, ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ἦσαν ἀνδρες γενναίουψυχοι, τολμηροὶ καὶ οἱ μόνοι ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐξησκημένοι εἰς τὸ ὀπλοφορεῖν. Διὰ τοῦτο οἱ ἀρχηγεῖται τῆς ἐξουσίας στρατιωτικοὶ πάντοτε συνελέγον ἀπὸ αὐτοῦς μισθοδοτούμενους ὑπὸ τῆς διοικήσεως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς καὶ τὴν διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ Παντούριδες.

Ἄλλ' αὐτὸς ἀπελθὼν κατ' εὐθείαν εἰς τὴν οἰκίαν του, παρημέλησεν ὀλοτελῶς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς του, ὡς εἶχεν ὀδηγηθῆ.

Λαβὼν δὲ τὸ Διβάνι μετ' οὐ παλὺ καὶ ἕτερα εἰδοποιητικὰ γράμματα παρὰ τῶν Διοικητῶν τῶν πέραν τοῦ π.: Ὀλοῦ δεμάτων διὰ τὰς γιγαντιαίας προόδους τοῦ Θεοδώρου, ἐδίωρισε Στόλνικον τινὰ, Βάρπον Βηῖσσοράνον ὀνομαζόμενον, Ἰσπράβνικον τοῦ δεμάτος Μεχεδιντσίου, (ὅστις ἦτο ἐπὶ τῶν Παντούριδων), διὰ ν' ἀπέλθῃ μετ' εἰκοσὶν Ἄλβανούς (α) καὶ ὄσους δυνηθῆ νὰ συλλέξῃ Παντούριδες, κατὰ τοῦ Θεοδώρου ἀμέσως· καὶ τοὺς μὲν συνοπαδοὺς αὐτοῦ νὰ διασκορπίσῃ, ἐκείνους δὲ νὰ συλλάβῃ ἢ δανατώσῃ· ἀλλὰ φθάσαντος καὶ τούτου εἰς Τόρξι, καὶ μὴ δυνηθέντος νὰ διεγείρῃ τινὰ τῶν Παντούριδων, οὐδὲν ἐξετέλεσε, καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια.

Ὁ Θεόδωρος ἐκ τοῦ ἐναντίου, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀνωτέρω προκηρῦξεώς του, ἥτις ἐπενήργησε τὰ μέγιστα, διεγείρας ἐκ τοῦ ἰδίου Πλαγίου Κλωσάνιλωρ 600 : σκεδὸν Παντούριδας, ἐνωθέντας μετ' αὐτοῦ, τοὺς ἀφῆσεν ἐκεῖ εἰς χωρίον Παδέστι μετὰ τοῦ Μακεδόνσκη καὶ Τίρμπα, ὁ ἴδιος δὲ ἐπανελθὼν ἄυδις εἰς τὴν Μονὴν τῆς Τισμάνας, ἔγραψε τῷ Καμινάρῃ Γεωργίῳ Βακαρέσκῳ εἰς Τίργουζήϊλον, ἐπίσης καὶ τῷ Σερδάρῃ Δίνῳ καὶ Μενδελνιτάρῃ Ζαμφειράκῃ Μπαλτιάνοις, προσκαλῶν αὐτοὺς νὰ ἔλθωσι, χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ, πρὸς ἐντάμωσιν του, διὰ νὰ τοῖς δείξῃ τὰς ὁποίας ἔλεγεν ὅτι φέρει μετ' ἑαυτοῦ προσταγὰς καὶ ὅτι σὺν τούτοις ἐμελλε νὰ τοῖς ἐμίλλησῃ καὶ διὰ ζωῆς, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ὠφελίμων πραγμάτων ἀγνώστων εἰς αὐτοὺς. Ἄλλ' οἱ ρηθέντες πληροφορηθέντες περὶ τῆς ἐν Τισμάνῃ κατακρατήσεως τοῦ Ὀτετελεσανοῦ καὶ γνωρίσαντες τὸν δόλιον καὶ ἐπίβουλον σκοπὸν του, ἀποβλέποντα καὶ τὴν τούτων σὺλ-

(α) ὅσοι Βούλγαροι, Σέρβοι, Ἕλληνες, ἢ καὶ ἐντόπιοι, εὐρίσκονται ἐν δεδωμένῳ τὴν ἐδίω-
μένην Ὀθωμανικὴν στολὴν (ὀσμελλίτικα), εἴτε τὴν Ἰλλληνικὴν, κοινῶς καλοῦνται μετὰ τὴν
ἐπιτόπιον φράσιν Ἀρναούτ, ἥτοι Ἄλβανοὶ μέχρι σήμερον.

ληφιν, οὐχὶ μόνον δὲν συγκατένευσαν νὰ ὑπάγωσι πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' ἀνευ ἀναβολῆς ἐγνωστοποίησαν τὰ πάντα εἰς τε Κραϊώβαν, τὴν πρωτεύουσαν τῆς μικρᾶς Βλαχίας, καὶ εἰς Βουκουρέστιον, τὴν καδέδραν. Συγχρόνως δ' ἐφρόντισαν νὰ περισυλλάξωσι τοὺς ἐναπολειφθέντας ἐν τῷ αὐτῷ θέματι Γορζίω Παντούριδες, πρὸς διαφύλαξιν τῆς Κωμοπόλεως, ἑωσότου λάβωσι προσταγὰς παρὰ τοῦ Διβανίου, πασχίζοντες ὅλας δυνάμεις νὰ ἐκρίζωσωσι καὶ διασιδεάσωσι τὰς ἰδέας καὶ φρονήματα, ὅσα εἶχε διαδόσει ἢ προκηρύξει τοῦ διαληφθέντος Θεοδώρου εἰς τὰς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ κεφαλὰς, εἰς τὰς ὁποίας ἐπροξένησαν ὄχι ὀλίγην ἐντύπωσιν, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ ἐκοπίαζαν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ῥηθεὶς Θεόδωρος εἶχε προμηθεύσει, κατὰ τὸν ῥηθέντα τρόπον, ἰκανὰς τροφὰς ἐν τῇ Τισμάνᾳ, διὰ νὰ ἐχη αὐτὴν, εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περίστασιν, ὀρμητήριον, ἐπεστρεψεν αὐτὸς εἰς Παδέστι, ὅπου εὐρὼν κατ' ἔφεσιν ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του ὅλα τὰ τοῦ Πλαγίου χωρία ἐπὶ ποδὸς εἰς ἀποστασίαν, ἤρχισε ταυτοχρόνως νὰ διακηρύττῃ καὶ ἀσυδοσίαν, ὑποσχόμενος πρὸς ἅπαντας, ὅτι ἀφ' οὗ διὰ τῆς δείας δυνάμεως καὶ τῆς συνδρομῆς των, ἠδέλε δυνηθῆναι ἐπιτύχη τὴν ἐπικύρωσιν τῶν ὅσων ἀνέκαθεν ἡ Τσάρρα ἔχαιρεν ἐθνικῶν προνομίων (πρεβελεγίων) καὶ δικαιωμάτων, καὶ ἀποκαταστήσῃ τὴν ποδομένην δικαιοσύνην καὶ εὐνομίαν, δέλει κατορθώσῃ ἐπίσης ὄχι μόνον νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς ἕκαστον αἱ πρὸ χρόνων ἀποδοθεῖσαι βαρύνταται φορολογίαι, αἵτινες ἀπεγύμνωσαν τὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς νῦν ἄρχοντας δέλει ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ὁλωδιόλου, διανέμων καὶ τὰ κτήματά των εἰς αὐτοὺς, καὶ ἀντ' ἐκείνων δέλει συστήσῃ, ἐξ αὐτῶν τῶν συναγωνιστῶν του, νέον ἀρχοντικὸν σύστημα.

Τελευταίην βαδεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τὸ τῶν χωρικῶν πνεῦμα τὰ διακηρυττόμενα τοῦ Θεοδώρου ἔκαμαν, ὥστε ἤρχισεν ὅλον τὸ Πριγκιπάτον νὰ καταταράττεται πανταχόθεν ἀπὸ τὸν διακαῆ αὐτῶν ἐνδουσιασμόν, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ πέντε πέραν ταῦ π:

ὄλων δέματα ὡς ἐκ τούτου δὲ συνέβη ὄχι μόνον εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς κυβερνήσεως οἱ περισσότεροὶ ἐπείδοντο, ἀλλ' αὐδαιρέτως οὐδὲ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς τῶν ὑποστατικῶν κτηματίας, εἰσπράττοντας τὰς ἀποδεκατώσεις καὶ λοιπὰ δικαιώματα. Διὸ οἱ μὲν Παντούριδες ἔτρεχον ἀγγελῆδον ὑπὸ τὴν τοῦ Θεοδώρου σημαίαν, οἱ δὲ λοιποὶ χωρικοὶ εἴαν ἐβλεπαν τινὰ τῶν κυρίων τῶν Ἐπιστάτην, ἢ τῆς ἐξουσίας ὑπάλληλον ἀπερχόμενον εἰς τὰ χωρία τῶν, ὠρμούσαν κατ' ἐκείνου μὲ ῥόπαλα ἢ ἄλλα γεωπονικὰ ἐργαλεῖα, καὶ, ἢ τοὺς ἀπεδίωκαν ἐκ τοῦ χωρίου τῶν κακοῖς κακῶς, ἢ, ἐπιμένοντας πεισματωδῶς ἐκακοποιοῦν αὐτοὺς κράζοντες, **Ζήτω ὁ Δόμνου Θεόδωρος**. Ἐντεῦθεν λοιπὸν ἤρχισε νὰ γίνηται προφανῆς ἡ δημεγερσία, καὶ νὰ δραματουργῆται ἡ ἀπάσης τῆς Βλαχίας ὀλέθριος συμφορὰ ἀπὸ τὴν λειποταξίαν τοῦ λαοῦ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων βλέπων ὁ Θεόδωρος, ὅτι ὁ ποδομένος του σκοπὸς ὤδενε κατ' ἐπιτυχίαν εἰς τὴν πρόοδον, καὶ σκεφθεὶς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ ὅσα ὑπέσχετο, (δι' αἷς αἰτίας ἐκινήθη εἰς ἀποστασίαν), ἐτι δὲ μᾶλλον νὰ ἐγκολπωδῆ καὶ τὴν ὑπόδεσιν ὡς σπουδαιοτέραν διὰ τοὺς μέλλοντας σκοποὺς του, καὶ νὰ καλύψῃ ἐπίσης τὸ κύριον πνεῦμα τοῦ ἐπιχειρήματός του, τὸ ὁποῖον ὑπέκρυπτε μέχρις ἀρμοδίου εὐκαιρίας, ἐσοφίσθη νὰ σχεδιάσῃ ἱκετήριον ἀναφορὰν (**Ἄρξ Μαχσάρι**) ἐκ μέρους ὅλου τοῦ λαοῦ τῆς Βλαχίας, τὴν ὁποῖαν διὰ τινος τῶν περίξ ευρισκομένων φρουρίων ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐλὴν, διαλαμβάσανσαν ὡς ἀκολούθως. [β]

(α) ἡ λέξις αὕτη ἀποδίδετο τότε παρὰ πᾶσι μόνον εἰς τὸν Ἡγεμόνα.

(β) δὲν γνωρίζομεν δετικῶς, εἴαν τὰ μεθοδεύματα, ἢ συμπεράσματα ταῦτα τοῦ ἀνθρώπου, ἀπέβλεπαν ἐιλικρινῶς εἰς τὸ νὰ μεταχειρισθῆ, καταφεύγων εἰς τοιαῦτα μέσα, ν' ἀποκρίσῃ μᾶλλον τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν, ἢ εἴαν συνέλαβεν ἔκτοτε ἰδέας τινὰς φανατικὰς δι' ἀτομικὴν του ἰδιοτέλειαν καὶ φαντασίαν, εἰς τὸ ν' ἀπολαύσῃ δηλαδὴ διὰ τῶν οὐλῶν τὸν Ἡγεμονικὸν θρόνον; ἀλλὰ τὸν κύριον σκοπὸν τῆς ἀληθείας δέλομεν ἰδεῖ κατω.

Ἄρξ - Μαχσάρι.

„ Εἰς τὴν ἱεράν καὶ πανέκλαμπρον ταύτην Ὑψηλὴν
 „ Πόρταν τῆς κραταιᾶς καὶ Κυρίας ἡμῶν βασιλείας προσ-
 „ πίπτομεν ὅλοι ἡμεῖς οἱ ὑπηκοοὶ καὶ πιστοὶ λαοὶ τῆς Βλα-
 „ χίας, καὶ ὡς πρὸς τὸν ἕνα θεὸν Παντοκράτορα ἀνα-
 „ φερομεν μετὰ πολλῆς ὀδύνης καὶ δλίψεως ἀκριβῶς,
 „ τὴν ἀλλεπαλληλα ἡμῶν πᾶδη, καὶ ἀπεράντα βάσανα,
 „ ἅτινα ὑποφέρομεν ἐξ αἰτίας τῆς τῶν ἐντοπιῶν ἄρχον-
 „ τῶν ἐνώσεως με τοὺς κατὰ καιρὸν στελλομένους Ἀυ-
 „ θέντας, διοικητὰς μας, παρὰ τῆς κραταιᾶς βασιλείας,
 „ τῆς ὁποίας τὰ μεγάλα καὶ πλούσια ἔλεη πρό πολλοῦ
 „ ἔκαρπούμεθα. Ἀλλ' ἤδη ἐγκατελείφθημεν ὀλοτελῶς εἰς
 „ χεῖρας τῶν ῥηδέντων ἐχθρῶν τῆς τε Ὑψηλῆς Πόρτας καὶ
 „ ἰδικῶν μας, τοὺς ὁποίους ἄρχοντας ἠδελάμεν ὀνομάσει μᾶλ-
 „ λον κακομηχάνους καὶ τυράννους ἡμῶν, ὡς συμφώνους καὶ
 „ συνεργοὺς με τοὺς νῦν Ἡγεμόνας. Ἀλλὰ παραιτούμενοι
 „ ἀπὸ τοῦ νᾶ εἰπῶμεν τὰ παρελδόντα δεινά μας, ἀναφερομεν
 „ μόνον τὰ ἐνεστῶτα, ὅτι μᾶς ἀπεγύμνωσαν νῦν ὡς οὐδέποτε,
 „ καὶ εἰς παντελῆ ἀφανισμόν μᾶς ἐκατήτησαν εἰς τόσον,
 „ ὥστε ὅλον αὐτὸ τὸ τῆς βασιλείας Κιλλέρι (ἀποθήκη) διόλου
 „ ἐγένεωσαν, μειναντες ἀπογυμνωμένοι μᾶλλον καὶ ἀπὸ τοὺς ἐν
 „ τάφοις νεκροὺς. Διὰ τὰ ῥηθῆντα ὅλα ταῦτα, εἰάν ἡ Ὑψηλὴ
 „ Πόρτα εἶχε τὴν παραμικρὰν ἰδέαν, πρό πολλοῦ ἠδεδε μᾶς
 „ ἀπαλλάξει ἐκ τῶν τοιούτων ἀσπλάγχχνῶν ἀρπιάγων, οἵ-
 „ τινες προσποιῶνται ἐνίοτε εἰς ἀλλαγὴν τινος Ἡγεμονείας,
 „ ὅτι ἀναφέρουσι δι' Ἄρξ Μαχσάριου τῶν πρὸς τὴν Ὑψη-
 „ λην Πόρταν τῆς Ἰσάρας κατάστασιν ποιοῦσι δὲ
 „ τοῦτο μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν καὶ τὸ τῶν
 „ Ἡγεμόνων συμφέρον. Καθὼς καὶ εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ

τέρω, ὅταν τὰ πράγματα αὐτὰ κατ' ἑαυτὰ εἶδεν σαφῶς τὴν μηχανορραφίαν
 τῆς ἐκακότητος φαντασίας του.

Ἀλεξάνδρου Σούτσω Βοεβόδα ἔπραξαν, ὅτι ἐξ ἑνὸς μὲν μέ-
 ρους φανερόντες δι' Ἄρξ Μαχσαρίου τὸν προξενηθέντα
 εἰς τὴν Τσάραν ἀφανισμόν, ἕνεκα τῆς κακῆς μεταχειρί-
 σεως τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἡγεμονευσαντος, ἐζήτησαν ἐκ τούτου
 ἔλεος καὶ ἐλάφρωσιν παρὰ τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας· ἐξ ἂν-
 λου δὲ μέρους ἐπισωρεύοντες ἀπείρους ψευδεῖς ἐπαίνους
 διὰ τὸν ἄνω ῥηθέντα, ἀπέβλεπαν εἰς ἰδίαν αὐτῶν ὠφέ-
 λειαν μόνον καὶ ἀσχροκέρδειαν· ἐπειδὴ ἅμα φθάσας
 οὗτος ὁ Ἡγεμὼν εἰς Βλαχίαν ἐσυμφώνησε μετὰ τῶν
 ῥηθέντων, διὰ τὸν τῆς Τσάρας ἀφανισμόν καὶ ἀπεργύμνω-
 σιν, ἀρξάμενος ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἔνθεν ἡ δικαιοσύνη
 ἔπρεπε ν' ἀρχίσῃ· καὶ πάντες, οἱ μὴ φοβούμενοι τὸν
 θεόν, ἐν λόγῳ νὰ διορίσωσι Μητροπολίτην ἐντόπιον,
 ἐπώλησαν τῷ Ἀυθέντῃ Σούτσῳ τὴν ἐκκλησίαν, τὴν μη-
 τέρα ὄλουτοῦ λαοῦ, διὰ δύο χιλιάδας πουργεῖα, καὶ
 οὕτως ἀποκατέστησαν Βλάχον Μητροπολίτην, (τὸν Δια-
 νύσιον Λούπον).

Ἀληθῶς καὶ πάλιν ἀληθῶς ἀποκατέστη τοιοῦτος Μη-
 τροπολίτης πρὸς κατασχίνην τοῦ Βλαχικοῦ γένους, καὶ
 πρὸς καταφρονησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κλήρου· Ἀλλὰ
 μὲ εὐαρέσκειαν τοῦ Ἡγεμόνος διὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος,
 καὶ μὲ δυσαρέσκειαν τοῦ λαοῦ καὶ τῆς πίστεως μας·
 ἐπειδὴ ὑπόχρεως ὦν οὗτος πρὸς τὸν Ἀυθέντην, ἐνέδιδε
 διὰ εὐχαριστησίην του καθ' ὅλας τὰς παραλόγους, ἀ-
 δίκους καὶ κακίστας αὐτοῦ δελήσεις, τὰς ὁποίας πρὸ
 συπογράφων ὡς εὐλόγους καὶ δικαίας, ἐβίαζε τὸν λα-
 ον νὰ τὰς ἐκτελέσῃ, καὶ τοιαυτοτρόπως ἀπεγυμνώθη τὸ
 πᾶν.

Εἰς τοιαύτην λοιπὸν φεῦ! ἐλεεινὴν κατάστασιν εὕρισ-
 κόμενος ὁ λαός, καὶ μὴν ἔχων μέσον νὰ φανερώσῃ τὰς
 συμφορὰς του, καὶ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς κραταιᾶς βασι-
 λείας τὸ ἔλεος, (ὅπερ πολλάκις ἀπήλαυσε, χωρὶς νὰ

„ὠφελιθῆ ποσῶς, διότι ἔμεινε μόνον γεγραμμένον εἰς τὸ
 „χαρτίον, καὶ ἐξουδενημένον ὑπὸ τῶν ἀνω ρηθέντων κλεπ-
 „τῶν), ἐβιάσθη ἀπὸ τὴν ἐσχάτην ἀπελλιπίαν πρῶτον νὰ ἐ-
 „γερῆ ἑναντίον τούτων τῶν κακοτρόπων, ἔπειτα προσάπ-
 „των, (ὡς ἕνας πιστὸς καὶ ὑπήκοος Ραγιάς τῆς κραται-
 „ᾶς βασιλείας), νὰ ζητήσῃ τὸ βασιλικὸν ἔλεος.

„ Διὸ δεόμεθα μετὰ δερμῶν δακρύων, ἵνα ἐξαποσταλῆ
 „ βασιλικὸς ἄνθρωπος, οὐχὶ ὁμόρησκός μας, διὰ νὰ ἐξε-
 „τάσῃ καὶ ἴδῃ τὴν τῆς Ἰσάρας ἀδλίαν κατάστασιν, καὶ
 „ μὲ τὴν ἐνέργειαν τῆς δικαιοσύνης νὰ κάμῃ τὴν ἀνήκου-
 „σαν ἐπιδιόρθωσιν διὰ νὰ παύσωσι πλεονεῖα ἄρπαγαί, καὶ
 „ ν' ἀποδίδωμεν μόνον τὸ ἀποφασισμένον δικαίωμα εἰς
 „ τὴν κραταιὰν βασιλείαν, καθὼς μέχρι τοῦδε εἰδόμεν,
 „ οὕτω καὶ εἰς τὸ ἐξῆς δὲν ἀρνούμεθα, ἀλλὰ πιστοὶ καὶ
 „ ὑποτελεῖς ἡμεῖς καὶ ἐσμεν καὶ εἰσομέδα εἰς αἰῶνας.
 „ ὄντες ἐυέλπιδες ὅτι καὶ ἡμεῖς δὲν δέλομεν στερηθῆ ε-
 „ κείνο τὸ τῆς κραταιᾶς βασιλείας ἔλεος, μὲ τὸ ὅποιον μᾶς
 „ ἐπερίδαλψε παλαιόθεν, καθὼς καὶ μὲ τὸ ὄνομα παρα-
 „ καταδήκης τοῦ ἐλεήμονος θεοῦ μᾶς ἐτίμησε, καὶ εἰς πᾶ-
 „ σαν νεαν Ἡγεμονεῖαν πατρικῶς μᾶς ἐφρόντισεν. Ἄλλ'
 „ αὐτὸ τὸ γλυκὺ ὄνομα, δίχως νὰ κάμῃ εἰς τοὺς Ἀυθέντας
 „ μας τὴν παραμικρὰν ἐντύπωσιν, τοὺς ἐκώφανε μᾶλλον,
 „ καὶ ἀντὶ νὰ μᾶς ἀπαλλάξωσι τῶν συμφορῶν μας, καὶ
 „ νὰ μᾶς διοικήσωσιν ἐπιεικῶς ὡς πατέρες, μᾶς λεηλατοῦ-
 „ σι καὶ μᾶς ἀπογυμνόνουσιν ὡς κλέπται, οἱ ὅποιοι ὑ-
 „ στερὸν ἀπὸ ἕνα καιρὸν συμφῶνως μετὰ τῶν ἡμετέρων
 „ ἀρχόντων, ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ πολιτικῶν, συγ-
 „ κλεπτῶν ὄντων καὶ τούτων παρομοίων, ἐυκολύνουσιν
 „ εἰς ἐκείνους καὶ τὴν ὁδὸν, καὶ τοὺς δεωροῦσι μακ-
 „ ρόθεν, ὅταν ἐξερχόμενοι τοῦ Βουκουρεστίου πρὸς Με-
 „ σημβρίαν ἐπανερχόνται εἰς Βασιλεύσουσαν. Ταῦτα
 „ πάντα τὰ ρηθέντα εἰσὶν ἀληθῆ, καὶ δέλουν ἐπι-

„βεβαιωθῆ ἀκριβέστερον καὶ μὲ λεπτομέρειαν, ἐνώπιον τοῦ
 „πεμψθησομένου βασιλικοῦ πιστοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὸν ὁ-
 „ποῖον δερμῶς καὶ αὐδῆς δεόμεθα τῆ ἑδελαγάδω καὶ
 „κραταιᾷ βασιλείᾳ νὰ μᾶς τὸν ἐξαποστείλῃ με ἔλεος.
 πρὸς τὴν κραταιὰν βασιλείαν
 οἱ ὑποκλινέστατοι καὶ πιστοὶ δούλοι
 ὅλος ὁ λαὸς τῆς Βλαχίας.

μετάφρασις ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ.

Κατὰ τὴν 6ην Φεβρουαρίου κινήεις ὁ Θεόδωρος ἀπὸ
 Τισμάναν μὲ ὄσους ἕως τότε ἠδυνῆθη νὰ συλλέξῃ ὀπαδοὺς του,
 ἀπῆλθεν εἰς χωρίον Μπάγια δὲ Ἀράμα τοῦ Θεμάτος Με-
 χεδιντζίου, ὅπου εὐρῶν καποῖαν ἀντίστασιν παρὰ τῶν ἐγ-
 χωρίων εἰς τὰ φρονήματά του, ἤρχισεν εὐδὺς νὰ κατα-
 τυραννῆ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, ὄσους τῶν Παντού-
 ριδων, μάλιστα καὶ τινὰς τῶν Καπιτάνων αὐτῶν, ὄσους
 εὐρισκεν ἀντιπείνοντας καὶ τοιοῦτοτρόπως διαχύσαντος
 αὐτοῦ πανικὸν φόβον καὶ τρόμον εἰς ὅλον τὸ αὐτὸ δεμα,
 (ὅπου ὑπῆρχετο τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν) διηγέρθησαν ἀπα-
 τες, καὶ οἱ μὴ θέλοντες, νὰ τὸν συνακολουθήσωσιν, οἱ μὲν,
 μὲ τὰ ὄπλα, οἱ δὲ, μὲ κοντάρια σιδηρᾶ καὶ μὲ ρόπαλα.
 Κακείθεν δὲ κινήεντος αὐτοῦ μὲ ὅλον τὸ πλῆθος κατὰ
 τῶν Μανζιλιδων καὶ πείσης ἀλλῆλης τάξεως ἀρχόντων, ὤρ-
 μησαν οἱ Ἀλβανοὶ λεγόμενοι, ὡς εἶπομεν, καὶ Παντούρι-
 δες ν' ἀπογυμνόνουν, νὰ ραβδίζουν, ν' ἀντιμάζουν χωρὶς
 ἐξαιρέσιν, καὶ νὰ κατατυραννῶσιν ἀσπλάγχχνως τοὺς μὴ
 πειδομένους εἰς τὸν σκοπὸν τῶν.

Τοιοῦτοτρόπως λοιπὸν φθάσας ὁ Θεόδωρος εἰς τὴν
 Μονὴν τῆς Στρεχαγίας, καὶ ἐμβάσας ἐν αὐτῇ ἱκανὰς
 τροφάς, διώρισε τὸν ἀυτάδελφόντου Πάπα, Φρούραρ-
 χον μὲ διακοσίους Παντούριδες· αὐτὸς δὲ μὲ ὅλον τὸ
 ὑπ' αὐτὸν πλῆθος, κατέβη εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Μότρου

ὅπου ἔυρεν ἐγκλειστούς καὶ ὀχυρωμένους τοὺς κατ' αὐ-
τοῦ προαπεσταλθέντας Ἰσπραβνίκους τοῦ Μεχεδιντίου,
τόν τε Καμινάρην Στεφανίκαν Μπιμπέσκον καὶ Μπάρμ-
πον Βηϊσοράνον μετὰ τοὺς περὶ αὐτῶν, οἵτινες ἀπὸ ἐσωτερι-
κοῦς ἀκροβολισμοῦς ἐφόνευσαν καὶ τινὰς τῶν ἐκ τοῦ
Θεοδώρου, ἕως θ=δ. τὸν ἀριθμόν, διὰ τὸ ὁποῖον παρορ-
γισθεῖς εἰς ἄκρον ὁ ἀρχηγός των, ἐπεχείρησε τὴν τῶν ρη-
θέντων πολιορκίαν, καὶ ἀπέστειλε συγχρόνως εἰς Τσιντ-
σαρένι τὸν τε Μακεδόνη καὶ Ἰώβαν μετὰ ἱκανοὺς Σέρ-
βους καὶ Ἀλβανούς διὰ νὰ προκαταλάβωσι τὰς ἀναγ-
καίας δέσεις, καὶ ἀποκόψη αὐτοῖς πᾶσαν σχεσίαν καὶ
κοινωνίαν; ἀλλ' ἀφ' ἧς ἔμειναν κατὰ κλειστοὶ μίαν σχε-
δὸν ἑβδομάδα, ἐφθασαν εἰς ἀμηχανίαν, στερούμενοι καὶ
τῶν πρὸς τροφήν ἀναγκαίων.

Οἱ δ' ἐν Κραϊώβη ἄρχοντες μετὰ τοῦ Καίμεκάμη Δε-
πάλλτου πληροφορηθέντες τὰ εἰς τὴν Μοῆν τῆς Στρε-
χάγιας καὶ Μότρου γιγνόμενα, πρὸς μὲν τὸ τοῦ Βουκου-
ρεστίου Διβάνι ἀνήγγειλαν αὐτὰ ἀμεσῶς, εἰς δὲ τὴν
τοῦ Μότρου Μοῆν ἐπέμψαν τὸν Σερδάρην Διαμαντὴν,
(ὄπλαρχηγόν τῆς Καίμεκαμίας) μετὰ 150 τῆς διοικήσεως,
Ἀλβανούς καὶ Παντούριδες διὰ νὰ προλάβη τὴν ταύ-
της κυριεύσειν. Ἀλλὰ φθάσαντος τούτου πλησίον καὶ ἰ-
δόντος τὸ ἀνίκανον τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτῶν
του διὰ νὰ ὑπερμαχήσῃ ἐναντίον τοῦ τοσοῦτου πλήθους τῶν
Θεοδωριτῶν, ἐστάθη κατὰ μέρος δεατῆς καὶ ἐν ἀκινη-
σίᾳ, ἐμεσολάβησε μόνον διὰ τὴν ἐκ τῆς Μοῆς ἀνενόχλη-
τον ἔξοδον τῶν Ἰσπραβνίκων καὶ τῆς συνοδίας των εἰς
τὴν προτάσειν τοῦ ὁποῖου ἐνδόσας ὁ Θεόδωρος ἔλυσε τὴν κα-
τὰ κλειστοὶν, καὶ οἱ μὲν ἐγκλειστοὶ ἐξῆλθαν εἰρηνικῶς, ὁ δὲ
ἀναμωτὶ εἰσελθὼν ἔμβασε τροφὰς ἱκανὰς, καὶ ὀχύρωσεν
αὐτήν. (α) Ἐντέυθεν ἤρχισε νὰ ἐκτείνῃ τὴν ἐξουσίαν του καὶ

(α) κατὰ ταύτην τὴν ἐνκαιρίαν ἔγενετο συνοπαδὸς τοῦ Θεοδώρου καὶ ὁ Σερ.

εἰς τὰ λοιπὰ περίξ δέματα. Τὸ δὲ τῆς Κραϊώβης Δι-
βανί ταραττόμενον διὰ τὰς προόδους τοῦ Θεοδώρου,
προσπεστειλεν ἐτι καὶ τὸν ἐξωτερικὸν ὀπλαρχηγὸν
(κίρσερδάρην) Σλουτζάρην Ἰωάννην Σολομῶντα,
(ὅστις σήμερον χαίρει τὸν βᾶδμὸν τοῦ συνταγμα-
ταρχοῦ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς), μετὰ ἄνδρας καλοὺς
πολεμιστάς, ὅστις ἠνώδη μετὰ τοῦ προαποσταλέν-
τος Σερ: Διαμαντῆ, καθῶς καὶ ὁ ἐκ τοῦ Γορζίου Σερ-
δάρης Δίνος Μπαλτιάνος μετὰ 150: Παντούριδες ἀλλ'
οὐδὲν ἐναντίον τοῦ Θεοδώρου οὗτοι πάντες ἐπραξαν,
ἐπειδὴ εἰδοποιήθησαν ἐπισήμως, ὅτι ἐπὶ ταύτῃ τῇ ὑπο-
δέσει, διωρίσθη Ἐφορὸς ὁ ἐκ Βουκουρεστίου Νικόλα-
ος Βακαρεσκὸς, καὶ ἐπερίμεναν, ἢ προσταγὴν τούτου,
ἢ τὸν ἴδιον νὰ προφθάσῃ καὶ μετ' ἑτέρον στρατεύμα,
καὶ οὕτω νὰ ἐφορμηθῶσιν ὁμοθυμαδὸν κατὰ τοῦ ἀντάρτου.

Αἱ ἀλλεπαλλήλως εὐρθεύουσαι πανταχόθεν εἰδήσεις
εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ Διβανί, κατ' ἐξοχὴν ἐκ Κραϊώ-
βης, (ἥτις οὕσα πλησιεστέρα τοῦ κινδύνου, ἐπαπειλεῖ-
το ἐτι μᾶλλον μετ' ὀλόκληρα τὰ πέντε δέματα τῆς, ἐνε-
κα τῶν προόδων τοῦ Θεοδώρου, καὶ νὰ ὑποπέσῃ εἰς πρά-
ματα οὐκ ὀλίγον ἀξία φρίκης) ἐπροξένησαν τοῖς ἀρχούσιν
ικανὴν ταραχὴν καὶ ἀνησυχίαν, οἱ ὁποῖοι ἀνανήψαντες μό-
λις ἀπὸ τὸν εἰς ὃν εὐρίσκοντο λήθαργον, καὶ εὐσκεφθέν-
τες τὸ πρᾶγμα σπουδαιοτέρως, ἀπεφάσισαν παμφηφεί νὰ
πέμψωσι κατ' αὐτοῦ, καὶ ὅλους τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ
εὐρισκομένους εἰς στρατιωτικὰ τῆς Ἐπικρατείας ὑπουρ-
γήματα Ἀλβανούς τε καὶ Σέρβους, τοὺς ἀρχηγούς τῶν
ἁποικῶν, ὡς πιστοὺς καὶ ἀξίους προσκαλέσαντες διώρισαν,
τοὺς μὲν Καπιτὰν Γεώργιον Ὀλύμπιον, Καπιτὰν Ἰωάννην

δάρης Διαμαντῆς μυστικῶς, καὶ ἔκαμε τὸν ὄρκον τῆς φιλικῆς Ἐταιρίας, με-
τὰ ταῦτα δὲ διελύθη ἡ ἀποκλείσις τῶν Ἰσραφνίκων καὶ ἡ ἀνενόητος αἰ-
τῶν ἀναχώρησις.

Φαρμάκην καὶ Χατζή Πρόδανον μὲ 400 : στρατιώτας, τοὺς δὲ Δελίμπασην Μιχάλην, Τουφεκτσίμπασην Μποζίνην καὶ Μπουλούμπασην Γκέεσην μὲ 100 καὶ ἐφοδίασαντες τούτους μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα πολεμοφόδια, πληρώσαντες καὶ τοὺς μηνιαίους μισθοὺς τῶν ἐπὶ χειρᾶς, ἀπέστειλαν ὅλους βιαίως διὰ ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν, καὶ μὲ προσταγὴν, ὅτι ἅμα φθάσωσιν εἰς Κραϊώβαν, νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων Ἀλβανῶν καὶ Παντούριδων, καὶ νὰ ἐπιπέσωσιν ἐξαπαγγος κατὰ τοῦ Θεοδώρου· καὶ τοῦτον μὲν μὲ τοὺς περι αὐτὸν νὰ ἐξολοθρεύσωσι, τὰ δὲ διαδοθέντα σχέδια τοῦ νὰ ἐξαλειψῶσιν ἐξολοκλήρου μὲ οἷους τρόπους δυνηθῶσιν ἀπὸ τὰς μαρᾶς καὶ ἀνοήτους κεφαλὰς τοῦ διεγερθέντος λαοῦ, ὡς ψευδῆ καὶ ἀπατηλά.

Ἄλλ' ἐν τῷ μεταξὺ πληροφορηδὲν τὸ ἐν Βουκουρεστήμ Διβάνι, ὅτι ἐκ τῶν κατὰ Θεοδώρου στελλομένων στρατιωτῶν, οἱ μὲν παιδόμενοι κολακείαις καὶ ὑποσχέσεσι, οἱ δὲ ἐπαπειλούμενοι πολυτρόπως, ἔλκονται καὶ ἐνόηονται μετ' αὐτοῦ, ἐκρίνεν ἔυλογοφανέστερον νὰ πέμψῃ, χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ, καὶ τινα ἐκ τῶν ἀρχόντων, ὡς Ἐφορον ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν. (α) Ὅθεν καὶ διορίσαντες τὸν Νικόλαον Βακαρέσκον, ἐξεκίνησαν τοῦτον ἀμέσως, ὅστις προφθάσας τοὺς προαποσταλέντας εἰς τὸ Σερμπανέστι Δομνεστε τοῦ Θεμάτος Ὀλτου, καὶ ἐνωθεὶς μετ' αὐτῶν εἰσηλθὲν εἰς Κραϊώβαν.

(α) πολὺ ἐξώρας ἔλαβον οἱ ἄρχοντες δραστηριώτερά μετρα, ὅταν τὰ πράγματα ἐφθάσαν πλέον εἰς ἀκμὴν δυσκοινομήτων, καὶ ἡ ἄληθὴ ἦτο σχεδὸν ἀνίατος, διότι δέλομεν ἰδεῖ κατωτέρη καὶ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι, ἀγκαλά ἐν τῷ φανερῷ διήρχοντο μὲ σιωπὴν ἀπλήν καὶ ἐμεροληψίαν, ὡς γνωρίζοντες τὴν βᾶσιν τῶν πραγμάτων εἰς ὅλας τὰς συνελεύσεις καὶ συνέψεις τῶν συγκαθέδρων αὐτῶν Διβανίστην ἄρχόντων, ἐν τῷ κρυπτῷ ὁμοίως ὑπερμαχοῦσαν τὸ νὰ λαμβάνωσι τὰ σχέδια τῶν ἀλλῶν, τὸν ἐναντίον δρόμον, συμμορφωμένα κατὰ τὰς

Καδόσον ἡ περίστασις ἔιχε τὴν ταχίστην κινήσεως ἀνάγκην πρὸς ἀντίκρουσιν τοῦ Θεοδώρου, ὁ ἀπεσταλμένος Ἐφορός δὲν ἤργησε ν' ἀποστείλῃ τὸν Δελίμπασην Μιχάλην, τὸν Τουφεκτίμπασην Μποζίνην καὶ Μπουλνὸνκμπασην Γκέετην, εἰς χωρίον Κοτσοφάνι, διατάξας αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐνωσὶν τῶν με τοὺς ἐκεῖ εὐρισκομένους Σερδάρη Διαμαντῆ, Σλουτζάρη Ἰ. Σολομῶντα καὶ λοιποὺς, νὰ μὴν ἠδέεσαν πράξει οὐδεμίαν ἀπὸ πειραν πρὶν, ἢ φθάσει ὁ Καπετὰν Γεωργίος Ὀλύμπιος μετὰ τῶν λοιπῶν, (οἵτινες ἔιχαν ἀργήσει κατ' ὄσον μικρόν τι) ὡς εχόντες τὸ πλεῖστον μέρος τῶν στρατιωτῶν, καὶ τότε νὰ κινήθωσιν ἅπαντες εἰς Γειντσαρένι κατὰ τοῦ Θεοδώρου.

Φθάσαντων ἐν τοσούτῳ καὶ τῶν ῥηθέντων, οἱ ἴδιοι με ὀλίγους ἐκ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐμειναν πρὸς φύλαξιν τῆς Κραϊώβης, τοὺς δὲ λοιποὺς πᾶραυτὰ ἐπέμψαν εἰς τὸ ῥηθέν μέρος, ὅπου ἐπειριμένοντο ἀπὸ τοὺς προαπεσταλθέντας. Ἀλλὰ κατ' ἣν ἡμέραν ἐμελλεν ὁ Ἐφορός Νικόλαος Βακαρέσκος νὰ δώσῃ τὴν προσταγὴν διὰ νὰ κτυπήσῃ τὸν Θεόδωρον, ἐφθασεν ἀπροσδοκῆτως ἐκ Βουκουρεστίου ἐπίσημος διαταγὴ, ὅτι ἀντὶ ἐκείνου διωρίδῃ νηοστὶ παρὰ τοῦ Διβανίου ἄλλος Ἐφορός, καὶ πληρεξούσιος ταύτης τῆς ὑποδέεως, (α) ὅστις ὅσον οὕτω μέλλει

περιστάσεις, καὶ νὰ παρουσιάζωνται ἐξ ἀπροόπτου μέχρι τινὸς καιροῦ, με πολλὰ διαφορετικὴν μορφήν, ὡς ἐφάνησαν ὕστερον μετὰ τὴν κοινὴν συνένωσιν τῶν τε στασιαστικῶν καὶ τῆς ἐξουσίας στρατιωτῶν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σῶμα καὶ ἡ διοικήσις, ὡς ἀφαικτον χρέος τῆς, ἐπάσχιζε με ὅλας τὰς προσπάθειαις τῆς μέσον αὐτῶν καὶ με ἄδρα ἐξοδα, τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Θεοδώρου, μολαταῦτα, προϊόντος τοῦ καιροῦ, πάντως ἀνωφελῆ καὶ ἀχρησίμευτα εἰδείθησαν.

(α) οἱ δημιουργοὶ μυστικῶς συνεταιροὶ κατὰ ταύτην τὴν ευκαιρίαν διὰ νὰ προλάβωσιν εἰς τὸ μέρος τῶν δραστηρίως τὴν ἐπιτυχίαν, ἐκατόρθωσας ὑποκεκρυμμένως κατὰ α^{τον} εἰς τὸ νὰ λάβουν ἐν προσήματι τὴν ἐπιρροὴν τῆς ὑποδέεως, (κατὰ τὴν διὰ τῆς ἐξουσίας), καὶ διωρίδῃ ὁ ῥηθεὶς Κ. Σαμουρκάσης Ἐφορός καὶ πληρεξούσιος.

νά φθάσῃ ἐκεῖ εἰς τὸ νά διατάξῃ τὰ δέοντα. Ὅθεν καὶ ἔμειναν τὰ πράγματα εἰς ἀκινήσιαν μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ νεοδιορισθέντος Ἐφόρου.

Ἐπὶ τοσοῦτον τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ Διβάνι ἔφθασεν εἰς ἀμηχανίαν, ὥστε κρίνον καὶ ἀνακρίνον τὰς ἑφ-
 ημέρους εἰδοποιήσεις ἐλάμβανεν, ἀπεφάσισε νά ἔξαπο-
 στείλῃ καὶ τὸν ἴδιον Βόρνικον Κωνσταντῖνον τὸν Σαμου-
 κάσην, (ἓνα τῶν συνδιβανιστῶν), ὡς ἄνδρα μὲ παιδείαν,
 μὲ λόγον καὶ μὲ χαρακτῆρα ὑπέροχον τοῦ προαποστα-
 λέντος Βακαρέσκου, καὶ ὡς ἔχοντα ἐκ τοῦ ἄλλου τὴν
 ἐπιρροὴν εἰς τὸ τοῦ Θεοδώρου πνεῦμα, χωρὶς νά γνωρίζῃ
 πῶς τὸ φρόνημα καὶ τὴν ὑποκεκρυμμένην ἐπιθυμίαν τοῦ
 ἀνδράπου. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ διὰ τῶν ὀπλων θεραπεία τοῦ
 τραύματος τούτου ἐκ τῶν τοιούτων καὶ τοσοῦτων ἀπρο-
 δοκῆτων, κατήντησεν ἀμφίβολος, ἐνέκρινεν ἐπίσης νά ἐφο-
 διάσῃ αὐτὸν καὶ μὲ μίαν χρημάτων ποσότητα, (α) τὴν ὅποιαν

β' ὅταν οἱ προεταλέντες στρατιῶται, (οἱ μὴ γνωρίζοντες βεβαίως τὴν ὑπόδεσιν, καθὼς οἱ Ἰσπραβνικοὶ καὶ λοιποὶ, ὡς εἰρήδη), δελεῶσι ν' ἀντικρούσωσι τὸν Θεό-
 δωρον, καὶ ἔνεκα τούτου ἐπισυμβῇ κάμμία ἀπενεκταία διάλυσις τῶν προδιαδεμέ-
 νων σχεδίων, νά ἐνεργῇ ὁ διωρισμένος, ὡς γνωρίζων τὰ πράγματα, τὰ ἐναντία,
 πρὸς ἀναχαίτισιν πάσης προσδοκίας. καὶ γ' ὅτι ἐπλησίαζε, κατὰ τὰς
 ὁποίας εἰδήσεις ἐλάμβανεν δι' ἀλληλογραφίας, καὶ ἡ μετ' οὐ πολὺ ἔξοδος
 τῆς Πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντη ἀπὸ τῆς Ρωσσίας εἰς τὰ Μολδοβλαχι-
 κά χωρὰ καὶ ἔπρεπεν ἀναμφίβολως νά ἔχωσι προπαρασκευασμένα τὰ
 πάντα, περὶ πλεον μὲ τὴν φανεράν ἐνωσιν τῶν ὀπλαρχηγῶν συνεταίρων καὶ
 λαιπῶν, διὰ τὴν ταχίστην προσόδουσιν τοῦ ἐπιχειρήματος τῶν, τὰ ὁποῖα
 ὅλα ταῦτα ἐπεδειχθῆσαν ἐπομένως, ὅτι ἦσαν τροπολογημένα τοιοῦ-
 τοτρόπως.

(α) ἡ σύναξις τῶν χρημάτων ἀπὸ φορολογίας κλπ: ἐκ τῶν τῆς Ἰσάρας δεμάτων
 εἰς τὸ ἔθνος Ἰαμείον (Βιστιαρίαν) ἦτον κατ' ἐκείνας τὰς περιστάσεις δυσ-
 κολῶτατη, ἔνεκα τῆς παρὰ τοῦ Θεοδώρου διακηρυχθείσης ἀσυνδοκίας, μάλιστα δὲ
 τὰ τῆς μικρᾶς Βλαχίας συναδριζόμενα ἐκ τῶν φορολογιῶν ἀπὸ τῶν Ἰσπραβνικῶν (Ζαπ-
 τοῖδες) ἐλάμβανεν ὁ Θεόδωρος, παιδεύων ἐνταυτῷ καὶ τὸν ἀντιτείνοντα εἰς τὸ ἀπο-
 δοῦναι αὐτὰ. Ἐξοικονομῆσε μ' ὅλον τοῦτο τὸ Διβάνι ἕως ἑκατὸν ἐννεηήκοντα δύο
 χιλιάδας γροσίων, (κατὰ τὴν τότε τρέχουσαν τιμὴν τῶν νομισμάτων ἀνά γροσία 15:

μεταχειριζόμενος ὅυτος ὀιοις τρόποις βούλεται καὶ ὀιδε ,
 νὰ δυνηθῆ καὶ νὰ καθησυχᾷσῃ δι' αὐτῶν , ἢ καὶ δι' ἄλλων
 ὑποσχέσεων , τὸν Θεόδωρον ἀνευ ἀματοχυσίας , ὡς ὑπέσ-
 χετο .

Ἄλλὰ φθάσαντος τοῦ Σαμουρκάση εἰς Κραϊώβαν ,
 ὁ μὲν Βακαρέσκος ἐπέστρεψεν εἰς Βουκουρέστιον ἀ-
 πρακτος , ὅυτος δὲ ἀπομείνας ἐκεῖ , ἤρχισεν ἀμέσως ν'
 ἀνταποκρίνηται ἀλληλογράφων μετὰ τοῦ Θεοδώρου ,
 πρὸς ὃν πέμπτας μετ' οὐ πολὺ καὶ τὸν Χ: Πρόδανον μὲ
 ἐγγενήκοντα χιλιάδας γρόσια , (ὡς ὁ ἴδιος ἔπεν ὕστερον, ἀλλ'
 ἀσῆλον) , ἠνώθη μετὰ τοῦ Θεοδώρου , ὡς παλαιὸς συνωμότης,
 καὶ δὲν ἐπέστρεψε πλέον . Τοὺς δὲ Γεώργιον Ὀλύμπιον καὶ
 Ἰ. Φαρμάκην διέταξε μὲν νὰ ὑπάγωσιν εἰς Κοτσοφάνι καὶ
 συσσωματώδωσι μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκεῖ στρατοπεδευμένων ,
 ἀλλ' ἐν ὅσω δὲν λάβουσι προσταγὴν τοῦ τί πρέπει ν'
 ἀκολουθήσουν , μὴ τολμήσῃ οὐδεὶς καὶ πράξῃ παραμικ-
 ρὸν κίνημα ἐχθροπραξίας κατὰ τῶν ἀνταρτῶν . (α)

Ἐν τῷ διαστήματι λοιπὸν τῆς τοῦ Σαμουρκάση ἐν
 Κραϊώβῃ διατριβῆς καὶ ἀλληλογραφίας μετὰ τοῦ Θεοδώρου
 μετέβαινε συνεχῶς , πλήν κορυφίως καὶ διὰ νυκτὸς ὁ Γ. Ὀ-
 λύμπιος ἀπὸ Κοτσοφάνι εἰς Τσιντσαρένι , ὥρων τεσσα-
 ρων διάστημα , καὶ συνομιλῶν μετὰ τοῦ Θεοδώρου τὰ
 χρειώδη , ἐπέστρεψε πρὸς τὸ Λυκαυγὲς εἰς τὴν δέσιν τοῦ ἀλλ'
 εἰς ἐκάστης νυκτὸς συνέντευξιν παραιτοῦσεν αὐτῷ ἀπ' ὀ-
 λήγους ἐκ τῶν στρατιωτῶν του , καὶ ἱκανὰ πολεμοφόδια .
 Ἐνὶ λόγῳ ὅλοι οἱ προρῥηθέντες ἀπεσταλμένοι Ἀρχηγοὶ ,
 κατ' ἐπιφανείαν μόνον ἐκινήθησαν ἐκ Βουκουρεστιου
 ἐναντιὸν τῶν ἀποστατῶν , ὑποκεκρυμμένως δὲ ἦσαν ,
 ὡς ἐφωράθη ἤδη , πρὸ καιροῦ , συμφωνοὶ εἰς τὴν συν-

τὸ ὀλιανδοβασιλικὸν φλωρίον ἐκτιμώμενον) τὰ πλεῖστα ἐκ δανείων , ἐνεχειρίσθησαν
 τῷ Σαμουρκάση καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλ' ἐχρησίμευσαν τὰ περισσότερα , ἢ ἐν δὲν ἐξ-
 απατώμασι , καὶ ὅλα εἰς ἀτομικὸν ἀπὸ τοῦ ὀφελος .

(α) ἢ ἔννοια ταύτης τῆς προσταγῆς ὑπερορεῖθη φυσικῶ τῷ λόγῳ , μᾶλλον διὰ τοὺς μὴ γινώσκοντας

ωμοσίαν κατ' ὅλην τὴν ἑπτασίην· καδὸτι καὶ οἱ ἐπ' αὐτοῖς στρατιῶται κατ' ὀλίγον ὀλίγον μετέβησαν σχεδὸν ὅλοι εἰς τὸ μέρος τοῦ Θεοδώρου. Ἀλλ' ὁ Γ. Ὀλύμπιος καὶ Ἰ. Φαρμάκης μετ' οὐ πολὺ ἐπέστρεψαν εἰς Κραϊώβαν.

Τούτων οὕτως ἔχόντων, καδ' ὃν καιρὸν τὰ πράγματα ἐφαίνοντο εἰς βαθεῖαν σκέψιν καὶ ἀκινήσιαν, ἐπρόφθασεν εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Κοτσοφάνιου καὶ ὁ Σερδάρης Δῖνος Μπαλτιάνος, (διωρισμένος ὢν ἐν Γορζίῳ Ἰσπράβνικος, ἀντὶ τοῦ ἐν Τισμάνᾳ ἐγκλείστου Ὀυτελεσεάνου), ὅστις φέρων μετ' ἑαυτοῦ ἱκανοὺς Παντούριδες, ἤλθεν εἰς βοήθειαν τῶν τῆς διοικήσεως Ἀλβανῶν· ἀλλ' ὡς ἐγνώρισεν οὗτος τὴν τῶν ἀρχηγῶν τῶν δουλιότη-
τα, καὶ πιστοποιηθεὶς ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τῶν ἀκριβεῖς ἐξετάσεις καὶ παρατηρήσεις ἔκαμεν, ὅτι ὅλοι οὗτοι ἦσαν συνωμοταὶ τοῦ Θεοδώρου, ἀπεσύρθη πάραυτα μετὰ τὸν τρόπον ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ ἐπιστρέψας εἰς Τηργουζήϊλον, ὅπου εὐρών καὶ τὸν συνισπράβνικον αὐτοῦ Γεωργιον Βακαρέσκον καὶ τὸν Σλουτζάρην Κωνστήν μετὰ 200 Παντούριδες, διέμεινε αὐτοσε μετὰ τούτων· ἀλλ' εἰδοποίησεν ἐνδύς εἰς τὸ Διβάνι τὰ ὅσα εἶδε καὶ ἐπληροφορήθη ἐκεῖ μετὰ βεβαιότητος. (α)

Ὁ δὲ Θεόδωρος μαδὸν διὰ κατασκοπίων τὰ παρά τοῦ Μπαλτιάνου πράχθεντα, ἐπέμψεν ἐνδύς τὸν οἰκῆ-
ον του Δ. Γκίκομπαν μετὰ 400 Ἀλβανούς εἰς τὸ τοῦ Γορζίου Θέμα, ἵνα διεγείρῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅσους τῶν Παντούριδων δυνηθῆ, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ συλλάβῃ ὅσους τῶν ἀρχόντων, ἢ καὶ ἄλλοις ἐκ τῆς Κωμοπόλεως Τηργουζήϊλον ἐπιτύχῃ, μάλιστα τὸν Μπαλτιάνον. Ἀλλ' οἱ

(α) οὗτος λέγουσιν, ὅτι ἰδέασε κατὰ πρώτην προσβολὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν, τὸ μυστήριον τῆς συνωμοσίας καὶ τὰ τῶν ὀπλοαρχηγῶν ὑποκρυφθέντα στρατηγήματα.

δηθέντες ἅμα ἐπληροφόρησαν τὴν τούτων ἔφεδον ἐν τῷ αὐτῷ Θέματι, μὴ δυνάμενοι, διὰ τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν τῶν περὶ αὐτῶν σωματοφυλάκων, ν' ἀντιτείνωσιν, ἐδραπέτευσαν εἰς τὰ ὄρη πλησίον Μονῆς τινὸς Λαίντης καλουμένης. Ὁ δὲ Δ. Γκιόρμπας διώκων τοὺς, κατὰ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Σάμεση Βασιλείου Μοντσεσκου, διέκοψε τὴν αὐτῶν ὁδὸν εἰς τρόπον, ὥστε μόλις οἱ Ἰσραήλνικοι ἠδυνήθησαν νὰ διαφύγωσιν, οἱ δὲ ἐναπαλειφθέντες, συλληφθέντες παρὰ τοῦ Γκιόρμπα ἐφέρθησαν σιδηροδέσμιοι καὶ κατεκλείσθησαν ἐν τῇ Μονῇ τῆς Τιςμάνας. (α)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'ον.

Ἄριεις τῶν τοποτηρητῶν τῆς Ἡγεμονείας εἰς Βουκουρέστιον - προβλήματα τοῦ Θεοδώρου πρὸς τοὺς ἄρχοντας διὰ τοῦ Κ. Σαμουρκάση - ζητοῦσιν οἱ ἄρχοντες βοήθειαν ἀπὸ τοῦ Πασάδε τῶν πέρι φρουρῶν - ἐμποδίων τῶν ἀπατησέων τῶν ἀπροσδόκητος εἰδοποιήσεως διὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Α. Υψηλάντου ἐκ Βασαρβίας εἰς Μολδαβίαν - μερικαὶ προκηρύξεις αὐτοῦ - στρατολογία καὶ βοηθήματα αὐτοῦ ἐν Ἰασίφ.

Κατὰ τὴν 26^{ην} τοῦ Φεβρουαρίου φθάσαντες εἰς Βουκουρέστιον καὶ οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πεμφθέντες τῆς Ἡγεμονείας τοποτηρηταὶ (Καϊμεκάμινδες, διὰ τῶν ὁποίους ἀνεφέραμεν εἰς τὸν 3ον ἀριθμὸν), καὶ ἰδόντες τὴν γενικὴν ταραχὴν καὶ τὸν συνεχόμενον τοῖς ἀνδράποισι φόβον, τῶν ἀρχόντων δηλαδὴ καὶ

(α) βεβαίωσιν πολλοὶ, ὅτι ἕως τὴν περίστασιν ταύτην ἐφρονέθησαν καὶ τινα ἀσημάτα ἀρχοντάκια, ἀντιπαραταχθέντα εἰς μάχην, ἀλλ' εἶαν ἦναι ἀληθεῖς, ποῖοι ἦσαν καὶ πόσος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγνοῦται.

τοῦ λαοῦ, εἰς ἄκρον κατεδορυβήθησαν· μ' ὅλον τοῦτο ἔπε-
χειρίσθησαν νὰ δώσωσι τὴν κατὰ δύναμιν ἐμπύχωσιν, μὲ
πλάγιον τρόπον, πρὸς κοινὴν παρηγορίαν καὶ ἐφθυσχασιν·
ἦρχαντο οὖν, καθόσον ἡ περίστασις ἀπαίτουσε, νὰ θεωρῶσιν,
ἐργαζόμενοι καθεκάστην, τὰς Ἡγεμονικὰς καὶ τοπικὰς δια-
φόρους ὑποδέσεις μετὰ τοῦ Μητροπολίτου, Ἐπισκόπων τε καὶ
Ἀρχόντων· Ἀλλ' ὅρα τῇ ὥρᾳ μὲ τὰς ἀλλεπαλλήλους συρ-
ρέουσας πανταχόθεν εἰδήσεις ἐπήρξανεν ἐπὶ μᾶλλον ἢ κοινὴ
ἀνησυχία ἐν τῇ πόλει τοῦ Βουκουρέστιου, διότι ἐκτεινόμενος
ὁ Θεόδωρος ἀκωλύτως καὶ εἰς τὰ πέντε σχεδὸν Κραϊώβικα
δέματα, ἀποκατέστη ανεξάρτητος ἐξουσιαστής, ἐκτὸς τῆς πό-
λεως Κραϊώβης.

Ὁ δὲ ἐν Κραϊώβῃ εὐρισκόμενος Βόρνικος Κ: Σαμουρ-
κάσης, πληροφορηθεὶς τὴν εἰς Βουκουρέστιον ἀφίξιν τῶν τῆς
Ἡγεμονείας τοποτηρητῶν, ἐπέστρεφεν εἰς Βουκουρέστιον,
ὁ ὁποῖος ἐμφανιθεὶς εἰς τὸ Διβάνι, οὐδὲν ἐφάνη ὅτι ἐκ-
τέλεσεν, ἢτε διὰ λόγου, ἢτε καὶ διὰ τῶν χρημάτων,
τὰ ὁποῖα εἶπεν ὅτι ἐδόθησαν, (πῶς δὲ καὶ πῶς καὶ πόσα;
μένει ἀναπόδεικτον μέχρι σήμερον). Ἀλλ' εἰς ἀπόδειξιν
τῆς πρεσβείας του ἐπαρουσίασεν ἀλληλογραφικὰ τινὰ γράμμα-
τα μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Θεοδώρου, (μολονότι πολλακίς
οὗτοι ἔλαβαν μυστικὰς συνεντεύξεις, καὶ συνδιηλλάγησαν
διὰ ζωῆς τὰ μετὰξὺ αὐτῶν ἰδιαιτέρα καὶ ἀπόρρητα, ὡς ἐβε-
βαιώθη τοῦτο εἰς τὸ μετέπειτα παρὰ πολλῶν ἀξιοπιστῶν),
καὶ συγχρόνως ἐπαρουσίασεν ἕνα κεφαλαιώδη κατάλογον
προβλημάτων τινῶν τοῦ Θεοδώρου, τὰ ὁποῖα, εἶπεν, εἰ μὲν
συγκατανεύσωσι νὰ ὑπογράψουν οἱ ἄρχοντες Διβανίται,
ὑπέσχετο καὶ οὗτος νὰ καθησυχάσῃ, τούναντιον ὅμως
ἐπαπειλοῦσε νὰ προξενήσῃ εἰς αὐτοὺς μερικῶς ἀπειρα-
δεινὰ καὶ ὀλέθρια ἀποτελέσματα εἰς τὸ μετέπειτα.

τὰ τοῦ Θεοδώρου προβλήματα .

Α'ον. Νὰ μεσολαβήσουν ἀμέσως δι' ἐπισήμου ἀναφορᾶς τῶν οἰ ἀρχόντες Βελίτσιδες (βουλευταὶ) τοῦ Διβανίου πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν, ὥστε νὰ καταργηθῇ ἡ ἐπικρατήσασα συνήθεια τοῦ νὰ διορίζονται οἱ Ἡγεμόνες τῆς Βλαχίας ἀποκλειστικῶς ἀπὸ Γραικοὺς Φαναριώτας, ἀλλὰ ἀπὸ ἐντοπίους, διὰ νὰ κούσουν μὲ τοῦτο καὶ αἱ παρ' αὐτῶν προξενούμενα καθ' ἑκάστην βαρύνταται φορολογίαι καὶ ἀνυπόφοροι καταπίεσεις εἰς τὴν Τσάραν.

Β'ον. Νὰ σχηματισθῇ συστηματικῶς δώδεκα χιλιάδων ἀνδρῶν στρατὸς μὲ ὅλας τὰς χρειώδεις πολεμικὰς ἀποσκευὰς καὶ ὄπλα, κατὰ τὸ ἐκπάλαι, δι' ἐξόδων τῆς Βιστιαρίας πρὸς διατήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ Πριγκιπάτου, καὶ ὁ ὁποῖος νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περιστάσιν δι' ἄλλα ἐπιωφελῆ τῆς Τσάρας συμφέροντα.

Γ'ον. Οἱ φόροι τῶν χωρικῶν νὰ προσδιορισθῶσι μὲ κοινὴν σύμπνοιαν διὰ ἐπτά ἔτη, ἀλλ' εἰς τὸ διάστημα τοῦτο νὰ μὴν δύναται οὔτε νὰ ἐκασθῇ οὔτε νὰ σμικρυνθῇ ἡ φορολογία αὕτη ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, ἢ προφάσει .

Δ'ον. Κοινὴ ἀσυνδοσία νὰ συγχωρηθῇ πρὸς ὅλους τοὺς Λακουίτους (ἐγκατοίκους) διὰ τρεῖς ὀλοκλήρους χρόνους, ἐκ τῶν δικαιωμάτων τῶν Μοσσιῶν (ὑποστατικῶν) ὅπου διαμίνει ἕκαστος, πρὸς ἀνακουφισμὸν τῶν βαρυτάτων φορολογιῶν καὶ παντελῶν ἀπογυμνώσεων, ὅσων ὑπέφερε στεναζῶν ὁ λαὸς, κατὰ τοὺς ἀπελδόντας χρόνους ὑπὸ τὴν καταδυναστικὴν ἐξουσίαν τῶν Γραικῶν Ἀυθέντων .

Ε'ον. Νὰ τῷ μετρηθῶσιν ἐπὶ τέλεις ἤδη ἔμπροσθεν πεντακόσια χιλιάδες γρόσια δι' ἀπάντησιν τῶν ἀναγκαιῶν ἐξόδων τοῦ στρατευματός του, καὶ ἐπομένως νὰ τῷ ὑποσχεθῶσιν ἀξιοπιστως, ὅτι, ὅσα καὶ εἰς τὸ μετέπειτα ἦδελε λαμβάνει ἀνάγκην, νὰ τῷ δίδωνται ἀπὸ καιρὸν εἰς και.

ρόν εἰς καιρόν ἐκ τῆς Βιστιαρίας πρὸς διατήρησιν αὐτοῦ. Καὶ δι' ὅλα αὐτὰ (α) νὰ τῷ ἀποκριθῶσιν ἐγγράφως, πρὸς πιστοποιήσιν τῶν ὁποίων ν' ἀποσταλῆ ἀνά εἰς πληρεξουσίου ἀπ' ὅλας τὰς συντεχνίας (ἐξάφια) τοὺς πολιτικούς καὶ ἀπὸ τὸ Ἱερατεῖον.

Τὰ ἀνωτέρω προβλήματα δὲν ἐφάνησαν δεκτὰ τοῖς ἀρχουσι, δι' ἀνωτέρους λόγους, οὐδὲ κἀν ἀποκρίσεως ἠξίωσαν τοῦτον. Ἀλλὰ βιασμένοι καὶ ἤδη ἀπὸ τὰς τοιαύτας ἀπειθήσεις καὶ ἀπειλὰς του, καὶ ἔντρομοι ἐκ τούτων γινόμενοι, μὴ γινώσκοντες τὸ ἀποβηδόμενον, ἔγραψαν τῷ διορισθέντι Ἡγεμονι εἰς Κωνσταντινούπολιν τὰ πάντα, ἐπαστείλαντες καὶ ἕτερον Ἀρχ. Μαχάρι πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν, περιγράφουτες τὸν τοῦ τόπου επικείμενον κίνδυνον, καὶ αἰτοῦντες τὴν ἀνήκουσαν συνδρομὴν πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς ὁρμῆς τοῦ ἀντάρτου· καὶ ἐπειδὴ ἔιχον ἀυτομολῆσαι πλέον ὅλα τὰ τῆς ἐξουσίας στρατεύματα ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Θεοδώρου, πᾶσα ἐλπίς ἀπεκόπη ἀπὸ αὐτοῦ, τοῦ νὰ διατηρήσωσιν ἐφεξῆς τὰ χρεῖα τῶν ἐν ἀνέσει καὶ ἀρμονίᾳ. Ἀλλ' ἔλθουσης μετ' οὐ πολὺ τῆς ἀποκρίσεως, ὅτι, με' οἴους τρόπους καὶ μέσα γνωρίζουν καὶ δύναται νὰ ἐφησυχάσωσιν καὶ καταπαύσωσιν τὴν παροῦσαν δημεγεσίαν, ἔκριναν εὐλογον ὁμοφώνως διὰ νὰ γράψουν εἰς τὰ περίξ τῆς Βλαχίας φρούρια, ἵνα ἠδέλαν ἀποστείλει οἱ Πασάδες Ὀθωμανικὸν στρατεῦμα ἐναντίον τῶν καταταρακτῶν τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

Ἀλλ' ὁ προῤῥηθεὶς Κ. Σαμουρκάσις (συνδιβανίτης ὢν) ἐφαίνετο εἰς ταύτην τὴν ιδέαν, κατ' ἐπιφάνειαν, ὁμογνώμων, μυστικῶς δέ, ἐν ᾧ ἔμελλον τὰ προσκλητικὰ ταῦτα γράμματα νὰ ὑπογραψῶσιν, ιδέασε τὸν Ρωσικὸν Πρόξενον περὶ τούτου, ὅστις προλαβὼν ἐμπόδισε τὸν τὰ πρῶτίιστα

(α) ταῦτα τὰ προβλήματα τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Θεοδώρου, τὰ ὅσον ἔπτονα, ἐλήφθησαν ἔκτοτε εἰς σημείωσιν κατὰ τινος γραμματέως αὐτοῦ ἐπονομαζομένου, Σ τολνίκου Βούκας, διὰ τὴν ἀλήθειαν τῶν ὁποίων δὲν ἐγγουμέδα.

φέροντα μεταξύ τῶν ἄλλων ἀρχόντων, μέγαν Μπάνον Γρηγόριον Βραγκοβάνον τὸ νὰ ὑπογράψῃ, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρχοντας ἀπὸ τοῦ νὰ κάμωσι τὴν τῶν Ὀθωμανῶν πρόσκλησιν, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι ἢ ἐπὶ τῶν Βλαχικῶν χωμάτων ἔροδος τῶν Τούρκων ἀντιβαίνει εἰς τὰ δεσπόμενα τῶν συνδικῶν τῆς εἰρήνης μεταξύ Ρωσσίας καὶ Τουρκίας· καὶ τοὺς ἐσυμβούλευσε τρόπον τινὰ ἵνα προφυλαχθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν ἀπὸ τοιαύτας συζητήσεως, αἱ ὁποῖαι δὲν ἠδέλαν φέροι οὐδέ διὰ τὸν ἴδιον ἑαυτὸν τῶν ἐγκταῖα ἀποτελέσματα· διὸ καὶ ἐμποδίσθησαν τὰ τοιαῦτα γράμματα. Ἐν τούτοις ὁμως τοῖς περιπεπλεγμένοις διαλογισμοῖς, δι' οὓς ἐβασανίζοντο οἱ ἀρχοντες μὲ τὴν μεγίστην στενοχωρίαν, μὴ γινώσκοντες τί ποιητέον, διὰ νὰ μὴν ἠδέλαν προσκρούσει οὔτε εἰς τὸ ἐν οὔτε εἰς τὸ ἄλλο, ἰδοὺ ἐπέστη ἀφρηθῶς καὶ ἕτερα εἰδήσεις, ὅτι καὶ ἐν Μολδαβίᾳ ἐξέβραχη ἀπροσδοκῆτως συμβεβηκὸς ἕτερον καὶ μᾶλλον σπουδαῖον.

Ἐπίσημος εἰδοποίησις ἐξ Ἰασίου.

„ Ὁ Πρίγκιψ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, υἱὸς τοῦ πρώην Ἡγεμόνος τῆς Μολδαβίας, καὶ Καίσαρορωστικὸς Ἀρχιμαϊόρος,
 „ ἐξελθὼν ἐκ Βασσαραβίας ἦλθε τὴν 22 αὐ τοῦ ἀπελθόντος
 „ Φεβρουαρίου (α) μὲ ἱκανὴν Ἀλβανῶν συνοδίαν εἰς Ἰάσιον,
 „ κηρύττων ἑαυτὸν ἐλευθερωτὴν τῶν Γραικῶν ἀπὸ τῆν Ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν, καὶ τὴν ἴδιαν ἐσπέραν ἀφωπλίσθησαν οἱ

καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἐναρξέως, εἶναι πασίγνωστον, ὅτι ἦτο ἡλείνη τῶν 25 Μαρτίου, ἀποφασισμένην δὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ῥιπαναστάσεως, ἐπὶ ταύτης ἐπέτο καὶ ὁ Ὑψηλάντης νὰ πρῶξῃ ἐν τῇ Μολδοβλαχίᾳ τὴν ἔφοδόν του, ἀλλ' ὁ προκαταλαβὼν θάνατος τὸν τῆς Βλαχίας Ἡγεμόνα, ὡς εἰρέθη, συνήργησεν, ὡς εἰς καλὴν ἐπιτυχίαν, τὴν ἀμεσον κίνησιν τοῦ Θεοδώρου, καὶ ἐπομένως ἐπετάχυνε τὴν ὡς ἐπὶ τῷ μικρῷ ἐν αὐταῖς τοῖς ἐπαρχίαις ἄωρον ἔξοδον τοῦ Ὑψηλάντου.

„ ἐν Ἰασιῷ εὐρισκόμενοι Τούρκοι, ἕως τριάκοντα τὸν ἀριθ-
 „ μόν, τοὺς ὁποίους καὶ ἐφόνευσαν τῇ συναινέσει καὶ τοῦ
 „ Ἡγεμόνος Μιχαὴλ Σούτσου. Μίαν ἡμέραν πρὸ τοῦ ἐρ-
 „ χομοῦ τοῦ Πρ. Ὑψηλάντου συνέβη καὶ ἐν Γαλατσίῳ φο-
 „ νική τις ἀποστασία, δι' εἰδήσεως καὶ τοῦ ἐκεῖ Ἡγεμονι-
 „ κοῦ Προκαλάμπου (διοικητοῦ) ὑφ' ἐνὸς Καπετάν Βα-
 „ σιλείου Καραβιά ἐπιλεγομένου, Ἀυθεντικοῦ χωροφύ-
 „ λακος ταύτης τῆς Πόλεως, ὅστις ἔχων τριάκοντα ὑπ'
 „ αὐτὸν Ἀλβανούς, συνάξας καὶ ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν ἔτι
 „ Κεφαλληνεῖς καὶ ἄλλους Γραικοὺς ἐκ τῶν ἐκεῖσε πα-
 „ ρευρεδέντων πλοίων, ὤρμησε κατὰ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Ζαμ-
 „ πίτου τῆς Σκάλλας Τοπουκτῆ· ἀλλ' ἔχων κάκει-
 „ νος τριάκοντα σχεδὸν Ὀθωμανούς ὑπ' αὐτὸν, ἐκλείσθη
 „ εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅθεν ἤρξατο ἡ μάχη διὰ ἰκανὰς ὥ-
 „ ρας, ἐν τέλει ὑπερισχύσας ὁ Καραβιάς ἐφόνευσε
 „ πάντας, συνάμα καὶ ὅλους τοὺς ἐκεῖ εὐρεδέντας ἐμ-
 „ πόρους Ὀθωμανούς, σχεδὸν ὀγδοήκοντα, ἐκτὸς δεκαε-
 „ πτά τοὺς ὁποίους συνέλλαβε ζῶντας· ἐκυριεύθησαν
 „ ἐπίσης ἀπὸ τοὺς Γραικοὺς καὶ ἑνδεκά Ὀθωμανικά
 „ πλοῖα (Σαμπέκα), τὰ ὁποῖα ἦσαν εἰς τὸν λιμένα·
 „ ἐπυρπολήθη δὲ καὶ ἐν μέρος τῆς πόλεως ταύτης.

τῇ 10. Μαρτίου 1821: Ἰάσιον.

„ Ἄυτη ἡ ἀπευκταία καὶ ἀνέλπιστος εἰδήσις κατετά-
 „ ραξε τοὺς ἄρχοντας τοῦ Διβανίου, ἔτι μᾶλλον καὶ τοὺς
 „ Ἀυθεντικοὺς Καϊμεκάμδες, καὶ μείναντες κεληνότες διὰ
 „ πολλὴν ὥραν, δὲν ἤξευραν τί νὰ πράξωσι πρὸς τὸ ἴδιον
 „ αὐτῶν καὶ τῆς κοινοτητος συμφέρον καὶ ἀσφάλειαν· ἐνό-
 „ ησαν ὁμως ἤδη καθαρῶς τὴν Θεοδώρικὴν ἀνταρσίαν πῶθεν
 „ πηγάζει, (α) καὶ διήλθαν τὰς βαδείας σκέψεις των μὲ

(α) εἰς μεγίστην ἀπορίαν εὐρίσκοντο τινὲς ἐξ αὐτῶν διὰ τὸ, πῶθεν ἐξυλιονόμησεν ὁ Θεόδω-
 ρος τὰς ἀπ' ἀρχῆς πληρώμας τῶν ἀνδρῶν μηνιαίων μισθῶν, καὶ τῶν πρὸς τροφήν ἀναγ-
 καίων, τοσοῦτων ἀνδράπων, καθ' ὅσον καιρὸν δὲν ἐκτίσθη ὅπως εἰς ἀρπαγὰς,

ἄκρην σιωπὴν καὶ σοβαρότητα, μέχρι τῆς ἐκ τῆς συνελθείσεως ἀναχωρήσεώς των.

καὶ διεκίρυντε προσκοιούμενος τὴν δικαιοσύνην· ἐν ᾧ τοῖς πᾶσιν ἦτο γνωστόν, ὅτι ἔχι μόνον ἠπώρει χρημάτων, ἀλλ' ἦτον καὶ μὲ ἱκανὴν ποσότητα καταχρεωμένους εἰς διάφορα άτομα. Πολλοὶ ὅμως ἐβεβαίοναν, καὶ ἠδελον τοῦτο ὡς πιδανόν, ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἔμελε ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Βουκουρεστίου, ὡς εἶρεθη, ἐφωδιασθῆ μὲ σημαντικὴν χρημάτων ποσότητα ἀπὸ τοῦς ὑπαλλήλους τοῦ Ῥωσικοῦ Προξενίου· ἐπειδὴ καὶ τὰ τῆς φιλικῆς Ἑτερίας καταβαλλόμενα χρήματα ἐσυνάζοντο παρὰ τῶν ῥηδέντων καὶ παρεδίδοντο εἰς τὸν Ταμίαν Τατρὸν Μιχαὴλ Χρισταρῆν, καὶ Ἰωάν· Νικολαόπουλον, ὁμοίως καὶ τὰ ἀπ' ἀρχῆς μυστικοσυμβούλια ἐγίνοντο μετὰ τῶν ῥηδέντων συχνότερα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βορνίκου Κωνσταντίνου Σαμουρκάση, ὡς μετέπειτα ἐδείχθησαν πραγματικῶς. Ἔναι δὲ ἀναμφίβολον καὶ παντός λόγου ἐπιδεικτικώτατον, ὅτι ὁ ῥηθεὶς Σαμουρκάσης, καθὸ Ῥωσικὸς ἱππεὺς (καβαλλέρος) ἦτον ὑπὲρ ἄλλον τινὰ καὶ σχετικώτατος τοῦ Ῥωσικοῦ Προξενίου· ὁ δὲ Θεόδωρος ἄνδρις ὢν καὶ ὁυτος Ῥωσικὸς ἀξιωματικὸς (ὀφφικιάλιος) καὶ πρὸ χρόνων οἰκείος ἄνθρωπος τοῦ Σαμουρκάση, δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ συνεννοηθῆ ἔυκολως μὲ αὐτόν, περὶ τῆς μελετωμένης ἐπιχειρήσεως· διὸ καὶ δὲν ἔλειπεν ἀδιακόπως ἀπὸ τὰς μυστικοσυνελεύσεως των, ἐφωδιαζόμενος μὲ διάφορα σχέδια μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμέρας τῆς ἀπὸ Βουκουρέστιον ἀναχωρήσεώς του. Ἐπομένως καὶ ὅσοι τῶν σημαντικωτέρων ὀπλαρχηγῶν τοῦ Θεοδώρου ἀνεφάνησαν εἰς τὸ μετὰ ταῦτα συνοπαδαὶ καὶ ὁμόφρονες του, καθὼς ὁ Χατζῆ Πρόδανος, Μακεδόνσης, Πολκόβνικος Ἰώβας, Καπετὰν Γεώργιος Ὀλύμπιος, Ἰωάννης Φαρμάκης, Μπουλοῦκμασης Γκέντσης καὶ ἕτεροι, ἦσαν ὑπὸ τοῦ Ῥωσικοῦ Προξενίου τὴν ὑπεράσπασιν. Ἐνὶ λόγῳ ὅλος ὁ διοργανισμὸς, τὰ σχέδια καὶ καθὲ εἶδους ἔυκολίας μέσα τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ὑπεκινήθησαν μυστικῶς ἀπὸ τὸν διερμηνέα αὐτοῦ Γεώργιον Λεβεντίδη τὸν Πελοποννησίον, καὶ Γραμματέα του Δομνάνδον, ὅτινις ὅλως ἐνδουσιασμοῦ πένοντες ἀπὸ ὑπερβολικὸν τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας ἔρωτα, ἐκίνησαν πάντα λίδον μὲ τὴν ἐμμέσως καὶ ἀμέσως γενναίαν αὐτῶν συνδρομὴν, καὶ συνῆργον ἀμφοτέροι, ὅσον τὸ κατὰ δύναμιν καὶ ἢ συμπεριφορὰ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς δέσεως των τοῖς τὸ ἐπέτρεπε, διὰ νὰ ἐνοδωθῆ εἰς αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τὸ ποδοῦμένον των· διότι καὶ ἡ ἐνωσις τῶν ὀπλαρχηγῶν τῆς ἐξουσίας μετὰ τοῦ Θεοδώρου, ὡς ἐφάνη, προσχεδιασθεῖσα ἀρχίτερον διὰ τῆς τῶν ἐιρημένων συνεργείας, συμβρυλῆς καὶ συνεννόσεως, συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὸν μέλοντα σκοπὸν· ἐπειδὴ ἄλλως πως οὐδ' ὁ Θεόδωρος ἠδέλε δυνήθῃ νὰ ἐπιχειρηθῆ τοιοῦτον τόλμημα, ἐὰν δὲν ἐλάμβανε τὰς ἔυκολίας καθ' ὅλους τοὺς τρόπους καὶ μέσα, (διὰ τὴν ταπεινότητα καὶ ἀσημασίαν τοῦ ἀτομικοῦ χαρακτῆρός του) ἐπὶ τῶν ὁμοίων βασίδεις ἔδραξε τὰ ὄπλα μέτοιαύτας καὶ τοσαύτας ἐπιπλάστους καὶ ἔπι-

Ἀλλ' ὁ Πρίγκιψ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης εἰσελθὼν ἐν τῇ Μολδαβίᾳ ἐξέδωκεν ἐνδύς εἰς τοὺς συνεταιροὺς τοῦ διαφόρου προκηρύξεις, (α) μεταξύ τῶν ὁποίων ἐδημοσίευσεν ἑτέραν πρὸς τοὺς Μολδοβλάχους, καὶ ἄλλην πρὸς τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐν αἰταῖς τῆς Ἐπαρχίας Ἑλλήνας, αἱτινες ἐπονται παρὰ πόδας, διὰ τῶν ὁποίων ἐκήρυττεν ἑαυτὸν ὡς προσκεκλημένον παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεώς του, καὶ περιέγραφεν εἰς ὅλας τὰς προκηρύξεις του ταστάς, ὡς μίαν ἐκ πολλοῦ ἠδὴ ψηφισθεῖσαν καὶ προπαρασκευασθεῖσαν μὲν ἀπὸ φιλοπατριδᾶς μυστικᾶς Ἐταιρείας, ἠδὴ δὲ ἀπανταχοῦ ὀριμάσασαν Ἐπαναστασιν· ἐβεβαίονεν ἐν τούτοις, ὅτι τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο θέλει ἔχει τὴν ἐπιστηρίξιν καὶ δραστηκὴν σκέπην καὶ συνδρομὴν μιᾶς μεγάλης γειτνιαζούσης δυνάμεως.

ῥάντους προφασιολογίας ἐν προσχήματι, ὡς εἰρέθη, ἐναντίον τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς, ἥτις εἰν ἔλαμβανεν ἀπ' ἀρχῆς ἀμυδρὰν ἰδέαν διὰ τὸν κύριον σκοπὸν τῶν πραγμάτων, καὶ τινὶ προῖω ἠδελαν παρουσιασθῆ ὕστερον μὲ τόσους περιπλεγμοῖς καὶ ἀμυχανίας, βεβαίως δὲν ἠδεδε χάσει τὴν ευκαιρίαν ἀδιαφοροῦσα μέχρι τίνος, εἰς τὸ νὰ ἐμποδίση τὸν Θεόδωρον ἐν πρώτῃς ἀφετηρίας ἀπὸ τοῦ νὰ καμῆ βῆμα πόδος· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τὰ πάντα ἐξήχησαν τοιουτοτρόπως διὰ τῆς θείας βουλῆς, ὅχι τὸσον διὰ ὠφέλειαν τοῦ ἀποβλεπομένου σκοποῦ, ὅσον διότι ἐμελλαν οὕτω πως νὰ λάβουν τὴν ἐναρξίν τῶν τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἄλλο παρὰ τὸ ἐπιζόμενον τέλος, διὰ τὰ μετὰ ταῦτα παρουσιασθέντα ἑτέρα ἀπροσδόκητα συμβεβηκότα, ἐνεκα τῶν ἐπιβούλων σκευωριῶν· ἐπειδὴ τὰ διαφορὰ φρονήματα, ἡ φυσικὴ συμπίνοια τοῦ ἐθνικοῦ κατοικισμοῦ, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ ἀνίσον ἐνὸς ἐκάστου τῶν χαρακτήρων, συνωδευμένα μὲ τὴν ἀλαζονικὴν φιλαυτίαν καὶ ἰδιοτελείαν, εὐρέθησαν μὲ ἀσυμφωνίαν διαμερισμένα, καὶ ἐμποδίσαν ἐξαπροόπτου τὴν ἐφαρμογὴν καὶ συσσωμάτωσιν κατὰ πνεῦμα τῆς ὑποδείσεως, ἐξ ἧν ἐπροξενήθη ἐν τέλει ἡ μεταξύ τῶν φανέντων ἀρχηγῶν πατριαστικὴ διαμέλισις, καὶ ἀπεσβέσθη τὸ πᾶν ἐν ἀκρωτεῖ, ὡς αἶμας ὑπὸ ἀνέμου, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἐκτέλεσιν ἐνὸς ἐλαχίστου κατορθώματος.

(α) ἡ σειρά τῶν ὁποίων, καθὼς καὶ αἱ ἐπιχειρηματικαὶ πράξεις τοῦ περὶ τοῦ ὁ λόγος ἐν Μολδαβίᾳ καταλιμπάνονται ἐνταῦθα καὶ ἄς γράψωσι περὶ τούτων ἄλλοι ὁμογενεῖς.

Προκήρυξις .

Πρὸς τὸ ἔθνος τῆς Μολδοβλαχίας .

„ Κάτοικοι τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας Μολδαυίας σᾶς γνωστο-
 „ ποιῶμεν, ὅτι δεῖα συνάρσει ἅπανα ἡ Γρακία ὑψωσεν ἀπὸ
 „ τὴν σήμερον τὰς σημαίας ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ ζυγοῦ τῆς
 „ τυραννίας, ζητούσα τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἑγὼ μὲ ὅλους τοὺς
 „ συμπατριώτας μου πηγαίνω ἐκεῖ, ὅπου μὲ καλοῦσιν αἱ εἰς ἀλ-
 „ πιγγες τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος μου . Ὅθεν σᾶς πιστο-
 „ ποιῶ καὶ σᾶς ἐγγυῶμαι τόσον ἀπὸ μέρος μου, ὅσον καὶ ἀπὸ
 „ μέρους ὄλων τῶν συμπατριωτῶν μου τῶν ὑπαρχόντων ἐνταῦθα
 „ καὶ τοὺς ὁποίους ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διοικῶ, ὅτι θέλετε ἔχει
 „ πᾶσαν ἀνεσιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ διὰ τὰ ὑποκείμενα σᾶς καὶ
 „ διὰ τὰ ὑπάρχοντά σᾶς, διὰ τοῦτο ἕκαστος νὰ θεωρῇ μὲ τὴν
 „ αὐτὴν ἐλευθερίαν, εἰς ἣν εὐρίσκεσθε, τὰ χρέη του καὶ τὰς ὑπο-
 „ θέσεις του, καὶ μηδαμῶς μὴ συγχισθεῖτε διὰ τὰ κινήματά μου,
 „ διότι ἡ ἐξουσία καὶ ἡ διοίκησις αὐτοῦ τοῦ Πριγκιπάτου μέ-
 „ νει καὶ ἤδη, ὑποτελοῦσα διὰ τῶν αὐτῶν νόμων, νὰ ἐκτελέ-
 „ σῃ τὰς ὑποθέσεις τῆς . Ἐν ἀληθείᾳ σᾶς λέγω, ὧ κάτοικοι
 „ Μολδαυίας! ὅτι ἡ οὐράνιος πρόνοια σᾶς ἐχάρισε τὸν Ἄν-
 „ δέντην, ὅστις σήμερον διοικεῖ, τὸν Μιχαὴλ Βοεβόδα Σοῦ-
 „ τσον, ἕνα προστάτην μετ' ἐπιμελείας τῶν δικαιωμάτων τῆς
 „ πατρίδος σᾶς, ἕνα πατέρα καὶ καλοδελιπτὴν σᾶς . Γνωρίσα-
 „ σατε λοιπὸν, ὅτι ἡ Ὑψηλότης τοῦ εἶναι τοιοῦτος, ὅσον τὸν ὄνο-
 „ μάζω καὶ ἐνωθῆτε μετ' αὐτοῦ, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς κοινῆς
 „ εὐδαιμονίας . Ἐάν ὁμως, ἐκ περιστάσεως, τινὲς ἀπηληπισμέ-
 „ νοι Τούρκοι, ἠδέλαν ἔλδει εἰς τὸ ἔδαφός σᾶς, μὴ φοβηθῆτε διὰ
 „ λου, διότι ἰσχυρὰ δύναμις εὐρίσκεται ἐτοιμῇ, διὰ νὰ τι-
 „ μωρήσῃ τὴν τολμὴν των .

ἔξεδόθη εἰς τὴν πόλιν Ἰασίου ἄ
 σήμερον τῆ 23 η Φεβρουαρίου 1821.
 Πρίγκιψ Ἀ. Ὑψηλάντης.

Προκήρυξις

Πρὸς τοὺς παρεπιδημοῦντας Ἕλληνας.

„ Αἱ πολυχρόνιοι τῆς Ἑλλάδος δυστυχία ἐβίασαν πολλοὺς
 „ τῶν πιστῶν αὐτῆς υἱῶν ν' ἀφήσωσι τὸ ἱερόν ἐκείνο ἔδαφος, καὶ
 „ νὰ περιπλανῶνται εἰς ξένους τόπους, ζητοῦντες τύχην καλὴν -
 „ τέραν.
 „ Σ εἰς φίλοι μου συμπατριῶται, ὅσους ἡ τύχη ἔσυρεν εἰς τὰς
 „ Ἐπαρχίας Μολδαυίαν καὶ Βλαχίαν, ἐβιάσθητε ἐκ τῶν ἐναν-
 „ τίων περιστάσεων νὰ καταστήσετε, ὥστε νὰ στέκεσθε καὶ ὅπῃ.
 „ ᾧ τῶν ὀχημάτων τῶν ἐντοπιῶν ἀρχόντων· περιφρόνησις καὶ
 „ ὕβρις εἰσέτι ἀνήκουστος εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλαδικῆς
 „ γῆς! ἰδοὺ λοιπὸν εἰς ἀνοίγεται στάδιον λαμπρὸν ὁ ὑπὲρ τῆς
 „ πατρίδος καὶ πίστεως ἱερός ἀγὼν. Σπεύσατε ν' ἀποκλύνητε
 „ τὴν ἀκούσιον ταύτην ὕβριν, καταγραφόμενοι εἰς τὰς σημαίας
 „ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἡ εὐγνωμονοῦσα πατρίς συγχωροῦσα γενναί-
 „ ως τὸ πρῶτον καὶ ἀκούσιον ἀμάρτημα, εἶναι ἔτοιμη ν' ἀνοίξῃ
 „ τὰς ἀγκάλας τῆς πρὸς ἀποδεξίωσίν σας, καὶ νὰ στέψῃ τὰς κε-
 „ φαλάς σας μὲ τοὺς πατρικοὺς στεφάνους τῆς δόξης ὅσοι ὅμως μένουσι.
 „ κωφοὶ εἰς τὴν ἱεράν ταύτην πρόσκλησιν τῆς πατρίδος, καὶ
 „ θελήσουσιν αὐτοὶ μόνοι νὰ ἦναι δοῦλοι τῶν ἀρχόντων τῆς Μολ-
 „ δαυίας καὶ Βλαχίας, καὶ νὰ στέκωνται ὀπίσω τῶν ὀχημάτων
 „ αὐτῶν, ἐν ᾧ ὅλοι οἱ λοιποὶ μάχονται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, ἄς
 „ ἐξεύρωσιν, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν ἡμποροῦν νὰ φορῶσιν οὔτε ὅπλα,
 „ οὔτε τὸ ἐντιμὸν τῶν Ἀλβανῶν ἐνδύμα, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐνδύ-
 „ θῶσι τὸ τῶν ἐντοπιῶν φόρεμα, καὶ νὰ συγκαταταχθῶσιν εἰς τὸ

αυτό γένος.

ἔξεδόθη ἐν τῷ γενικῷ στρατοπέδῳ εἰς Γαλατῶν.

τῇ 25 ἡ Φεβρουαρίου 1821.

Α. Υψηλάντης.

Ἡ προσωπικὴ ἐμφάνις, αἱ διάφοροι προκηρύξεις καὶ αἱ διά-
ζωσης ὑποσχέσεις τοῦ Πρίγκιπος Α. Υψηλάντου, ἐπίσης δὲ αἱ
παρακινήτικαὶ συνδρομαὶ τοῦ πρό καιροῦ ὁμόφρονος καὶ ἤδη συμ-
πράκτορος Ἡγεμόνος Μιχαὴλ Σούτσου, συνήργησαν τὰ μέγιστα,
κατὰ τὴν ἐν Ἰασιῷ σύντομον διατριβὴν τοῦ Υψηλάντου, εἰς δύο
τίνα βοήθητικά μεσα, τὸ μὲν, διότι ἐσυναίξε παρὰ τῶν ἐκείσε
ἐγκατοίκων Ἑλλήνων ἀρχόντων τε καὶ ἐμπόρων, ἰκανὴν χρη-
μάτων ποσότητα, τὸ δὲ, διότι ἐστρατολόγησεν ἐδελοντάς καὶ
ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας εὐρισκομένους ἐν Ἰασιῷ Ἑλληνας, ἐκ
τῶν ὁποίων ἐσχημάτισεν ἐν μέρος, ὀνομάσαν αὐτὸ **ΓΕΡΟΝ ΛΟ-**
ΧΟΝ, (τοὺς καὶ Μαυροφόρους ἐπιλεγόμενους), καὶ ἐνέδυσεν με-
στολὴν μελανὴν, δέσας καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῶν καλύμματος, τρίχων σφαιροειδῆς σύμβολον ἑλευθε-
ρίας (κοκκάρδιον) ἀπὸ χρῶμα κοκκινόν, κυανοῦν καὶ λευκόν,
κατὰ δὲ τὸ μέτωπον τοῦ καλύμματος, δύο ὀστά μέκρανιον, ἀπὸ
ἄργυρον, ἢ λευκοσίδηρον (τενεκέν), σημαίνοντα, ἢ ἑλευ-
θερίαν ἢ θάνατον, (ὡς φαίνεται ἐγχαραγμένον τὸ σημεῖον τοῦ-
το εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς βίβλου ταύτης), τὸ ὁποῖον τοῦτο ταγ-
μα διώρισεν ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὁδηγίαν **ΠΕΖΙΚΟΝ**, με-
Ταγματάρχην τὸν Πρίγκιπα Γεώργιον Καντακουζηνόν ἕτε-
ρον μέρος ἵππεων ἐνέδυσεν ὡς Ῥωστικούς Κοζάκους, καὶ
ἕτερον τῶν Ἐδελοντῶν ἔμεινε μετὰ αὐτὰ Ἀλβανικά
καὶ Ὀθωμανικά φορέματα, ὡς εὐρέδη ἕκαστος, ἐπὶ τῶν
ὁποίων ἀποκατέστησε Ταγματάρχης τὸν Δούκαν, τὸν Β.
Καραβιάν καὶ τὸν Γ. Κολοκοτρώνη (τὸν καὶ Τασκούλαν)
καὶ ἕτερον πάλιν μικρὸν ἀριθμὸν ἐνέδυσεν μετὰ πορφυρὰ ἱμά-
τια, ὡς τοὺς χουσαρούς ἵππεῖς τῆς Ῥωσσίας. Ἐφοδιασθεῖς

ὄν ἐν τούτοις, (μᾶλλον παρά τῆν ἡγεμόνος Μιχαήλ Σούτσου), με ἵππους, με τροφάς, με ὅπλα καὶ με ἱκανὰ πολεμφοδία, ἐκινήθη πανστρατιά περὶ τὰς ἀρχάς τοῦ Μαρτίου μηνὸς διὰ τὴν Βλαχίαν, ἵνα συσσωματωθῇ μετὰ τοῦ προμημονευθέντος Θεοδώρου, ὅπου ἐπεμφε καὶ τὴν ἐπομένην προκήρυξιν.

Ἄνδρες Δᾶκες!

„ Σήμερον ἀφίνω τὴν εὐλογημένην γῆν τῆς Μολδαβίας καὶ
 „ παῶν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ἀγαπητῆς σας πατρίδος· με ἀγκάλας
 „ ἀνοικίας, καὶ με δάκρυα χαρᾶς μᾶς ὑπεδέχθη ὁ φιλελεύθε-
 „ ρος λαὸς τῆς Μολδαβίας· με αἰσθήματα τοιαῦτα περιμένω νὰ
 „ ἴδω, καὶ τὰ ἐυγενῆ τέκνα τῆς Δακίας.

„ Ἄνδρες Δᾶκες! πορευόμενος ὅπου ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος μου
 „ με προσκαλεῖ, ἔρχομαι καὶ πρὸς ὑμᾶς, ὡς ἄγγελος, καὶ τῆς ὑ-
 „ μετέρας πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ εὐδαιμονίας. Αἰῶνας ἀρ-
 „ κητοῦς ἢ δυστυχῆς πατρίς σας κλίνουσα τὸν ἀυχνα εἰς τὸν ἀπα-
 „ θρωπὸν ζυγὸν τοῦ τερατώδους δεσποτισμοῦ, εἶχε χάσει καὶ ἀν-
 „ τὰ τὰ λείψανα τῶν δικαιωμάτων της, ἐν ᾧ ἡ τυραννία τῶν
 „ ἡγεμόνων σας, εἶχεν ἐξαμβλύνει τὰς πνευματικὰς δυνάμεις
 „ σας, καὶ ἐξαχρειώσει τὸν ἐθνικὸν ἐκείνον χαρακτῆρα, δι' οὗ
 „ ἠδυνήθητε εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους· νὰ φυλάξητε τὴν πολιτικὴν
 „ σας ἀνεξαρτησίαν, καὶ ν' ἀντιπαραταχθῆτε χρόνους ἱκανοὺς εἰς
 „ τὰς ἐφόδους τῶν ἀσπόνδων ἐχθρῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

„ Ἡ ὥρα τέλος πάντων καὶ τῆς ἀνακτῆσεως τῆς ἐλευθερίας
 „ σας ἐκτύπησεν, ἕνα μέγα ἔθνος, μέγα διὰ τὰ προπατορικὰ
 „ του κατορθώματα, μέγα διὰ τὴν εἰς τὰς δυστυχίας του ἀπα-
 „ ραδειγματίστον γενναίότητα, τρέχει τὸ λαμπρὸν στάδιον τῆς ἐλευ-
 „ θερίας του, καὶ μακρὰν δὲν εἶναι νὰ θεωρῆσιν τοὺς καρποὺς τῶν
 „ γενναίων καὶ ἐνδοξῶν του ἀγώνων. Ὑμεῖς δὲ, ἢ ἐτι περιμένετε;
 „ ποτε θέλετε εὐρεῖ προσφορωτέραν ἐυκαιρίαν εἰς ἀνάκτῆσιν τῶν

„ πρὸ τῶσων αἰώνων καταπατημένων ἱερῶν δικαιωμάτων; Καίρως
 „ λοιπόν, φίλοι Δᾶκες! νὰ ἐξυπνήσητε, καιρὸς νὰ αἰσθανθῆτε
 „ καὶ νὰ ζητήσητε τὰ φυσικά καὶ πολιτικά ἐκεῖνα δικαιώμα-
 „ τα, τὰ ὅποια ἡ φύσις ἐχάρισεν εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἡ πολ-
 „ τικὴ κοινωνία χρεωστῆ νὰ ὑπερασπίζηται καὶ ν' ἀσφαλίσῃ.
 „ Ἔστε βέβαιοι, ὅτι παρῆλθεν ὁ καιρὸς, καὶ ὄν ἡ φωνὴ τοῦ ὄχλου
 „ ὀλίγον εἰσηκούετο εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν κρατούντων· τὴν σήμε-
 „ ρον βλέπομεν αὐτοὺς τοὺς ἰδίους ἀρχηγούς τῶν ἔθνῶν ἐκου-
 „ σίως ν' ἀποδίδωσι, τὰ εἰς τοὺς λαοὺς ἀνήκοντα ἔθνικα δικαι-
 „ ὠματα, καὶ νὰ σπεύδωσι νὰ εὐχαριστῶσι τὰς εὐλόγους ἐπι-
 „ θυμίας τῶν.

„ Ἄνδρες Δᾶκες! ἐν ᾧ διέρχομαι ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς φι-
 „ λης πατρίδος σας, ἡ πρωτίστη μου φροντίς δέλει εἶσθαι νὰ
 „ φυλάξω τὴν στρατιωτικὴν ἐκείνην ἐνταξίαν, τὴν ὁποίαν
 „ χρεωστῆ νὰ διατηρῇ ἔθνος ἐμπυχούμενον ἀπὸ τὰ γενναῖα
 „ τῆς ἐλευθερίας καὶ πατριωτισμοῦ φρονήματα· εἰμὶ δὲ βέβα-
 „ ος, ὅτι καὶ ἡμεῖς δέλομεν ἀπαντῆσαι ἐκ μέρους σας τὴν φι-
 „ λοφροεστατὴν ὑποδοχὴν, καὶ τοιαύτην, ὅτι χρεωστῆται εἰς
 „ ἄνδρας ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐδαιμονίας.

1821 Μαρτίου 3: ἐν Ἰασιῶ

Ἄ: Ὑψηλάντης.

Ἀλλὰ παραιτοῦντες πρὸς τὸ παρὸν τὴν ἐξακολούθησιν
 τῆς ἀπὸ Μολδαβίαν εἰς Βλαχίαν μεταβιβάσεως τοῦ Ὑψηλάν-
 του, ἐπαναλαμβάνομεν τὴν ἐξιστόρησιν περὶ τῆς τοῦ Θεοδώρου
 προόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'ον.

Ἐλευσις τοῦ Θεοδώρου ἐν Κραϊώβη - πράξεις τινὲς τοῦ ἰδίου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν - διασκορπισμὸς τῶν ἀρχόντων ἐν Βουκουρεστίῳ εἰς Τρανουβανίαν - ὁ Καμινάρης Σάββας ἀποκαθίσταται πολιτάρχης τοῦ Βουκουρεστίου - γενικὸς φόβος ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ κατακλείσις τοῦ λαοῦ ἐν τοῖς Μοναστηρίοις - ἀναχώρησις τοῦ Ῥωσικοῦ καὶ Ἀυστριακοῦ Προξένου, τῶν Καϊμεκάμηδων καὶ τινῶν ἀρχόντων ἀπὸ Βουκουρεστίου - πρόσδος τοῦ Θεοδώρου εἰς Σλατίαν - δηλώσις περιστατικῆ πρὸς τοὺς στρατιώτας τοῦ δια τὸ κήριον πνεῦμα τῆς ἀποστάσεως - ἀφίξις καὶ προκηρῦξις αὐτοῦ εἰς Βουκουρεστίον - ἐπίπλαστος καὶ πραγματικὴ ἐχθροπραξία αὐτοῦ μετὰ τοῦ Σάββα - ἀνταρραξία τοῦ Θεοδώρου εἰς τὰς ὑποδείξεις τῆς κυβερνήσεως - φαντασία αὐτοῦ εἰς τὸ ν' ἀποκατασταθῆ Ἐθνάρχης.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ μνημονευθέντος Κ. Σαμουρκάση εἰς Βουκουρεστίον, καὶ ἔνωσιν τῶν στρατευμάτων τῆς κυβερνήσεως μετὰ τῶν Ἐπαναστατικῶν, μέινας ὁ Θεόδωρος Κυριάρχης τῶν πέντε πέραν τοῦ ποταμοῦ Ὀλτου Θεμάτων, καὶ μὴν ἔχων πλέον τινὰ ἀντιτείνοντα, δὲν ἤγησε νὰ κινήθῃ ἀπὸ Τσιντσαρένι καὶ διὰ τὴν καδέδραν τῆς Μπανίας Κραϊώβαν, μὲ ὄλους τοὺς ὑπ' αὐτὸν, ἐξ ὧν μόλις ἦσαν οἱ ὀπλοφοροῦντες τρισχίλιοι Σέρβοι, Βούλγαροι, Ἀλβανοἔλληνες καὶ τινες τῶν Παντούριδων, τὸ δὲ ἴσα ριθμον σχεδὸν πλήθος, ὅπερ προηγείτο ἀγγελιδόν, ἦτον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀοπλον, διότι εἰς εἶχεν ἔν μόνον πιστόλιον, καὶ κείνο δυστυχησμένον, ἕτερος ἔν τουφέκιον μὲ κράββατον (κονδάκι) συντριμμένον καὶ μὲ σχοινίον δεμένον, ἄλλος ὄπλον χωρὶς πέτραν, καὶ ἄλλος πάλιν μὲ μόνην μίαν μάχαρὰν διὰ ξίλα, τὸ δὲ περιεσσότερον πλήθος μὲ λόγχας καὶ μὲ ῥόπαλα. Ἐκ τούτων πάλιν, ἄλλοι μὲν εἶχον πέδιλα (τσαρούχια) εἰς τοὺς πόδας τῶν ὀλοκλήρα, καὶ ἄλλοι μόλις ἤμισυ, οἱ δὲ πλείονες ὀλοτελῶς, γυμνοὶ καὶ κακῶς παρεσκευασμένοι.

Συγχρόνως μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς κινήσεως τοῦ ταύτης ἐπεμψεν ὁ ῥηθεὶς καὶ προκηρῦξεις διὰ τὴν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει εἰσοδόντου, προτρέπων ἀπαντας τοὺς πολίτας, ἵνα διαμείνωσιν ἡσυχῇ καὶ ἀνευ φόβου τινὸς εἰς τὰς οἰκίας των, καὶ διακηρύττων ὅτι οὐδεὶς δελεῖ λαβεῖν τὴν παραμικρὰν βλάβην ἢ ἐνόχλησιν, ἐκτὸς τῶν ὄσων ἠδεῖλαν δεῖξει ἐναντία κατ' αὐτοῦ ἔργα, ἢ πράξει ἐχθροπραξίας καὶ τὰ παρόμοια. Ἀλλὰ μ' ὄλας ταύτας τὰς τοῦ ῥηθέντος ὑποσχέσεις, πολλοὶ τῶν ἐν καταστάτων, ἀρχόντων τε καὶ ἐμπορῶν, μὴ δίδοντες πίστιν

εἰς τὰ λεγόμενα τῶν προκηρύξεών του, καὶ κατ' ἔξοχὴν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν Παντούριδες, δὲν ἔχασπήμερῃσεν ἕκαστος, κατὰ τὴν 28 ἡν τοῦ Φεβρουαρίου, νὰ καταφυγῇ ὅπου καὶ ὅπως ἠδύνηθη, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἰδίας οἰκογενείας καὶ κινήτης αὐτοῦ περιουσίας· καὶ πολλοὶ μὲν διέβησαν εἰς τὸν π: Ὀλτου, δηλαδὴ εἰς Σλάτιαν, Πιτέστι καὶ Κυμπουλούγγι, καθὼς καὶ ὁ Καϊμεκάμης Δεπαλδος εἰς Βουκουρέστιον, καὶ ἄλλοι πρὸς τὰ ὅσα μεμακρυσμένα ὑποστατικά των.

Ἐισελθὼν δ' ἐν τούτῳ ὁ Θεόδωρος ἐν Κραιώβη τὴν ἀπὸ Μαρτίου, ἐπροσκυνήθη ὡς κύριος αὐτεξούσιος, ἀπὸ τὸν ἐκεῖ ἐναπολειφθέντα λαόν· ὅπου εὐρισκόμενοι εἰσεῖτι ὁ τε Γ: Ὀλύμπιος καὶ Ἰ: Φαρμάκης ἐκινώνησαν ἐλευδέρως τὰ μεταξὺ των προλαβόντα καὶ ἐπόμενα σχέδια. Βεβαίως οὖν ὁμοῦ παρ' αὐτῶν τὴν τῶν ἐπισημοτέρων πολιτῶν φυγὴν, ἐπροστάξεν ἐντόνως τὸν Μακεδόνην, Πολκ: Ἰωβαν καὶ Μπουλουκ: χρῆστον νὰ δράμωσιν ὅσον οὕτω κατὰ τῶν φυγάδων πολιτῶν, καὶ ὅπου προφθάσωσιν αὐτοὺς νὰ τοὺς κρατήσωσιν ὑπὸ φύλαξιν, χωρὶς νὰ τοῖς ἐπιφέρωσιν τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν· ἀλλ' οἱ τοιοῦτοι ἀλλὰ μὲν ἐπροστάχθησαν, ἀλλὰ δ' ἐποίησαν, διότι ὀρμήσαντες εἰς τὰ πᾶσι μέρη μετὰ τινων Παντούριδων καὶ ἄλλων, καὶ ἐπιπεσόντες ἐκείνων ὡς λυσσώδεις λύκοι ἐπὶ τῶν καταφευγόντων, οὐχὶ μόνον ἀπεγύμνωσαν αὐτοὺς ἀχρι δέρματος, ἐνδύσαντες τοὺς μάλιστα καὶ μὲ τὰ ἴδια αὐτῶν ῥάκη πρὸς περιφρόνησιν, ἀλλὰ τὸ ἀξίον φρικῆς ἦτο, ὅτι ἐπραξάν σὺν τούτοις καὶ κάθε εἰδους τιμωρίας καὶ παραβιάσεις, ὁποίας ἀειχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν, ὡς ἠκαλούθησεν εἰς χωρίον Μπανέστι καὶ ἀλλοαχοῦ, τοὺς δὲ ἀντιτείνοντας καὶ ἀντιλέγοντας, ἢ ἐκ τῆς ἀνυποφοροῦ ὀλίγη ὡς κακολογοῦντας, παιδεύοντες ἀσπλάγχχνως ἐπὶ τέλος ἐφόνευαν.

Ἀναχωρησάντων μετ' οὐ πολὺ καὶ τοῦ Γ: Ὀλυμπίου, Ἰ: Φαρμάκη, Γέντση καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐκ Κραιώβης, καὶ

διαβάντων τὸν π. Ὀλτον ἐπορεύθησαν ὁδεύοντες ἀπὸ τοῦς πρό-
 ποδαῖς τῶν βουνῶν πρὸς τὸ Βουκουρεστίνον. Ἀλλὰ τίς δύ-
 ναται νὰ περιγράψῃ λεπτομερῶς καὶ ἀδακρυτὴ τὴν ἀπαραδειγ-
 μάτιστον καὶ ἑλεεινὴν συμφορὰν, ἣτις ἠκολούθησε καθ' ὁδὸν
 καὶ παρὰ τῶν ὄπαδῶν αὐτῶν, ἐναντίον τῶν πάσης τάξεως ἀρ-
 χόντων, εὐκαταστάτων ἐμπόρων καὶ ἑτέρων πολλῶν, παρευρε-
 δέντων εἰς τε Κωμπολεις καὶ χωρία; τῇ ἀληθείᾳ ἅμα διέ-
 βησαν οὗτοι ἐπὶ τῆς μεγάλης Βλαχίας, φαίνεται ἐφιλοτιμηθη-
 σαν οὐ μόνον νὰ μιμηθῶσι τοὺς προῤῥηθέντας πέραν τοῦ π. Ὀλ-
 του εἰς τὰς ἀρπαγὰς καὶ ἄλλας κακίας, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς
 ὑπερβῶσι, διὸ καὶ ἐξετέλεσαν πολλὰ περισσότερα ἀπὸ ἐκείνους,
 δέλοντες μὲ τοιαῦτον σκληρὸν τρόπον νὰ παραβιάσουν ἐρεδιζόν-
 τες τὸ πᾶν, διὰ νὰ συσσωματωθῇ εἰς τοὺς σκοπούς τῆς γενικῆς
 ἀποστασίας.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Βουκουρεστίνου πληροφοροῦμενοι καθ' ἑ-
 κάστην ἐπισήμως καὶ μερικῶς διὰ τὰ ἔξω παρὰ τῶν εἰρημένων
 διατρέχοντα, καὶ μάλιστα ὅτε διεδόθη ἡ φήμη, ὅτι οἱ ἄρχοντες
 μέλλουν ἐκ τούτου νὰ καταφύγωσιν εἰς Τρανσυλβανίαν, συνε-
 σχέδησαν ἀπὸ πανικὸν φόβον καὶ τρόμον ἅπαντες ὅδεν μίαν
 τῶν ἡμερῶν συναδρασιδὲν ἱκανὸν πλῆθος τῶν ἀγορέων, συνῆλθον
 εἰς τὸ Διβάνι, ὅπου παρευρέθησαν ὁ, τε Μητροπολίτης μετὰ τῶν
 Ἐπισκόπων, οἱ Καίμεκάμινδες καὶ ἐντόπιοι ἄρχοντες, πρὸς τοὺς
 ὁποίους ἐκφρασθέντες τὴν περὶ τῆς φυγῆς τῶν διαδοδεῖσαν φήμην,
 ἠρώτησαν τί ν' ἀκολουθήσωσι καὶ οὗτοι; ἔλαβαν δὲ ἀπάντησιν, ὅτι
 ἢ μὲν διαδοδεῖσα φήμη ὑπάρχει ὅλως διόλου ψευδῆς, αὐτοὶ δὲ
 νὰ ἐψηυχάσωσιν εἰς τὰ ἴδια, ἐξακολουθῶν ἕκαστος τὸ ἐπιτή-
 δευμά του. Καὶ τῶντί ἢ τῶν ἀρχόντων ἀπόφασις ἦτο τοιαύ-
 τη, ὅτι πρὶν ἢ ἰῶσιν τὴν τελευταίαν ἀνάγκην, νὰ μὴ δια-
 τράξωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὴν πόλιν. Ἀλλ' ὡς εἶδαν ἐπομένως
 τὴν ἐτοιμασίαν τῶν τῆς Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας Προξένων, οἱ
 τινες παύσαντες τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, ἐμελλόν ἦδη νὰ πέμψω-
 σι τὰ γράφειά των, ὁμοῦ καὶ τὰς οἰκογενεῖας των εἰς Τραν-

συλβανίαν, ἀκρως κατεταράχθησαν, καὶ ἐν ταύτῃ ἤρθησαν τούτους, ὁποῖον τὸ ἄτιον; τοῖς ἀπεκρίθησαν δὲ, ὅτι ταυτὴν προσταγὴν παρὰ τῶν αὐτῶν αὐτῶν καὶ τῶν προϊσταμένων Πρέσβειων ἔλαβαν, δηλαδὴ ὅταν ἦδελε πλησιάζει ὁ ἀνταρτης Ὑψηλάντης εἰς Βουκουρέστιον, ἀμέσως ν' ἀναχωρήσωσι. Τότε οἱ ἄρχοντες συσκεφθέντες τὸ τελευταῖον, καὶ ἰδόντες ὅτι εὐρίσκονται ἐν μέσῳ δύο κακῶν, ταῦ τε Θεοδώρου καὶ Ὑψηλάντου, χωρὶς νὰ δυναταὶ οὐδένα ἐξ αὐτῶν ν' ἀντικρούσωσι, ἀπεφάσισαν καὶ οὗτοι ν' ἀναχωρήσουν.

Πρῶτος δὲ πάντων ἐκινήθη τὴν 8 ἡν Μαρτίου πανοικί διὰ Τρανσυλβανίαν δόσας τὸ παράδειγμα τοῦ διασκορπισμοῦ τῶν ὁ μέγας Μπανος Γρηγόριος Μπραγκοβάνος ἐτοιμασάντες δὲ κατόπι καὶ οἱ λοιποὶ ἄρχοντες νὰ πέμψωσι τὰς οἰκογενείας τῶν, ἐκήρυξαν πρῶτον κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν δι' ἐπισήμου ἐγγράφου τοῦ Διβανίου, ὅτι νὰ προφυλάξωσιν ὅλοι τὰς, πραγματείας καὶ λοιπὰ κινητὰ τῶν, ὡσαύτως νὰ παραμεριδωσι καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν ἕκαστος ὅπου βούλεται καὶ ὡς δυναταί. Τὰ αὐτὰ εἰδοποίησαν καὶ ὅλοι οἱ Πρόξενοι τῶν ἄλλων δυνάμεων πρὸς τοὺς ὑπηκόους τῶν. Εὐρισκομένου δὲ εἰσεῖτι ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ τοῦ Τούρνατζη Μπας Μπεσιλιάγα, (ὑπερασπιστοῦ τῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ περιφερομένων Ὀδομανῶν), ἐπλήρωσε τὸ Διβάνι καὶ τούτου τὰ ὅσα χρήματα ἔχει λαμβάνειν διὰ μεσοῦς τῶν ἀνθρώπων του, (κατὰ τὴν τότε ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν), καὶ ἀπῆλθεν εἰς Γύργιεβον.

Αἱ οἰκογενεαὶ τῶν ῥηθέντων ἐν τοσούτῳ δὲν ἤρθησαν νὰ ἐξέρχονται σπουδαίως ἐκ Βουκουρεστίου ἀγεληδόν, καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Τρανσυλβανίαν αἱ τῶν μεγάλων ἀρχόντων μετὰ τῶν εἰρημένων Προξένων. ἐπειδὴ τόσον οἱ Πρόξενοι, καθὼς καὶ ὁ Μητροπολίτης μετὰ τῶν Ἐπισκόπων, Καίμεκαμίδων κλπῶν προκριτῶν ἀρχόντων, ἔιχαν διαμείνει εἰς Βουκουρέστιον προσωρινῶς, ἕως οὐ ἴδωσι τὸ ἀποβησομενον. Ἐκ δὲ τῶν τῆς κατωτέρας τάξεως ἀρ

χόντων μετὰ τῶν ἐμπόρων, οἱ μὲν κατέφυγαν πανοικί. εἰς Τρανσυλβανίαν, οἱ δὲ εἰς τὰ τοῦ Πριγκιπάτου Μοναστήρια, καὶ ἄλλοι εἰς τὰ ὑποστατικά των καὶ ὄρεινὰς Κωμοπόλεις, τὰ δὲ κινητὰ αὐτῶν πράγματα ἄλλα μὲν ἔλαβαν μεθ' ἑαυτῶν, ὡς ἠδύνατο, ἄλλα δὲ παραιτοῦντες ἐκλείαν αὐτὰ εἰς τὰ τῆς πόλεως Μοναστήρια, ὡς εἰς ἄσυλον, τὰ ὅποια ἔιχαν γεμίσει ἀπὸ τοιαῦτα εἶδη.

Ἄλλ' ἐλδούσης ἐν τῷ μεταξὺ ἐπισήμου εἰδήσεως ἐκ τῶν ἑξωτερικῶν μερῶν, ὅτι, ὁ μὲν Θεόδωρος ἐκινήθη ἐκ τῆς Κραϊώβης διὰ τὴν Σλατίναν, κακῆϊδεν ὅτι μέλλει νὰ διευδυνῆ κατ' εὐθείαν εἰς Βουκουρέστιον, ὁ δὲ Ὑψηλάντης ἄυδις ἐκ Φοξάνιου ᾤδενε διὰ τὸ χωρίον Μενζίλι, κακῆϊδεν καὶ οὕτως θέλει εἰσβάλλει εἰς Βουκουρέστιον, δὲν ἐβράδυναν πλέον οἱ περισσότεροι τῶν ἀρχόντων εἰς τὸ νὰ περιμένωσι καὶ ἐτέρας εἰδήσεις, ἀλλ' οἱ ἐνεργεῖα ἐυρισκόμενοι εἰς τὰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας παρητήθησαν, καὶ ἔλαβον μᾶλλον τὴν ἄμεσον περὶ τῆς φυγῆς των πρόνοιαν· δὲν παρημέλησαν ὅμως εἰς τὸ ν' ἀποκαταστήσωσι καὶ μίαν χωροφυλακὴν διὰ τὴν ὁπωσοῦν ἀσφάλειαν τοῦ λαοῦ. Ὅθεν προτιμήσαντες παρ' ἄλλον τινά, διὰ προτροπῆς τε καὶ συμβουλῆς τοῦ προαναφερθέντος Βορνικου Κ. Σαμουρκάση, προσεκάλεσαν ἐκ συμφώνου τὸν Μπίμπεση (χιλίαρχον) Καμινάρην Σάββαν, καὶ ἐδιόρισαν αὐτὸν Πολιτάρχην εἰς τὸ νὰ ἐπαγρυπνῇ διὰ τὴν τῆς πόλεως φύλαξιν κλπ. καὶ μετὰ τοῦτο εὐθὺς ἀνεχώρησαν διευδυνδέντες εἰς τὸ Βρασόβον (Στεφανούπολιν) τῆς Τρανσυλβανίας.

Ἐν δὲ τῇ πόλει Βουκουρεστίου ἔιχαν ἀπομείνει εἰσέτι οἱ δύο προρρήθέντες Πρόξενοι, ὁμοῦ καὶ ὁ Πρωσιακός, ὅτε Μητροπολίτης μετὰ τῶν δύο Ἐπισκόπων Βουζαίου καὶ Ἀρτζεβίου (διότι ὁ τοῦ Ρυμνίκου Γαλακτῶν Πελεπονήσιος διὰ τὸν φόβον τοῦ Θεοδώρου, εἶχε ἀναχωρήσει πρὸ καιροῦ ἐκ Κραϊώβης διὰ τὸ Σιβίνιον (Ερμανούπολιν) τῆς Τρανσυλβανίας) οἱ τρεῖς Κοϊμεκάμιδες καὶ τινες τῶν ἐπισημοτέρων καὶ μικροτέρων

ἀρχόντων, οἵτινες συνερχόμενοι καθεκάστην εἰς συνέλευσιν, ἑδεύουρον ὁμοῦ καὶ μερικάς ὑποδέσεις τῆς κυβερνήσεως. Ἡ δὲ πολυάνθρωπος αὕτη πόλις, πληθυσμένη ὡς ἔγγιστα ἀπὸ ἑννενηκοντα χιλιάδων ψυχᾶς, ἀποκατέστη εἰς μικρὸν σχεδὸν ἔρημος, ὥστε μόλις ἐφαίνοντο ἐν ταῖς πλατείαις ὀλίγοι ἄνθρωποι· ἐπειδὴ οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκφυγῶσι, δηλαδὴ ὁ κοινὸς λαὸς πάσης τάξεως ἐκ διαφορῶν ἔθνων, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀρμένιοι, Ἰουδαῖοι, κέλποι, κατεκλείσθησαν πανοικί εἰς τὰ ἐν τῇ πόλει καὶ περίξ αὐτῆς Μοναστήρια, (α) τὰ ὁποῖα ἐκ τοῦ πλήθους προσωμοιάζον, ὡς μελισσοστάσια.

Μεγάλῃ ἐπ' ἀληθείας δυστυχία ὑπῆρξε τούτο τὸ ἀπροσδόκητον συμβεβηκὸς εἰς τὸν λαόν, διότι ἄνθρωποι μὲ ἐπιτηδεύματα ἐπαισαν τῶν ἔργων αὐτῶν, καὶ καθήμενοι ἐγκλίειστοι καὶ στενοχωρημένοι, ὑπὸ βρηνᾶς ἀπὸ ψιᾶδας καὶ ἕτερα, εἰς τὰς τῶν Μοναστηρίων αὐλᾶς (μὴ ἐξαρκούντων τῶν ἐν αὐτοῖς οἰκημάτων) ἐν καρπῷ τῆς ἀνοιξέως, κατεταλαινίζοντο· τὸ δὲ χεῖριστον πάντων, στερούμενοι καὶ ἐξόδων, δὲν εὐρισκον οὐδ' ἐκ δανείων μὲ τόκον ὑπέρογκον ν' ἀπαντήσωσι καὶν τὰ πρὸς τροφήν ἀναγκασιά τῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου πολλοὶ ἐβιάσθησαν νὰ πωλήσωσι μὲ τὸ ἐν δέκατον τῆς τιμῆς τὰ πλέον πολυτίμα αὐτῶν πράγματα, καθὼς ἀδάμάντια κοσμήματα (τζεβερικᾶ), ἀργυρᾶ σκεύη (ἀσημικᾶ) καὶ τὰ παρόμοια, τὰ ὁποῖα ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἠγόραζον οἱ Ἰουδαῖοι καὶ Ἀρμένιοι, οἵτινες ὕστερον ἐφάνησαν μὲ ἀνέλπυστον λαμπροτάτην περιουσίαν, μηδὲν ὑπάρχοντες πρότερον.

Ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν στενοχωριῶν καὶ δυστυχη-

(α) τὰ Μοναστήρια ταῦτα ὑπάρχον τῶσον ἰσχυρὰ καὶ τοιοῦτοτρόπως ἠκοδομημένα, ὥστε εἰς τοιαύτας περιπτώσεις δύνανται ν' ἀνδύωσιν, ὡς τεῖχος ἀσφα εἰς πολλῶν ἡμερῶν μάχην, ἐν οἷς οἱ πολῖται καταφεύγουσιν ὡς εἰς ἄσυλα ὀρηκτήρια.

μάτων, τὰς ὁποίας ὑπεφένεν ὁ λαὸς μὲ ψυχικὴν δαλίψιν, ἔτρεμε πρὸς τοῖς ἄλλοις φοβούμενος τοὺς ὑπὸ τὸν Σάββαν ἐκείνους ἀπηλπασμένους, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεμπιστεύθη ἢ εὐταξία καὶ ἀσφάλεια τῆς πόλεως (τοὺς ἐπονομαζομένους κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν Κραΐδες), ἐπίσης καὶ τοὺς ἐξώθεν περιμενομένους ἀποστάτας, περὶ ὧν ὁποίας τάχα ἔπρεπε νὰ ἔχωσιν οἱ φιλήσυχοι ἐλπίδας, ὅτε ἐφαντάζοντο, ὅτι λαὸς στασιαστῆς, ἀτακτος καὶ ἐκκληροήδης, ἀποτεινόμενος τὸν χαλινὸν, καὶ ἐν αὐτονομίᾳ γενόμενος, ἐμελλε μετ' οὐ πολὺ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην; καὶ ὅποια ἄρα φρίκη δὲν συνέειχε πάντας, ὅτε ἔφερον εἰς νοῦν, ὅτι θέλουσιν εἰσεῖναι ὑποτελεῖς καὶ ὑποτέταγμένοι εἰς τὰς ἀυδαιρέτους δειλήσεις καὶ διαδέσεις ἑνὸς τοιούτου στασιώδους λαοῦ, ὅστις σὺν τοῖς λοιποῖς προτερήμασιν εἶχεν, ὡς πρῶτον κατεπειῖγον, τὴν ἄκραν πένιαν, καὶ χαρακτηριστικὴν τὴν ἀρπαγὴν καὶ κλοπὴν (ἐπόμενα τῆς ἀποστασίας), ὡς οἱ ὄπαδοὶ τοῦ Θεοδώρου Παντούριδες; ὁ ἐμβριδὴς τὸ φρόνημα ἄς κρίνῃ περὶ τούτου. Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τούτοις εἶχον καὶ κάποιαν μικρὰν παρηγορίαν, τὴν τοῦ Πολιτάρχου Καμινάρη Σάββα (α) ἐπαγγυπνον φροντίδα καὶ ἐπιμέλειαν διὰ τὴν τοῦ λαοῦ ὑπὸ τῶν κακῶν ἀνενοχλησίαν, καὶ τὴν τῆς πόλεως φύλαξιν.

Τούτων οὕτως διατρεχόντων ἐλδούσης εἰδήσεως δι' ἐκτάκτου τὴν 16 ἡν τοῦ Μαρτίου εἰς τὸ Διβάνι, ὅτι ὁ

(α) Ἡ τοῦ ῥηθέντος Σάββα πατὴρ εἶναι ἡ νῆσος Πάτμος, ὅστις πρὸ πολλῶν ἡδὲ τῶν ἐλδῶν εἰς Βλαχίαν μετήρχετο εἰς ποταμίας ὑπηρεσίας ἕως οὗ ἔπειτα κατετάχθη καὶ εἰς τὴν τῶν Ἀλβανῶν στρατιωτικὴν τάξιν, ὧν δὲ ἀνὴρ μὲ γενναίαν ψυχὴν, ἐγινε μετ' ὀλίγον καὶ ἀρχηγὸς στρατιωτῶν τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς. ἔχουσα δὲ πρὸ χρόνων ἢ ἑδωμ. Ἀυτὴν πόλεμον μετὰ τοῦ ἀνάρτου Πασβαντογλου, διέταξε μὲ ἐπιταγὴν ἀνακτορικὴν τὸν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐν Βλαχίᾳ Ἡγεμόνευοντα Μιχαὴλ Σοῦτσον, νὰ πέμψῃ στρατεύμα πρὸς φύλαξιν τῶν Βλαχι-

Θεόδωρος πλησιάζει πανστρατιᾷ εἰς τὸ Βουκουρέστιον, ἀνε-
-χώρησε δὶα Τρανσυλβανίαν ὁ Ἀυστριακὸς Πρόξενος,

κῶν ἁκρῶν, ἀπέναντι Βιδινίου, καὶ πρὸς βοήθειαν τῶν ἀντικρῶ βασιλικῶν στρα-
τευμάτων· τότε ἀπεστάλη ὁ ῥηθεὶς Σάββας διορισθεὶς χιλιάρχος (Μπίμπαςης),
ὅστις ἔδειξεν ἱκανὰς ἐκδουλεύσεις. (ὄρα βιογραφίαν Μιχαήλ Βοεβόδα Σούτσου
ἐν τῷ β' ὡ τόμῳ τῆς Δακικῆς ἱστορίας ἀφ' 410).

Ἐπειὴ καὶ ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἑξαετοῦς Ῥωσικοῦ πολέμου τῷ 1806: ἔτει ἔυρις
κόμμενος ὁ αὐτὸς εἰς τὸ Ὀδωμ: στρατεύμα, πέραν τοῦ Δουναβέως, μετὰ τῶν Ἡγε-
μόνων Σκαρλάτου τοῦ Καλλιμάχη καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Σούτσου, δὲν ἔλειπε καὶ
τότε νὰ δείξῃ ἀπείρους ἀνδραγαθίας κατὰ τῶν Ῥώσων, ὅθεν καὶ ἐτιμήθη μὲ ὁ-
ρισμὸν βασιλικὸν (φερμάνι) ὡς ἀξίος καὶ πιστὸς τῆς Ὀδωμ: Πόρτας. Μετὰ δὲ
τὴν εἰρήνην ἡγεμονεύσας ὁ Καλλιμάχης ἐν Μολδανίᾳ, ἔλαβε τούτον μεδ' ἑαυ-
τοῦ, καὶ τιμήσας κατὰ πρῶτον μὲ τὸ ἀξίωμα τῆς Σερδάριας, ἀποκατέστη-
σεν ἀρχηγὸν ὅλων τῶν τῆς Ἡγεμονείας στρατιωτῶν, ἀλλ' ἔννοούμενος ὑπερ-
τὸ δέον παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος τούτου, ἐπροβίβασεν ἐσχάτως αὐτὸν καὶ εἰς τὸ τῆς
Καμιναρίας ἀξίωμα. Συμπληρωθεὶς δὲ τῆς προδεσμίας τοῦ ῥηθέντος Ἡγε-
μόνος ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὸν ὁποῖον συνηκολούθησε καὶ ὁ Σάββας,
καὶ ἐπιστρέψας κακῆϊδεν εἰς τὴν Βλαχίαν, ἔμεινε καθησυχάζων εἰς Βουκου-
ρέστιον ἀνευ τινος ὑπηρεσίας, διότι εἶχεν ἀποκτήσει ἱκανὴν κατάστασιν.
Προσθεύοντες ἐν τοσοῦτῳ οἱ μυστικοὶ συνεταῖροι μὲ τὴν φιλικὴν τῶν Ἑταιριῶν,
καὶ ὡς γνωστὸν τούτον ἐκ τῆς γήμης, ἐμυήθη εἰς τὰ τῆς Ἑταιρίας πράγματα,
ὅστις καὶ δὲν ἔλειψεν ὄχι πολὺ πρὸ τῆς ἐναρξέως τῆς ἀποστασίας, νὰ τροπολο-
γήσῃ στρατήγημα πολλὰ τολμηρὸν διὰ τὴν ἀλώσιν τοῦ φρουρίου Βραϊλλας, ἐν τῷ
ὁποίῳ ἦτο ἡ περισσότερα δύναμις, καὶ ὅλη ἡ προσοχὴ τῶν ἐπὶ τοῖς Βλαχικαῖς
ὄχθοις ἄλλων φρουρίων. Διὸ ἀπέστειλε κατὰ πρῶτον κάποιον Πολκ: Σωτήριον
παπαδόπουλον Πελοπον: μετασηματισμένον ἐν εἰδῇ Ἐμποροῦ, ὑποσχεθεὶς πρὸς τοῦ-
τον, ὅτι ἐπομένως δέλει τῷ διευθύνει καὶ ἄλλους 500: στρατιώτας ἐκδιαλειμμα-
των ὑπὸ τὸ αὐτὸ πρόσχημα, καὶ ὁμοῦ μὲ μερικοὺς ἐγκατοίκους, οἵτινες καὶ αὐ-
τοὶ ἦσαν προκατηχημένοι, νὰ προκαταλάβωσιν εἰς ῥῆπὴν ἡμέραν, (τὴν 25 τὴν Μαρ-
τίου) μυστικῶς τὰς ἐπάλξεις τοῦ αὐτοῦ φρουρίου, νὰ στρέψωσιν εὐθὺς τὸν κανο-
νοβολισμόν ἐπὶ τῆς πόλεως, καὶ οὕτω νὰ κατασφάξωσιν ὅλους τοὺς ἐν αὐτῷ ἐυ-
ρισκομένους Ὀδωμανούς. Ἀλλ' ὁ ἀπεσταλμένος Σωτήριος ἀφίχθεις προδύμως, καὶ
ὑπομεινῶν ἐν αὐτῷ ἱκανὰς ἡμέρας, ἔθεώρει μὲ ἕκστασιν τοῦ τὴν μὴ ἀφίξιν τῶν
ὑποσχεθέντων ἄλλων συνεταίρων, ἐκραγείσης δ' ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τῆς ἐν Γα-
λατσίῳ Ἐπαναστάσεως, πλησίον ὄντος, οἱ Ὀδωμανοὶ ἕνεκα ταύτης ἔλαβαν ἐπι-
αν νὰ γίνωσι σπουδαιότερας προσεκτικώτεροι φύλακες. Ὅθεν μὴ τελεεφορήσαν-
τος τοῦ σχεδίου τούτου, μόλις ὁ ῥηθεὶς Σωτήριος μὲ πολλοὺς κόπους καὶ τρό-
πους ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ φρουρίου, καὶ διέσωσεν ἑαυτὸν, ἐπιτρέψας αὐτὸς εἰς Βου-
κουρέστιον. Ἀλλὰ μετὰ τὴν μεταίωσιν τῶν ῥηθέντων σχεδίων, ἀναγκασθεὶ-

συνωδευμένος ὑπὸ πολλῶν καὶ τῶν ἐπισήμων Ἀρχόντων. Συγχρό-
 νως ἀνεχώρησαν καὶ οἱ τρεῖς Καίμεκάμιδες διὰ Γύργεβον.
 Ἀλλὰ φθάσαντες τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς Βουκουρεστίον καὶ
 οἱ πρὸ ἡμερῶν ἐκ Κραϊώβης κινήδεντες Γ: Ὀλύμπιος, ὁ
 Γ: Φαρμάκης καὶ λοιποὶ, καὶ μὴ εὐρόντες τοὺς φυγαδευ-
 δέντας Ἀρχοντας, ἔδραμον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βορνίκου
 Γεωργίου Φιλιππέσκου, καὶ ἀπαυτοῦσαν μὲ βίαν παρ' αὐ-
 τοῦ τοὺς μνηαίους μισθοὺς τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν, (ὡς νὰ
 εἶχαν ἐκτελέσει ὑπὲρ τοῦ τόπου κάμμίαν δούλευσιν), πορ-
 ευρεθέντος κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐκεῖ καὶ τοῦ Κ: Σα-
 μουρκάση. Ὁ δὲ Γ: Φιλιππέσκος ὦν διαδέσιμος τοῖς

σης κατ' ἐπιτυχίαν τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν, ἀποκατέστη ὁ
 εἰρημένος Σάββας καὶ Πολιτάρχης τοῦ Βουκουρεστίου, ὡς εἰρηται, διότι ἦτο ἐκά-
 ναγκές νὰ προκαταλάβῃ καὶ ὁυτος, καθὼ συνωμότης, τὴν εὐκαιρίαν, εἰς τὸ νὰ περι-
 τοιχισθῇ ἐν προσήμασι, δι' ἐξόδων τῆς τοπικῆς διοικήσεως, μὲ ὅσους περισσοτέρους δι-
 νηθῇ στρατιώτας, δῆθεν διὰ τὴν φύλαξιν τῆς πόλεως, ὑποκεκρυμμένως δὲ νὰ χρησιμεύ-
 σῃ ὕστερον διὰ τὸν μέλλοντα σκοπὸν εἰς τὴν ἀφίξιν τοῦ Ἀ: Ὑψηλάντου. Διὸ
 καὶ προδουμοποιηθεὶς ἅμα διωρίσθη, ἐσύλλεξε περὶ αὐτὸν ὑπομισθίους, ὄλους τοὺς
 ἐν Βουκουρεστίῳ ἀγύρτας καὶ ἀπληπισμένους Ἀλβανούς, ὑπὲρ τοὺς 800. ὅτινες ἦσαν
 ἐπίφοβοι διὰ τὴν πόλιν, καὶ τοὺς ὁποίους εἰς τόσῃν εὐταξίαν ἔφερεν, ὥστε οἱ
 ἀπειθεῖς, ἔγιναν εὐπειδέστατοι, οἱ σκληροὶ θείεις, ἡμεροὶ, καὶ οἱ ἀπληπισμένοι πτω-
 χοὶ καὶ ἀρχεῖοι, ἐφάνησαν πάραυτα καταφρονηταὶ τῆς ἀρπαγῆς, καὶ ἐπάχρυστοι
 τῆς πόλεως φύλακες. κατεγράφη ἐπομένως ὑπ' αὐτὸν καὶ ὅλον τὸ τῶν Βυρσο-
 δέφων (Ταμπάκιδων) τοῦ Βουκουρεστίου σύστημα, περίπου τῶν 1200, (τῶν ὁποίων
 τίς οικογενείας καὶ κινήτα των πράγματα εἰσήξεν ἐν τῇ τοῦ Ράδουλ Βόδα Μονῇ
 πρὸς ἀσφάλειαν, τὴν ὁποίαν καὶ ὠχύρωσε διὰ κάθε ἐνδεχόμενον), καὶ τοὺς ἐπρό-
 σταξεν ἐντόνως νὰ παρευρίσκωνται νυχθημερινῶς ἐφοπλισμένοι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ
 τῆς πόλεως. τούτοχρόνως διεκήρυξε καὶ πρὸς ὄλους τοὺς ἔχοντας ὅπλα ἀγοραῖους, τὸ
 νὰ ἴναι πάντοτε ἐτοιμοὶ, εἰς πᾶσαν τυχοῦσαν περίστασιν, ἢ ἀνάγκην. Ὁχύρωσεν ἐπί-
 σης μὲ στρατιωτικὴν φρουρὰν τὴν τε Μητροπόλιν, καὶ τὰς τοῦ Ἀντίμου καὶ Μιχαήλο-
 δα Μοναῖς, καὶ οὕτω περιφερόμενος ἀρτύπων ἡμέραν τε καὶ νύκτα, ἐπαρηγόρει καθῆ-
 συχάζων τὸν λαόν. Ἀλλ' ἐπρεπε εὐν σούτοις ὁυτος ὁ καλὸς ἀνὴρ νὰ ἴναι καὶ σταθερὸς εἰς
 τὰς ἐπιπλάς ἐδίδεν ὑποσχέσεις τοῖς συνεταιρίοις του, καὶ ἐπενδυμούμενος ἀδιαλείπτως τὸν
 τρομερὸν ὄρκον, ὃν ἔδωκεν ἐνώπιον τοῦ Παντεπόπου ὀφθαλμοῦ, νὰ μὴ γείνη ὁ ἄδικος
 εἰς τὸ νὰ χυθῶσιν ὕστερον τόσα καὶ τόσα ἀδῶα χριστιανικὰ αἱμᾶτα ἐπὶ ματαίῳ διὰ
 τὴν ἀτομικὴν του ἰδιοτέλειαν, μολαταῦτα δέλομεν ἰδεῖ περαιτέρω ὁποῖα ἦσαν καὶ
 τὰ ἰδικὰ του ἀποτελέσματα.

ἀπεκρίθη μετὰ λόγου, ὅτι ἂν καὶ δικαία ἢ ἀπαιτήσεις των, δὲν εἶ-
 ναι ὅμως ἀντικείμενον εἰς ἀτομικόν του μονομερές χρέος ν'
 ἀπολογηθῆ ἀλλὰ τοῦ τοπικοῦ Διβανίου· μὴ εἰσκακουόμενος δέ, καὶ
 δεωρῶν τὴν τῶν ῥηθέντων ὀργὴν ἐπαυξάνουσαν, ἐζήτησεν ὀλίγων ὡ-
 ρῶν προδεσμίαν, ἕως νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ Μητροπολίτου καὶ
 τῶν λοιπῶν εὐρισκομένων εἰσέτι ἀρχόντων, καὶ τοιούτοτρόπως
 εὐκαιρίας δραξάμενος ἀπῆλθεν εἰς τὸν Ῥωσικὸν Πρόξενον, καὶ
 ἀνέφερε τὴν ὑπόθεσιν· ὁ δὲ καλέσας τὸν Ὀλύμπιον καὶ ἐπι-
 πλῆξας διὰ τὸ κίνημά του, ἐπρόσταξεν αὐτὸν νὰ παρατηρῆ ἕκ
 τῆς παραλόγου ταύτης ἀπαιτήσεως, καὶ οὗτος ἀποτυχὼν τοῦ σκο-
 ποῦ του ἀπῆλθεν εὐθὺς εἰς προὔπαντησιν τοῦ Πρίγκιπος Ἀΐψη-
 λάντου.

Τὴν δὲ ἐπιούσαν τῆς 17^{ης} τοῦ αὐτοῦ, ἀνεχώρησε καὶ ὁ διαληφ-
 θείς τῆς Ῥωσσίας Πρόξενος μετὰ τοῦ προμνημονευθέντος Βορ-
 νίκου Κωνσταντίνου Σαμουρκάση(α) καὶ ἐτέρων εὐγενῶν·
 ὁ δὲ Γεώργιος Φιλίππεσκος μὴ ἔχων ποδῶς σκοπὸν νὰ συνακο-
 λουθήσῃ, ἀπεφάσισε νὰ διαμείνῃ εἰς Βουκουρέστιον πρὸς παρη-
 γορίαν τοῦ λαοῦ, ὡς καλὸς πατριώτης· ἀλλὰ βιασθεὶς ἀπὸ τὸν
 Ῥωσικὸν Πρόξενον, ἀπῆλθε καὶ οὗτος εἰς τὸ Βρασοβόν, καὶ κατὰ
 πιν ἄλλοι πολλοὶ ἕκ τῶν ἐπισημοτέρων τῆς β' αἰ. καὶ γ' αἰ. τάξεως
 ἀρχόντων καὶ μεγαλεμπόρων.

Ἀποκατασταθέντος τελευταῖον τοῦ Βουκουρέστιου σχεδὸν παν-
 τερήμου, ἐπανερχόμεθα αὖθις εἰς τὰς τοῦ Θεοδώρου πράξεις, ὅστις
 μέλλων νὰ κινήθῃ ἕκ Κραϊώβης διὰ Σλάτιναν, Κωμόπολιν τοῦ
 Θέματος Ὀλτου, διέταξε τὰ ἐκεῖσε κατὰ τὴν αὐθαίρετον δέλη-
 σίν του, διορίσας εἰς μὲν τὴν πόλιν ὁμοῦ μετὰ τὸ δέμα Δολζίου,
 διδοικητὴν, τὸν Σλουτζάρην Ἰωάννην Σολομώντα, εἰς δὲ τὸ τοῦ

(α) ἀξία ἀπορίας ἦτον ἡ ἀναχώρησις τοῦ Σαμουρκάση εἰς Βρασοβόν, (ὅπου κατὰ τὸ 1825
 ἔτος ἐτελεύτησεν)· ἀλλὰ προἰδεασθεὶς βασιμῶς παρὰ τοῦ Ῥωσικοῦ Πρόξενου διὰ τὴν
 δυσἀρέσκειαν, ἣν ἔδειξεν ὁ Ἄυτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας, ἐναντίον τῶν κινήματων τοῦ Ἀ.
 ΐψηλάντου, ὡς δέλομεν ἰδίᾳ ἔμπροσθεν, καὶ ὑπονοήσας τὰ μέλλοντα, ἔκρινεν εὐλογο-
 φανεστέρην τὴν δραπέτευσίν του.

Ρωμανατσίου, τὸν Σερδάρην Διαμαντὴν, εἰς δὲ τὸ τοῦ Μεχεδωντοῦ τὸν Βιστιάρην Κραϊντσανον, εἰς δὲ τὸ τοῦ Γορζίου τὸν ἀπὸ δελφόν του Πάπα καὶ εἰς τὸ τῆς Βούλτσας ἕτερον τινὰ ἄνθρωπον του, (οὗτινος τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται). Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἀποκατέστησεν Ἐφορον τὸν προλεχθέντα Σάμεσην Βασίλειον Μοντσεσκον διὰ νὰ παραλαμβάνη τὰ ἐκ τῶν πέντε τούτων δεμάτων εἰσπραττόμενα χρήματα, καὶ νὰ τὰ ἐξαποστέλλῃ τῷ ἰδίῳ εἰς Βουκουρέστιον· καὶ ἀγκαλὰ τὸ κατ' ἀρχάς εἶχε διακηρύξει ἀσυνδοσίαν, μὴ πειδόμενοι ὅμως οἱ φιλήσυχου χωρικοὶ νὰ ἐνωθῶσι μετ' αὐτοῦ, τῷς ἐπέβαλε βαρυτάτην φορολογίαν, τὴν ὁποίαν μὲ διαφόρους τυραννίας ἐσύναιεν ὁ εἰρημένος Ἐφορος, μεχρισότου ἀπληπιδέντες καὶ οὗτοι ἐκ τῆς μεγάλης ἐλλείψεως χρημάτων, ἐβίασθησαν ν' ἀκολουθήσωσι πολλοὶ τὰ βήματα του, καὶ μὴ δέλοντες.

Ἐν τοσοῦτῳ τὴν ἡὴν Μαρτίου ἔφθασεν εἰς Σλάτιναν, ὅπου διατρίψας ὀλίγας ἡμέρας, τῷ ἐνεχειρίσθησαν πολλαὶ ἀναφοραὶ κατὰ τοῦ Πολκοβνίκου Τάβα καὶ Μπουλούκμπαση Χρήστου, διὰ τὰ ὅποια ἄξια φρίκης ἔπαρξαν οὗτοι οἱ δύο μετὰ τῶν ἀνδρῶπων των, εἰς τίνα χωρία καὶ οἰκογενείας ἀρχόντων τε καὶ ἐμπόρων, κατ' ἐξοχὴν εἰς Μπανέστι, ὡς προεῖρηται, ὅστις δὲλων ν' ἀποδείξῃ πραγματικῶς τὴν παρ' αὐτοῦ κηρυττομένην δικαιοσύνην, ἐκάλεσε τοὺς δύο προῤῥηθέντας εἰς τὸ κατάλυμά του, καὶ κατασφάξας ἰδίᾳ χειρὶ ἀμφοτέρους, ἔρριψεν ἔξω τῶν παραδύρων τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μετὰ τῶν στρατιωτῶν του, καὶ συναδροίσας ἀμέσως ὅλον τὸ τῶν Παντούριδων καὶ Ἀλβανῶν στράτευμα, ὠμίλησεν εἰς αὐτοὺς οὕτως.

„ Ἄνδρες ἀδελφοί! μέχρι τοῦδε δὲν εἶς ἐφάνέρωσα τὸ μυστικόν του κινήματός μου σκοπόν, ὅστις δὲν προῤῥηδεν ἀφ' ἐαυτοῦ μου, οὐδ' ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἐξολοθρευσωμεν παντάπασι τοὺς ἀρχοντας, οἵτινες δὲν μᾶς ἐναντιοῦνται ποσῶς, ἀλλ' εἶναι πολλὰ διαφορετικοὶ ἀπὸ ὅ, τι εἶς τὸν ἐξέλαβετε, καθὸ μυστηριώδης.

„ Ἦδη δὲ διότι πλησιάζει ἡ ὥρα, ἰδοὺ τὸν ἀνακαλύπτω
 „ εἰς γνῶσιν πάντων, καὶ ὅς ἐστι εἰδοποιῶ, ὅτι τὸ κίνημα τοῦτο
 „ εἶναι καταπροσταγὴν καὶ δέλησιν τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς
 „ Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀποβλέπει οὐ μόνον τὴν ἰδικήν μας
 „ ἐλευθερίαν, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ Γραικικοῦ ἔθνους. Ὁ
 „ Πρίγκιψ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης διαπεράσας τὴν Μολδα-
 „ υϊαν, ἐμβῆκεν εἰς τὰ χῶματα τῆς Βλαχίας μετὰ ἱκανὸν στρα-
 „ τευμα κατόπιν τούτου προφθάει καὶ μεγάλη Ρωσικὴ δύνα-
 „ μιν, ἣτις εὐρίσκεται εἰς τὸν Προῦτον. (α) Ἡμεῖς μὲν δέλο-
 „ μεν εὐκολύνει τὴν ἀπὸ τοῦ Δουναβέως διάβασιν τοῦ Πρίγκι-
 „ πος Ὑψηλάντου διὰ ν' ἀπέλθῃ εἰς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος του,
 „ οἱ Ρῶσοι δὲ δέλουν βοηθήσει ἡμᾶς διὰ νὰ κυριεύσωμεν τὰ πε-
 „ ρὶ τὴν πατρίδα μας φρούρια, ἔπειτα δέλουν μᾶς ἀφήσει ἐλευ-
 „ θέρους καὶ ἀπυτόμους. Διὸ προσέχετε εἰς τὸ ἐξῆς ἀπὸ φόβους,
 „ ἀπογυμνώσεις καὶ ἄλλα κακὰ ἔργα· ἐπειδὴ, ὅστις ἠδέλε
 „ φραδῆ τοιαῦτα ποιῶν, δέλω τὸν παιδεύσει ἰδιοχειρῶς μετὰ δάνα-
 „ τον, κατὰ τὸ παράδειγμα τὸ ὁποῖον εἶδατε σήμερον.

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐκινήθη ἐκ Σλατίας καὶ ἐφθάσε τὴν
 ἰζην Μαρτίου εἰς τὸ Ἄυθεντικὸν ὑποστατικὸν Τσορογκύρλαν
 πάλσιον τοῦ Βουκουρεστίου. Ἀλλὰ μετὰ ὅλας τὰς ἀνωτέρω δημη-
 γορίας καὶ ἀπειλάς αὐτοῦ, ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψῃ τις τὰ
 ὅσα κατ' ὄδον ἔγειναν ἀπὸ τοὺς ὀπλαρχηγούς αὐτοῦ καὶ στρα-
 τῶτας των ὅθεν ἐν συντομίᾳ λέγω, ὅτι, ὅσα οἱ μετὰ τοῦ
 Γ: Ὀλυμπίου καὶ Γ: Φαρμάκη ὀπαδοὶ ἐν τῇ ἀπὸ Κραϊώβης
 εἰς Βουκουρέστιον ἐπανόδῳ των, ὡς προείρηται, δὲν εἶχον
 προφθάσει νὰ τελειοποιήσουν τὰ ἐξετέλεσαν οἱ παρακολου-
 δούντες τὸν Θεόδωρον, κατὰ τοῦ ἀρχοντικοῦ συστήματος, ἐν-
 τανῷ μετὰ ἀπείρους ζημίας καὶ ἀφανισμούς των ὑποστατικῶν,
 κτλ. κτλ. Ἀποσυρθεὶς δ' αὐθημερὸν καὶ ἀπὸ τῆν Τσορογκύρλαν
 ἔστρατοπέδευεν εἰς τὸ ἐξώθεν τοῦ Βουκουρεστίου Μοναστήριον

(α) ἐκφράσθη αὐτὰ τῶρα ὁ Θεόδωρος πρὸς τοὺς ὀπαδοὺς του, διότι τοιοῦτοτρόπως ἦτον προκα-
 τηγμένος, ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν γραφομένων τοῦ Ὑψηλάντη.

Κοτροτσάνι, ὅπου ἐξέδωκε καὶ τὴν κάρτην πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ταύτης τῆς πόλεως εἰδοποιήσιν.

Πρὸς τοὺς Ἐυγενεστάτους ἄρχοντας,
Ἐντίμους πραγματευτάς, καὶ ὅλους
τοὺς ἐγκατοίκους τῆς πόλεως Βουκου-
ρεστίου ἐντοπίους καὶ ξένους.

„ Ἄνδρες ἀδελφοί! ἀναμφιβόλως ἠκούσατε καὶ ἐπληρο-
„ φορήθητε τὰ τοῦ Θεοφυλάκτου λαοῦ ταύτης τῆς Ῥωμά-
„ νας Τσάρας ζητήματα, περὶ τῆς ἐν γένει ὠφελίμου δι-
„ καιοσύνης, τὴν ὁποίαν παλαιότερον ἐκαρπούμεθα κατὰ χά-
„ ριν καὶ ἔλεος τῶν κατὰ καιροὺς κραταίων ἐξουσιαστῶν μας.
„ ἀλλ' ἔπειτα ἀπὸ ἐν διάστημα, ἕνεκα τῆς τῶν ἐντοπίων ἄρ-
„ χόντων ἐνώσεως μετὰ τῶν κατὰ καιροὺς στελλομένων Ἡγε-
„ μόνων, δόλου κατελύθη αὕτη καὶ κατηργήθη, καθότι οἱ
„ ἄρχοντες ἀπέβλεπον μόνον εἰς τὰ ἴδια τῶν κέρδη, καθὼς
„ εἶναι γνωστὸν, καὶ οὐδὲ τώρα ἐνδίδωσιν εἰς τὴν ἀπελευ-
„ θέρωσιν τοῦ δικαίου. Διὰ τοῦτο ὅλη ἡ μέχρι τοῦδε σχηματι-
„ δεῖσα συνάδρσις τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τὰς δεκαεξὶ χιλιάδας συγ-
„ κειμένη, (ἐν ᾧ ἦτον μόλις ἕξ), ἀφ' οὗ κατεκράτησε τὰ πεν-
„ τε πέρα τοῦ ποτ. Ὀλοῦν δέματα, διέβη ἐπὶ τῆς μεγάλης Βλα-
„ χίας, καὶ ἐκτάνθη εὐτυχῶς μέχρι τοῦ Πιτεστίου καὶ Ρούσι
„ δὲ βέδε. Μία δὲ ἄλλη πτέρυξ ἀπὸ σημαντικὴν ἀνδρώπων
„ ποσότητα ἐξηπλώθη πρὸς τὰς τῶν ὀρέων ὑπωρείας, τὸ κεν-
„ τρὸν τῆς ὁποίας δέλει φθάσει μέχρι τοῦ Φωξάνιου. (α) Ἀλλὰ

(α) ἐνοῦσε τὸ ἐκ τῆς Μολδαβίας ἐισβάλλον εἶμα, διότι ἐγνώριζε τὴν εἰς τὸ Φωξάνι
ἀφίειν τοῦ Ἰγνηλιάντου διὰ μεταξὺ τῶν ἀλληλογραφίας.

„τὸ μεγαλύτερον καὶ κυριώτερον τοῦ λαοῦ σύστημα ἔλαβε
 „σήμερον τὴν ἀφιξίν του δεῖα συνάρσει εἰς τὸ Μπολεν-
 „τίνι, (4 ὥρας μακρὰν τοῦ Βουκουρεστίου) μέρος τοῦ ὁ-
 „ποίου ἐστάλη πρὸς τὰς ἄκρας τῆς πόλεως εἰς τὴν Μο-
 „νήν τοῦ Κοτροτσανίου, καὶ μέρος εἰς τὴν Ἀυθεντάκην
 „Τσορογκύρλαν. Ὅλα δὲ τὰ σώματα ταῦτα κινουῦνται
 „κατ' εὐθείαν εἰς Βουκουρέστιον, ὅπου μέλλει νὰ γεί-
 „νη ἡ τοῦ τῆς Τσαράς λαοῦ συνάδροσις μικρῶν τε καὶ
 „μεγάλων ἐν γενεῖ, καὶ ὅπου δέλουν ἐπιμένει, ἐωσότου
 „φθάσῃ ὁ ἀποσταλθεὶς πιστὸς ἄνθρωπος τῆς κρα-
 „ταίως βασιλείας διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ἐλευσινὴν των
 „κατάστασιν, καὶ ἀποδίδων τὰ δικαιώματα ἐνός ἐκά-
 „στου, ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐννομίαν. Διὰ τοῦτο τὸ
 „κίνημα ἄς ἐγράψα καὶ ἀπὸ τὰς 8 ἥδη ὑπερμεσοῦν-
 „τος, προειδοποιῶν σας, ὅτι ἐξ ἐνός μὲν μέρους νὰ
 „ἐτοιμάσῃτε τ' ἀναγκαῖα καταλύματα, καὶ ἀφ' ἐτε-
 „ρου νὰ ἐξαποστείλῃτε ἀπὸ ὅλης τῆς συντεχνίας ἀνά-
 „ένα ἄνθρωπον μὲ ἀπόδειξιν ἐγγράφον πρὸς πιστοποιη-
 „σίν μας, ἀλλ' οὐδὲν εἶδον ὅτι ἐκτελέσατε μέχρι
 „σήμερον. (α) Ἦδη δὲ μὲ τὸ ἔλεος τοῦ παναγαίου θεοῦ
 „φθάσας εἰς τὴν ἄκραν τῆς πόλεως σας, πάλιν κάμνω
 „τὸ χριστιανικὸν χρέος, καὶ ἄς συμβουλεύω ἀδελφικῶς,
 „ὅτι ἀνευ ἀναβολῆς νὰ μοι ἀποκριθῆτε ἐγγράφως μετὰς
 „ὑπογραφῆς ὅλων δηλαδὴ των Συντεχνιῶν, τοῦ Ἱερα-
 „τικοῦ κλήρου καὶ τοῦ λοιποῦ λαοῦ.

„Ἄνδρες πολεμικοὶ! ὁποίας δρησκείας καὶ γένους
 „εἶσθε, καὶ εὐρίσκεσθε ἐν Βουκουρεστίῳ, τρεφόμενοι ἀπὸ
 „ταύτην τὴν Ἐπαρχίαν, ἐπαδυσθῆναι νὰ ἡξυρῶμεν ἂν
 „ἦσθε ὁμόφωνοι καὶ ἠνωμένοι μὲ τὸ σῶμα τοῦ χριστιαν-

(α) ταύτην τὴν προειδοποίησιν ἔφερον ὁ πρὸ αὐτοῦ κληρικὸς ἐκ Κραϊώβης Γ. Ὀλύμ-
 πιος, ὅστις ὅτε ἐφθασεν εἰς Βουκουρέστιον μὴ εὐρίων τοὺς ἀρχοντας κλπ: δὲν τὴν
 ἐνεχείρισεν εἰς οὐδένα, καὶ ἔμεινεν ἀγνωστος ὁλωσδιόλου.

„νικοῦ πλήθους, ὅπερ κινεῖται μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ γε-
 „νικόν δίκαιον, ἢ ἔτε ὄχι· ἐπειδὴ ὅλοι οἱ τοιοῦτοι δέλουν
 „ὀνομασθῆ πατριῶται, οἱ δὲ διαχωρισμένοι καὶ ἀντιτεί-
 „νοντες εἰς τὸ κοινόν καλόν καὶ συμφέρον, δέλουν ὑ-
 „ποτεδῆ, ὡς ἐχθροὶ τῆς πατρίδος.

„Θέλετε ἡξεύρει καὶ τούτο, διὰ τὸ ὅποιον σᾶς βε-
 „βαιῶ, ὅτι ὅλοι, ὅσοι ἠδελαν ἐνωδῆ μὲ τὸ κοινόν πλῆ-
 „θος, ἄρχοντες, ἢ πολεμικοὶ, ἢ ὅποιας τάξεως ἑλλῆς,
 „καὶ ἀκολουθήσει συμφώνως καὶ ἀπαραλλάκτως εἰς ὅ-
 „λα τὰ κινήματα μὲ αὐτὸ, πῶποτε δὲν δέλουν μείνει
 „εἰς μεταμέλειαν, ἐξεναντίας δὲ ὅσοι ἠδελαν φρονή-
 „σει διαφοροετικά, δέλουν ἀπασβεδῆ τὰ ὀνόμαστᾶτων
 „εἰς αἰῶνας.

μετάρρασις ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ.

1821: Μαρτίου 17.

Θεόδωρος Βλαδιμιρ.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ῥηδείης προειδοποιήσεως,
 εἰσελθὼν ὁ Θεόδωρος τὴν ἐπαύριον εἰς Βουκουρέστιον
 μετὰ τοῦ Χατζῆ Προδάνου, Μακεδόνσκη καὶ λοιπῶν
 μὲ τρεῖς χιλιάδας σχεδὸν ἰππεῖς καὶ πεζοὺς Παντού-
 ριδες, Σέρβους καὶ Ἀλβανούς, διευδύνη κατ' εὐδει-
 αν εἰς τὴν Μητρόπολιν, μέσα εἰς τὴν ὅποιαν ὁ Σάβ-
 βας ἔιχε πρὸ ἡμερῶν ἰκανὴν φρουρὰν ἐμβασμένην,
 ἥτις κατ' ἐπιταγὴν του κλείεσας εἰς τούτον τὰς πύ-
 λας, ἀντέτεινε πρὸς τὸ φαινόμενον μόνον διὰ λογο-
 μαχίας ἀρκετὴν ὥραν, καὶ δὲν τὸν ἐδέχθη νὰ εἰσελ-
 θῆ ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴν φθάσῃ ἢ ἐπιπλαστος
 λογοτριβῆ καὶ εἰς τὰ ὄπλα, ἐπέστρεψεν ἡσύχως ἐκεί-
 δεν, καὶ κατέλυσεν εἰς τὴν ἐπέναντι τῆς Μητροπόλεως
 οἰκίαν τοῦ Ἐμμανουὴλ Μπάνου τοῦ Μπραγκοβάνου·
 τὴν νύκτα ὁμῶς τῆς ἡμέρας ταύτης ἔκαμαν κάποιον ἀκροβο-
 λισμὸν μὲ πυροβόλα ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου, πλὴν ἀνευ σφαι-
 ριδίων, ὅστις διήρκεσεν ὑπὲρ ἑπὶ μίαν ὥραν, διὰ νὰ

δείξουν ἴσως εἰς τὸ κοινόν, ὅτι ἀντιφέρονται τὸ μεταξύ των.

Τὴν ἐπιούσαν τῆς 19^{ης} τοῦ αὐτοῦ ἐξέδωκεν ὁ Μητροπολίτης εἰδοποιητικόν πρὸς ὅλον τὸν ἐν τῇ πόλει εὐρισκόμενον λαόν, ὅτι “ ἡ πρῶτην διοίκησις ἔπαυσε, καὶ ἕκαστος ἄς φροντίσῃ διὰ νὰ φερθῇ καλῶς πρὸς τὴν νέαν διοίκησιν, καὶ ὅτι ἡ πανιερότης του μέλλει ν’ ἀναχωρήσῃ· τούτο κατετάραξεν εἰς ἄκρον τὸν λαόν, ὅθεν ἐν ᾧ ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ὅλα τὰ κινητὰ αὐτοῦ πράγματα, καὶ τὰ τῆς Μητροπόλεως ἑρὰ ἁμφια, κλπ, ὁμοῦ καὶ τὸ τοῦ ὁσίου Ἀημητρίου Μπασαρμποῦβ ἁγίου λείψανον, καὶ ἐμέλλε ν’ ἀναχωρήσῃ μετὰ τοῦ Ἡμισκοπού Βουζαίου καὶ τινων ἐπισήμων ἀρχόντων, ὠρμησαν ἁφνης ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδας ἀνδρῶπων εἰς τὴν Μητρόπολιν βωῶτες, ὅτι οὔτε τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου παραίτουσι νὰ ἐξέλθῃ τῆς πόλεως, οὔτε τὴν πανιερότητα του νὰ ἐκφύγῃ, ὥστε οὔτε κρυφίως θέλει δυνατῶν νὰ κατορθώσῃ τούτο, διότι θέλουν φυλάσσει κατὰ σειράν εἰς ὅλα τὰ περίξ τῆς Μητροπόλεως· ἐπειδὴ ἡ ὁποία κατηγορία μένει πλέον εἰς τὸν λαόν; ἐν τῷ μεταξύ ἐπρόφασεν ἐκεῖ καὶ ὁ Καμινάρης Σάββας, ὑποπτειθεὶς μήπως ἐπισυμβῇ τι ἀπευκτοῦν ἐκ τῆς ὁρμῆς τοῦ λαοῦ, καὶ ὠμίλησε τὰ χρειώδη πρὸς καθυσύχασιν τοῦ λαοῦ, λέγων σὺν τοῖς λοιποῖς, ὅτι εἶναι συμφέρουσα μᾶλλον ἢ ἀναχώρησις τοῦ Μητροπολίτου, διὰ νὰ μὴν ἦδεν ὑπογράψῃ βιαστικῶς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Θεοδώρου, ὅστις καὶ ἀμέσως ἐζητοῦσεν ἕκατόν χιλιάδας γροσίων ἐκ τῆς πόλεως καὶ Μοναστηρίων, πάρεξ νὰ διαμείνῃ ἐν τῇ πόλει. Ἀλλὰ μολαταῦτα ἐπιμένοντος τοῦ λαοῦ εἰς τὴν δέλησίν του, ὑπεσχέθη ὁ ῥηθεὶς νὰ διαμείνῃ εἰς τὰ ἴδια, μὴ δυνάμενος ἄλλῶς πως ποιῆσαι, καὶ τήντοιτρόπως ἐξεφορτώθησαν ἅι σκευοφόρδιᾶ.

μαξαι . Τοῦτο τὸ γεγονός ἦτον μᾶλλον ὑπουλον σχέδιον τοῦ Θεοδώρου , ὅστις κατ' ἐπιφάνειαν ἔδειξε μὲν ἀδιαφορίαν διὰ τὴν τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν συν' αὐτῷ ἀναχώρησιν , ὑποκεκρυμμένως ὁμως διπρέδισε τὸν λαὸν εἰς τὸ νὰ πράξῃ ἐν τοιοῦτον κίνημα , διὰ νὰ κατακρατῇ αὐτὸν πάντοτε ἐν χερσὶ , δι' οὗ (ὡς κεφαλὴ τοῦ λαοῦ) νὰ ἐκτελῇ τὰς πράξεις του κατὰ τὴν διάδεσίν του μὲ πλειοτέραν εὐκολίαν .

Τοποδετήσας ὁ ἐν τοσοῦτῳ ὁ ρηθὲς Θεόδωρος τὸ στράτευμά του εἰς τε τὰς οἰκίας καὶ περίξ τῆς πόλεως Μοναστήρια , (διότι τὰ ἔσω ἐφυλάττοντο ὑπὸ τοῦ Σάββα ὡχυρωμένα) ἤρξατο νὰ διοικῇ Ἡγεμονικῶς , ὡς πληρεξούσιος , διατάτων καὶ ἐνεργῶν ἀνδαιρέτως εἰς τε τὴν πόλιν καὶ ὅλην τὴν Ἐπαρχίαν , καὶ μέσον τινῶν ἀποληθδέντων ἐν τῇ πόλει ἀρχόντων , (οἵτινες ἀποπληροῦσαν τὸ ὅλον τοῦ Διβανίου σῶμα) διώριζεν ὁποίους ἠδέλεν , εἰς θέσεις τῶν ἐπισημοτέρων ὑπουργημάτων καὶ εἰς τὰ τῶν θεμάτων ἄλων Ἰσπραβνικάτα , αἱ δὲ διδόμεναι ὑπὸ διαφόρων πρὸς αὐτὸν ἀναφοραὶ , ἐστέλοντο παρὰ τοῦ ἰδίου μὲ παραδοχὴν εἰς τὸ λεγόμενον Διβάνι , καὶ ἐξεταζόμεναι ἐλάμβανον τὸ πέρας τῶν εἰς τε τὴν Ἰπταδαρίαν καὶ τὴν Ἀττίαν (στρατιωτικὸν καὶ Ἀστυνομικὸν ὑπουργεῖον) .

Ἄλλ' ὢν κατὰ τοῦ Μητροπολίτου πολλὰ δυσαρεστημένος (ἀδηλὸν διὰ ποίας αἰτίας) καθὼς καὶ μετὰ τοῦ Σάββα ἐν διαφωνίᾳ , διὰ τὰ ἔσω τῆς πόλεως Μοναστήρια , τὰ ὁποῖα ἐκράτει ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του ὁ τελευταῖος , ὑποπτεινόμενος μήπως οἱ ὀπαδοὶ του λεηλατήσωσι τὰ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενα πράγματα , προσέτι καὶ διὰ τὰς ἐπαχρύπτους φυλακὰς τὰς ὁποίας εἶχεν ὁ αὐτὸς κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν , καὶ ἐπειδὴ ἐνδιέφερεν αὐτὸν νὰ συνεννοῆται πάντοτε μετὰ τῶν ρηθέντων , δὲν ἐ-

βράδανε νά συνδιαλλαγῆ μετὰ τοῦ Μητροπολίτου περὶ τῶν
 εἰρημένων αἰτιῶν καὶ ἄλλων πολλῶν ἐπιτοπίων πραγ-
 μάτων· συγχρόνως δὲ διὰ μεσολαβήσεως αὐτοῦ νά συμ-
 βιβασθῆ καὶ μετὰ τοῦ Σάββα, (ἂν καὶ ἐπομένως ἐκυ-
 ρίευν ἀμφοτέρους ἀμοιβαίᾳ ὑπογία εἰς τρόπον, ὥστε ὁσά-
 κισ ἤρχετο ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, ἐπροφυλάττετο ἀπὸ ἐνό-
 κλους σωματοφύλακας τοὺς ἀνδρειότερους καὶ πιστοτέρους
 ἀνθρώπους των), οἵτινες διήρχοντο τὸ μεταξὺ των μὲ τὴν
 ψευδοπολιτικὴν. Ὅθεν συμβιβασθεὶς μετὰ τῶν ῥηθέντων,
 καὶ λαβὼν τὴν αὐτοδέσποτον ἐπιρροήν τῶν τῆς κυβερ-
 νήσεως πραγμάτων εἰς τὸ νά διοικῆ τὰ πάντα κατ'
 ἔφεσιν, ἐξέδωκεν εὐδύς εἰς ὅλα τὰ δέματα τὰς κα-
 τῶθεν προσταγὰς.

Παρά τοῦ Σλουτζάρη Θεοδώρου
 Βλαδιμιρέσκου πρὸς ἅπαντας τοὺς
 κατοίκους τῶν Κομπούλεων καὶ
 χωρίων τοῦ δέματος (ὁδεῖνα) ἐκάστης
 τάξεως, ἦτοι Νιάμουρα, Ποστελ-
 νιτσέλους, Μανζίλιδες, Μπρεσλά-
 σιδες, Ρουπτάσιδες, Μπιρ-
 νίκους, Σκουτελνίκους, Ποσ-
 λουσνίκους καὶ Σλουζιτόρους καὶ

πρὸς ὅλους τοὺς ξένους Μπα- νίκους τοῦ αὐτοῦ δέματος .

„Εἶναι πασίγνωστον τὸ μέχρι τοῦδε κίνημά μου,
 „τὸ ὁποῖον με τὴν φωνὴν τοῦ ἠδίκημένου λαοῦ ἔ-
 „ξηκολούθησα καὶ διατρέχω πρὸς ἀνάκτησιν τῶν δι-
 „καιωμάτων ἀπεφάσισα ἐκ τοῦ πρώτου χαρακτήρος
 „τοῦ καλοῦ πατριώτου ἐν τῷ ὀρθοδόξῳ Βλαχικῷ τῷ
 „τῷ ἐδάφει, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἔχω προπατορικὴν γέννη-
 „σιν, νὰ γείνω πηδάλιουχος ὅλων ἐκείνων, τῶν ἐκ
 „μέρους παντός τοῦ λαοῦ περιζωσαμένων ὄπλα πρὸς
 „κατάργησιν καὶ κατάπαυσιν ἐκάστης ἀπογυμνώσεως
 „καὶ ἀδικίας, ὅπου ἄχρι τοῦδε ὑποφέρατε ἐξ ἀι-
 „τίας τῶν χρηματισάντων διοικητῶν Ἀυθεντῶν, οἱ
 „τινες ἐν παντελεῖ ἀσπλαχνία διακείμενοι, ἐπετη-
 „δεύθησαν ἐπ' ἀσχολίας παντοδαπῶν τρόπων, καὶ ἀπε-
 „ρρόφησαν τὸ αἷμά σας, καταφέροντάς σας εἰς αὐτὸν
 „τόν μέγαν κρημνόν, καὶ οὐτιδανεστάτην κατάστασιν,
 „ἐν ἣ σήμερον εὐρίσκεσθε . Ἄλλ' ἢ ἰδική μου δεμε-
 „λωδέστερα ἀπόφασις εἶναι, συνάδουσα τῇ τοῦ ὄχλου
 „φωνῇ, ὥστε νὰ μὴ παύσω κατ' οὐδένα τρόπον ἐκ τῆς
 „ἀπαιτήσεως τῶν τῆς Τεόρας δικαιωμάτων, ἅτινα
 „καὶ ἂν δὲν ἴδω ἀποκτημένα διὰ τῶν ἀποχρόντως ἄχρι
 „τοῦδε κοινωθέντων ἐκείνων, ὅπου ἔδει, λόγων, εἰς
 „ὑπόσχομαι ἐκ ψυχῆς, ὅτι θέλουν ἀποκτηθῆ ἀφεύκτως
 „δι' αἱματοχυσίας ἐναντίον ὁποιοῦδήποτε ἐχθροῦ, ἀπο-
 „δειχθῆσομένου καταφρονητοῦ τῶν δικαιωμάτων τούτων,
 „περὶ τοῦ ὁποῖου εἰς πρώτοι ἔχετε νὰ χαρῆτε .
 „Εἰς ταύτην οὖν τὴν ποθητὴν πατρίδα σας, μᾶς συν-
 „ἔδραμεν ἄχρι τοῦδε ὁ παντελεῆμων θεός· καὶ ὄχι μό-
 „νον τὰ ἀντιπεραν τοῦ Ὀλτου πέντε δέματα καθορῶν-
 „τας σεβωσμένα ἐκ τε τῶν καταχρήσεων καὶ ἀπογυμνώ-

„σεῶν τῶν προδοτῶν πηδαλιούχων, καὶ διαφόρων ὑπουρ-
 „γῶν, ἀλλ' ὅπου ἂν ἐφθάσαμεν καὶ ἐκηρύξωμεν, ἐκόπα-
 „σαν αἱ τῶν ἀπογυμνουμένων κακώσεις· οὕτω λοιπὸν
 „φθάσας κἀνταῦθα ἐν τῇ πόλει Βουκουρεστίου, ἥτις
 „εἶναι ἢ καδέδρα τῆς διοικήσεως τοῦ λαοῦ, καὶ ἑυρῶν
 „πολλοὺς πατριώτας ἀρχοντας, τὰ αὐτὰ καλῶς συμ-
 „φρονούντας ξυνῶδα τῷ ὄχλῳ, ἀπεφάσισα ὡς ἔδελοδι-
 „κός τις νὰ γνωρίσω τὴν ἐπικαίριον ἐξουσίαν τῆς Ἰσα-
 „ρας, πειθαρχούντων ἀπάντων τῶν περιζωσασμένων ὄπλα
 „ἀναρρύσεως εἰς τὰ δόγματα καὶ τοπικὰ ἔδιμα, ἅτινα
 „θέλουνσι τοῖς ἀποδειχθῆ παρὰ τῆς ἐξουσίας δι' ἐμοῦ,
 „καὶ θέλω τὰ γνωρίσει, ὅτι ὑπάρχουσι τῶντι ἐπιφελῆ
 „εἰς τὴν πατρίδα καὶ λίαν ἀναγκᾶ δια τὴν κοινότη-
 „τα τοῦ λαοῦ, καθότι χωρὶς νὰ γνωρίσῃ τις μίαν ἐξου-
 „σίαν, ὅχι μόνον φυσικῶς δὲν εἶναι δυνατόν, ἀλλ' ἐμ-
 „πορῶ νὰ εἴπω καὶ λίαν ὀλέθριον εἰς τὴν ἀποπλήρω-
 „σιν τῶν ἀναγκῶν, καθ' ἃς ἠδελὸν ἔχει ἡ παροῦσα βω-
 „τήριος πραγματεία. Ἐφ' ᾧ ὅς εἰδοποιῶ ὄλους τοὺς
 „Ἰθαγενεῖς ἀδελφοὺς, ὅτι τὸ τε προσῆκον καὶ ἀπαναγ-
 „κεις ὅς εἰς ὑποχρεοῖ νὰ γνωρίσητε μίαν ἐξουσίαν, ἡ ὁποία
 „ἔχουσα τοὺς πλοκάμους τῆς ἐφηπλωμένους εἰς τὰ περὶ
 „χωρα τοῦ Πριγκιπάτου ἐξεικονίζεται καὶ ἐν τῷ παρόντι
 „δέματι διὰ τῶν ἀρχόντων Ἰσπραβνίκων τῶν ἐντεῦθεν διο-
 „ριζομένων, ὑπὸ τοὺς ὁποίους, ὅσοι εἶναι κατοικοὶ ἐν
 „τῷ αὐτῷ δέματι, πρέπει νὰ ὑπόκεινται ἐκτελούντες
 „τὰς ἐκδιδομένας προσταγὰς τῶν, ὅταν θέλουν συνάδει
 „μὲ τὰς γενικὰς γνώσεις τοῦ χρέους, καὶ συναντιληπ-
 „τικὰς τῶν χρεῶν, ὅσα ἀπαιτοῦσι τὰ στρατεύματα,
 „μέλλοντα ἢ ἢ νὰ κινηθῶσι πρὸς ἀνάκτησιν τῶν δικαί-
 „ων τῆς κοινότητος τοῦ λαοῦ· καὶ οὕτω κατανοοῦντες
 „ἀπαξάπαντες τὴν ἐννοίαν τῆς σωτηρίου ταύτης πραγμα-
 „τείας, ὅσοι εἶδε ἀξιοὶ νὰ ὀπλοφορήτε ἐναντίον τοῦ

„ἐχθροῦ τῶν δικαιωμάτων τῆς Γαρίας, ἔλθετε πρός με νὰ
 „ἐξετάσω τὴν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνδραγαθίας σας, καὶ
 „ἂν ἔυρω σύμφωνον μ' ἐκείνην, ἥτις προσήκει νὰ ἦναι
 „ἐν ἀπαρἀλλάκτῳ πραγματείᾳ παρευδῆς νὰ εἶς ὑποδεχ-
 „θῶ, καὶ νὰ εἶς συμβουλευῶ τὰ ἅπερ ἔχετε νὰ ἐκ-
 „τελήτε χρέη, ἐπιγινώσκοντες ὅμως καὶ τοῦτο, ὅτι δη-
 „λαδὴ ἔχετε νὰ δουλεύετε ὡς τινες στρατιῶται διὰ τὴν
 „ἀνάκτησιν μόνον τῶν ἰδικῶν μας δικαιωμάτων, ἀλλ'
 „οὐχὶ διὰ τινὰ χρηματικὴν ὠφέλειαν, καθότι καὶ ἐγὼ καὶ
 „ὄλοι οἱ μετ' ἐμοῦ συναδελφωθέντες δουλεύομεν, οὐχ
 „ἀφορῶντες εἰς χρημάτων ἀπόκτησιν, ἀλλ' ὡς κινή-
 „θέντες ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ καλοῦ, ὅπερ καὶ πε-
 „ρὶ ἡμῶν καὶ περὶ τῶν τέκνων μας προσβένομεν,
 „εἰς εὐνομικὴν ἀνάκτησιν. Ὅσοι ὅμως δὲν ἐγεννήθητε
 „διὰ τοιοῦτον ἐπιχείρημα, ἀποπληρώσατε τὰ χρέη σας
 „μὲ ὄλην τὴν εὐπειδειαν, ὅπου προσήκει, καὶ ἀποδόσατε
 „πρὸς τοὺς ἀρχοντας Ἰσραβήλους τοῦ δέματος, δηλα-
 „δὴ εἶς οἱ Μανζιλίδες, Μπρεσλάσιδες, Κομπανίσται(α)
 „καὶ ξένοι, τὰ ἅπερ ἔχετε κατάλοιπα τῆς διατρεχούσης
 „τετραμηνίας τοῦ Ἰανουαρίου, ὡσαύτως καὶ εἶς οἱ
 „Μπίρνικοι τελειώσατε τὰ λείψανα τῶν μέχρι τοῦδε
 „προσταγῶν τῆς ἐξουσίας δασμολογηθέντων φόρων, τούτ'
 „ἐστὶ εἰς λογαριασμὸν τῆς Βιστιαρίας Φεβρουαρίου καὶ
 „Μαρτίου μηνός, ἀνά γρόσια δεκαοκτὼ τὸ λούδουρον
 „(κεφαλαιώδεις φορολογίαι) τῆς δὲ διμηνίας τῶν μισθῶν
 „διὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας, ἀνά γρόσια δώδεκα ἡμισυ
 „καὶ τὰ γρόσια τῆς ὀρενδουγιάλας (ἐκτακτα) τῶν ἑα-
 „χυδρομίων τῆς ἀνοξέως ἀνά γρόσια δεκαεπτὰ ἡμισυ
 „τὸ λούδουρον. Καὶ ἀπαξάπαντες ἐκάστης τάξεως
 „καὶ βαθμοῦ δουλεύσατε τοῖς σωτηρίαις τούτοις στρα-

(α) οἱ ἐξ εὐγενῶν ἀπόγονοι, οἱ ἐκ συντεχνιῶν καὶ οἱ ἐξ ἐμπορῶν αὐτοχθόνων.

„ τείμασι τῆς Τσάρας, ὅπως καὶ ἂν διαταγῶσιν αἱ δό-
 „ σεις καὶ μετακομίσεις τῶν ἀναγκαιῶν ἐφοδίων καὶ
 „ λοιπῶν τροφίμων, καὶ πιστοποιηθῆτε, ὅτι εἰς τὸ με-
 „ τέπειτα θέλετε ἀισθανθῆ καὶ τοὺς καρπούς τῆς ἰδι-
 „ κῆς σας εὐδαιμονίας. Ὅσοι δὲ οἱ ὑπὸ τὰς τοιαύτας
 „ ἀπολογίας τῶν πληρωμῶν εὐρίσκεισθε σήμερον στρα-
 „ τιώται, ὑποκείμενοι εἰς τὰ ὄπλα τῆς ἀναρρύσεως, γινώ-
 „ τε, ὅτι εἶσθε διόλου ἀπηλλαγμένοι καὶ προνομιοῦχοι,
 „ καὶ ὑμεῖς οἱ χωρικοὶ διὰ τοὺς τοιούτους ἔχετε νὰ ἐκ-
 „ πεσθῆτε ἀπὸ τὰ λούδουρα μὲ τὸ ἀνάλογον τῶν συνεισ-
 „ φορῶν αὐτῶν, καθάπερ καὶ ἡ ἐξουσία τῆς Τσάρας
 „ προστάττει περὶ τούτου διὰ τῆς Βιστιαρίας πρὸς τοὺς
 „ ἄρχοντας Ἰσπραβνίκους τῶν δεμάτων.

„ Ἀπαρἀλλάκτως δὲ θέλει διατηρηθῆ ἡ τοιαύτη εὐ-
 „ ταξία καὶ διὰ τοὺς ὅσοι ἄλλοι στρατιώται θέλουν συν-
 „ αδροισθῆ ἔτι ἐκ τῶν χωρίων καὶ τοῦ λοιποῦ δι' εἰδή-
 „ σεως ἐμοῦ τε καὶ τῶν παρ' ἐμοῦ διορισμένων. Καὶ ἀφοῦ τε-
 „ λειοποιήσετε ὅλα ταῦτα τὰ ὀλίγα ἀπομεινάρια διὰ τῶν Ζαπτά-
 „ δων (ὑποδιοικητῶν) τῶν πλάσῶν (τμημάτων) πρὸς τοὺς
 „ ἄρχοντας Ἰσπραβνίκους τοῦ θέματος, καθὼς ἐπιταί ἡ
 „ τάξις, νὰ τελειοποιήσωσι καὶ οὗτοι μετὰ τῆς Βιστι-
 „ αρίας τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Τσάρας, πάλιν πρὸς ἀ-
 „ πάντησιν τῶν απαιτουμένων ἀναγκῶν τῆς σωτηρίας.
 „ Γινώτε, ἀναμφιβόλως, ὅτι μεγάλη ἀνακούφισις ἔχει
 „ νὰ εἴη γείνη, ὅχι μόνον ἐν τῇ πληρωμῇ τῶν δασ-
 „ μολογιῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ δοσίματα
 „ καὶ ὀρενδουγιάλας (ἐκτάκτους διορισμούς), καθὼς καὶ
 „ αἱ ἀπογυμνώσεις καὶ καταχρήσεις μέλλουν καθόλου γὰ
 „ ἐκλείψωσι, καὶ θέλετε ἀισθανθῆ μόνοι σας τὴν ἀπολύ-
 „ τρωσιν τῆς δουλείας, ἐν ἣ μέχρι τοῦδε ὑπέκεισθε. Ἀκο-
 „ λουθήσατε οὖν πάντες τὴν παρούσαν ἐξεπίτηδες ὑμῖν
 „ σταλείσαν προκήρυξιν, διὰ ν' ἀναγινωθῆ εἰς ἐπήκοον

„πάντων, καὶ εἰς παρρησίαν τοῦ κοινῷ, καὶ πέπεισθε, ὅτι
 „οὐδέποτε θέλετε μείνει χωρὶς τὴν ἀνάκτησιν τῶν δικαί-
 „ων σας. ὑγιαίνετε. — μετάφρασις ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ
 „1821: Μαρτίου 20: Σλ: Θεόδωρος Βλ:

Ἡ ἀνέλπιστος περιστοίχισις τούτων ὅπλων, ὁ
 διασκορπισμὸς τῶν ἀρχόντων, ἐπίσης καὶ ἡ ὑπερίχυ-
 σις ἦν ἔλαβεν ἐπὶ τῆς κεντρικῆς ἀρχῆς ὁ Θεόδωρος,
 διήγειραν τὴν φαντασίαν του ἐπὶ εὐκαιρίας, καὶ τὸν
 ἔκαμαν νὰ ὄνειροπολεῖται, καὶ νὰ συλλάβῃ εὐδύς
 φανατικὰς ἰδέας διὰ ἰδιοτέλειαν του, εἴτε ἀπὸ κε-
 νοδοξίαν νικώμενος, εἴτε ὑπὸ ἄλλων ἐρεδιζόμενος,
 (παρεκτραπείς ὀλοτελῶς ἀπὸ τὸ εὐδὲς πνεῦμα τῆς ὑπο-
 δέσεως), φαντασθεὶς νὰ κατορθώσῃ δυνάμει τῶν ὅπλων
 εἰς τὸ νὰ λάβῃ τὴν ὑπεροχὴν, καὶ ν' ἀποκατασταθῇ δυ-
 ναστικῶς Ἡγεμὸν τῆς Βλαχίας. Ταύτην τὴν ἀποπλα-
 νηθεῖσαν φαντασίαν του ἀρκετὰ ἐξεικονίζει ἐκφραζόμε-
 νος ὁ ἴδιος μὲ τὸ πνεῦμα τῆς προλεχθεῖσης εἰς
 ὅλα τὰ δέματα προκηρύξεώς του, καὶ μὲ ἄλλας ἐ-
 πομένους πράξεις του, προστάζων ἡγεμονικῶς· ἀλλὰ
 μετ' οὐ πολὺ ἐματαιώθησαν, ὡς πρὸς τὸ φρόνημά του,
 τὰ πάντα, καὶ διελύθησαν ὡς ἴστος ἀράχνης, διὰ τὸ
 ἀμετάβλητον τοῦ σκοποῦ του, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἐπιχει-
 ρισθεὶς νὰ ὑπενεργῇ πράγματα ἐλοτελῶς ἀσύμφορα, ὡς
 πρὸς τὴν περίστασιν, ἀπώλεσεν ἐπὶ τέλος καὶ αὐτὴν τὴν
 ἰδίαν του ὑπαρξίν· διότι μετὰ τὴν εἰς Φωξάνι ἀφίξιν τοῦ
 Πρ: Ὑψηλάντου βεβαιωθεὶς ὅτιος ἐκ τοῦ ἑνός, ὅτι δὲν
 φέρει ὁ Ὑψηλάντης μετ' ἑαυτοῦ καὶ Ῥωσικὸν στρατὸν,
 ὡς προεκήρυττεν, ἤρχισε νὰ δειλιάσῃ, ἐκ δὲ τοῦ ἄλλου
 παρασυρθεὶς ἀπὸ τὴν συμβουλὴν τόσοσιν μερικῶν ἐντοπί-
 ων ἀρχόντων, τῶν σχηματιζόντων τὴν κεντρικὴν ἀρχὴν,
 ὅσον, καὶ πολὺ περισσότερον, ἀπὸ τὴν συνενέργειαν τοῦ
 γραμματέως τοῦ Ἀυστριακοῦ Προξενείου Ὀυδρίσκη, (ὁ-

στεις κατεῖχεν ἀντιπροσωπεύων τὴν θέσιν τοῦ ἀπόντος Προξένου Φλαϊσάκαρ) οὔτινες ἐπεδύμουν νὰ φέρωσι περισπασμὸν καὶ φατριαστικὴν διάρρῃσιν, ἀντιπολιτευόμενοι δι' αὐτοῦ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ὑψηλάντου, καὶ ἐκαστόρρωσαν, νὰ καταφύγῃ οὗτος πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ κινήματός του εἰς διαφορετικὸν μέσον, τὸ νὰ ἀλληλογράφῃ δηλαδὴ μυστικῶς μετὰ τῶν ἐν τοῖς πέριξ φρουρίοις Τούρκων· ἀλλ' ὁ τρόπος του οὗτος ἐπέφερεν ἀναμφιβόλως καὶ τ' ἄλλα ἀποτελέσματα του, ὡς θέλομεν ἰδεῖ περαιτέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'ον.

Ἐκστρατεία τοῦ Πρ:Α: Ὑψηλάντη ἀπὸ Μολδαβίαν εἰς Βλαχίαν - ἀφίξις καὶ ὑποδοχὴ αὐτοῦ ἐξω τοῦ Βουκουρεστίου - μυστικὴ συνεννόησις τοῦ Θεοδώρου μετὰ τῶν Τούρκων - αἰτία μεσολαβήσαντα εἰς ψυχρότητα καὶ φατριαστικὸν διαμελισμὸν μετὰξὺ Ὑψηλάντου καὶ Θεοδώρου - ἀποφάσεις τοῦ Ἀυτοκράτορος τῆς Ρωσσίας καὶ ἐπιστολὴ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια ἐναντίον τοῦ Ὑψηλάντου - συνδιαλλαγὴ τοῦ Θεοδώρου μετὰ τοῦ Ὑψηλάντου - ὑψώσεις σημαίας τῆς ἐλευθερίας παρὰ τῶν ὀπλαρχηγῶν ἐν Βουκουρεστίῳ - λεηλοποιήσεις καὶ λεηλατισμοὶ τῶν στρατιωτῶν ἐναντίον τοῦ κοινῆ λαοῦ - διασκορπισμὸς δευτέραν φοράν τῶν κατοίκων τοῦ Βουκουρεστίου - ἐγκύκλια τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου πρὸς τοὺς Μητροπολίτας τῆς Μολδοβλαχίας.

Ὁ Πρίγκιψ Ἀ: Ὑψηλάντης κινήσας ἐξ Ἰασίου, ὡς προεβήθη, ἐφθάσεν εἰς τὴν Κωμόπολιν Φωξανίου, (σύνορον ἀμφοτέρων τῶν Ἡγεμονειῶν Βλαχίας καὶ Μολδαβίας), ὅπου ἐστάθη τινὰς ἡμέρας ἀναμένων καὶ τοὺς ἐξ Ὀδυσσοῦ καὶ Βασαραβίας ἐρχομένους ἐκ διαλειμμάτων στρατιώτας τῆς Ἑταρίας. (α) Ἐκεῖ εὔρε καὶ τὸν πρό τινων ἡμερῶν ἑλδόντα Βα-

(α) Στρατηγὸς τις Σέρβος καὶ ἀξίωματικὸς Ρώσος ὄνομ: Μλάδεμ παρουσιασθεὶς

σίλειον Καραβιάν ἐκ Γαλατσίου μὲ διακοσίους στρατιώτας καὶ μὲ ἕξ μικρὰ τηλεβόλα (κανόνια) ληφθέντα ἐκ τῶν ἐν Γαλατσίῳ κυριευθέντων Τουρκικῶν πλοίων. Ἐντεῦθεν ἤρξατο καὶ ἡ μεταξὺ Ὑψηλάντου καὶ Θεοδώρου ἀμεσος καὶ ἀναφανδὸν ἀλληλογραφία, δι' ἰδιατέρων καὶ συνεχῶν ταχυδρομῶν. Κακεῖθεν δὲ διεύθυνεν ὁ Ὑψηλάντης τὴν ὁδὸν τοῦ εἰς χωρίον Μενζίλι τοῦ δέματος Βουζαίου, ὅπου συνακηντήθη μετὰ τοῦ Γ' Ὀλυμπίου, καὶ πληροφορηθεὶς τὴν ἐκ Βουκουρεστίου φυγὴν τῶν ἀρχόντων, ὡς προεῖρηται, εἰς Ἴραν-σουλβανίαν, ἐξέδωκε τὴν κάτωθεν προκήρυξιν.

Ἐυγενεῖς κάτοικοι τοῦ Βουκουρεστίου!

„ Διερχόμενος τὰς Δακκίως Ἰπαραχίας, πληροφοροῦμαι μὲ ἄκραν μου δυσαρέσκειαν, ὅτι ἀφήσατε τὴν Μητρόπολιν σας ἔρημον, καὶ διεσκορπίσθητε.

„ Κάτοικοι τοῦ Βουκουρεστίου! ἡ πατρίς σας, ἡ ὁρδῶς φρονούντες, ἀποδοκιμάζουσι τὴν τοιαύτην διαγωγὴν σας τῶν γενναίων ἀνδρῶν ὁ πατριωτισμὸς εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἀναφαινεταί. Ὅταν οἱ στυλοὶ τῆς πατρίδος δεικνύουσι τοιοῦτον παράδειγμα, εἰς τὸν λαὸν τί μένει; Ἐυγενεῖς κάτοικοι τοῦ Βουκουρεστίου! ἐπιστρέψατε εἰς τὰς ἐστίας σας· τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος σας, τοῦ ἔθνους σας, τῶν ἀτόμων σας αὐτῶν, ὅς σας προσκαλοῦσιν εἰς τὴν Μητρόπολιν σας. Ὁ λόγος τὴν σήμερον εἶναι περὶ τῆς μελ-

πρὸς τὸν Ὑψηλάντην, καθ' ὃν καιρὸν διέμενον εἰς Φωξάνι, ἐξήτησε παρ' αὐτοῦ τὴν ἀδειαν νὰ διαβῇ τὸν π. Δούναβιν, διὰ νὰ κινήσῃ ἐν τῷ μεταξύ τὴν Βουλγαρίαν εἰς ἀποστασίαν, ὑποδοχόμενος συγχρόνως διὰ νὰ τῷ προετοιμάσῃ καὶ 4: ἢ 6: χιλιάδας στρατῶν καλῶς καὶ ἱκανῶς ἐφοπλισμένον· ἀλλ' ὁ Ὑψηλάντης ἀπήντησεν αὐτῷ, ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι τοῦ παρόντος καιροῦ εὐάριστον δι' ἀνωτέρους λόγους, ἐυελπίζων βέβαια τὴν συνδρομὴν τῆς Ρωσσίας.

„ λούσης εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους σας · τίς ἐξ ὑμῶν θέλει
 „ φανῆ ἀνάξιος νὰ συνεισφέρει εἰς αὐτὴν ; ἀν τοιοῦτος ,
 „ κατὰ δυστυχίαν , εὐρίσκεται μεταξὺ ὑμῶν , ἄς σβεσθῆ
 „ τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν προὔχοντων · ἢ
 „ πατρίς του θέλει ζητήσει μίαν ἡμέραν λόγον τῆς ἀδία-
 „ φορίας του · ἄς βεβαιωθῆ , ὅτι ἡ δειλία του εἶναι παρά-
 „ λογος , καὶ ὅτι , πρὶν χυθῆ ῥανὶς ἄιματος Δακικῆ , ὁ
 „ τάφος θέλει καλύψει τὰ σώματα ὅλων ἡμῶν .

ἐν τῷ γενικῷ Ἑλληνικῷ στρατοπέδῳ .

Μενζιλί τῆ 18 η Μαρτίου 1821 .

Ἄ : Ὑψηλάντης .

Μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς ῥηδείσης προκηρύξεως εἰς
 Βουκουρέστιον εὐθὺς τὴν ἐπιούσαν τῆς 19 ης Μαρτίου ἀνα-
 χωρήσας ὁ Ὑψηλάντης ἐκ τοῦ Μενζιλίου , ἀντὶ νὰ ἔλθῃ
 ἀπὸ τὴν κατ' εὐδεῖαν ὁδὸν εἰς Βουκουρέστιον ; ὑπῆγεν
 ἀπὸ τὴν ἄνω εἰς τὴν Κωμόπολιν Πλοεστίου τοῦ δέματος
 Πράχοβας , ὅπου χρονοτριβήσας ὀλίγας ἡμέρας , καὶ κη-
 ρύττων κατ' ἐκάστην τὸ , ζήτη ἢ ἐλευθερία , ἔστρα-
 τολόγησε καθεὶ ἀπὸ παντὸς ἔθνους ἀνθρώπους , ἱκανοὺς
 στρατιώτας , ἕωσ' ἐκινήθη τέλος πάντων καὶ διὰ Βου-
 κουρέστιον , ὅπου φθάσας κατὰ τὴν 25 ην τοῦ αὐτοῦ , ἐ-
 στρατοπεδεύθη ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸ ὑποστατικὸν Κολε-
 τίναν , ὁ ἴδιος δὲ μετὰ τῶν ἀυταδέλφων τοῦ Γεωργίου καὶ
 Νικολάου , καὶ Πρίγκιπος Γεωργίου τοῦ Καντακοζινοῦ ,
 κατέλυσαν ἐν τῇ τοῦ Μπάνου Γρηγορίου Γκίκα μεγαλοπρε-
 πεῖ οἰκίᾳ , ἔνθα ὑπῆγε πάραυτα ὁ Καμινάρης Σάββας ,
 καὶ συνδιελλέχθησαν τὰ μεταξὺ των ἀπόρρητα κατ' ἰδίαν
 καὶ μέρος μὲν τοῦ στρατεύματος του μετὰ τῶν ὀπλη-
 χηγῶν Κολοκοστράνη , Καραβιά καὶ ἑτέρων , εἰσῆλθαν
 εἰς τὰ πλυσίον ἐκεῖ Μοναστήρια καὶ χωρία , μέρος δὲ
 μετὰ τοῦ Ταγματάρχου Δούκα , Γ : Ὀλυμπίου Ἰ : Φαρ-

μάκη καὶ λοιπῶν ἐισήλθαν εἰς τὴν πόλιν .

Τὴν ἐπιούσαν ὑπεδέχθη ὁ Ὑψηλάντης φιλοφρόνως τὸν τε Μητροπολίτην μετὰ τῶν Ἐπισκόπων, καὶ λοιποὺς εὐρισκομένους ὀλίγους ἄρχοντας, ἐξελδόντας εἰς προηπάντησιν αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν συνήδη φιλοδεξίωσιν, συνδιελέχθη μετ' αὐτῶν ἱκανὰς ὥρας περὶ ποικιλῶν πραγμάτων, προσδεσας σὺν τούτοις, ὅτι ἐξ ἀνάγκης ἐπιτεταί να συστήσωσι πρὸς τὸ παρὸν καὶ μίαν πληρεξούσιον Γερουσίαν διὰ τὴν τοῦ τόπου διοίκησιν, χηρεύοντος τοῦ τῆς Βλαχίας δρόνου· ἐπειδὴ ἐφεξῆς δέλουν ἐκλείψει πλέον οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Γραικοὶ Ἡγεμόνες, (καθὼς καὶ ἀπεκλείσθη ἔκτοτε ὁ διορισμὸς τῶν τοιούτων ἄχρι σήμερον) ὁ τόπος μέλλει ἐν αὐτονομίᾳ να διοικῆται, δέλει σταδῆ ὅυτος πρόξενος ἀπτία μίᾳς γενικῆς καὶ μεγάλης ὠφελείας, καὶ ἕτερα πλείστα, καὶ μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησαν οἱ ῥηδέντες .

Ὁ δὲ Θεόδωρος δὲν ὑπῆγεν ὀλοτελῶς εἰς ὑποδοχὴν του, διατρεχούσης τὸ μεταξὺ των σφοδρᾶς ψυχρότητος καὶ δυσαρεκειᾶς ἀφ' ἧς ὥρας ὁ Ὑψηλάντης εἶχε φθάσει εἰς τὸ Φωξάνι, ἐπειδὴ ἐν ᾧ εὐρίσκετο εἰσέτι εἰς Μολδαβίαν, τὸν ἐβίαζεν ὁ Θεόδωρος να ἐπιταχύνῃ τὴν εἰς Βλαχίαν ἔλευσίν του, φοβούμενος μήπως γείνη καμμία ἀπροσδοκῆτος καὶ ἀφνιδίᾳς ἐφοδος Τούρκων ἐκ Βιδυνίου, ὅπου εἶχεν ὑπάγει ὁ εἰς τῶν Καϊμεκάνιδων Ἰωάννης ὁ Σαμουρκάσης διὰ να ζητήσῃ βοήθειαν ἀπὸ τὸν ἐκεῖ Πασᾶν πρὸς καταδίωξίν του, καὶ ταῦτοχρόνως τὸν ἐπληροφῶρει, ὅτι εἶχεν ἀνά χεῖρας δεκαεῖς χιλιάδας στρατεύμα ἑτοιμον, μὲ ὅλας τὰς ἀναγκαίᾳς προπαρασκευᾶς, καὶ ἱκανὴν ποσότητα πυρίτιδος κόνεως, σφαιρῶν, τηλεβόλων καὶ τροφῶν . Ἀλλ' ἐλδὼν ὁ Ὑψηλάντης εὔρε τὰ ἐναντία, μόλις τὸ τριτημῶριον τοῦ ῥηδέντος στρατεύματος, κακῆϊνο ἀπλᾶν, γυμνόν, δυστυχισμένον, καὶ χωρὶς τὴν παραμυθρᾶν προμηθειαν περὶ τροφῶν καὶ λοιπῶν πολεμοφοδίων ἐκτός δὲ τούτων εἶχε λάβει

καὶ βασίμους πληροφορίας, ὅτι αὐτὸς πρό τινων ἡμερῶν ἀνταπεκρίνετο μυστικῶς καὶ μετὰ τῶν εἰς τὰ περίεξ φρούρια Τούρκων διὰ τὰ ἰδιαίτερα τέλη του, καὶ ὡς ἐκ τούτου συνέλαβεν ἰκανὴν ὑποψίαν προδοσίας τινὸς μὲ δίκαιον λόγον.

Κοντὰ εἰς ὅλα τὰ προῤῥηθέντα καὶ οἱ τῶν Ἀλβανῶν ὀπλαρχηγοὶ, ὅτινες συνακολουδοῦσαν αὐτὸν, καθὼς καὶ ὁ ἴδιος Σάββας, πολλὰ ἔπασαν τῷ Ὑψηλάντῃ κατ' αὐτοῦ, μὴν ὑποφέροντες πρό πάντων τὴν ὑπεροχὴν ἢν ἐξῆτει ὁ Θεόδωρος νὰ ἔχη, διατάττων Ἡγεμονικῶς κατὰ τὴν θέλησιν καὶ φιλαυτίαν του τὰ πάντα. ἐκ τούτου δὲ παροργισθεὶς ὁ Ὑψηλάντης ἔτι μᾶλλον, ἐξέδωκε προσταγὴν, ὅτι χωρὶς ἀναβολὴν καιροῦ. ὅσοι Ἀλβανοὶ ἦσαν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Θεοδώρου ν' ἀποσπασθῶσι παράυτα, καὶ νὰ ἐνωθῶσιν ὑπὸ τὰς σημαίας τῶν ὑπ' αὐτοῦ λοιπῶν Ἀλβανῶν, ὡσαύτως καὶ οἱ Σέρβοι καὶ Βούλγαροι ν' ἀποσπασθῶσιν ὑπὸ τὴν τοῦ Τουφεκτσήμπαση Μπουζίνη ἰδιαιτέραν σημαίαν. Ὅλα ταῦτα ἐξετελέσθησαν ἀνευ ἀναβολῆς, καὶ μείνας ἀνελπιδίως ὁ Θεόδωρος μὲ μόνους τοὺς Παντούριδες καὶ μὲ ὀλίγους τινὰς Σέρβους ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Χατζῆ Προδάνου καὶ Μακεδόνη (ἀχώριστοι τοῦ Θεοδώρου), καὶ ἰδὼν τὴν μετὰ ταῦτα ἀδράνειάν του, ἐξῆλθε κατὰ τὴν 30ην Μαρτίου ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὴν τοῦ Κοτροτσανίου Μορην, ἧτις ἔχουσα ἐκ φύσεως κατὰλληλον θέσιν, ὠχυρώθη ἐν αὐτῇ μετὰ καὶ ἄλλων ἐννοουμένων του Καπιτάνων τῶν Παντούριδων, ἔνθα δὲν ἔπαυε νὰ δίδῃ ἀυθαίρετως ὡς Ἡγεμὼν τὰς προσταγὰς του εἰς τὸ Διβάνι, καὶ αὐτὸ νὰ τὰς ἐνεργῇ εἰς τε τὴν πόλιν καὶ Τσάραν διὰ τὰς ἀναγκαίας τροφὰς τῶν στρατευμάτων τῶν, καὶ δι' ἄλλας πολλὰς ὑποδέξεις.

Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ ὁ Θεόδωρος εἶχε κά-

ποια δίκαιά του παράπονα. Ἐπειδὴ, ἐν ᾧ περιέμενε τὸν Ὑψηλάντην νὰ ἔλθῃ μὲ ἰκανὴν ποσότητα στρατεύματος, ὡς τῷ προέγραφεν ἐκ Μολδαβίας, καὶ διὰ τῶν στελλομένων του προκηρύξων πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν, “ὅτι μίᾳ ἰσχυρᾷ γειτνιάζουσα δύναμις, ὑπερασπιζομένη τὰ δίκαια τούτων τῶν δύο Ἡγεμονειῶν Βλαχίας καὶ Μολδαβίας, θέλει κινήθῃ μὲ πολυπληθὲς στράτευμα εἰς βοήθειαν,” εἶδεν ἀνεπιπίστως νὰ ἔλθῃ μόνις μὲ τρεῖς χιλιάδας ὀπαδοῦς, κακῆνοι ἀνίδεοι πολέμου οἱ πλείονες, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄνθρωποι μὲ ἐπιτηδεύματα, ἔμποροι καὶ μαθηταὶ τῶν σχολείων, ἀσυνήδιστοι ταλαιπωριῶν, (καθὼς καὶ μετὰ ταῦτα πολλοὺς τῶν τοιούτων συνέλεξε καὶ ἐν Βουκουρεστῷ). Καὶ ὅτι ὄχι μόνον εἶδεν ἄκραν ἀκινήσιαν τῆς ῥηδείης δυνάμεως ἀλλ’ ἐξ ἐναντίας ἐγνώρισεν ἐπὶ τέλους καὶ τελείαν ἀπελπίσιαν παρ’ αὐτῆς, ἐκ τε τῶν Ἐφημερίδων καὶ ἐξ ἑνὸς γράμματος τοῦ Κόμητος Ἰ. Καποδίστρια, σταλέντος κατ’ ἐπιταγὴν ἀνακτορικὴν τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου πασῶν τῶν Ῥωσιῶν, πρὸς τὸν ἴδιον Πρίγκ. Ἀ. Ὑψηλάντην, τὰς ὁποίας ἐφημερίδας ὁ μηχανορραφῶν Ὀυδρίσκης ἐφανέρωσεν ἐξ ἐπιτηδῆς τῷ Θεοδώρῳ πρὸς πληροφορίαν του, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ ἔυκολώτερα τὴν ποδομένην μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ὑψηλάντου διαίρεσιν. Καὶ ἡ μὲν πρώτη Ἐφημερίς ὁ Ἑλληνικὸς Τηλέγραφος τῆς Βιέννης, διελάμβρανε, ὅτι,

“Ὁ Μεγαλειότατος Ἀυτοκράτωρ Ῥωσίας, ἔμαθε μετ’ ἄκρας ἀγανακτήσεως τὰ στασιαστικὰ ἐπιχειρήματα ἐν Μολδαβίᾳ καὶ Βλαχίᾳ, καὶ ὄχι μόνον δὲν ἠδέληψε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς πρωτακτίους τῶν ῥηθέντων ἐπιχειρημάτων καλὴν εἶδος βοήθειαν, ἀλλὰ καὶ ἔδειξε μὲ μεγάλην παρρησίαν τὴν ἄκραν του ὀργὴν καὶ ἀγανακτῆσιν. Ἐπροξένησεν ἐκεῖ ἀπερίγραπτον θλίψιν καὶ κατῆφειαν, ἡ ὁποία ἠύξησεν ἀκόμη περιεσσότερον, ὅτε ὁ Κατσαρορωσικὸς

„Κόνσουλός Πιζάνης ἐγνωστοποίησεν, ὅτι ἐπροστάχθη ν' ἀνα-
 „χωρήσῃ παρευδὺς ἐξ Ἰασιού. Παλὺ πλῆθος ἀρχόντων καὶ
 „ἀλλῶν μεγάλων καὶ ἐυκτημόνων ἐγκατοίκων τῆς πόλεως
 „ἀνεχώρησαν ἐν ἄκρᾳ ἐπουδῇ ἐκ Μολδαβίας, κατέφυ-
 „γον εἰς τὴν Ῥωσικὴν ἢ Ἀυστριακὴν Ἐπικράτειαν· ὁ
 „ἴδιός αὐτὸς Ἡγεμὼν Μολδαβίας, ἠτοιμάζετο νὰ ζητή-
 „σῃ μετὰ τῆς οἰκογενείας του πάσης, καταφύγιον εἰς
 „μίαν ἐκ τῶν δύο γειτνιαζουσῶν πολιτειῶν.

Ἡ δὲ δευτέρα ἐκοινοποιούσεν, ὅτι,

„Ὁ Πρίγκιψ Ἀ. Ὑψηλάντης ἐγραφεν ἀναφορὰν πρὸς
 „τὸν Μεγαλειότατον Ἀυτοκράτορα Ῥωσίας, παρακαλῶν
 „τοῦτον τὸν Σεβαστὸν Μονάρχην νὰ μὴ ἀρνηθῇ εἰς τὸ
 „Γραικικὸν ἔθνος, καὶ μάλιστα εἰς τὰς ἀμέσως κινδυ-
 „νεύουσας μεγάλας δύο Ἡγεμονείας, τὴν πολυδύνα-
 „μον βοήθειάν του. Ἄλλ' ἐυδὺς ἅμα ἦλθον εἰς τὸ Λαίμ-
 „κᾶχ αἱ ἀνωτέρω εἰδήσεις, πυδόκησεν ὁ Ἀυτοκράτωρ Ἀ-
 „λέξανδρος νὰ κηρύξῃ, ὅτι ἡ Μεγαλειότης του ἠδύνατο
 „νὰ δεωρῇ τὸ ἐπιχείρημα τοῦ Πρίγκιπος Ἀ. Ὑψηλάντου
 „μόνον ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ χαρακτηρίζοντος τὸν παρόντα
 „καιρὸν φιλοταράχου πνεύματος, ἔτι δὲ τῆς ἀπειρίας καὶ
 „ἐλαφρονοίας τούτου τοῦ νέου ἀνδρός. Ἐν ταύτῳ δὲ διε-
 „τάξεν ἡ Καισαρικὴ Μεγαλειότης του τὰ ἀκόλουθα.

α) ὁ Πρίγκιψ Ἀ. Ὑψηλάντης καθαιρεῖται ἀπὸ τὴν Ῥωσι-
 κὴν δούλευσιν.

β) δέλει τῷ μνηστῇ, ὅτι ἡ Μεγαλειότης του ὁ Ἀυτοκράτωρ,
 „κατακρίνει διόλου τὸ ἐπιχείρημά του, καὶ ὅτι κατὰ τοῦτο
 „ἔεν ἔχει ποτὲ νὰ δαρῶν εἰς κάμμιναν βοήθειαν ἐκ μέρους
 „τῆς Ῥωσίας.

γ) δέλει προσταχθῆ ῥητῶς ὁ διοικῶν ἀρχιστράτηγος, τοῦ
 „παρὰ τὸν Προῦτον καὶ ἐν Βασσαραβία Ῥωσικοῦ στρα-
 „τοῦ, Κόμης Βιτγενστάιν, νὰ διατηρῇ κατὰ τὰς ἐκραγεί-
 „σας ἐν Μολδαβία καὶ Βλαχία ταραχὰς ἄκραν οὐδέτερο-
 „τήτα, καὶ νὰ μὴ συγκοινωνῇ με' αὐτάς ἐπ' οὐδεμίᾳ προ-

„φάσει, ὅτε ἀμέσως ὅτε ἐμμέσως.
 δ) Ἄυται αἱ ἀποφάσεις δέλουσι κοινωδῆ εἰς τὸν ἐν Κων-
 „σταντινουπόλει Ἑρωσικὸν Πρέσβυν, μὲ προσταγῆν τοῦ γὰ
 „εἰδοποίησι περὶ αὐτῶν τὴν Ἑψηλὴν Πόρταν, καὶ νὰ ἐπι-
 „βεβαλώσῃ αὐτῆς τὰς κατ' εὐκαιρίαν τῆς νεωστὶ συμ-
 „βάσεως ἐν Βλαχία, δοδεῖσας ἐιλικρινεῖς βεβαλώσεις.
 „Ὁ δὲ Βασιλεὺς Στρογανόφ νὰ κηρύξῃ ῥητῶς, ὅτι ἡ πολι-
 „τικὴ τῆς Μεγαλειότητος του εἶναι διὰ παντός ζένη εἰς
 „πᾶσαν σκευωρίαν καὶ μηχανάς, ἀποβλεπούσας ἐναντίον
 „τῆς ἡσυχίας ὁποιασδήποτε χώρας ὅτι πᾶσα κοινωνία εἰς
 „τοιαῦτα κινήματα θέλει ἀντιμάχεσθαι εἰς τὰ χρηστά καὶ
 „τίμια φρονήματα τῆς Ἀυτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος του
 „καὶ ὅτι ὁ Ἀυτοκράτωρ εἰς τὰς σχέσεις του μετὰ τῆς
 „Ἑψηλῆς Πόρτας δὲν γνωρίζει ἄλλον σκοπὸν καὶ εὐχὴν,
 „εἰ μὴ τὴν διατήρησιν καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ὑπαρ-
 „χουσῶν μεταξύ ἀμφοτέρων τῶν δυνάμεων συνθηκῶν.

Τοῦ καὶ τὸ ἴσον τῆς παρὰ τοῦ Κόμπος Καποδίστρια,
 κατ' ἐπιταγῆν τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, πρὸς τὸν
 Πρίγκιπα Ἀ. Ἑψηλάντην, ἐπιστολῆς, ἐκδοδεῖσης ἀπὸ Λαίμ-
 παχ.

τὴν 14ην Μαρτίου τοῦ 1821: ἔτους.

„ Κοιμώμενος τὴν ἀπὸ 24ην Φεβρουαρίου ἐπιστολὴν
 „σας, ὁ Ἀυτοκράτωρ ἐδοκίμασε λύπην τοσοῦτον μᾶλλον
 „βαδεῖαν, ὅσον εἶμα τὸ εὐγενές τῶν ἀσθημάτων σας,
 „τῶν ὁποίων ἐδώκατε πείραν ἐν ὑπηρεσίᾳ τῆς Μεγαλειό-
 „τητος του. Ἡ Ἀυτοκρατορικὴ Μεγαλειότης του ἦτον
 „λοιπὸν μακρὰν παντός φόβου, ὅτι ἡδύνασθε ποτὲ ἀίφνης
 „νὰ παρασυρῆτε ὑπ' αὐτοῦ τοῦ πνεύματος τῆς σκοποδι-
 „νιάσεως, ὅπερ φέρει τοὺς ἀνθρώπους τοῦ αἰῶνός μας νὰ
 „ζητήσωσιν εἰς τὴν λήθην τῶν πρώτων χρεῶν των ἐν ἀ-
 „γαθόν, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε τις δύναται νὰ τὸ ἐλπίσῃ,
 „εἰ μὴ μόνον ἀπὸ μιᾶς ἀκριβοῦς διατηρήσεως τῶν

„ κανόνων τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἠδικίας . Τὸ λαμπρὸν τοῦ
 „ γένους σας , ἡ ὁδὸς , τὴν ὁποίαν ἤρχήσατε , ἡ δικαία ὑπό-
 „ ληψις , τὴν ὁποίαν ἀπεκτέησατε , ὅλα αὐτὰ , σας ἐχορήγουν
 „ τὴν περιστάσιν καὶ τὰ μέσα νὰ φωτίσητε πρὸς τὰ συμ-
 „ φέροντα αὐτῶν τοὺς τὰ πρῶτα φέροντας τῶν Γραικῶν ,
 „ οἱ ὅποιοι ὅσως ἔδειξαν μίαν τόσον δικαίαν ἐμπιστοσύνην .
 „ βέβαια ἀνθρώπινον εἶναι ἢ ἔφεσις τῆς βελτιώσεως τῆς
 „ τύχης του . βέβαια παλαιαὶ περιστάσεις ἐμπνέουν εἰς
 „ τοὺς Γραικοὺς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ μὴ μείνωσιν ἀλλό-
 „ τριοι εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν τύχην . Ἀλλὰ διὰ τῆς ἀνταρ-
 „ σίας τάχα καὶ δι' ἐμφυλίου πολέμου δύναται νὰ ἐλπιά-
 „ σωσι τὴν ἀφίξιν τοῦ μετεώρου σκοποῦ τῶν ; μήπως διὰ
 „ σκοτεινῶν ὑπωρύχων , καὶ λοφωδῶν σκευωρῶν δύναται
 „ ἐν ἔθνος νὰ ἐλπίσῃ ἀναβίωσιν καὶ ὑψωσιν εἰς τὸν βαθ-
 „ μὸν τῶν ἀνεξαρτήτων ἔθνων ; ὁ Ἀυτοκράτωρ δὲν τό φρο-
 „ νεῖ . ἔσπευσε ν' ἀσφαλίσῃ εἰς τοὺς Γραικοὺς τὴν ὑπερα-
 „ -σπισιν τῶν διὰ τῶν μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ Πόρτας γε-
 „ νηθεῶν συνθηκῶν . Τὴν σήμερον αἱ εἰρηνικαὶ αὐταὶ ὡ-
 „ φέλειαί εἶναι ἠδετημέναι , καὶ νόμιμοι ὁδοὶ ἐγκαταλε-
 „ λειμέναι , καὶ φαίνεται , ὅτι θέλετε νὰ προσπλώσητε
 „ τ' ὄνομά σας εἰς συμβεβηκότα , τὰ ὁποῖα ἀδύνατον ἀλ-
 „ λως , ἢ ἀπαράδεκτα νὰ ἦναι τῇ Μεγαλειότητι του τῷ
 „ Ἀυτοκράτορι πασῶν τῶν Ρωσιῶν . Ἡ Ρωσσία εἶναι
 „ εἰς εἰρήνην μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Μοναρχίας . Ἡ εἰς
 „ τὴν Μολδαβίαν διαρρήγεῖσα δημογεγερσία δὲν δύναται κατ'
 „ οὐδένα λόγον νὰ δικαιώσῃ διάρρηξιν μεταξὺ τῶν δύο
 „ δυνάμεων . Ὅθεν ἠδελεν εἶσθαι διάρρηξις μετὰ τῆς Ὀθω-
 „ μανικῆς διοικήσεως , ἠδελεν εἶσθαι τρόπος ἐχθρικός πρὸς
 „ αὐτόν , ἠδελεν εἶσθαι ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀδέτησις τῆς πίστεως
 „ τῶν συνθηκῶν , βοηθῶντες καὶ τοι διὰ σιωπηλοῦ ἀε-
 „ δήματος μίαν ἀποστασίαν , τῆς ὁποίας τὸ σκοπούμενον
 „ εἶναι νὰ καταστρέψῃ μίαν δύναμιν , πρὸς τὴν ὁποίαν

„ ἡ Ῥωσσία ἐκήρυξε καὶ κηρύττει, ὅτι ἔχει στερεὰν ἀ-
 „ πόφασιν νὰ διαφυλάττῃ σταθερὰς σχέσεις εἰρήνης
 „ καὶ φιλίας.

„ Ἄλλως, ὁποῖον καιρὸν ἐξελέξατε νὰ πολεμή-
 „ σῆτε τὴν Πόρταν; αὐτὴν τὴν ἰδίαν στιγμήν, καθ’
 „ ἣν αἱ πραγματεῖαι καθημέραν εὐφορώτεραι μετ’
 „ εὐτυχῶν ἀποβάσεων ἐπεριτριγύριζον αὐτὴν τὴν ἐι-
 „ ρήνην μὲ νέας ἐγγυήσεις τὴν στιγμήν, καθ’ ἣν αἱ
 „ ἀπατήσεις τῆς οἰκογενείας σας ἔμελλον νὰ ἱκανοποι-
 „ ηῶσιν. Ἡ ἐκλαμπρότης σας ἐξεύρετε, ὅτι ὁ Σουλ-
 „ τάνος ἐσκόπευε νὰ σᾶς ἀποδώσῃ μιαν πλήρη καὶ ἐν-
 „ τελῆ δικαιοσύνην. Ἐιδόντες τὰς περιστάσεις ταύτας,
 „ καὶ γνωρίζοντες τὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι νὰ ἐυ-
 „ δύνωσι πάντοτε τὴν πολιτικὴν τῆς Μοναρχίας, πῶς ἐταλ-
 „ μήσατε νὰ ὑποσχεθῆτε εἰς τοὺς κατοίκους τῶν Ἡγε-
 „ μονειῶν τὴν ὑποστήριξιν μιᾶς μεγάλης δυνάμεως; ἂν
 „ πρὸς τὴν Ῥωσσίαν ἠδελύσατε νὰ στήσῃτε τὰς ὀφείας τῶν,
 „ οἱ συμπατριῶταί σας δὲ τὴν ἰδῶσιν ἀκίνητον, καὶ μετ’
 „ ὀλίγον δὲ ἀσθανθῆτε πίπτουσαν ἐπάνω σας μ’ ὅλον τῆς
 „ τό βάρος τὴν ἀπολογίαν μιᾶς ἐπιχειρήσεως, τὴν ὁποῖαν
 „ τὰ ἐν μανίᾳ πάθῃ μονα. ἠδύναντο νὰ ὑπαγορεύσωσι.
 „ Μολοντούτο δὲν εἶναι ποτε πολλὰ ἀργὰ ν’ ἀποδώσῃτε τὸ
 „ ἀνήκον σέβας εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν.
 „ εἰσέτι εἰς χεῖρας σας ἔχετε τὴν σωτηρίαν τῶν περιστοι-
 „ χούντων σας πεπλανημένων ἀνθρώπων, δύνασθε νὰ τοὺς
 „ φέρητε εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ἐπακολουθημάτων τοῦ σκοποῦ
 „ τῶν καὶ τοῦ ἰδικοῦ σας. Ἐπανέλθετε ἐκ ταύτης τῆς ἄλε-
 „ δρίας τυφλότητος· δύνασθε νὰ τοὺς ἀποσύρητε καὶ ν’
 „ ἀποφύγητε ὁ ἴδιος ἐκ τῆς ἐκδικήσεως μιᾶς διοική-
 „ σεως, εἰς τὴν ὁποῖαν τὰ πολυτιμώτερα τῆς συμφέρον-
 „ τὰ ἐπαγορεύουσι νὰ ἐκδέσῃ κατὰ σοῦ καὶ κατ’ αὐτῶν
 „ μιαν δικαιοτάτην ἀυστηρότητα. Οὐδεμίαν βοήθειαν ἄμε-

„ σος , ἢ ἔμμεσος δὲν δέλει ἅς χορηγηθῆ παρὰ τοῦ Ἀυ-
 „ τοκράτορος . ἐπειδὴ , ἐπαναλαμβάνομεν , ὅτι ἀνάξιον
 „ εἶναι νὰ ὑποσκάπτωμεν τὰ δεμέλια τῆς Ὀθωμανικῆς
 „ Μοναρχίας , διὰ τῆς ἀσπίστου καὶ ὑπευδύνου ἐνεργείας
 „ μᾶς μυστικῆς Ἐταιρίας . Ἄν ἡ Ῥωσσία ἔχει μέμ-
 „ φεις ἐνόμους κατὰ τῆς Πόρτας , καὶ ἡ Πόρτα ἀπέ-
 „ φευγε νὰ δικαιώσῃ αὐτάς , ἂν ἐν ἐνὶ λόγῳ ἢ χρῆ-
 „ σις τῆς δυνάμεως τῶν ὀπλῶν κατήντα ἀφενκτος ,
 „ εἰς αὐτὴν τὴν δύναμιν ἔπρεπε νὰ καταφύγῃ . ἀλλ'
 „ ἔξεναντίας σχέσεις διόλου εἰρηνικαὶ συνίστανται με-
 „ ταξὺ τῶν δύο δυνάμεων , καὶ αἱ πραγματεῖαι , τὰς
 „ ὁποίας οἱ Ὑπουργοὶ τῶν ἤρχισαν , ἐπαβεβαλουῖσι καθημέ-
 „ ραν ἐπὶ πλείω τὴν ἐλπίδα τῶν ἐτυχεστέρων ἀποτε-
 „ λεσμάτων .

„ Σταδμίσατε Πρίγκιψ μου ! τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀυτο-
 „ κράτορος προτεθειμένας σοι παρατηρήσεις πρὸς ἀπόδο-
 „ σιν τῆς τελευταίας ἀποδείξεως τῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησι-
 „ αὶν τῆς καλοκαγαθίας του , ὠφελήθητε ἀπὸ μᾶς
 „ σωτηρίου ὑποδήκης , διορδώσατε τὸ κακόν , ὅπερ ἤδη
 „ ἐπράξατε , προλάβετε τὴν καταστροφήν , τὴν ὁποίαν
 „ μέλλετε νὰ ἐπιλύρητε ἐπὶ τὴν καλὴν καὶ δυστυχή πα-
 „ τριὰ ἡμῶν . Ἄν μᾶς ἐνδείξητε τὰ μέσα νὰ καταπαύ-
 „ σουν αἱ ταραχαὶ , χωρὶς νὰ χαλασθῶσιν αἱ ὑπάρχουσαι
 „ συνθήκαι μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρ-
 „ τας , χωρὶς νὰ ἐπιφερθῆ ἢ παραμικρὰ παρέκβασις
 „ εἰς οὐδὲν τῶν συμφωνηθέντων , ὁ Ἄυτοκράτωρ δὲν ἀπο-
 „ φεύγει νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν διοίκησιν ,
 „ νὰ τὴν ὑποχρεώσῃ νὰ λάβῃ μέτρα συνετά , τὰ ὁποία
 „ νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὴν Μολδοβλαχίαν τὴν γαλήνην ,
 „ τῆς ὁποίας αὐτῶν αἱ Ἐπαρχιαὶ ἔχουσι τόσον ἀφενκτως
 „ ἀνάγκην . εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην ὑπόδεσιν , ἢ Ῥωσσία
 „ δέλει εἶδαι δεαστῆς τῶν συμβεβηκότων , καὶ τὰ στρα-

„τεύματα τοῦ Ἀυτοκράτορος ἔσονται ἀσάλευτα .

„ Μῆτε ἡ Ἐκκλησιολογία σας , μῆτε οἱ ἀδελφοί σας
 „ εἶδε πλέον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀυτοκρατορικῆς
 „ του Μεγαλειότητος . Ἡ Πριγκιπέσσα Ὑψηλάντη δέ-
 „ λει εἶδαι ὅμως ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισίν του . ἀλλ' εἰς
 „ ὃ , τί ἀποβλέπει τὸ ὑποκείμενόν σας , ὁ Ἀυτοκράτωρ
 „ δὲν συγχωρεῖ ἐπ' οὐδεμίᾳ ὑποδέσει νὰ ἐπανέλθη-
 „ τε εἰς τὴν Ρωσίαν .

„ Ἀυτὴ ἡ ἐπιστολὴ δέλει ὅσως ἀποσταλῆ δια τοῦ
 „ Βαρόνου κυρίου Στρογανόφ , ὅστις ἀφ' οὗ τὴν κοι-
 „ νοποιήσει εἰς τὴν Πόρταν , εἶναι προσταγμένος νὰ ὄσως
 „ τὴν ἐξαποστείλῃ , εἰς αὐτὴν προσδέτει συμβουλίας,
 „ τὰς ὁποίας ὁ Ἀυτοκράτωρ ὄσως παρακινεῖ καὶ πα-
 „ λιν νὰ τὰς ἀκολουθήσῃτε .

Ἴσον ἀπαράλλακτον

Ἀλέξανδρος Πίνης .

Ἀγκαλιὰ ὁ Θεόδωρος εἶχεν ἱκανὰ δικαιολογήματα ,
 ὡς ἐκ τῶν προρρηθέντων ἀποδεικνύεται , μολοντοῦτο
 ἡ ὑπερβάλλουσα ὑπεροψία του , καὶ τὸ ἀνδαίρετον τοῦ
 τρόπου του , παρῶξενεν εἰς τόσον τὰ τῶν ὀπλαρχηγῶν Ἀλ-
 βανῶν πνεύματα , ὥστε συνομόσαντες ὑπὲρ τὰς τρεῖς
 χιλιάδας ἐκλεκτοὶ , ἐμελλον νὰ ἐπιπέσουν κατ'
 αὐτοῦ , καὶ ν' ἀφανίσωσιν αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀπομεί-
 ναντος στρατεύματός του ἐξολοκλήρου . ἀλλ' ὁ Πρίγ-
 κηψ Ὑψηλάντης μὴ ἐγκρίνας νὰ γείνηται τοιαύτη ἐμ-
 φύλιος , ἀιματοχυσία , δὲν ἐνέδωκεν ὀλοτελῶς εἰς
 τὴν ἀποφασίν των , καὶ φρονόμησεν ἐμφρόνως τὸ πρᾶγ-
 μα , ἐχρισότου , διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ τε Καμινάρη
 Σάββα καὶ Γ' Ὀλυμπίου , συνένευσε τέλος πάντων ὁ
 Θεόδωρος νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Ὑψηλάντην , καὶ τοιοῦτο
 τρόπῳ ἐφάνη , ὅτι ἐγένεε κάποια φιλικὴ συνδιαλλα-

γῆ τὸ μεταξύ των, καὶ μείναντες σύμφωνοι εἰς τὰ σχέ-
διά των, ἐποίησαν ἐκ δευτέρου καὶ τὸν τῆς ἑλευθερί-
ας ὄρκον.

Ἀλλ' ἐν ᾧ ὁ Γ: Ὀλύμπιος καὶ Ἰ: Φαρμάκης ἀνὴ
γειραν ἐν τῇ πόλει τοῦ Βουκουρεστίου τὴν τῆς ἑλευ-
θερίας σημαίαν, κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, ὁ Θεο-
δωρος ὅμως καὶ ὁ Σάββας (α) διὰ τοὺς μέλλοντας
σκοποὺς των δὲν ὑψωσαν ποσῶς τοιαύτας σημαίας,
ἀλλ' εἶχαν ἰδιαίτερας μὲ τὰ τοπικὰ σύμβολα.

Ἡ ὑψοσις τῆς Σημαίας.

Τὴν 27ην τοῦ Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν μετὰ Με-
σημβρίαν, κατὰ παρακίνησιν Ἀρχιεπισκόπου τινὸς Ἑλ-
ληνος παπαῦ Βασιλείου, φίλου καὶ συνοπαδοῦ τοῦ Γ:
Ὀλυμπίου, προσκληθέντες δύο ἱερεῖς, ἀγνοοῦντες οὐ ἔνε-
κα, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βέλλιου, ὅπου ἐνέδρευεν ὁ Ἰ:
Φαρμάκης, ἐκεῖ προητοιμασμένη ὄυσα ἢ τρίχρωος μεταξῶ
-τῆ σημαία, σύμβολα φέρουσα ἐκ τοῦ ἑνὸς τὸν ἅγιον
Κωνσταντῖνον σὺν τῇ Ἑλένη μὲ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ,
καὶ ὑπὸ αὐτοῖς τὸ „ ἐν τούτῳ νικά „ ἐκ δὲ τοῦ ἄλλ-
λου τὸν Φοῖνικα μὲ τὸ „ ἐκ τῆς κόνεώς μου ἀνα-
γενῶμαι „ ἑκάμαν κατ' ἐπιταγὴν λιτανείαν ἕπει-
τα ὁ μὲν εἷς Ἰερεὺς κρατῶν ἐν χερσὶ τὸν σταυρὸν, ὁ δὲ

(α) ὁ διορισθεὶς ἐν Βλαχίᾳ ἠγεμὼν Σκαρλάτος ὁ Καλλιμάχης, ἐνεργήτης ὢν καὶ
ὑπερασπιστὴς τοῦ Σάββα, ὡς προαναφέραμεν, ἔγραψεν αὐτῷ ἐν τῷ μεταξύ ἀπει-
ρους ὑποσχέσεις καὶ παρακινήσεις, διὰ νὰ κασιγῆ μὲ διονηποτε τρόπον δυνατῆ νὰ
διαλύσῃ τὰ σχέδια τῶν ἀποστατῶν, καὶ νὰ εἴβῃ ταύτην τὴν δημεγεργίαν ταχύτε-
ρον, διὰ νὰ ἠμπορέσῃ καὶ ὁ ἴδιος νὰ ἔλθῃ καὶ ἀποκατασταθῇ εἰς τὸν θρόνον τοῦ
Λιὸ καὶ τοῦ λοιποῦ ὁ Σάββας λαβὼν διαφορετικὰ φρονήματα, πρὸς ἐναρέστησιν
τοῦ ὑπερασπιστοῦ αὐτοῦ, μεταβάλλει τὸ πολίτευμά του ἀπὸ τὸ ἀληθὲς
πνεῦμα.

τὸ ἱερόν εὐαγγέλιον, καὶ μεταξύ τούτων ὁ ἔνδοξος Κωνσταντῖνος Κυριαίου Ἀριστίας, φέρων ἐπὶ ὤμου ἀναπεπταμένην τὴν ἱεράν Σημαίαν, κατοπινὴν δὲ τούτων ἕως δέκα ὄπλοφόροι ξιφῆρες, ἐξῆλθον ὁμοῦ τοῦ ῥηδέντος οἴκου ψάλλοντες τὸ, ἔλαμψεν ἡ χάρις σου σημερινόν, κτλ : καὶ μετὰ τοῦτο ἄδοντες τὰ φιλελευθέρων ἄσματα τοῦ ἀειμνήστου Ῥήγα Φεῤῥαίου τὸ, δεῦτε παῖδες τῶν Ἑλλήνων, τὸ φίλοι μου συμπατριῶται, καὶ τὸ, ὡς πότε παλληκαρία νὰ ζῶμεν στὰ στενὰ, κτλ : καὶ παρακολουθούμενοι ἐν τῷ μεταξύ ἀπὸ πλήθος πολλῶν ἄλλων ὀπλοφόρων ἐγκατοίκων καὶ ὀπλομάχων φιλελευθέρων, ἐστάθησαν οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πλήθους δύο ἱερεῖς μετὰ τοῦ ῥηδέντος σηματοφόρου, εἰς τὸ τετράροdon τῆς παλαιᾶς Κούρτης, ἐδέηθησαν ἐκεῖ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, εὐχάς, θυμιάματα καὶ δάκρυα πρὸς τὸν θεὸν ἀναπέμφαντες, ἐκφώνησαν τρανῶς τὸ Σῶσον κύριε τὸν λαόν σου ! κτλ : καὶ εὐθὺς μὲ ἀκατάπαυστον πυροβολισμόν ἐπ' αἴρος ἄνευ σφαιριδίων, δὲν ἤκούετο ἄλλο ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ πλήθους, ἐμὴ τὸ ζῆτω ἡ ἐλευθερία, ἕως οὗ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν ῥηδεῖσαν οἰκίαν, ἐνέπηξεν καὶ ὁ Σηματοφόρος εὐτυχῶς τὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος, τότε ἐπροσκύνησαν πάντες αὐτήν, ἐπροβόλησαν αὐδὴς, καὶ τελευταῖον ἔκαρξαν μεγαλοφώνως τὸ, καὶ εἰς τὰς πύλας τοῦ Βυζαντίου. Μετὰ τοῦτο, οἱ μὲν ἐπανῆλθαν εἰς τὰ ἴδια, οἱ δὲ συγκακολουθῶντες ἀυθόρμητοι ἀπὸ ἔνδοξασμόν, ἤρχισαν νὰ συγκατατάττονται εἰς στρατολογίαν.

Μολονότι αἱ ῥηδεῖσαι συμφωνῆσαι μετὰ τοῦ Πρ: Ἀ: Ὑψηλάντου καὶ Θεοδώρου Βλαδιμηρέσκου διεπράγματεύθησαν, ὡς εἰρηταί, καὶ ἔμελλον τὰ πράγ-

ματα νὰ δείξουν τοῦ λοιποῦ κάποιαν ἁρμονίαν καὶ καλλι-
 τέρειαν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ καὶ ἡσυχίας· ἐξεναν-
 τίας, αἱ φατριαστικαὶ διαμελίσεις, τὰ ἐρεθισθέντα
 πνεύματα τῶν Ἀλβανῶν, ὡς εἶρηται, ἢ ἔλλειψις τῶν
 ἀναγκασιῶν, συνάμα καὶ ἡ ὑποικονόμητος κυβέρνησις
 τῶν Ἀρχηγῶν ἐκατέρωθεν τῶν μερῶν, κτλ: παρέστησαν
 αἰφνιδίως εἰς τὸ κοινὸν σκηπὴν πολυαρχίας, (ἢ ὀρδό-
 τερον ληστάρχιας) τόσον τρομερὰν, τόσον ἀξιοκατά-
 κριτον, ὅσον ἢ ἀξιοπρέπεια τοῦ κινήματος τούτου ἔ-
 χρεώσται, κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, νὰ ἦναι συμμορφω-
 μένη πάντοτε μὲ τὴν πλέον δυνατὴν πραότητα, κο-
 λακευτικὸν τρόπον, καὶ εὐλικρινῆ φιλίαν πρὸς τοὺς συν-
 αδελφούς αὐτῶν χριστιανούς, ὥστε ἐπὶ τέλους ἐχρωμα-
 τίσθησαν τὰ πάντα μὲ θηριώδη καὶ ζωπρὰ ἀποτελέσματα
 ἔπειδὴ λεπτοκατέστησαν ἀυδαρέτως ἀπὸ πᾶσαν ὑ-
 ποταγὴν καὶ πειθαρχίαν τὸ Θεοδώρικόν στρατεύμα, κατε-
 ζήσῃν οἱ Παντούριδες, ὥρμησε ν' ἀπογυμνόνη ἐν ταῖς
 ὁδοῖς τῆς πόλεως ἀναφανδὸν ἄνδρας τε καὶ Γυναῖκας,
 νὰ συντρίβῃ ἀφόβως τὴν ἡμέραν τὰς τῶν Ἀρχοντικῶν
 οἰκιῶν θύρας, καὶ εἰσερχόμενον, ἐκ τῶν ὅσα εὐρισκε,
 τὰ μὲν εὐχρηστά αὐτῷ ἠρπάξαι καὶ οἰῖδοι στρατιῶται ἐξέ-
 δεῖον εἰς δημοπρασίαν καὶ ἐπώλουν τοῖς Ἰουδαίοις,
 τὰ δὲ ἄχρηστα, ὡς καθρέπτας, πολυελαίους ὑάλινα
 σκεύη, καὶ ἄλλα οἰκιακὰ ἐπιπλά, κατεσύντριβε
 καὶ ἠφάνιζεν· εἰσερχόμενον δ' ἐν τούτοις καὶ ἐν ταῖς
 ὑπογείοις ἀποθήκαις, ὅσους μὲν οἶνους ἠδύνατο ἐκραι-
 πάλλει, διαμοιράζων καὶ εἰς ἄλλους φίλους του, ὅσους
 δὲ ἔδεώρει περιττοὺς, ἔχυνε συντρίβων μὲ πελέκεις
 τὰ περιέχοντα αὐτοὺς σκεύη, ἢ διαπερνῶν αὐτὰ μὲ
 πιστολίων σφαίρας. Οὐδεὶς ἐτόλμα πρὸς τοῖς ἄλλοις
 καλοενδύμενος νὰ περιφέρῃται καθ' ὁδὸν, διότι ἀφ' οὗ
 ὡς θηρία ἐξηγριωμένα τὸν ἐδεώρουν, ἐμπαίζοντας

καὶ ἐξυβρίζοντες τὰ θρησκευτικὰ δόγματα του, (τοῦδ' ὅπερ καὶ λέγειν ἀισχρὸν καὶ γράφειν ἀισχροτέρον) τὸν ἐπεριφρόνουν προσέτι, κατὰ τὴν κοινὴν ἐπικρατούσαν φράσιν, Τσοκοῖ, τούτέστι δούλον ἀχρεῖον καὶ παμπόνηρον, καὶ ἕτερα τούτοις ὅμοια, ποτὲ μὲν ἀισχρολογούντες, ποτὲ δὲ καὶ εἰρωνευόμενοι, ἐχλεύαζον ἐν γένει πάντας τοὺς πολίτας. Τὸ δὲ Ὑψηλάντικόν στρατεύμα αὐτοῖς, ὠρμησεν ἐπίσης ἀναφανδὸν νὰ διαρκάξῃ ἄρματα καὶ ἵππους ἀπὸ τοὺς ἐν ταῖς πλατείαις τυγχάνοντας ἀδιαφόρως, νὰ εἰσβάλλῃ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ τῶν οἰκῶν ἵπποστάσια ἐν ἡμέρᾳ, καὶ λῦον δυναστικῶς τὰ ζεύγη τῶν ἀλόγων ἐξήρχετο ἀκωλύτως, καὶ ἂν τις τῶν κυρίων κατὰ δυστυχίαν ἀντέτεινεν εἰς τὴν φανερὰν ἀρπαγὴν του, ἐρῶσθίζετο παρ' αὐτοῦ ἀσπλάγχχνως.

Ὁ δὲ Σάββας ὑποκρύπτων τὸ μεταβληθὲν πνεῦμα του, ἐπολιτεύετο μὲν διπλωματικῶς τὰ πράγματα μετὰ τοῦ ἀρμοδίου καιροῦ, ἀλλ' αἰτίποτε συχναζὼν εἰς τὸν Πρίγκιπα Ὑψηλάντην καὶ Θεόδωρον, ἀνέφερεν αὐτοῖς τὰς παρά τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν γιγνομένας καθεκτάστην ἀρπαγὰς, κλπ: ὅθεν καὶ ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων προσταγὰς, ἵνα διακηρύξῃ ἐν τῇ πόλει, ὅτι, ὅπου ἠδελαν εἰσέλθει οἱ τοιοῦτοι βιαιῶς, εἴτε ἐκ τοῦ ἐνός, εἴτε ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, διὰ ν' ἀρπάξωσι τὸ παραμικρὸν ἀπὸ ὁποιοῦδήποτε, νὰ τοὺς κτυπῶσιν οἱ οἰκοκύριοι μὲ τὰ ὄπλα, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἐξαιρέσιν, ἢ δειλίαν, ἢ φόβον ἐκ μέρους των, καὶ οὕτω διαδοθεῖσθαι παρά τοῦ Σάββα τῆς προσταγῆς ταύτης, ἐμετριάσεν ὁποσοῦν τὸ κακὸν τῶν λεηλασιῶν.

Ἐν τούτῳ τὸ Βουκουρέστιον ἐσχηματίσθη θέατρον τῶν πολεμιστῶν καὶ τῆς ἀναρχίας. ὅπου συνηθροισμένοι οὗτες οἱ Ἀρχηγέται, δὲν ἔλαβον καιρὸν ἀρμοδίων καὶ ἀναπαυτικῶν, ὥστε νὰ συσκεφῶσι τὰ πραγ-

ματα καὶ τὰς περιστάσεις ἐμβριθεστέρως, εἰς τὸ νὰ περιστεύλωσι τὴν ἀυδεραιτον ἀπεδείαν τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν, ν' ἀντικαταστήσουν τὴν καλὴν ἁρμονίαν καὶ ἀταραξίαν τοῦ πάσχοντος λαοῦ, καὶ νὰ πραγματοποιηθῶσι πᾶν μέσον τείνον πρὸς ευκολίαν διὰ τὴν πρόοδον καὶ εὐθῶσιν τοῦ σκοποῦ των.

Ἐπειδὴ ὁ φυσικὸς φθόνος καὶ ἡ κακία καταχθονίου διαδέσεως τοῦ Ἰραμ. τοῦ Ἀυστριακοῦ προξενείου Ὀυθρίσκης εἰσεχώρησεν εἰς τὰ ἀσύμφωνα καὶ διερεδέντα πνεύματα, νὰ ἰχθυλατήσῃ ὅλας τὰς βαδμίδας τῆς ραδιουργίας, νὰ συντελέσῃ διὰ τῶν ἐπιβούλων σκευωρῶν του διὰ νὰ στρεψῇ τὸ πᾶν εἰς τοιούτους τραγικωτάτους περιπασμούς, καὶ νὰ κατορθωθῇ τελευταῖον τὸν γενικὸν τῆς συζωματώσεως διαμελισμὸν.

Ἄλλ' ὁ λαὸς ἔντρομος, ἡ καὶ σχεδὸν ἀπληλιπ-μένος ἐνεκα τῶν τοιούτων καὶ τοσούτων ἔδραμεν ἐν τῷ μεταξύ ἀσυλλόγιστα εἰς τὸ μέσον τῆς φυγῆς, ἀπομακρυνόμενος τοῦ Βουκουρεστίου εἰς ἕκαστος, ὅπως ἡδύνατο. Ὅθεν τόσον οἱ ἐν ταῖς Μοναστηρίοις ἔγκλειστοι, καθόσον καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει κάτοικοι ἤρχισαν νὰ ἐπιβιβάζουσι τὰς οικογενείας καὶ ὑπάρχοντά των ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν μετὰ σπουδῆς μεγάλης, σκοπὸν θέμενοι νὰ δραπετεύσωσιν, ὡς ὑπὸ δειᾶς ὀργῆς διωκόμενοι, διὰ τὴν Τρανσυλβανίαν ἀλλ' ἐξερχόμενοι οἱ τοιοῦτοι ἐκ τῆς πόλεως, ἐπέπιπτον εἰς ἑλλὰ ἀνέλπιστα συναντήματα, ὥστε συνέβαιεν ἀπαραλλάκτως ἐκείνο, τὸ τῶν διαβαίνοντων πλοίων μεταξύ τῆς Σκυλλῆς καὶ τῆς Χαρούβιδεως μυδιστορούμενον, διότι μετὰ τὴν διακήρυξιν τοῦ Σαββα διασκορπισθέντες, ἔξω τῆς πόλεως εἰς διάστημα ἰκανῶν ὥρων, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ὑπωρειῶν, ἀπειροὶ Θεοδωριταὶ καὶ Ὑψηλάντιται ἱππεῖς, Ἀλβανοὶ καὶ Παντούριδες, εἴαν οἱ φυγαδευόμενοι ἐπιπτον κατὰ πρῶτον εἰς χεῖρας τῶν Θεοδωριτῶν, ἀπεγυμνοῦντο διόλου,

ἂν δὲ εἰς τὰς τῶν Ὑψηλάντικῶν, ἔχονον ὄπλα, ἵππους, χρήματα καὶ ὅσα ἄλλα πολὺτιμα ἔειχον μεθ' ἑαυτῶν, παρατιθέμενοι δὲ καθ' ὁδὸν ἀκίνητοι, ἐπροφθάνοντο κατὰ πλὴν ἀπὸ τοῦς Θεοδώριτας, καὶ ἀπεγυμνόνοντο ἐξολοκλήρου, ὑποφέροντες κοντὰ εἰς αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἀτοπήματα. Πολλὰ ἀναφορὰ ἔνεκα τούτων τῶν λεηλασιῶν καὶ ἐχδροπραξιῶν ἐδίδοντο καθεκάστην ἕκ μέρους τῶν γεγυμνωμένων πρὸς τε τὸν Πρ: Ὑψηλάντην καὶ Θεόδωρον, ἀλλ' οὐδεμία ἱκανοποίησις ἐγένετο παρ' αὐτῶν ἐπὶ διαφόροις προφάσεσι, μᾶλλον δὲ, διότι δὲν ἠδύναντο νὰ καθυποβάλλωσιν εἰς εὐταξίαν καὶ σωφρονισμόν τοῦς τοιούτους λεπτοτάκτας καὶ κακοπραγοῦντας. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ἐστάλησαν ἕκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰ παρὰ πόδας Πατριαρχικά καὶ συνοδικὰ ἐγκύκλια πρὸς τοῦς τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας Μητροπολίτας, τὰ ὅποια ἐγνωστοποιήθησαν εὐθὺς τῷ Πρ: Ὑψηλάντῃ καὶ Θεόδωρῳ.

Γρηγόριος ἑλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος
Κωνσταντινουπόλεως,
νέας Ῥώμης, καὶ οὐκουμηνικός
πατριάρχης.

„Γερώτατε Μητροπολίτα ὑπέρτιμε καὶ
„ἐξαρχε, πλαγηνῶν, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπῆτε ἀδελ-
„φε, καὶ συλλειτουργεῖτε τῆς ἡμῶν μετριότητος κύ-
„ριε (ὁδεῖνα) χάρις εἰπ σου τῇ Γερότητι καὶ εἰρήνῃ
„παρὰ θεοῦ.

„ Ποσον διετάραξε τὰς καρδίας οὐ μόνον τῶν ἐκκλη-
 „ σιαστικῶν , ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἐν τῇ βασιλευ-
 „ ούσῃ κατοίκων ὁμογενῶν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ,
 „ τὸ ἀπροσδόκητον ἀποστατικὸν αὐτοῦ κίνημα , ἀδύ-
 „ νατοῦμεν γραφῇ παραδοῦναι ὅλοι πενθοῦντες καὶ
 „ σκυθρωπάζοντες , μένομεν ἐκστατικότες , ὅτι καὶ τῆς
 „ ἐκκλησίας καὶ τῆς δεόθεν ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένης
 „ κραταίας καὶ ἀπτεῖτου βασιλείας , ἐφθασεν ἐπὶ
 „ τοσοῦτον ἀγνώμων καὶ ἀχάριστος νὰ φανῇ , ὁ ἐπὶ
 „ τὴν Ἡγεμονεῖαν αὐτὴν , ὡς μὴ ὤφειλε , προαχθεὶς
 „ Μιχαὴλ , καὶ μὲ τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας νὰ
 „ κηρυχθῇ τῷ πράγματι καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἐχθρὸς τοῦ
 „ γένους ἐπίσημος , συμφωνήσας τῷ φυγάδι ἐκείνῳ ,
 „ καὶ ἐπίσης ἀγνώμονι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ὑψηλάντῃ .
 „ Αὐτοὶ μῆτε τὰ πρὸς θεὸν ὅσα , μῆτε τὰ πρὸς ἀν-
 „ θρώπους δίκαια διατηρήσαντες , καταπατήσαντες καὶ
 „ ὀρθοκεντικά καὶ ἠδικά , οὐ μόνον ἐξηπάτησαν τοὺς
 „ αὐτοὺς οὐτιδανούς καὶ ἀφιλεστέρους , ἀλλὰ καὶ τὸ
 „ γένος ὅλον ἀσυνειδώς ἐσυκοφάντησαν , προβαλλό-
 „ μενοι τὸ κακοηδέστατον σχέδιον αὐτό , ὡς ἐθνικόν .
 „ Ἀλλ' ἡ θεῖα πρόνοια καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις τῆς κρα-
 „ ταίας καὶ ἀπτεῖτου βασιλείας , διὰ τῶν κατὰ το-
 „ πους φαραδέτων γραμμάτων , καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς επαγ-
 „ γελτικῶς δοθείσης εἰδοποιήσεως τοῦ ἐξοχωτάτου Πρέ-
 „ βεως τῆς Ρωσσίας , ἀνεκάλυψε τὴν σκηνὴν , καὶ ἐγνώ-
 „ σθη ἡ βᾶσις καὶ ἡ ἀρχὴ πόθεν , καὶ ἐφωράθη τὸ
 „ ψεῦδος τοῦ προβλήματος , καὶ ἡ ἀπάτη , τὴν ὁποίαν
 „ ἀναλαχύντως μεταχειρίζονται , ὡς ἔχοντες δῆθεν συν-
 „ ἐργὸν εἰς τοιαύτας σκοποὺς ὀλεθρίους τὴν Ρωσικὴν
 „ δύναμιν , καθὼς ταῦτα πάντα διεκηρύχθησαν καὶ
 „ διὰ τοῦ ἐπίτῃ ἐπ' αὐτῇ τῇ ὑποδέσει ἐκδοθέντος ,
 „ καὶ σήμερον ἐπ' ἀκροάσει κοινῇ πάντων ἡμῶν ἀνα-

„γνωθέντος ὑψηλοῦ βασιλικοῦ προσκυνητοῦ ὀρισμοῦ .
 „ Τὸ βασιλικὸν κράτος ἐπεχείρησεν ὑτάκτως τὴν ἀ-
 „νατροπὴν τοῦ κακοήθους σχεδίου , καὶ ἡ ἀγία τοῦ χριστοῦ
 „ ἐκκλησία κατὰ χρεὸς ἀπαραίτητον ἐπαγρυπνοῦσα ὑπὲρ τῶν
 „ ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν , ἐξέδωκε γράμματα , καὶ διένει-
 „ με δι' ἐξάρχων , ὑπαγορεύουσα πᾶσι τοῖς ὁμογενέσι κοινῶς
 „ τε καὶ κατὰ μέρος τὰ σωτήρια , καὶ στηρίζουσα πάν-
 „ τας εἰς τὸ πιστὸν τοῦ Ραγιαλκίου , καὶ τὰ χρεὴ τῆς
 „ εὐλικρινοῦς εὐπειρίας καὶ ὑποταγῆς . ἐκείνους δὲ
 „ τοὺς πρωτουργοὺς , καὶ τοὺς ἀμεταμέλητας αὐτοῖς κα-
 „ τακολουθοῦντας καὶ συμφωνοῦντας , ἀραῖς ἀλύτοις
 „ καδυποβάλλει καὶ ἀναδέμασιν , ὡς προφανῶς ὀλετή-
 „ ρας , καὶ τὴν ἐκχυσιν τῶν καὶ τῶν ἀδῶν αἱμάτων
 „ ὁμογενῶν ἀσπλάγχχνως καὶ ἀπανθρώπως ἐπιδυμήσαντας .
 „ Τοιαῦτα γράμματα ἐτέλλονται προσφόρως καὶ εἰς τὴν
 „ Ἐπαρχίαν τῆς Ἱερωτικότηός σου , καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων
 „ Ἐπιτεκόπων σου , ἐκ τῶν ὁποίων γραμμάτων καὶ ἀκρι-
 „ βέστερον πληροφορεῖσαι . ἰδίως δὲ γράφοντες καὶ διὰ
 „ τῆς παρούσης ἐντελλόμεθα σοι ἐκκλησιαστικῶς νὰ
 „ διασαλπείσης εἰς ὅλους τοὺς ὑπὸ τὴν πνευματικὴν σου
 „ προστασίαν χριστιανούς τὰς ἐννοίας τῶν ἐκκλησιαστι-
 „ κῶν μας γραμμάτων , νὰ ἀγωνισθῆς ἐκ παντός τρό-
 „ που εἰς τὸ ν' ἀποδείξῃς τὴν πλάνην , εἰς τὴν ὁποι-
 „ αν ἔυρισκονται , νὰ διαλύσῃς τοὺς ματαιοὺς στοχα-
 „ σμούς , τῶν , καὶ τέλος πάντων ν' ἀποδείξῃς , ὅτι με-
 „ τὴν ἐπιμονὴν αὐτῶν εἰς τὸ ἀπονενοημένον τοῦτο κί-
 „ νημα , διοργανίζουσι τὸν ὀλεθρὸν ὅλου τοῦ γένους , νὰ
 „ πληροφορήσῃς αὐτοὺς , ὅτι ἂν δὲν διορθώσῃς τὸ σφάλ-
 „ μα μὲ μίαν τελείαν καὶ εὐλικρινὴν μεταμέλειαν , ἡ
 „ ἐκκλησία τοὺς ἔχει ἀποκεκομμένους πῆς τῶν πιστῶν ὀλο-
 „ μελείας , καὶ ἀποβλήτους , καὶ ἐνόχους τῷ αἰωνίῳ ἀνα-
 „ δέματι .

„ Πρὸ πάντων δὲ προσεκτικώτατος ἔσο ἡ Τερότης σου
 „ ἀγαπητὲ ἀδελφέ ! ἐνόησον , ὅτι ἔχεις νὰ δῶς ἀπολογία
 „ ἐπὶ τοῦ ἀδεκάστου βήματος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἐν τῇ
 „ φοβερᾷ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως περὶ ὄλων τῶν ἀυ-
 „ τῶν ὁμογενῶν , καὶ τῶν ἀλλαχοῦ εὐρισκομένων , καὶ
 „ ἐξαίτιας αὐτῶν κακῶν τι ὑποστησομένων . Ἐκ τῆς χει-
 „ ρός σου ἐκζητηθῆσεται τὸ αἷμα αὐτῶν , ἂν μὴ καὶ λόγῳ
 „ καὶ ἔργῳ , δὲν προφθάσῃς τὴν ἀναγκαιὰν θεραπείαν καὶ
 „ διόρθωσιν , ἂν δὲν ἐκτελέσῃς τὰ ἀρχιερατικὰ χρέη σου ,
 „ μεταπειθῶν τοὺς ἐξαπατηθέντας , ἀποδεχόμενος καὶ συγ-
 „ χωρῶν τοὺς μετανοοῦντας , καὶ τῶν ὀρκῶν ἐκείνων τῶν
 „ Σατανικῶν ἀπαλλάττων , μιᾶν , ἀποστρεφόμενος ,
 „ καταδιώκων , καὶ κατατρέχων τοὺς λειποτακτῆσαντας ,
 „ καὶ κατὰ πάντα συμφρονῶν τῇ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ , καὶ
 „ τῇ ἐφ' ἡμᾶς Θεοδότῳ κραταίᾳ βασιλείᾳ . καθότι ἔαν ,
 „ ὁ μὴ γένοιτο , ἀντιδιατεθεῖς καὶ ἀλλὰ παρὰ τὰ ἐκκλη-
 „ διαστικῶς γραφόμενα ἐπιχειρήσῃς , ἢ λόγῳ , ἢ ἔργῳ , ἢ δια-
 „ νοίᾳ , σὲ ἔχομεν ἐξ ἐκείνης τῆς ὥρας ἐκπτώτον τοῦ Ἀρ-
 „ χιερατικοῦ βαθμοῦ , αὐτοκατακρίτον , καὶ μέλος ἄλλο-
 „ τριον , καὶ ξένον τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ , καὶ καθαι-
 „ ρέσει ἀμετακλήτῳ ἔνοχον . Διὸ , περιπόητε ἀδελ-
 „ φέ ! ἀγωνίσθητι ὅσον τὸ δυνατόν , διὰ ν' ἀποφύγῃς τὸν
 „ ψυχικὸν κίνδυνον , ὅτι ἐν ὀχέτοις δακρῶν καὶ τῶ στελ-
 „ λόμενῷ σοι Συνοδικῷ γράμμα ἐπὶ τοῦ θείου ἐπιγράφη δυ-
 „ σιαστηρίου . οὕτως ἐξεκαύθη ἡ δικαία τῆς ἐκκλησίας ἀγα-
 „ νάκτησις κατὰ τῶν κοινῶν φθορῶν καὶ λυμεῶνων .
 „ Περιμένομεν νὰ χαροποιηθῶμεν μετὰ τὰς ταχείας ἀποκρίσεις
 „ σου , δηλωτικὰς τῆς αἰσίας τῶν γραφομένων ἀποπερατώ-
 „ σεως , διὰ νὰ σὲ καταστήσωμεν καὶ μετὰ τὰς κοινὰς ἡμῶν ἐυ-
 „ χὰς καὶ εὐφημίας ἢ δὲ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς Ἀρχι-
 „ ερωσύνης σου .

ἀπὸ Μαρτίου 14 .

ὁ Κωνσταντινουπέλειος ἐν Χριστῷ ἀδελφός .

Γρηγόριος ἑλέω θεοῦ, ἀρχι-
 ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
 νέας Ρώμης καὶ οὐκουμενικὸς
 πατριάρχης . —

„Γερώτατε Μητροπολίτα ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε πλα-
 „γηνῶν, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργ-
 „γε! καὶ Ἐυγενέστατοι ἄρχοντες οἱ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύ-
 „τῃ αὐτόχθονές τε καὶ ἡμιδαποί! τιμωτάτοι πραγμα-
 „τευταί! χρησιμώτατοι πρόκριτοι τῶν αὐτοῦ ἐυλογη-
 „μένων Ρουφετίων (συντεχνιῶν), καὶ λοιποὶ ἀπαξάπακ-
 „τες ἐυλογημένοι χριστιανοὶ ἑκάστης τάξεως καὶ βιαδ-
 „μοῦ, τέκνα ἐν κυρίῳ ἡμῶν ἀγαπητὰ, χάρις εἶπ ὑμῖν
 „καὶ εἰρήνη παρὰ θεοῦ!

„ Ἡ πρώτη βᾶσις τῆς ἡδικῆς ὅτι εἶναι ἢ πρὸς τοὺς
 „εὐεργετοῦντας εὐγνωμοσύνη, εἶναι ἡλίου λαμπρότερον,
 „καὶ ὅστις εὐεργετούμενος ἀχαριστεῖ, εἶναι ὁ κακί-
 „στος πάντων ἀνθρώπων. Αὐτὴν τὴν κακίαν βλέπο-
 „μεν πολλαχού σπηλιτευομένην παρὰ τῶν Ἱερῶν γρα-
 „φῶν, καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 „στοῦ ἀσυγχώρητον, καθὼς ἔχομεν τὸ παράδειγμα τοῦ
 „Ἰούδα. Ὅταν δὲ ἡ ἀχαριστία εἶναι συνωδευμένη
 „καὶ μὲ πνεῦμα κακοποιῶν καὶ ἀποστατικῶν ἐναντίον
 „τῆς κοινῆς ἡμῶν εὐεργετίδος καὶ τροφοῦ κραταίᾳς
 „καὶ ἀητιῆτου βασιλείας, τότε ἐμφαίνει καὶ τρόπον
 „ἀντίδειον, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι, φησί, βασιλεία καὶ ἔξου-
 „-σία, εἰ μὴ ὑπὸ θεοῦ τεταγμένη, καὶ πᾶς ὁ ἀντι-
 „τασσόμενος αὐτῇ τῇ θεόθεν ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένη

„κραταιᾶ βασιλείᾳ, τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνδέστηκεν. Ἄν-
 „τὰ τὰ δύο οὐσιώδη καὶ βασιμα ἠδικὰ καὶ ὄρησκει-
 „τικὰ χρεὶ κατεπατήσαν με ἀπαρδειγμάτιστον δρα-
 „εὐτήτα καὶ ἀλαζονείαν ὅ, τε προσδιορισθεὶς τῆς Μαί-
 „δαυίας Ἡγεμῶν, ὡς μὴ ὤφειλε, Μιχαήλ, καὶ ὁ
 „Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης. Εἰς ὅλους τοὺς ὁμογε-
 „νεῖς μας εἶναι γνωστὰ τὰ ἀπειρα ἐλέη, ὅσα ἢ ἀέν-
 „ναος τῆς ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένης κραταιᾶς βασιλείας
 „πηγὴ ἐξέχεεν εἰς τὸν κακόβουλον αὐτὸν Μιχαήλ,
 „ὑπὸ μικροῦ καὶ εὐτελοῦς τὸν ἀνύψωσεν εἰς βαδμοὺς
 „καὶ μεγαλεία, ἀπὸ ἀδόξου καὶ ἀσήμου, τὸν προηγα-
 „γεν εἰς δόξας καὶ τιμᾶς, τὸν ἐπλούτισε, τὸν περιέ-
 „δαλψε, τέλος πάντων τὸν ἐτίμησε καὶ με τὸν λαμ-
 „πρότατον τῆς Ἡγεμονείας αὐτῆς δρόνον, καὶ τὸν κα-
 „τέστησεν ἀρχοντα λαῶν· αὐτὸς ὁμῶς φύσει κακόβου-
 „λος ὢν, ἐφάνη τέρας ἔμπυχον ἀχαριστίας, καὶ συμ-
 „φωνήσας μετὰ τοῦ δραπέτου καὶ φυγάδος Ἀλεξάν-
 „δρου Ὑψηλάντου, ἀμφοτέρω ἀπονενοημένοι, ἐπίσης
 „ἀλαζόνες δοξομανεῖς, ἢ μάλλον εἰπεῖν ματαλοφρο-
 „νες, ἐκήρυξαν ἐλευθερίαν τοῦ γένους, καὶ με τὴν φω-
 „νὴν αὐτὴν ὑφέλκυσαν καὶ πολλοὺς τῶν αὐτοῦ, δια-
 „σπειραντὲς καὶ ἀποστόλους εἰς διάφορα μέρη, διὰ κα-
 „ἐξαπατήσωσι καὶ νὰ ἐφελκύνσωσιν εἰς τὸν ἴδιον τῆς ἀ-
 „πωλείας κρημνὸν καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν ὁμογε-
 „νῶν μας· διὰ νὰ δυνηθῶσι δὲ τρόπον τινὰ νὰ ἐνδάρ-
 „ρύνωσι τοὺς ἀκούοντας, μετεχειρίσθησαν καὶ τὸ ὄνο-
 „μα τῆς Ῥωσικῆς δυνάμεως, προβαλλόμενοι ὅτι καὶ
 „αὕτη εἶναι σύμφωνος με τοὺς στοχασμοὺς καὶ τὰ κι-
 „νήματά των, πρόβλημα διόλου ψευδὲς καὶ ἀνύπαρ-
 „κτον, καὶ μόνης τῆς ἰδικῆς των ματαλοφροσύνης ἀποκλι-
 „σμα· ἐπειδὴ ἐνῶ τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀδύνατον ἠδικῶς,
 „καὶ πολλῆς πρόξενον μομφῆς εἰς τὴν Ῥωσικὴν Ἄν-

„τοκρατορίαν· καὶ ὁ ἴδιος ἐνταῦθα ἐξοχώτατος Πρέσ-
 „βυς αὐτῆς ἔδωκεν ἐγγράφον πρὸς προφορίαν, ὅτι οὐδεμίαν,
 „ἢ εἰδῆσιν, ἢ μετοχήν ἔχει τὸ Ῥωσικὸν Κράτος εἰς
 „αὐτὴν τὴν ὑπόδειν, καταμεμφόμενοι μάλιστα καὶ
 „ἀποτροπιαζόμενοι τοῦ πράγματος τὴν βδελυρίαν.
 „Με τοιαύτως ῥαδιουργίας ἐσημάτισαν τὴν ὀλεθρίαν
 „σκηνὴν οἱ δύο οὗτοι, καὶ οἱ τούτων συμπράκτορες φι-
 „λελεύθεροι, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν μισελεύθεροι, καὶ ἐ-
 „πεχείρησαν εἰς ἔργον μαρὸν, δεοστυγῆς καὶ ἀσύνε-
 „-τον, θέλοντες νὰ διαταράξωσι τὴν ἄνεσιν καὶ ἡσυ-
 „χίαν τῶν ὁμογενῶν μας πιστῶν Ῥαγιαδῶν τῆς κραται-
 „ᾶς βασιλείας, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνουσιν ἀπὸ τὴν ἀμ-
 „φιλαφῆ σκίαν αὐτῆς μετὰ τόσα προνόμια ἐλευθερίας,
 „ὅσα δὲν ἀπολαμβάνει ἄλλο ἔθνος ὑποτελές καὶ ὑπο-
 „κειμένον, τὰ τε ἄλλα, καὶ εἰς τὰ τῆς θρησκείας μας
 „κατ' ἐξοχήν, ἥτις διεφυλάχθη καὶ διατηρεῖται ἀσκανδά-
 „λιτος μέχρι τῆς σήμερον ἐπὶ ψυχικῇ ἡμῶν σωτηρίᾳ.
 „Ἄντὶ λοιπὸν φιλελεύθεροι, ἐφάνησαν μισελεύθεροι· ἄντὶ
 „φιλογενεῖς καὶ φιλόθρησκοι, ἐφάνησαν μισογενεῖς, μισόθρησκοι,
 „καὶ ἀντίδοι, διοργανίζοντες φεῦ! οἱ ἀσυνειδήτοι μετὰ ἀπονενοημένα
 „κινήματά των εἰς ἀγανάκτησιν τῆς εὐμενοῦς Κραταιᾶς
 „βασιλείας ἐναντίον τῶν ὑπηκόων τῆς ὁμογενῶν μας, καὶ
 „σπεύδοντες νὰ ἐπιφέρωσι κοινὸν καὶ γενικὸν τὸν ὀλε-
 „θρον ἐναντίαν παντὸς τοῦ γένους.

„Τοιαῦτα τοίνυν ἀκούσαντες ἡμεῖς τε καὶ πᾶσα ἡ πε-
 „ρὶ ἡμᾶς ἱερά ἀδελφότης, καὶ ὅλα τὰ ἐνταῦθα μέλη τοῦ
 „εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους ἐκάστης τάξεως, κατηφείας ἐπλή-
 „-σθημεν πολλῆς καὶ ὀδύνης καιρίας, καὶ προήχθημεν
 „ὑπὸ φιλοστοργίας πατρικῆς καὶ προνοίας ἐκκλησιαστι-
 „-κῆς ἀμέσως εἰς τὸ νὰ ἐμπνεύσωμεν ὑμῖν τὰ σωτήρια.
 „καὶ ὅτ' ἔγραψοντες ἐντελλόμεθα καὶ παραγγέλλομεν
 „τῇ Ἀρχιερωσύνῃ σου, καὶ ὁ ἴδιος ἀμέσως, καὶ διὰ

„ τῶν ὑπαλλήλων σοι Ἰγουμενῶν, Ἰερομονάχων καὶ Πνευ-
 „ ματικῶν πατέρων, καὶ διακηρύξης τὴν ἀπάτην τῶν ἐι-
 „ ρημένων κακοβούλων ἀνθρώπων, καὶ νὰ κατακρίσεις
 „ τοὺς ὑπὸ τὴν πνευματικὴν προστασίαν σου χριστιανούς
 „ ἐκάστης τάξεως εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ πιστοῦ Ῥαγα-
 „ λικίου, καὶ τῆς ἀκρας ὑποταγῆς καὶ δουλικῆς εὐπει-
 „ θείας πρὸς αὐτὴν τὴν θεοδὸν ἐφ' ἡμᾶς τεταγμένην Κρα-
 „ τικὴν βασιλείαν, νὰ διαλύσῃς μὲ τὰς πραγματικὰς
 „ ἀποδείξεις τῆς ἀληθείας τὰς πλεονάκας τῶν ὀλεθρίων
 „ ἐκείνων ἀνθρώπων, καὶ νὰ τοὺς ἀποδείξῃς κοινούς λιμε-
 „ νῶνας καὶ ματαίωφροντας, χωρὶς μῆτε ἢ Ἀρχιερωσύνη σου,
 „ μῆτε τὸ λογικόν σου αὐτὸ ποιμνιον νὰ δόσῃτε εἰς τοὺς
 „ λόγους των καὶ εἰς τὰ κινήματά των κάμμιαν προσοχὴν,
 „ μάλιστα δὲ νὰ τοὺς μισῆτε καὶ νὰ τοὺς ἀποστρεφῃθε,
 „ καθότι καὶ ἡ ἐκκλησία, καὶ τὸ γένος τοὺς ἔχει μεμι-
 „ σθμένους, καὶ ἐπιτρωρεῖε κατ' αὐτῶν τὰς παλαμναϊστὰς.
 „ τὰς ἀράς ὡς μέλη δεσπότης τοὺς ἔχει ἀποκεκομμένους
 „ τῆς καθαρᾶς καὶ ὑγιαίνουσης χριστιανικῆς ὀλομελείας.
 „ ὡς παραβάται τῶν θείων νόμων, καὶ ἀποστολικῶν δια-
 „ τάξεων ὡς καταφρονηταὶ τοῦ ἱεροῦ χρήματος τῆς πρὸς
 „ τοὺς εὐεργετήσαντας εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχαριστίας.
 „ ὡς ἐναντίοι καὶ ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ὄρων ὡς
 „ τὴν ἀπόλειαν τῶν ἀδῶων καὶ ἀνευδύγων ὁμογενῶν μας
 „ ἀσυνειδότως τεκταινόμενοι, ἀφωρισμένοι ὑπάρχουσι,
 „ καὶ κατηραμένοι, καὶ ἀσυγχώρητοι, καὶ ἄλυτοι μετὰ
 „ θάνατον, καὶ τῷ αἰωνίῳ ὑπόδικοι ἀναδέματι, καὶ
 „ τυμπανιστοὶ ἅι πέτρα, τὰ ξύλα καὶ ὁ σιδηρὸς λυθί-
 „ ησαν, αὐτοὶ δὲ μπεδαμῶς σχισθεῖσα ἢ γῆ καταπίοι αὐ-
 „ τοὺς, ὡς τὸν Δαδᾶν καὶ Ἀβειρῶν, ἀλλὰ τρώπω
 „ ἢ τινὶ παραδόξῳ, ὡς θαῦμα, καὶ παραδειγμα, κατὰ
 „ ξαὶ Κύριος αὐτοὺς τῷ ψύχει, τῷ πυρετῷ, τῇ ἀνεμο-
 „ φθορίᾳ καὶ τῇ ὄχρῃ· γενηθήτω ὁ οὐρανός, ὁ ὑπὲρ

„τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, χαλκοῦς, καὶ ἡ γῆ, ἡ ὑπὸ τοῖς πό-
 „δας αὐτῶν, σιδήρᾱ· ἐκκοπέειπσαν ἄώρως τῆς παρούσης
 „ζωῆς, καὶ προσζημιώθεισαν καὶ τὴν μέλλουσαν· ἐπι-
 „πεδάτωσαν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν κεραυνοὶ τῆς δεί-
 „ας ἀγανακτήσεως· εἶπσαν τὰ κτήματα αὐτῶν εἰς
 „παντελήν ἀφανισμόν καὶ εἰς ἐξολοθρευσιν· γενηθήτω-
 „σαν τὰ τέκνα αὐτῶν ὄρφανὰ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν χη-
 „ραὶ· ἐν γενεᾷ μιᾷ, ἐξάλειψθῆναι τὸ ὄνομα αὐτῶν μετ’
 „ἡχοῦ, καὶ οὐ μὴ μένη αὐτοῖς λίθος ἐπὶ λίθου· ἀγγε-
 „λος κυρίου καταδιώξαι αὐτούς ἐν πυρίνῃ ῥομφαίᾳ, ἔχον-
 „τες καὶ τὰς ἀράς πάντων τῶν ἀπ’ αἰῶνος ἀγίων
 „καὶ τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων, καὶ αὐτοὶ καὶ
 „ὅσοι τοῖς ἰχνέσιν αὐτοῖς κατήκολούθησαν ἀμεταμέλη-
 „τως, ἢ κατακολούθησουσι τοῦ λοιποῦ· τοιαῦτα ἀπα-
 „ρώμεθα κατ’ αὐτῶν, κρουνούς δακρῦων ἐκ τῶν ὀφθαλ-
 „μῶν ἡμῶν ἀφιέντες, καὶ πλήρεις ἀγανακτήσεως δι-
 „καίας ὑπάρχοντες· ἐπειδὴ δὲ πρὸς τοῖς ἀλλοῖς ἐ-
 „γνώσθη, ὅτι οἱ τὸ σατανικὸν τῆς ἡμεγεργίας φρόνη-
 „μα νοήσαντες, καὶ ἐταιρίαν τοιαυτὴν ευστηθᾶμενοι πρὸς
 „ἀλλήλους, συγεδέθησαν δὲ καὶ μὲ τὸν δεσμόν τοῦ ὄρκου,
 „γινωσκέτωσαν ὅτι ὁ ὄρκος αὐτός ἐστιν, ὄρκος ἀπάτης,
 „ἔστιν ἀδιάκριτος καὶ ἀσεβής, ὅμοιος μὲ τὸν ὄρκον τοῦ
 „Ἡρώδου, ὅστις διὰ τὸ μὴ φανῆ παραβάτης τοῦ ὄρκου
 „του, ἀπεκεφάλισεν Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· ἀν’ ἡ-
 „δελὲν ἀδετήσει τὸν παράλογον ὄρκον, τὸν ὁποῖον ἐ-
 „πενόησεν ἡ ἀλογος ἐπιθυμία του, ἔζη τότε βέβαια
 „ὁ θεῖος Πρόδρομος, ὥστε ἐνὸς παραλόγου ὄρκου ἐπι-
 „μονὴ ἔφερε τὸν θάνατον τοῦ Προδρόμου· ἡ ἐπιμονὴ
 „ἄρα τοῦ ὄρκου εἰς διατήρησιν τῶν ὑποσχεθέντων παρὰ
 „τῆς πατρίας αὐτῆς πραγματευομένη, ἠυσιωδῶς τὴν ἀπό-
 „λειαν ἐνὸς ὀλοκλήρου γένους ποσὸν εἶναι ὀλεθρία καὶ
 „δεομίσητος, εἶναι φανερόν· ἐξ ἑναντίας ἢ ἀδετήσις

„ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ ἀπαλλάττουσα τὸ γένος ἐκ τῶν ἑπερ-
 „ —χομένων ἀπαρραμδῆτων δεινῶν, εἶναι Θεοφιλῆς
 „ καὶ σωτηριώδης. Διὰ τοῦτο τῇ χάριτι τοῦ παναγίου
 „ Πνεύματος ἔχει ἡ ἐκκλησία διαλελυμένον τὸν ὄρκον
 „ αὐτῶν καὶ ἀποδέχεται καὶ συγχωρεῖ ἐκ καρδίας τοὺς
 „ μετανοοῦντας καὶ ἐπιστρέφοντας, καὶ τὴν προτέραν
 „ ἀπάτην ὁμολογοῦντας, καὶ τὸν πιστὸν τοῦ Ῥαγα-
 „ λικίου αὐτῶν ἐναγκαλιζομένους εὐελκρινῶς ἀπο-
 „ τείνοντες δὲ τὸν λόγον ἰδίως καὶ πρὸς τὴν Ἀρχιερω-
 „ σύνην σου ἀποφαινόμεθα, ἐὰν μὴ βαδίσης εἰς ὅσα ἐν
 „ πνεύματι ἀγίῳ παραινοῦμεν διὰ τοῦ παρόντος ἐκκλη-
 „ σιαστικῶς, ἐὰν δὲν δείξης ἐν ἔργῳ τὴν ἐπιμέλει-
 „ ἀν σου καὶ προθυμίαν εἰς τὴν διάλυσιν τῶν σκευ-
 „ ωριῶν, εἰς τὴν ἀναστολὴν τῶν καταχρήσεων καὶ
 „ ἀταξιῶν, εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τῶν πλανηθέντων,
 „ εἰς τὴν ἄμεσον καὶ ἔμμεσον καταδρομὴν καὶ ἐκ-
 „ δίκησιν τῶν ἐπιμενόντων εἰς τὰ ἀποστασιακὰ φρονή-
 „ ματα, ἐὰν δὲν συμφρονήσης τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν
 „ λόγῳ, ἐὰν καθ' ὅσονδήποτε τρόπον κατενεχθῆς κατὰ
 „ τῆς κοινῆς ἡμῶν εὐεργετικῆς κραταιᾶς βασιλείας, σὲ ἑ-
 „ χόμεν ἄργον πάσης ἀρχιεροπραξίας, καὶ τῇ δυνάμει τοῦ ἁ-
 „ γίου Πνεύματος ἐκπτώτον τοῦ βαδμοῦ τῆς Ἀρχιερω-
 „ σύνης, καὶ τῶν ἱερῶν περιβόλων ἀπόβλητον, καὶ
 „ τῆς δείας χάριτος γεγυμνωμένον, καὶ τῷ πυρὶ τῆς
 „ Γεέννης ἔνοχον, ὡς τὴν ἀπώλειαν τοῦ γένους ἡμῶν
 „ ἀρετισάμενον καὶ προτιμήσαντα.

„ Οὕτω τοίνυν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί! ἀνανήψατε πρὸς
 „ θεοῦ, καὶ ποιήσατε καθὼς ἐκκλησιαστικῶς ὑμῖν
 „ γράφοντες κελευόμεθα, ὅτι περιμένομεν κατὰ τὰ-
 „ χος τὴν αἰσίαν τῶν γραφομένων ἐκτέλεσιν, ἵνα
 „ καὶ ἡ τοῦ θεοῦ χάρις, καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ
 „ πάντων ὑμῶν.

ἀρχαῖ ἐν Μηνὶ Μαρτίῳ.

- „ ὑπεγράφη συνοδικῶς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης παρὰ τῆς
 „ ἡμῶν μετριότητος, καὶ τῆς μακαριότητος του, καὶ
 „ πάντων τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων .
 „ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος ἀποφαίνεται .
 „ ὁ Ἱεροσολύμων Πολύκαρπος συναποφαίνεται .
 „ ὁ Καισαρείας Ἰωαννίκιος .
 „ ὁ Ἡρακλείας Μελέτιος .
 „ ὁ Κυζίκου Κωνστάντιος .
 „ ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος .
 „ ὁ Νικαίας Μελέτιος .
 „ ὁ Χαλκηδόνος Γρηγόριος καὶ Μελέτιος .
 „ ὁ Δέρκων Γρηγόριος .
 „ ὁ Θεσσαλονίκης Ἰωσήφ .
 „ ὁ Τυρνόβου Ἰωαννίκιος .
 „ ὁ Ἀνδριανουπόλεως Δωρόθεος .
 „ ὁ Προύσιας Μελέτιος .
 „ ὁ Δειμοτοίχου Καλλίνικος .
 „ ὁ Ἀγκύρας Ἀθανάσιος .
 „ ὁ Ναξίας Γρηγόριος .
 „ ὁ Σίφνου Καλλίνικος .
 „ ὁ Φαναρίου καὶ Φερδάλων Δαμασκινός, κτλ. κτλ.

Ὅι πρόκριτοι τοῦ Βουκουρεστίου, ὡς προαναφέρα-
 μεν, κατέφυγαν εἰς τὸ Ἀυστριακὸν κράτος, οἱ δὲ λοι-
 ποὶ κάτοικοι καταδλιβόμενοι ἀφ' ἑνός, ἀπὸ τὴν ἀγε-
 ρωχίαν τῶν στρατιωτῶν τῶν διαταρακτῶν τὴν ἡσυ-
 χίαν, καὶ τυπτόμενοι ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὴν συνειδήσιν ἂν
 ἠδελαν δεῖξει κλίσειν καὶ συνδρομῆν εἰς τοὺς παρὰ τοῦ
 Πατριάρχου ἀφορισθέντας ἀποστάτας, κατὰ τὰ ἀνω-
 τέρω ἐγκύκλια, ἐβλασφήμουν καὶ ξεκαταρῶντο αὐτοὺς,
 ἐμίβουν δὲ καὶ κατέτρεχαν ὅσον ἠδύναντο τὰ ἐπιχει-
 ρήματά των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄ον

Ὁ Πρ. Ὑψηλάντης ἀπὸ Βουκουρέστιον διενδύεσθαι εἰς Ἰντρογόβιστον - ὄχυράματα αὐτοῦ περὶ τὴν Κωμόπολιν ταύτην, καὶ τοῦ Θεοδώρου περὶ τὴν Μονὴν τοῦ Κατροτσανίου - ἑξακοσίου - θησις συνεννοήσεως τοῦ Θεοδώρου μετὰ τῶν Τούρκων - κατακράτησις τοῦ Μητροπολίτου καὶ τινῶν ἀρχόντων εἰς Μπελβεδέρι - συνεννόησις τοῦ Σιάββα μετὰ τῶν Τούρκων - αἰτία ἐχθροπαθείας μετὰ Σιάββα καὶ Θεοδώρου - δραπέτευσίς τῶν ὀπαδῶν τοῦ Θεοδώρου καὶ Ὑψηλάντου - σχέδια τούτων πρὸς ἀναχαίτησιν τῆς λειποταξίας τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν - ὑποσημειωματικὴ καταγραφή τῶν φονειδέντων καὶ ἄλλων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν - νέα στρατολογία καὶ στρατιωτικοὶ νόμοι τοῦ Ὑψηλάντου - ὑψώσις σημαίας τῆς ἐλευθερίας παρὰ τοῦ Θεοδώρου καὶ Σιάββα ἐν Βουκουρεστίῳ .

Σοβαρὰ κατῆφεια καὶ δλίφτις ἀπεραντῶν λογισμῶν, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ προλεχθέντος Καποδιστριακοῦ γράμματος καὶ Ἀυτοκρατορικῶν ἀποφάσεων ἐν τῇ ἀπὸ Λαίμπαχ συνελθούσῃ, συνάμα καὶ τῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχικῶν γραμμάτων, κατέλαβαν ἐκ τοῦ ἐνός, μετ' ἐκπλήξεως οὐκ ὀλίγης, τὸν πανταχόθεν καταπολεμούμενον Πρίγκιπα Ἀ. Ὑψηλάντην· ἐξ ἄλλου δὲ θεωρῶν, μετ' ἀκράντου δυσἀρέσκειαν, τὴν ἀπειθείαν καὶ λειποταξίαν, καὶ τὰ ἐναντίον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος ἐπιχειρηματικὰ κινήματα τῶν στρατιωτῶν του, ἐσκυδρόπαξε καθημερινῶς, καὶ στενοχωρηθεὶς ἐκ τούτων ἀπεφάσισε καὶ μετέβη πᾶραυτὰ τὴν ἀ' πν τοῦ Ἀπριλίου ἐκ τῆς Κολεντινάς εἰς τὴν τοῦ Ἰντρογόβιστου Κωμόπολιν ἐν τῷ δέματι Διμποβίτσας, ὅπου ἐστρατοπέδευσε πρὸς καιρὸν ἐπὶ σκοπῷ νὰ περιδυναχθῶσιν ἐκεῖ καὶ ἕτερα τεμάχια Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐκρῶρόντα καθ' ἑκάστην ἐκ διαλειμμάτων ἐκ τε Βασβαραβίας, Μολδανίας καὶ ἄλλαχοῦ· ἐν ταύτῳ δὲ νὰ στρατολογήσῃ καὶ ἐκ τῆς Βλαχίας ὅσους ἠδελε δυνηθῆ εἰς τὸ μέρος του. Παραλαβὼν δὲ ὑπ' ἐξουσίαν του, τῇ συναινέσει τοῦ τε Θεοδώρου καὶ Διβανίου, τέσσαρα περὶξ δέματα, ὀπλαθῆ Διμποβίτσας, Πράχοβας, Μουστσέλου καὶ Σακοενίου, διώρισεν εἰς αὐ-

τὰ καὶ Ἰσπραβνίκους (διοικητὰς) ὁποίους ἐνέκρινε, δι' ὧν ἐσύναξε καὶ τὰ τῶν φορολογιῶν χρήματα, ἐπίσης δὲ καὶ τὰ τῶν ἀρχοντικῶν Σκουτελνίκων δικαιώματα, (α) διὰ τοὺς ἀναγκαίους μισθοὺς τῶν ὑπομιθίων στρατιωτῶν του. κλπ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐννοήσας ὁ Πρ. Ὑψηλάντης τὸ ἀμφιρρέπες καὶ ἀμφίβολον τοῦ Θεοδώρου Βλαδιμυρέσκου, (ὅπως συνεχῶς καὶ μυστικῶς ἀνταπεκρίνετο μετὰ τῶν περὶ Πασαδων διὰ τοὺς σκοποὺς του), Θεωρῶν καὶ τὴν ὀλιγόπτα τοῦ στρατεύματός του, τὸ ὁποῖον, μετ' ὅλων τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἐθελοντῶν, μόλις συνεποσῆτο ἕως δώδεκα χιλιάδας ἀνθρώπων, οἵτινες ἐν ᾧ ἦσαν διαιμοιρασμένοι εἰς τὰς τῶν ῥηθέντων δημάτων Κωμπούλεις, τε καὶ χωρία, ἐπροχώρουν καὶ περαιτέρω πρὸς τὰ ὄρεινά μέρη, καὶ ἀπεγύμνονον μερικῶς κατ' ὄσον τοὺς εἰς Τρανσυλβανίαν καταφεύγοντας· καὶ, τὸ κυριώτερον, αἰσθανθεὶς πάρωρα καὶ τὸν ἑαυτὸν του ἐξηπατημένον, εἴτε ἐκ τῆς ἰδίας φαντασίας του, εἴτε καὶ ἐκ προτροπῆς ἄλλων τινῶν, εἰς τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐπιχειρήσεώς του, μὴ ἀνάλογον τῶν νοερῶν του δυνάμεων, συνέλαβεν ἐκ τούτου ἐνδύμυχον τινὰ δειλίαν ἀλλὰ φιλοτιμηθεὶς σὺν τούτοις νὰ διατηρήσῃ πολιτικῶς τὴν σταθερὰν ἀπόφασίν του, ἐτι δὲ νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ ἑαυτὸν εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περίστασιν, τὸν μὲν Πρίγκιπα Γ: Καντακουζηνὸν ἀπέστειλε περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἀπριλίου εἰς Μολδαυίαν, διὰ νὰ παραλάβῃ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν του τὸν ἐκεῖ στρατὸν, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἀποκατάστησεν ἀρχηγὸν τοῦ Γερού λόχου τὸν Βασίλειον Κα.

(α) φορολογίαι μερικαὶ ἐπροσδιορίζοντο παρὰ τῶν ἡγεμόνων τοῖς ἀρχουσιν, ἀναλόγως κατὰ τὸν βαθμὸν τῶν ἀξιώματος ἑνὸς ἑκάστου, καὶ ἡ ποσότης τῶν Σκουτελνίκων, τοὺς ὁποίους ἐνέμοντο ἐφ' ὅρου ζωῆς τῶν δι' ἀρχόντες ἀντὶ μισθοδοσίας, μετὰ δὲ θάνατον, ἐλάμβανον οἱ παῖδες τῶν ἀρχόντων δικαιωματικῶς τὴν ἡμισποσότητα· τὰ νῦν ἐξέλιπεν ὀλοσδιώλου τὸ τοιοῦτον.

ραβιαν, ἐπομένως δὲ ἔφερον, ἀνευ ἀναβελῆς καιροῦ, ἐκ τῶν αὐτῶν τεσσάρων ὑπ' ἐξουσίαν του δεμάτων, πλῆθος ἀπειρον ἐργατῶν (βαλαχορίδων), καὶ ἐπεχειρίσθη ν' ἀνεγείρη περὶ τὴν πόλιν τοῦ Τυργοβίστου παλακιά ὀχυρώματα. Διὸ ἀνοίξας τοὺς παραγεμισμένους πρὸ τοσούτων ἐτῶν χάνδακας (α) ἐπεριστοιχίσθη ἐν αὐτῇ, καὶ ἐναποταμίευε μετὰ σπουδῆς οὐ μόνον τὰς πρὸς καιρὸν ἀναγκαίας τροφάς, ἀλλὰ καὶ τὰς εἰς περίστασιν πολιορκίας ἀπαιτούμενας. Στερούμενος δ' ἐν ταύτῃ καὶ τῶν ἀναγκαίων πολεμοφοδίων, ἔλαβε τὸν τῆς Μητροπόλεως τοῦ Τυργοβίστου μόλυβδον, (ἦτις ἦτο παλακιδὸν μόλυβδος) καὶ ἔχυσε σφαιρίδια· σκηπὴν δὲ στρατιωτικὴν οὐδεμίαν ἔειχε.

Καὶ ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ Θεόδωρος τὰ αὐτὰ ἐποίει, ὡς καὶ ὁ ἐν Τυργοβίστῳ Ἰγνηλάντης· δηλαδὴ συνήθροισεν ἐκ τῆς πόλεως καθεκάστην πλῆθος ἀνθρώπων δυναστικῶς, καὶ ἔσκαπτε χάνδακας περὶ τὴν Μοῆν τοῦ Κοτροτσανίου, ὅπου ἐκάθητο, ὑψόνων ὀχυρώματα διὰ νὰ βάλῃ τέσσαρα τηλεβόλα, τὰ ὅποια δὲν ἦτο γνωστὸν πόθεν ἐπρομηθεύθη· κατασκευάζων σφαίρας δι' αὐτὰ, συνάμα καὶ κοντάρια^α μὲ λόγχας διὰ τοὺς ἀοπλοὺς Παντούριδες, καὶ συνάμων ἀπείρους τροφάς, κατεξοχὴν παξιμάδια καὶ ταριχευτὰ κρέατα (παστουρμάδες) ὡς νὰ ἐπρόβλεπε καὶ αὐτὸς καμμίας διεξοδικὴν πολιορκίαν, ἐνεδυναμούτο ἐν αὐτῇ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐλάμβανε διὰ τοῦ ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου (βιστιάρη) μὲ ταχίστην βίαν, καὶ τὰ τῶν φορολογιῶν χρήματα, ὡς καὶ ἐκ τῶν Μοναστηρίων καὶ συντεχνιῶν συνεισφοράν, ἣν ἔειχαν ὑποσχεθῆ ἔγγράφως, ὅτε κατ' ἀρχάς ἔφθασεν οὗτος εἰς Βουκουρεστίον. Ἐν δὲ τῇ πόλει, περιτρέχοντες οἱ Παντούριδες, ὡς λυμεῶνες, δὲν ἀφῆσαν οὔτε χόρτον, οὔτε

(α) ἡ πόλις αὕτη ἦτο ποτὲ πρωτεύουσα τῆς Βλαχίας καὶ Ἡγεμονικὸς θρόνος, εἰς δέσιν ἐκ γύσεως ὀχυρὰν καὶ μὲ φρούριον, κατήντησεν ὁμως ἕμμερον ὡς Κωμόπολις, σχεδὸν ἐρειπομένη.

κρίτην, ὅτε ὀρνίθας, ὅτε ἕτερα ἔιδη, κατερημώσαντες ἐνὶ λό-
γῳ σχεδὸν ὅλας τὰς αὐλάς, ἐξ ὅσων ἠδύναντο ν' ἀρπάξουν.

Ἐξακολουθῶν δὲ ὁ ῥηθεὶς Θεόδωρος ν' ἀλληλογράφη με-
τὰ τῶν πέριξ Πασάδων τῆς τε Βραϊλλῆς, Σουλίστριας,
Γυργιέβου καὶ Βιδυνίου, ὅτι " οὗτος δὲν εἶναι ἀντάρτης
τοῦ Δεβλετίου, ἀλλὰ πιστὸς ὑπήκοος τῆς βασιλείας
καὶ, ὅτι, διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ καὶ μόνον, ἦναγ
κάσθη νὰ πράξῃ ἐν τοιοῦτον κίνημα, καὶ ἀνυπομόνως
ἀναμένει βασιλικὸν ἀπεσταλμένον, διὰ νὰ κάμῃ ἀκρι-
-βῆ ἐξέτασιν τῶν ὅσων μέχρι τοῦδε ἀδικιῶν καὶ κατα-
χρησεων ἠκολούθησαν εἰς τὸν λαόν, καὶ ν' ἀποκαταστή-
σῃ διὰ παντός τὴν γενικὴν ἐυνομίαν καὶ εὐταξίαν. τοὺς
παρακάλει συγχρόνως νὰ μὴν ἠδελον πράξῃ ἐως τότε κά-
νένα ἐχθρικὸν κίνημα εἰς τὰς παραδουναβικὰς ὄχθας τῆς
Βλαχίας, καὶ ἀκολουθήσει ἐκ τούτου εἰς τοὺς πτωχοὺς Ῥα-
γιαδες ἢ παραμικρὰ ζημίαι, κλπ. Ἐἰς πιστοποίησιν δὲ τῆς
ὑποταγῆς τοῦ διεύθυνε καὶ αὐτὸς δημόδι ἀναφορὰν σύμφωνον τῆς
προηγουμένης καὶ ἀπέπεμπεν ἀνδρώπους ἐκ μέρους του, ὡς ὁμή-
ρους πρὸς αὐτοὺς, εἰς ἐξ αὐτῶν ἦτο κάποιος Μπορανέσκος,
ὅστις ἐκρατήθη μετέπειτα ὡς ἀχμάλωτος παρὰ τοῦ πασᾶ τῆς
Σουλίστριας διὰ πάλιν καιρὸν, οἵτινες, πειδόμενοι τρόπον
τινα, ἐστελλον καὶ ἀπὸ μέρους τῶν μετημφιασμένους Τούρκους
πολλάκις εἰς τὸ Διβάνι καὶ πρὸς αὐτὸν (α), τοὺς ὁποίους
ὑποδεχόμενος περιποιητικῶς καὶ φιλοφρόνως, ἀνέπεμπεν αὐ-
-τὸς εἰς τὰ ἴδια ἀνεπάφοις.

"Ἐχων, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Θεόδωρος, ἀπ' ἀρχῆς τὴν ἐ-
φεσιν εἰς τὸ νὰ λάβῃ καὶ τὴν τῆς Μητροπόλεως Μοηνὴν
ὑπ' ἐξουσίαν του, εἶδεδε καθ' ἑκάστην διαφόρους αἰτίας
τῷ Σ' Ἄββα, αἰτινες ὑπέδάλπον καὶ διηρέδιζον τὸ με-
ταξὺ τῶν πάδος. Ἀλλ' ὁ Μητροπολίτης, προϊδὼν, ὅτι ἢ

(α) μᾶλλον διὰ κατασκοπέυσιν, καὶ θυγὶ διὰ κάμμιαν ἄλλην φιλικὴν σχέσιν, ὡς
ἐπροσποιοῦντο εἰς τὰς μεταξύ τῶν συνδιαλέξεις.

ὑπόθεσις αὕτη θέλει φθάσει ἐπὶ τέλους καὶ εἰς τὰ ὄπλα, καὶ ὅτι θέλει ἐπομένως, διακινδυνεύσει καὶ ἡ πόλις, τὸν μὲν Σάββαν κατέπεισε μετὰ λόγου νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴν κατακράτησιν ταύτης, τὸν δὲ Θεόδωρον παρακάλεσε νὰ τῷ παραχωρήσῃ τὴν ἀδειαν εἰς τὸ ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Βουκουρεστίου, ὁμοῦ μετ' ἐτέρων ἐν αὐτῇ ἐσωκλείστων ἐξ ἐπισήμων ἀρχόντων, τούτεστι τοῦ μεγάλου Σπαδάρη Γρηγορίου Μπαλιάνου, μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ γαμβρῶν Νικολάου τοῦ Βακαρέσκου καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Χαρέσκου, τοῦ μεγάλου Βιστιάρη Ἀλεξάνδρου Φιλίππεσκου, τοῦ μεγάλου Βορνίκου Γεωργίου Σλατινιάνου καὶ τοῦ μεγάλου Βορνίκου Ἀλεξάνδρου Νεντσουλέσκου, ὑποπετυομένων μῆπως αἰφνης ἔλθωσιν οἱ Τούρκοι, (περὶ ὧν ἐφηδουρίζετο ἤδη, ὅτι συναδροῖζονται εἰς τὰ περὶ φρούρια διὰ νὰ κάμωσιν ἐφοδὸν κατὰ τῶν ἐν Βλαχία ἀποστατῶν) καὶ διακινδυνεύσωσι τὴν ζωὴν των. Ἐφάνη λοιπὸν, ὅτι ἐνέδωκεν ὁ Θεόδωρος εἰς τὴν ἔυλογον τούτων παρακλήσιν, καὶ παραχωρήσας τὴν τῆς ἀναχωρήσεώς των ἀδειαν, τοὺς ἐσκόδευσε μέχρι τινός καὶ μὲ ἱκανὴν συνοδίαν Παντούριδων ἀλλὰ μόνις ἀπεμακρύνθησαν οὗτοι τῆς πόλεως, ἐν οἷς ἦτο καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Μπουζαίου (α), καὶ ὁ ἀδετήσας τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Θεόδωρος ἐπέμψεν, εἰς μὲν τὴν Μπτροπόλιν τὸν Χ: Προδανὸν μὲ τριακοσίους σκεδὸν Σέρβους καὶ Παντούριδες, καὶ κατέλαβεν αὐτὴν, ἢν ἐν τῷ μεταξύ εἶχε παραιτησῆ ὁ Σάββας· κατόπιν δὲ τοῦ Μπτροπολίτου καὶ λοιπῶν, ἀλλοις, ὀπλοφόρους στρατιώτας, οἵτινες βία καὶ δυναστεία ὑπεχρέωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ (β) νὰ ἐπανέλθωσιν ὀπίσω, τοὺς ὁποίους καὶ ἔφεραν κατὰ προταγὴν

(α) τὸν δὲ Ἀρτζεσίου Ἰλαρίωνα ἐμπόδιεν ὁ Θεόδωρος πρότερον μετ' αὐτοῦ, μεταχειριζόμενος τούτον διὰ γραφῆα, ὡς ἀνδρὰ πεπαιδευμένον, καὶ παρὰ τοῦ ὁμοίου ἐρρα-νίσθημεν ὕστερον πολλὰς τῷ Θεόδωρῳ ἀγνώστους εἰς ἡμᾶς πράξεις.

(β) ἐκτὸς τοῦ Σπαδάρη Γ: Μπαλιάνου μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ γαμβρῶν, ὅστις δείξας

του εἰς τὸ πλησίον τοῦ Κοτροτσανίου ὄικημα τῆς ἐξοχῆς τοῦ μεγάλου λογοδέτου Κωνσταντίνου Γολέσκου, καλούμενον Μπελβεδέρι· ὅπου κρατούμενοι περιωρισμένοι, δὲν ἔιχαν τὴν παραμικράν ἐλευθερίαν νὰ ἐξέρχωνται καὶ ἐκ τῆς τούτου περιοχῆς· ὅθεν καὶ ὅλοι οἱ ἐν ἀξιώμασιν ἐνεργεῖα εὐρισκόμενοι ἐν Βουκουρεστίῳ ἄρχοντες, συναδρουζόμενοι καθ' ἑκάστην ἐκεῖ, ἐδεωροῦσαν, ὡς ἐν Διβανίῳ, καὶ μερικὰς ὑποδέσεις, κατὰ τὰς τοῦ Θεοδώρου ἐπιταγὰς.

Ἐισελθόντος δὲ τοῦ Χ· Προδάου εἰς τὴν Μητρόπολιν, (ἣτις εἶναι ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου μέρους τῆς πόλεως), δὲν εὐχαριστήθη μ' ὅλον τούτο ὁ Θεόδωρος ἐπὶ τοσοῦτον, ἀλλ' ἐμβάσας μὲ δολιότητα Παντούριδας καὶ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Μιχαήλ Βόδα, οἱ τοῦ Σάββα ἐν αὐτῇ φρουροῦντες, διὰ νὰ μὴν ἐπισυμβῇ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν φονικῆτις πράξις, ἀνεχώρησαν ἐν ἡσυχίᾳ· μείναντα δ' εἶδετι ὑπ' ἐξουσίαν τοῦ Σάββα μόνον δύο Μοναστήρια, τὸ τοῦ Ράδουλ Βόδα, καὶ τοῦ Ἀντίμου, ἀπεδύμει ἐπιμόνως νὰ ἐξουσιάσῃ καὶ αὐτὰ. Ἀλλ' ὁ Σάββας μολονότι δὲν ἄδυνατοῦσε ν' ἀντιτείνῃ κατὰ τὰς τοῦ ρηθέντος ἐπιμονὰς, μολαταῦτα προβλέπων τὸν τῆς πόλεως κίνδυνον, ἐὰν ἦδεν ἐπισειρῇ ἢ ὑπόδεσις αὐτῇ τὴν χρῆσιν τῶν ὀπλῶν, συγκτένευσε νὰ παραιτηθῇ καὶ ἐκ τούτων· ὅθεν ἐξαγαγὼν καμπεῖδεν τοὺς φύλακὰς του, κατέλαβε καὶ αὐτὰ ὁ Θεόδωρος, καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἔμβασεν ἀμέσως ὅσους ἠδυνήθη Παντούριδας, εἰς δὲ τὸ δεύτερον τὸν Κων. Ματαρατζήμπασην μὲ ἐβδομήκοντα Ἀλβανούς καὶ ἑκατὸν Παντούριδας, καὶ δεσὰς ἐπαγρύπνους σκοποὺς (φύλακας), διέ-

τὸ ἐπὶ τοῦ στήθους Ῥωσικὸν παράσημον, εἶπε καὶ ὅτι ὑπάγει πρὸς τὸν Πριγ· Ὑψηλάντην εἰς Τυργόβιστον, μάλιστα δὲ καὶ ὁ σινακολοιδῶν γαμβρός του Κ· Χαφέςκος, συγκατετάγμενος ὡς εἰς Ὑψηλάντικὴν δουλείῃσιν ἐν τῇ τοῦ Γερουλοῦ λόχου τάξει, ἐφέρει καὶ τὴν στολὴν, ὥστε τοιοῦτοτρόπως ἠκολούθησαν ἀκαλύτως τὴν ὁδὸν των.

ταξε ν' ανταποκρίνονται ὡς οἱ ἐν φρουρίοις φύλακες, κρά-
ζοντες δι' ὅλης τῆς νυκτός τὸ Ῥωσικὸν Σιλουσάι
(γρηγορεῖτε).

Τοιαῦτα πράττων ὁ Θεόδωρος ἔδειχνεν, ὅχι ὅτι ἐφοβεῖ-
το ἀπὸ κάμμιαν εἰσβολὴν τῶν Τούρκων, καλῶς γνωρί-
ζων, ὅτι ἔαν ἠδελαν ἔλδει, δὲν ἦτον ἰκανὸς ἐκ τῶν
ρηθέντων Μοναστηρίων ν' ἀντιπαραταχθῆ ὁ μόνος ἑναν-
τίον αὐτῶν καὶ μὲ μόνους τοὺς Παντούριδας, ἀλλὰ διὰ
τὸ ἐπίφοβον μάλλον τοῦ Σάββα, (ὅστις ἤρχισεν ἐν τῷ
μεταξὺ ν' ανταποκρίνηται καὶ αὐτὸς μυστικῶς μετὰ
τῶν Τούρκων, ὡς ἐπιπροφορεῖτο ἀλακιδάστως ἀπὸ κατα-
σκοπεύειν τινα ἑσωτερικῆν) (α) τὸν ὁποῖον ὑποπτεύετο,
τὸ μὲν μήπως, πρὶν φθάσωσιν οἱ Τούρκοι, τὸν κτυπήσῃ
μ' ἐπιβουλὴν ἀιφνιδίως, ἢ ἀφ' οὗ ἔλθωσιν, ἐνωθῆ μετ'
αὐτῶν καὶ μετακίωσῃ τὰ σχέδια του, διακινδυνεύων
καὶ τὴν ἰδίαν του ζωὴν· τὸ δὲ ἐνόμιζεν, ὅτι μὲ τὴν
κυρίευσιν τόσον τῶν ρηθέντων, ὅσον καὶ τῶν ἐπιλοί-
πων Μοναστηρίων, ἠδελαν ἀδυνατίσει βαδμηδὸν τὸν
Σάββαν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐκτελέσει τοὺς ὅσους ἔστρεψε στο-
χασμούς πρὸς λεηλατισμὸν τῶν ἐν αὐτοῖς ἐξασφαλισθέντων
κινήτων ἀρχοντικῶν τε καὶ ἐμπορικῶν κτημάτων. Ἄλλ'
ὁ Σάββας ἀπ' ἐναντίας, μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἑρη-
μῶν Μοναστηρίων, ἐννοήσας τὰ τούτου σχέδια, ἐγενεῖν

(α) ὁ ῥηθεὶς Γραμματεὺς τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἀυστριακοῦ Προξενίου, ὅστις ἐρη-
μάτισε πρότερον καὶ παρὰ τῆ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀν: Πρεσβείᾳ Γραμματεὺς,
Λέχος τὸ γένος, Οὐδριακῆς ἐπονομαζόμενος, πικρὸς ἐχθρὸς τοῦ χριστιανισμοῦ,
(οὗτι ἐκατάγετο ἐξ Ἰουδαίων) καὶ μισέλλην, ἀπρόεστατος τῆ μορφῇ καὶ
ῥιμώτατος, κακίᾳ φερόμενος ἔσχισε, πασχίζων πρὸ καιροῦ διαφοροτρό-
πως μὲ τὰς καθημερινὰς συμβουλάς καὶ παρακινήσεις του, ν' ἀποσπᾶ-
σῃ καὶ τὸν Σάββαν, καθὼς τὸν Θεόδωρον, ἀπὸ τοῦ πνεῦμα τῆς φιλι-
κῆς Ἐταιρίας, καὶ νὰ συνενώσῃ αὐτὸν μυστικῶς μετὰ τῶν Τούρκων,
καὶ πάλιν ὁ ἴδιος διαφάνισεν ἕστερον τὸν παρὰ τῶν αὐτῶν ἐπωθῶνον
θάνατόν του, ὡς δέλομεν ἰδεῖ περαιτέρω.

ἑφεξῆς ἐπὶ μᾶλλον κατ' αὐτοῦ πολὺ προσεκτικώτερος·
 διὸ ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν 800 : σχεδὸν Ἄλβανούς ἐκλεκτούς,
 καὶ ὑπὲρ τοὺς 1000 : Βουλγάρους βυρσοδέψας (Ταμπάκι-
 δες) τοῦ Βουκουρεστίου, ἔδωκε προσταγὴν ἐκ νέου καὶ
 κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν, ὅτι ὅλοι οἱ ἀγοραῖοι νὰ εἶναι ἔτοι-
 μοι μὲ τὰ ὄπλα τῶν εἰς πᾶσαν περίστασιν· ἐν δὲ ταῖς
 Μοναῖς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ νέου, καὶ Σερμπικῶν Βόδα,
 (ταῖς ὁποῖαις ἐβλεπεν ὁ Θεόδωρος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀσκαρ-
 δαμυκτὶ, διότι ἐμπεριεῖχαν τὰ περισσότερα καὶ πολυτιμώ-
 τερα πράγματα ὡς εἰς ἀσυλὸν μέρος), οὐ μόνον ἐμπό-
 δισε νὰ εἰσελθοῦν Παντούριδες, ἀλλὰ δέσας καὶ ὅλην
 τοῦ τὴν προσηκόν, ἔλαβε κυρίως πρόνοιαν εἰς τὸ νὰ δια-
 φυλάττη αὐτάς· ἔδωκεν καὶ ἔξωθεν μὲ τὴν πλέον δυνατὴν
 ἐπαγρυπνησιν.

Εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν ταύτην πολυαρχίαν, ἢ μᾶλ-
 λον εἰπεῖν ἀναρχίαν, ἥτις βεβαίως εἶδεν κατὰ πάντα λόγον,
 εἰς τοὺς ὀρθῶς φρονούντας ἰκανῶς ὑπονοίας, καὶ ἀφη-
 ρημένως ἀνέλπιστως τὰς χρηστὰς ἐλπίδας τῶν ἐννοιῶν
 τοῦ κινήματος τούτου, οἱ νουνεχεῖς καὶ χρήσιμοι μερικῶς
 στρατιωτικοί, θεωροῦντες μὲ βαθεῖαν λύπην τὴν ἐξ
 ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοσαύτην ἀρηγίαν καὶ ἀκινήσιαν τῶν
 ἀρχηγῶν αὐτῶν, καὶ ὅτι, ὁ μὲν Θεόδωρος ἀφ' ἑνὸς ἐνει-
 σχολεῖτο σκάπτων περὶ τὸ Κοτροστάσιον νέου χάνδακας, ὁ δὲ
 Ἰψηλάντης ἀφ' ἑτέρου ἀνασκάπτων περὶ τὸ Τυργόβιστον
 παλαιούς, βασανίζοντες τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων, καὶ
 κατεξοδεύοντες, ἐνεκα τῶν τοιούτων ματαίων ἐπιχειρήσεων,
 τὴν Βλαχίαν μὲ ἀδράς πληρωμάς, μετεβλήθη πάραυτα τὸ
 γενναῖον φρόνημα καὶ ὁ ὑπερβολικὸς ἐνδουσιασμός τῶν εἰς
 δεξιάν, καὶ ὑποπτέοντο εὐλόγως τὰναντία τῶν ὅσα οἱ δύο
 οὗτοι ἀρχηγέται τῆς Δημεγερσίας ἐφανέρωσαν κατ' ἀρχάς
 εἰς τοὺς, περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὁποίων ὑπέμενον,
 ἐλπίζοντες ἕως τότε τὴν ἐκτέλεσίν των. Ἀλλ' ὄχι ὅλι-

γότερον παρώξυναν τὰ πνεύματα τῶν τοιούτων, ἰδιαιτέρως μάλιστα τοῦ τε Σάββα καὶ Θεοδώρου, οἱ παρά τοῦ Ὑψηλάντου ἀνάρμοστοι διωρισμοὶ τῆς ὀπλοαρχηγίας, ὅστις ἀντὶ νὰ μεταχειρισθῇ τὸν ἀνδρεῖον καὶ φιλόπατριν Γ. Ὀλύμπιον, ἢ καὶ αὐτὸν τὸν Σάββαν, οἵτινες, παρ' ἀλλοῦ τινός, ἐγνώριζον καλλίτερα τὰς τοποθεσίας τῶν μερῶν καὶ τὰ φρονήματα τῶν κατοίκων, ἀποκατέστησεν ἐξ ἐναντίας τὸν Καραβιὰν ἀρχηγὸν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ Ἱεροῦ λόχου, καὶ τὸν Δούκαν τῶν Ἐθελοντῶν Ἀλβανῶν.

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια βλέποντες καὶ ἀισθανόμενοι οἱ κριτικώτεροι ἤρχισαν νὰ λειποτακτῶσι, καὶ πρῶτος πάντων γνωρίσας τὸ ἀσυντέλές ἀποτέλεσμα, ὁ ἀρχιατρός τοῦ Ὑψηλάντου Ἰππαμινώνδας ἀνεχώρησεν ἐκ Τυργοβίστου διὰ Τρανσυλβανίαν μεθ' ἑτέρων τινῶν ἐξ ἐμπορίων στρατιωτῶν τῆς τοῦ Ἱεροῦ λόχου τάξεως, τὸ κίνημα τῶν ὁποίων ἐπροξένησεν οὐκ ὀλίγην σύγχισιν εἰς τὸ στρατόπεδον. κατόπιν δὲ τούτων γνωρίσαντες τὴν ἀπάτην ταύτην καὶ ἕτεροι, ἐζήτησαν ἐπ' εὐκαιρίας πολλοὶ ἐκ τῶν φιλησυχῶν ἀνδρῶν νὰ δραπέτεύσωσιν, (οἵτινες ἀπὸ μόνον ὑπερβολικὸν ζῆλον τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ὑποδεδουλωμένης μπρὸς τῶν Ἑλλάδος, ἠκολούθησάν τὸν Ὑψηλάντην, καταναλώσαντες καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῶν κατάστασιν) καθότι ἐν ᾧ ὁ Ὑψηλάντης ἐκήρυττε πρότερον, ὅτι δέλει διαπεράσει τὸν Δούναβιν, καὶ νὰ προφθάσῃ ὅπου τὸν περιέμεναν ἔνοπλοι οἱ τῶν παραδουναβίων Ἰπάρχων Σερβίας καὶ Βουλγαρίας χριστιανοὶ, μεθ' ὧν ἔμελλε νὰ ὀρμηθῇ εἰς τε Θράκην Μακεδονίαν καὶ Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς μεγάλους στοχασμοὺς τοῦ σταδίου του, εἶδον ἀπεναντίας εἰς τὸ μετέπειτα, αὐτὸν μὲν νὰ χρονοτριβῇ ἐν Τυργοβίστῳ, καὶ νὰ καταγίνεται εἰς ἔργα στερεὰ καὶ ἀκίνητα, τινὰς δὲ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀρχηγούς, ὡς τὸν Δούκαν, Καραβιὰν κ.λ.πούς, στρατιωτικούς, ἐπάνω εἰς τοὺς ὀπίους

ἀνετέθη ὅλη ἡ ἀφοσίωσις τῆς προόδου τοῦ ἐπιχειρήματός των, ἢ ἀπογυμνόνουν ἀσυστόλως τὸν λαόν, καὶ νὰ κατασπαράττωσι τὴν ἀδλίαν Βλαχίαν, τὸν δὲ Θεόδωρον καὶ Σάββαν διχοτομοῦντας ἐκ τῆς ὀλομελείας νὰ συνεννοῦνται μυστικῶς μετὰ τῶν Τούρκων.

Ὡσαύτως καὶ οἱ τοῦ Θεοδώρου Παντούριδες, εἰς τοὺς ὁποίους ἐν τῷ ὑπέσχετο οὗτος, ὅτι ἅμα φθάσει εἰς Βουκουρέστιον, θέλει ἀφήσει αὐτοὺς νὰ λεηλατήσουν τὰς ἀρχοντικὰς περιουσίας, καὶ ὅτι καταστρέφων τοὺς ἀρχοντας θέλει διορίσει ἐκ τούτων, ἀντ' ἐκείνων, εἰς τὴν τοῦ τόπου διοίκειν, καὶ ἀκόμη περιπλέον, ὅτι θέλει διανείμει εἰς αὐτοὺς τὰς ἐκείνων ἰδιοκτησίας, κτλ, εἶδαν ἀπροσδοκῆτως οὐδὲν τῶν ὑποσχεθέντων νὰ ἐκτελεσθῇ· ἀλλ' αὐτὸν μὲν νὰ συναδροίῃ χρήματα ἐκ τῆς Γεσάρας, καὶ νὰ καταγίνηται ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Κορροτσανίου εἰς ἔργα ὀχυρώσεως καὶ πολιορκίας, ἑαυτοὺς δὲ, χρονοτριβοῦντας περὶ αὐτὸν ἄνευ μισθῶν, καὶ λοιμοκτονοῦντας, διὰ τὰ ὀλίγα διδόμενα εἰς τούτους σιτηρέσια, ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ὁποίων νὰ ἐξοκείλωσιν εἰς κατασχεσεις, κλπ. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ εἶχον ἀρχίσει οἱ τοῦ Βυδινίου Τούρκοι νὰ κάμνουν συνεχεῖς ἐφόδους εἰς τὰ ἄκρα τῶν πέραν τοῦ π. Ὀλύτου παραδουναβίων δεμάτων, καὶ νὰ ἐπαπειλοῦν μὲ σφαγὴν τὰς οἰκογενείας των· ὁδὲν δὲν ἤργησαν καὶ οὗτοι νὰ λειποτακτῶσι καθ' ἑκάστην, καὶ φεύγοντες εἰς πλῆθος, ἐπανήρχοντο εἰς τὰς ἐστίας των, ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιστροφὴν των ἔνθεν διέβαινον, οὐαί! εἰς τὰ χωρία ἐκεῖνα.

Ἐπ' ἀληθείας αἱ ἀπαραδειγμάτιστοι καὶ ἀλλεπάλληλοι ἀρπαγαὶ καὶ κακίαι κατὰ ταύτην τὴν ἐποχὴν πρὸς τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους τῆς Βλαχίας, ὡμοίων πολυσύνδετον ἐπιδημικὸν ὄλεθρον, ἐπιπεδόντα ἐπ' αὐτοῖς, ὡς φαίνεται, κατὰ δεϊκὴν παραχώρησιν· διότι

τοιαύτη κοινή συμφορά καὶ γενικός ἀφανισμός δὲν ἠκολούθησεν ἐν τῇ Βλαχία ἀπὸ τῆς Ἡγεμονείας Μίχνα Βοεβόδα τοῦ Γ' οὗ ἐν ἔτει 1658 : μ : χ : , τούτῃ ἐστι πρὸ 163 : ἢ δὴ ἔτων . Καὶ τῶν μὲν ῥηθέντων κακῶν τὸ παράδειγμα , ἔδωκαν πρώτιστοι οἱ ὑπὸ τὸν Θεόδωρον Παντούριδες καὶ Σερβοβουλγάροι μὲ τὸ „Ζαβέρα“ (α) (διὰ τὴν πίστιν) , τὸ δὲ τέλος ἐφιλοτιμήθησαν οἱ ἐπιλεγόμενοι Ἄλβανοὶ νὰ κάμωσι μὲ ἀνήκουστον θηριώδιαν , μὲ τὸ „ ζήτω ἡ ἔλευθερία .“

Ἐν τοσούτῳ ἡ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν προσδεύουσα Λεποταζία τῶν ἀρματωλῶν τῶν , κατεδορύβησε τοὺς δύο τοὺς ἀρχηγούς , οἵτινες καὶ κατεγίνοντο νὰ ἐφεύρωσι τρόπον εἰς τὸ νὰ περιστείλωσιν αὐτὴν , ἀλλ' ἡ περίστασις , ἡ ἀπερισκεψία , ἡ δὲ καὶ ἡ ἀδράνεια , εἰς ἣν ἐπὶ τέλος εἶχον φθάσει , τοὺς ἐμπόδιζον ἀπὸ πᾶσαν δραστήριον ἐνέργειαν , μολαταῦτα ἐπεχειρίσθησαν πρὸς ἀναχαίτισιν ἐν ἑκ τοῦ προχείρου μέσον , ἐσοφίσθησαν δηλαδὴ εἰς τὸ νὰ διαδίδωσιν ἀδιακόπως ἐφημέρους νεὰς ἀνυπάρκτους εἰδήσεις , μὲ τὴν διαφορὰν , ὅτι , ὁ μὲν Ἰηλάντης ἐτροπολογούσεν αὐτάς εἰς Τυργόβιστον , ὁ δὲ Θεόδωρος ἐλάμβανεν ἐτοιμούς , καὶ τὰς ἐξέδιδεν εἰς τὴν πόλιν τοῦ Βουκουρεστίου , πρὸς ἐλπίδα καὶ διασκεδάσιν τῶν τε στρατιωτῶν αὐτῶν καὶ τοῦ λαοῦ διαλαμβάνουσας ὅτι ,

„ ὅσον οὐκ ἔχω προφθάνουσιν εἰς πλῆθος Ῥωσικὰ στρατεύματα μὲ ἰκανὸν πυροβολικὸν καὶ Κοζάκους , (τὰ ὅποια ποτὲ μὲν ἔφεραν εἰς Ἰάσιον τῆς Μολδαβίας , ποτὲ δὲ εἰς Μπουρλάτι , καὶ ποτὲ εἰς Γαλάτσι , καὶ καδεξής) .“

(α) ἡ λέξις αὕτη ἀφῆκεν ἐποχὴν καθ' ἅλην τὴν Μολδοβλαχίαν ἄχρι ἕως ἡμερῶν , καὶ συνεδίξεται κοινῶς νὰ λέγηται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων , εἰς τὰς συνδιαλέξεις τῶν ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς Ζαβέρας , ἀντὶ τοῦ 1821 : ἔτους , τὰς δὲ ἐπαναστατήσαντας „ Ζαβερτζιάσας “ .

„ὅλη ἡ Ἑλλάς καὶ Ρούμελη εἶναι εἰς ἀποστασίαν, προξενούντες οἱ χριστιανοὶ πανταχοῦ μεγίστην φθοράν κατὰ τῶν Τούρκων.

„ἡ Κωνσταντινούπολις πολιορκεῖται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατὰ ξηρὰν καὶ τεθάλασσαν, ὅτινες καὶ ἐκυρίευσαν τὸν Γαλάτταν καὶ τὸ Ἀρσενάλι (ναυπηγεῖον), προλέγουσαι ἐν ταυτῷ μὲ ῥητὴν προδεσμίαν καὶ τὴν ἀλώσιν ταύτης, κτλ.

„Κινηθέντος δὲ πρὸς τὸ Φωξάνι τοῦ Πρίγκιπος Γ' Καντακοζινοῦ μὲ τινὰς ἑκατοντάδας πεζικοῦ στρατοῦ τῆς τοῦ Ἱεροῦ λόχου τάξεως, διεδόθη, ὅτι ἅμα φθάσας ὁ ῥηθεὶς εἰς Γαλάττι, ἔκαμε μέγαν ἀφανισμόν κατὰ Τούρκων, δυσιάσας πολλὰς μυριάδας.

„ὅτι καὶ τῆς Βουλγαρίας διεγερθείσης, ὥρμησεν ἐν σῶμα ἕκ δέκα χιλιάδων Βουλγάρων, καὶ ἐκυρίευσεν τὸ Σιστόβι μὲ ὅλας τὰς Ὀθωμανικὰς Σαλούπας, (πλοῖα πολεμικὰ ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως), αἰτινες ἦσαν ἐκεῖ πρὸς φύλαξιν, διὰ τὴν ὁποίαν χαροποιᾶν ταύτην ἀγγελίαν ἐδόθη παρὰ τοῦ Ὑψηλάντου καὶ συμπόσιον, ἐγίνε καὶ φωτοχυσία εἰς τὸ Τυργόβιστον, (μᾶλλον διὰ νὰ διασκεδάσῃ ὁ Πρίγκιψ τοὺς καταπιέζοντας αὐτὸν περιπασμούς καὶ μελαγχολίας). τοιαῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια στρατηγήματα διόλου ἀσυμβίβαστα διενεργούντο καθ' ἑκάστην, καὶ τὰ ὅποια ὄχι μόνον διὰ λόγων προφορικῶν ἐκφράσσοντο, ἀλλὰ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἐδημοσιεύοντο καὶ ἐγγράφως, διὰ νὰ ἐνδουσιάζωσιν ἐκ τοῦ ἐνός τοὺς δυσηρεστημένους στρατιώτας, καὶ διεγείρωσιν ἐκ τοῦ ἀλλοῦ τὸν λαὸν εἰς κοινὴν ἐπανάστασιν, ὡς ἡ παρὰ πόδας ἐκδοθεῖσα ἀγγελία, ἧτις διελάμβανε πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τινὰς ἀληθεῖς ἰδέας, καθὼς τὴν διεγερσιν τῆς Πελοποννήσου, τὴν ἐπαγχόνησιν τοῦ Ἰηγορίου Πατριάρχου ἐν Κωνσταντινουπόλει κλπ.

Ἐν τῷ Γενικῷ στρατοπέδῳ τῆ 5 : Μαΐου 1821.

Τυργόβιστον.

„ Αἱ, ἐκ Βιέννης, ἐξ Ὀδησοῦ καὶ ἐκ Κωνσταντινουπό-
 „ λεως, διὰ τῆς Ἀυστριακῆς ἀπὸ Ρουσσάβας ἐλθούσης πό-
 „ στης, σύμφωνοι εἰδήσεις μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι ὁ Μωρέ-
 „ ας ἤδη ἐξουσιάσθη ὑπὸ τῶν χριστιανῶν, τρία κάστρα
 „ ἐκυριεύθησαν, τέσσαρα δ' ἔτι φυλάττονται πολιορκημέ-
 „ να, ὡπερ κἀκεῖνα μέλλουν νὰ παραδοθῶσιν ἐντὸς ὀλίγου
 „ δι' ἐλλείψιν ὄλων τῶν ἀναγκαίων. Ὅτι εἰς Μελένι-
 „ κων διπγέρθησαν ἐναντίον τῶν Τούρκων ἅπαντες, καὶ
 „ εἰς μίαν μάχην κατεκόπησαν μετὰ τοῦ Μπέη ὅλοι οἱ
 „ Τούρκοι· παρόμοιον συνέβη καὶ εἰς Καζάνι, καὶ εἰς
 „ ἕτερα μέρη τῆς Βουλγαρίας· καὶ ὅτι οἱ μετὰ τοῦ Ἀλή-
 „ πασα ἡμέτεροι ἔλαβαν ὑπ' ἐξουσίαν τῶν ὄλων τὴν ἀν-
 „ τοῦ κατόκτησιν μὲ πολλὴν αἱματοχυσίαν· ἡ Σερβία
 „ καὶ αὐτὴ ἠτοιμάσθη, ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἔχυσεν αἷμα·
 „ Εἰς Ἀλγέριον καὶ Τουνεζι ἠτοιμάσθη ἐναντίον τῶν χρι-
 „ στιανῶν Τουρκικὸς στόλος, ἀλλ' ἡ δικαία τοῦ θεοῦ
 „ ἀνταπόδοσις κατέστρεψε τοὺς ἐχθρούς, καθότι μόλις
 „ ἐκινήθη, καὶ κατεβυδίσθη ἀμέσως ἐξολοκλήρου ἀπὸ
 „ τρικυμίας, χωρὶς νὰ σωθῆ ὀυδεμία ψυχὴ. Τὰ ἰδικά
 „ μας πλοῖα ἠτοιμάσθησαν, καὶ εἰς τόσπν καλὴν εὐταξίαν
 „ ἐτέθησαν, ὥστε δέλουν προφθάσει εἰς κάδε μέρος βοή-
 „ θειαν.

Περὶ πάντων τούτων εἰδοποιῶν σας δὲν ἀμφιβάλλω,
 „ ὅτι οἱ φιλογενεῖς καὶ ὁμογενεῖς, κατ' ἐξοχήν τὸ Ἑλλη-
 „ νικὸν στρατωταχόν, ὡπερ ἔχει τὸν τοῦ πατριωτι-
 „ κῶν ἐνθέρμον ζήλον, πλήρες χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως
 „ θέλει δοξάσει τὴν πάνσοφον θεῖαν πρόνοιαν, ἥτις βού-

„λεται νὰ χαρίσῃ τὴν ἀνόρθωσιν εἰς τὸ χριστεπώνυμον γένος·
 „ἀλλ' ἡ παρούσα χαρὰ ἡμῶν μεταβληθήσεται εἰς ἄκραν
 „ἀδυσμίαν καὶ λύπην· ἐπειδὴ ὁ ἔκχυτῆς τοῦ χριστιανικοῦ
 „αἵματος, κινήθεις μὲ λύσαν εἰς τὰ ἐνδότερα, ἐξέτει-
 „νε χεῖρα θανατηφόρον καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ
 „Κλήρου· ἔβαψε τὴν μάχαιράν του εἰς τὸ τῶν δούλων τοῦ
 „θεοῦ αἷμα, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς ἐπώδυνον καὶ
 „ἄτιμον θάνατον, κρεμάσας τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα
 „τὸν Πατριάρχην μ' ὅλους τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ ἐτέ-
 „ρους πολλοὺς τῶν τοῦ γένους ἑγκριτῶν. (α) Ἔτις νὰ μὴ

(α) ἡ καταγραφή ὄλων τῶν παθόντων τότε, ἐστάλη πρὸς τὸν ἐν Βρασσοβῶ (Στεφα-
 νουπόλει) τῆς Τρανσυλβανίας εὐρισκόμενον Μπεγζαδὲ Νικόλαον Σούτσον, παρὰ
 τινος ἐξ Ὀδεσσοῦ φίλου του, καταφυγόντος ἐκεῖ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ
 τὴν ὁποῖαν παραλαβόντες ἡμεῖς ὕστερον δι' ἑτέρου φίλου, δὲν λείπομεν νὰ κατα-
 χωρήσωμεν αὐτὴν ἐν τῷ παρόντι πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὡς κατωτέρω.

φέρουσαν ἡμερομηνίαν τὴν 18 Ἰουλίου 1821 ἔτους.

οἱ διὰ προσταγῆς φονευθέντες

ὁ Παναγιώτατος δικουμενικός Πατριάρχης Γρηγόριος, ὁ Ἀγχιάλου, ὁ Ἐφέσου, ὁ
 Τουρνόβου, ὁ Θεσσαλονίκης, ὁ Ἀνδριανουπόλεως, ὁ Ἰλαρίων, ὁ Νικομηδείας,
 ὁ πρώην Τουρνόβου, ὁ Δέρκων, ὁ Σωζουπόλεως, ὁ Μετρώων, ὁ Σοφίας, ὁ Ἀρ-
 χιερεὺς τοῦ Ἀρναπκιοῦ, ὅλοι οἱ Βλαχασαράιται, τρεῖς Ἐφημέριοι πατρι-
 αρχικοί, ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἐφέσου, ὁ Κύριλλος πρώην Πατριάρχης εἰς
 Ἀνδριανουπόλιν, ὁ Ἀρχιμανδρίτης ἀδελφὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου υἱοῦ τοῦ Μπεγ-
 ζαδὲ Κωνστάντη, ὁ Ποστέλνικος Πανταζόσυγλος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του,
 καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἱερεῖς· ὅλοι οἱ ἀνωτέρω κρεμάσθησαν.

Ἀπεκεφαλίσθησαν δὲ, ὁ Μπεγζαδὲ Κωνστάντης Μορούζης, ὁ Χάτμανος
 Μιχαλάκης Μάνος, ὁ Μπεγζαδὲ Νικόλαος Μορούζης, ὁ Μπάνος Νικό-
 λαος Χαντζερῆς, ὁ Μπεγζαδὲ Μιχαλάκης Χαντζερῆς, ὁ Μπάνος Πανα-
 γιωτάκης, ὁ Ποστέλνικος Νικόλαος Σκαναβῆς, ὁ Λογοθέτης Στεφα-
 νάκης Μαυρογένης, ὁ Λογοθέτης Θεοδώρακης Ρίζος, ὁ Μπάνος Γεώρ-
 γιος Μαυροκορδάτος, ὁ Κομισὸς Ἀλέκος Ραλλῆς καὶ ὁ υἱὸς του, ὁ
 Παχάργικος Γεώργιος Θεραπειανός, ὁ Χάτμανος Κωνστάντης Γεράκης,
 ὅστις ἐτυφλώθη, ὁ μιᾶς Θεοδώσης, ὁ Λαμπίτης Σαράκης, ὁ Ἀφεν-
 τούλης μὲ τὸν υἱὸν του, ὁ Δημητράκης Σαρή, οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ἰορ-
 δανάκη, ἐξ πρώτιστοι τῆς Σμύρνης, καὶ ἐξήκοντα τέσσαρες τῆς β^α
 τάξεως, καὶ ἄλλοι πολλοὶ.

Πολυειδῆ θάνατον ἔλαβον, ὁ υἱὸς τοῦ Πατροῦ Φωτεινοῦ, ὁ Ἄντω-

„φρίξη εἰς τοιοῦτον Θηριῶδες, παράνομον καὶ βαρβαρικὸν ἐρ-

νάκης Τσιράς, ὁ Δημήτριος παπᾶ Ἐρηγόπουλος, ὁ ἀδελφός του, ὁ δεῦτερος υἱός του, ὁ γαμβρός τοῦ Σκαναβῆ, ὁ Τσερλῆς, ὁ Χατζῆ Βασίλης ἀπὸ τὰ Τατάβλα, δύο φερμανλίδες πλούσιοι, ὁ Σάββας τοῦ Δραγομάνου Ἰακωβάκη, ὁ Δημήτριος Τσαλίκης, ὁ Κάλφας Κομνηνός, ὁ Χατζῆ Παναγιώτης, ὁ Κυρυστήμπασης τοῦ Χαλέτη, ὁ Γραμματικός καὶ ἀνεψιὸς τοῦ παπᾶ Γεωργίου, ὁ Φραντσέσκος Γεωργαντόπουλος Τήνιος, οἱ πρῶτιστοι Μωραΐται, Ρουμελιῶται, Ἀλβανῆται, Ἀσπρδαλακῶται καὶ Κρητικοὶ πλῆθος ἀναρτίμητον ὁ Γάσπαρης Σαράφης τοῦ Ἀλῆ πᾶσα, ὁ Τερεσονᾶς Σιαντζῆς τῆς Δουδοῦς Ἀρμένιοι, καὶ ἄλλοι πολλοὶ προγματευταὶ καὶ τεχνῖται. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν Κυδωνιῶν καὶ Μοσχονησίων, ἐκτὸς μερικῶν, οἵτινες ἐπρόλαβαν καὶ ἔφυγον.

οἱ ἔξοριστοὶ

ὁ Ποστέλνικος Γεωργάκης Νέγρης, ὅστις ἀποπεμπόμενος εἰς τὴν ἔξοριαν ἀπέθανε καθ' ὁδόν, ὁ δὲ Χάτμανος Κωνσταντῖνος καὶ Μπεγζαδὲ Ἰσουφάκης ἐτρελάθησαν ὁ Ἀυθέντης Σκαρλάτ Βόδας ὁ Καλλιμάχης μὲ ὅλην τὴν οἰκογένειάν του εἰς 158: ψυχὰς ὁμοῦ μὲ τοὺς ὑπηρετάς, καὶ μὲ τὴν Δομνίτσαν τοῦ Μπεγζαδὲ Γιάγκου, εἰς Μπολοῦ, ἀπέχουσαν ἕξ νονάκια ἀπὸ τὴν Νικομήδειαν ὁ Δραγομάνος Ἰακωβάκης μὲ τὸν ἀδελφόν του καὶ μὲ δύο υἱούς του, καὶ μὲ τὸν Κωνστάνην Μάνον, ὁ Χάτμανος Ἀλέκος Μαυροκορδάτος μὲ τὸν υἱόν του καὶ μὲ δύο ἀδελφούς του, ὁ Ποστέλνικος Ἀλέκος υἱός του, ὁ Σπαδάρης Κωνσταντῆς ὁ Ἡμερος, ὁ Κομῆος Παναγιωτάκης, οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Δημητρίου Χαντζερῆ, ὁ Δανίζης, ὁ Ἀλέκος Σιουγουλιτζῆς ὁ Θαρακιανός, καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι Σιουγουλιτζίδες. Ἄυτοὶ καὶ ἄλλοι περισσότεροι ἐξωρίσθησαν εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀνατολῆς.

οἱ φυλακωμένοι

ἡ Δομνίτσα Ἐυφροσύνη Μορούζη, ἡ τοῦ Μπεγζαδὲ Δημητράκη Μορούζη, καὶ ἡ Χουρμουζάκινα, εἰς ἕν σπήτι τοῦ Φαναρίου φυλακωμέναι διὰ νὰ μὴ φύγουν ἡ Δομνίτσα Σμαράγδα τοῦ Μαυρογένους, ἡ Λογοδετέσα Στεφανᾶκη Μαυρογένη, ὁ Δημητράκης Σλουτζάρογλους, ἡ Δομνα Γαρσία, ἡ Ποστελνιτσέσσα Κωνστῆ Σούτση, ἡ Δομνίτσα Σμαράγδα Μορούζη, ἡ Ἀργύρα Σκαναβῆ, ἡ Λογοδετέσα Ἐυφροσύνη Μάνη μετὰ τοῦ τελεεπῆ Ἀλέκου, ὁ Μπεγζαδὲ Γιάγκος Μαυροκορδάτος, ὁ Ποστέλνικος Γεώργιος μετὰ τῆς Ποστελνιτσέσσας Σλουτζάρογλου, ἡ Κλωτσαρέσσα τοῦ Ζαμφειράκη, ἡ Καμιναρέσσα τοῦ Παρασκενᾶ, καὶ ἡ Θαμαριτσα, ὅλαι αὗται κἀθήνται εἰς ἕν σπήτι περιωρισμέναι εἰς Θαρακίαν διὰ νὰ μὴ φύγουν Ἡ Δομνίτσα Μαριώλα τοῦ Δραγομάνου Ἰακωβάκη εἶναι εἰς τὴν Πόλιν καὶ κἀθηται μὲ τὸν νέον Προύσης, ὅστις εἶναι ὁ Γεράσιμος ἀνεψιὸς τοῦ πρώην Χαλκιδόνο· ἡ κοκκίνα τοῦ μακαρίτου Μπεγζαδὲ Γιάγκου, εἰς τὴν Πόλιν ἡ Δομνίτσα Σμαράγδα, ἡ Μπανέσσα Μαυ-

„γον ; Ποία σιδηρὰ καρδιά νά μή θρηνήσῃ εἰς παράστασιν

ροκαρδία του, ἡ Λογοθέτης Θεοδώρακη, καὶ τοῦ Μιάνου Καρατζά ἡ ἀρχόν-
τισσα, εἰς τὸ Ἀρναούτ κιοιού· καὶ κάμποσαι ἄλλοι καὶ ἄλλοι εἰς διά-
φορα ἄλλα μέρη, τοὺς ὁποίους ἀδυνατεῖ ὁ νοῦς καὶ ὁ κάλαμός μου νά
περιγράψῃ ὀνομαστῖ.

Μέγας Δραγομάνος εἶναι ὁ Ποστέλνικος Σταυράκης, μέγας Λογοθέ-
της ὁ Ἅγας Ἀλέκος τοῦ Πετράκη, καὶ Μωϊνῆς τοῦ Δραγομάνου, Κα-
ποῦ κιαχαγίας τοῦ Πατριαρχίου ὁ Γεώργιος ἕγγονος τοῦ Ὁχάνη, Δρα-
γομάνος τοῦ στόλου κἀνέννας, μυστικός δὲ Δραγομάνος τῆς Πόρτας Τα-
νιάς ὁ Καδλοπολίτης.

Οἱ ἀπὸ βασιλεύουσαν ἔνταῦθα εἰς Ὀδησὸν ἐυρισκόμενοι.
Ὁ Ἀυδίνης Χαντζερῆς μ' ὄλην τὴν οἰκογένειαν καὶ μετὰ τὸν γαμβρὸν του Χάτ-
μανον, ὁ Σπαδάρης Νικολάος Σούτσος μ' ὄλην τὴν οἰκογένειάν του, ἡ
Δομνίτσα Ζωή μετὰ τὸν Μπεγζαδὲ Δημητράκη μετὰ τὴν Δομνίτσαν Λουτ-
σίκαν καὶ Ἀλέκον υἱὸν τοῦ Μπεγζαδὲ Δημητράκη, ἡ Δομνίτσα Παλ-
λοῦ μετὰ ὅλα τὰ παιδιά, ἐγὼ (ὅπλασθ' ὁ ἐκδέσας τὴν καταγραφὴν) μετὰ
τὴν Δόμναν καὶ μετὰ τὰ παιδιά μου, ὁ Ἅγας Τσιγαρῆς μετὰ τὴν οἰκογένειάν
του, ἡ Φιλοδωρέσσα μετὰ τὴν κόρην τῆς καὶ υἱὸν τῆς, ἡ Ἀριστέα τοῦ Σπα-
δάρη Χαντζερῆ, ἡ γυνὴ τοῦ Μπεγζαδὲ Μιχαλάκη Χαντζερῆ μετὰ τὰ πα-
διά τῆς, ἡ Λικααβὴ μετὰ ὅλας τὰς κόρας τῆς, ὁ Κόμισσος Κωνστάνης
Σκουλίτης, ὁ τῆς Ἐυφροσύνης υἱός, οἱ τῆς Ἀργυροῦς δύο υἱοί, ὁ Καμι-
νάρης γαμβρὸς τοῦ Ραζή, ὅστις τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐλευσεώς του ἐπρος-
τάχθη παρὰ τῆς ἐξουσίας διὰ ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Χερσῶνα, ἡ Δομνίτσα
Μορούζη μετὰ τὴν οἰκογένειάν τῆς, ὁ Ὀικονόμος διδάσκαλος τῆς Σμύρνης,
ὁ Γεραπόλεως τῆς Δομνίτσας Ζωῆς, ἡ Μαρωρίτσα τοῦ Δημητράκη Χαντ-
ζερῆ μετὰ τὰ παιδιά τῆς, ὁ Ποστέλνικος Βασιλάκης μετὰ τὴν γυναῖκά του
καὶ παιδιά των, ἡ κόρη τοῦ Κλωτσάρη Ζαμφειράκη μετὰ τοὺς ἀδελφούς τῆς,
ἡ κοκκίνα τοῦ Μπεγζαδὲ Ἀλέκου μετὰ τὴν κόρην τῆς, ἡ Ποστελνιτσεσσα
Σταδάκη μετὰ τὴν Χατμανέσσα Ἐλέγκο, ὁ Ποστέλνικος Κωνστάνης Πλα-
γνός καὶ Μιχαλάκης ἀδελφός του, ὁ δὲ Ἀλέκος ἅμα ἦλθεν, ἀπέδανεν
εἰς Κισνόβι, ὁ Καμινάρης Ζαχαρίας, ὁ Παχάρνικος Μάρκος ἀπὸ Ἀρ-
ναούτ κιοιού, ὁ Παχάρνικος Γεώργιος τοῦ Σπαδάρη Νικολάκη, ὁ Μι-
χαλάκης Νάζους, οἱ δύο Φραγκῖνοι μετὰ τὴν οἰκογένειάν των, ὁ Σπαδά-
ρης Ἀλέξανδρος Μάνος μετὰ τοῦ υἱοῦ του Κωνστάνη, ὅστις ἔγεινε Πο-
στέλνικος μετὰ πικτάκι ἀφοῦ ἐπέρασεν εἰς τὸ ἔνταῦθα μέρος τὸ ὕψος του,
(ἐννοῶν τὸν Μιχαὴλ Βόδαν Σούτσον τοῦ Ἰακίου), ὁ Σπαδάρης Ἀνα-
τασάκης, ὁ Σπαδάρης Ραμαδάνης μετὰ τοῦ Δημητράκη τῆς κοκκίνας
κάθηται εἰς τὸ Ἀκ-κερμάνι, ἀπέχον ἐντέυθεν ὥρας ἕξ, πραγματευ-
τῶν δὲ καὶ ἐναφίων (συντεχνιῶν) πλήθος, ὥστε ὅλοι συνηγμένοι ὄντες
ἐκ ἑν μέρους ἐχηματίζουσι ὁλόκληρον πόλιν.

ποιούτου φρικώδους δράματος; Ἰκανῶς ἐκ τούτου ἀποδεδει-
 „κνύεται ἡ ἀμωστοαγῆς λύσσα τῶν ἀνθρωπομόρφων θηρίων·
 „τίς ἐξ ἡμῶν δύναται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐλπίσῃ τὴν τῆς ζωῆς
 „του πολυτίμον ἀσφάλειαν καὶ ἐκείνην τῆς περιουσίας του; ἢ,
 „τίς ἀμφιβάλῃ, ὅτι δὲν δέλουν ἔχει παρόμοιον τέλος καὶ οἱ

Ὅλα τὰ τρόφιμα εἶναι εὐθηνά, καὶ ὁ ἔχων ὀπωσὺν κατάστασιν ἐμπορεῖ
 νὰ ζῇ ἐδῶ καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο μέρος. Αὐτὴν τὴν ἐβδο-
 μάδα ἦλθον ἀπὸ τὴν Πόλιν ἕως δεκά καράβια, καὶ ὅλα λέγουν,
 ὅτι εἶναι ἄκρα ἡσυχία, ἔπαυσε καὶ τὸ σκοτάδι, τὸ αὐτὸ λέγουν καὶ
 οἱ ἑλδόντες. Φωτία ἠκολούθησεν εἰς τὸ Στρυμονοδρόμι μετὰ τὸ
 Κουρμπάν Μπαράμ, καὶ ἐκάησαν ἐξήντα σπήτια. Οἱ Ἀσπρο-
 θαλασσεῖται φαίνεται ὅτι ἐβαρέθησαν καὶ ἀποσύρονται. Ἰσως γενῆ εἰς
 τὰ ἐδῶ σύνορα ὀμιλία τις περὶ διαλλαγῆς. Οἱ Τοῦρκοι κηρύττουν
 ὅτι πόλεμον δὲν ἔχουν, ἐξέδωκαν καὶ ἀμνηστία εἰς τοὺς φυγάδας διὰ νὰ
 ἐπιστρέψουν, τοὺς δὲ ἐξορίστους δὲν τοὺς ἔκαμαν ἀκόμη Ἰτλακί (ἐλευ-
 θεροχάριτι). Ἐδῶ οἱ ἰδικοὶ μας ἔδειξαν φηγούραν (μορφὴν) πολλὰ
 καλὴν, ποτὲ μὲν τοὺς διώχνουν, ποτὲ δὲ τοὺς μέμφονται διὰ
 τὰς καρέτας καὶ καλέσκας (ὀχήματα) ἠγόρασαν, καὶ περιπατοῦν
 μὲ τέσσαρα ἄλογα· διὰ τὰς Λόζας (θέσεις), τὰς ὁποίας ἐπί-
 ασαν εἰς τὸ θέατρον καὶ κλούπι· διὰ τοὺς χοροὺς, τοὺς ὁποί-
 ους μανθάνουν νὰ χορεύουν εἰς τοὺς Μπαλλούς· διὰ τὴν οἰνοπο-
 σίαν, τὴν ὁποίαν κάμνουν εἰς τὰ συμπόσια, καὶ γίνονται παίγνιο
 εἰς τὰς συναναστράφας· ἄλλην ὀμιλίαν δὲν ἔχουν, παρέξ αὐτὰ καὶ
 πάλιν αὐτὰ· φοροῦν δὲ μακρὰ ροῦχα καὶ ὑποδήματα φραγκικὰ, καὶ
 χαρτούτσια εἰς τὸ κεφάλι. Ἦγεινε δὲ Χάτμανος ὁ γαμβρός τοῦ Σχινᾶ
 ὁ Μαυροκορδάτος, καὶ ὁ ἄλλος γαμβρός τοῦ Ποστελνίκος, ὁ Κων-
 στάκης Μανος Ποστελνίκος, ὁ υἱὸς τῆς Φιλωδωρέσσας Μπάνος, καὶ
 ἄλλοι πολλοὶ, ὅλοι Ἄρχοντες τοῦ Κουραχανίου (ἐπὶ ὑψηλῷ ὀνό-
 ματι)· ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Μιχάλ Βόδα φορεῖ οὐχάκις Ἀυθεντι-
 κόν. Ὁ Βαρὼν Στρογανόφ ἐκίνησε διὰ τὴν Πετροῦπολιν. Ὁ Φόν-
 τέν καὶ οἱ Φραγκίνιδες ἔμειναν ἐδῶ, καὶ φαίνεται ὅτι τὰ πράγματα δὲ ἰσὺ-
 σουν. Ἦδελον νὰ τῆ γράψω καὶ ἄλλα, πλὴν καιρὸν δὲν ἔχω, μὲ β^{αν} ὅμως
 ἰκαζιόνε (εὐκαιρίαν) τῆ γράψω καὶ ἄλλα.

Σημ: τοῦ συγγραφέως. Ἀλλὰ τόσον ἀπὸ τοὺς ἐξορίστους, καθὼς καὶ ἀπὸ τῶν
 φυλακισθέντων, πολλὰ ὀλίγοι εἶχον ἔμειναν ὑστερον ἐν τῇ ζωῇ, τὸ δὲ πλεῖστον
 μέρος, οἱ μὲν ἀπὸ φυσικόν, οἱ δὲ ἀπὸ βιασμένον, καὶ ἄλλοι ἀπὸ ἐπίβουλον θά-
 νατον, ἔγιναν θύματα· ἐπίσης καὶ οἱ εἰς Ὁδησὸν καταφυγόντες ἔμειναν εἰ-
 δὸν πάντες παρανάλωμα τῆς σκληρᾶς πτωχίας, ὅτινες διασκορπισθέν-
 τες ὑστερον εἰς διάφορα μέρη τῆς Βασσαραβίας, ἐπορίζοντο ἐπὶ τέλους
 τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα τῶν μ^{αν} ἑλεος.

ἑναπολειφθέντες ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν βαρβάρων τυράννων,
οἵτινες τὸ νομίζουν ἀμάρτημα, ἂν δὲν ἐνοχοποιήσουν τοὺς
ἀδῶους χριστιανούς;

Μακάριοι αἱ ὑμῶν ψυχαὶ πατέρες ἅγιοι! συγχωρή-
σατε νὰ ἐκχύσωμεν τὰ ὀφειλόμενα δάκρυα εἰς τὰς ἀγα-
θοεργίας καὶ ἀρετάς σας, ὡς εἰς διαδόχους χριστοῦ· ὅ-
σοι οἱ υἱοὶ σας, τὸ πλήρωμα τοῦ χριστωνύμου λαοῦ καὶ τῆς
ἐκκλησίας, προστρέχοντες αὐτοῦσιν ἐξ ὅλης ψυχῆς τὰς πα-
τρικῆς εὐχῆς καὶ εὐλογίας ὑμῶν, ἅς καδικετεύουσιν, ἵνα
χορηγήσῃτε αὐτοῖς ἀοράτως.

Διὰ ταῦτα ὦ ἀδελφοί μου χριστιανοί! τῶν πνευματι-
κῶν μας οἰκονόμων τὰ ἅματα, ζητεῖ ἡ ἐκκλησία τὴν
ἀνταπόδοσιν, ἥτις ἐκ βάθους καρδίας στενάζουσα προσ-
κλαίεται τὴν χρείαν τῆς, καὶ προσκαλεῖ ἐναντίον τῶν
τυράννων τὰ τέκνα τῆς, τῶν ὁποίων τὴν ἀσφάλειαν ὑποχρε-
οῦται διὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου νὰ διατηρήσῃ ἐνδυνα-
μόνουσα ἡμῶν τοὺς βραχίονας.

Ἄς κληθῶμεν ἄν μ' ἐνδερμον χριστιανισμοῦ ζῆλον,
καὶ μὲ ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ ἅς ὀρμηθῶμεν ἕνα-
τίον τῶν χριστιανομάχων θηρίων, ἐναντίον τῶν τοῦ ἀνθρώ-
πινου γένους ἐχθρῶν, καὶ ἐναντίον τῶν διωκτῶν τῆς ἐπι-
καλοσύνης.

Ἄς σπεύσωμεν μὲ τὴν πίστιν εἰς τὴν καρδίαν, καὶ μὲ
τὴν μάχαρὰν εἰς τὴν χεῖρα ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος,
διὰ νὰ ἐνωθῶμεν μετὰ τῶν ἀδελφῶν μας, οἵτινες ἄλλω
δὲν περιμένουν, εἰμὴ μόνον τὴν παρουσίαν μας. Τὸ τῶν
βαρβάρων ἀνανδρον πλήθος, δὲν θέλει ὑποφέρει τὴν ἀήτ-
τητον παρουσίαν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, καὶ
νὰ ἐφορμήσουν εἰς τὸ σημεῖόν μας. Ἐκφοβίσατε καὶ
κατατρομάξατε τοὺς τῶν χριστιανῶν ἐναντίους, ἐμπλεῖς
ἀπὸ ἐπαινετὴν εὐτολμίαν, καὶ ἀνδρικὴν πρόβλεψιν, διότι
αἱ ἐν τῷ παρόντι ἀξίως μεθηρμοσμέναί δυνάμεις καὶ

„ἐλπίζόμενα διὰ τοῦ δοτῆρος θεοῦ, μᾶς τὸ ὑπόσχονται.

„ Πρὸς τούτους καὶ ὁ ἐξ Ἰασιῶν ἑλλῶν ἄνθρωπος μᾶς εἰδοποίησεν, ὅτι ἐκεῖ ἀπῆντεσθαι ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἐκ τῶν ἡμετέρων, ἐν Γαλασσίῳ δὲ ὑπὲρ τοὺς τρισεχιλίους με 21 : τόπια, καὶ ἠτοιμάζετο ἱκανὸν ἐτι πλῆθος στρατευμάτων· οἱ δὲ ἀιχμαλωτισθέντες ἐν Ἰασιῳ Τούρκοι ἐστάλησαν εἰς Ῥωσσίαν· ἢ τῆς Μολδαυίας διοικήσεις ἐβάλλθη εἰς καλὴν εὐταξίαν καὶ ἐξακολουθεῖται. (α)

„ Διὸ ἄς μὴ βραδύνωμεν ἀδελφοί! καὶ ἄς δράμωμεν, ὅσοι πιστοί, εἰς τὴν στρατιωτικὴν ταύτην ἀγίαν ὁδὸν, ἐναντίον τῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπόνδων ἐχθρῶν, πρὸς ἀπόλαυσιν τῶν τῆς αἰωνίου μακαριότητος ἀθανάτων στεφάνων, καὶ δόξης τῆς ἐγκοσμίου.

Ἀ: Ὑψηλάντης.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀγγελίας ταύτης ἐνόμισεν ὁ Πρίγκιψ, ὅτι τὰ γραφόμενά του ἠδελον κάμει πολλὴν ἐντύπωσιν εἰς τὰ τοῦ λαοῦ πνεύματα, καὶ ἐπὶ τοῦτο πάραυτα τὴν 7ην Μαΐου ἀπέπεμψεν ἐκ Τυργοβίστου εἰς Βουκουρέστιον τὸν Καραβιάν, ἵνα καταγράψῃ ἐδελοντὰς στρατιώτας ὑπομιθίους, διὰ ν' ἀναπληρώσῃ ἴσως, ἢ καὶ πλεονάσῃ, τὰς ἐλλειπεῖς φάλαγγας του, ἐκ τῶν ὅσοι πρὸ μικροῦ ἐδραπέτευσαν, ὡς ἐρέθη· ἀλλὰ μόλις διακόσιοι σχεδὸν κατεγράφησαν, κακῆνοι οὐδαμινοὶ δοῦλοι ἀρτοποιῶν καὶ ἐτέρων, ἐξ ὧν ἦσαν καὶ 25 : Κατσίβελοι, τοὺς ὁποίους ἐξαγαγόντες μετὰ Μουσικῆς (β) ἐκ Βουκουρεστίου, ἔφερον ἅπαντας εἰς Τυργόβιστον. Συγ -

(α) ἅ τὰ αὐτὰ διακηρυχθεῖσαι εἰδήσεις ὑπῆρχαν ὁλοσδιόλου ἀνύπαρκτοι, διότι δι' ἐκ τοῦ φρουρίου Βραϊλλας Ἰούρκοι τὸν αὐτὸν καιρὸν περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου εἶχον κάμει εἰσβολὴν εἰς τὸ Μολδαυικὸν ἔδαφος πρὸς καταδιωγμὸν τῶν ἀποστάτων· καὶ ἐν ᾧ ἔδει ταύτην τὴν εἰδοποίησιν, ἥτις συνέτεινε πολὺ περισσότερον ὡς πρὸς τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν νὰ κοινοποιήσῃ, μᾶλλον τὴν ἀπειώπησε στρατηγηματικῶς, δὲ νὰ μὴν δηλιάσῃ ἴσως τοὺς στρατιώτας του.

(β) τὰ ὄργανα ταῦτα ἐπέσφερεν εἰς τὴν τοῦ Ὑψηλάντου ὑπηρεσίαν ὁ ἀρχὸν Λογ: Δινίκος Γολέσκος, κυριευθεὶς ἀπὸ ἀισθημα ἐνθουσιασμοῦ.

χρόνως ἐτοιχοκόλλησεν ὁ ἀπεσταλμένος εἰς πολλάς ἀγυῖας καὶ καφενεῖα τοῦ Βουκουρεστίου, τοὺς ἐπομένους στρατιωτικούς τυπομένους νόμους .

Νόμοι Στρατιωτικοί .

- Α΄ος. Κάθε στρατιώτης, Στρατηγός καὶ πολεμικός ἄνθρωπος πρέπει νὰ ὑποτάσσεται ἀφώνως καὶ ἐν τῷ ἅμα εἰς κάθε καιρὸν καὶ περίστασιν εἰς τὸν ἀνώτερόν του, νὰ φέρεται πρὸς αὐτὸν μὲ δέβας, καὶ νὰ ἐκτελεῖ τὰς προσταγὰς του μὲ κάθε προθυμίαν καὶ ταχύτητα. Ὅποιος δὲ ἀδεύσει τοῦτον τὸν νόμον νὰ παιδεύηται ὡς ἐχθρὸς τῆς πατρίδος, δηλαδή μὲ τὸν θάνατον.
- Β΄ος. Ὅποιος ἀφήσει τὸν τόπον ὅπου ἐδιορίσθη νὰ φυλάξῃ, ἢ ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ πολεμήσῃ, νὰ παιδεύηται μὲ ἀτιμὸν θάνατον.
- Γ΄ος. Ὅποιος ἀφήσει τὴν σημαίαν του, ἢ τὸ τάγμα του καὶ φύγῃ, νὰ ἀτιμάζεται πρῶτον ἔμπροσθεν τοῦ στρατεύματος (ὡς ἀνάξι-ος τῆς τιμῆς διὰ νὰ δουλεύῃ τὴν πατρίδα), καὶ ἔπειτα νὰ κηρύττεται ὡς ἀτιμὸς ἄνθρωπος εἰς ὅλον τὸ γένος, νὰ μὴν ἀναλαμβάνῃ τὴν τιμὴν του ποτε, ἐκτὸς μόνον ἂν ἦδελε κά-μει μεγάλα κατορθώματα καὶ δουλεύσει εἰς τὴν πατρίδα. Ἢ ἂν δὲ καταφύγῃ εἰς τὸν ἐχθρὸν καὶ πιασθῇ μὲ τ' ἄρματα εἰς τὰς χεῖρας κατὰ τῆς πατρίδος του, τότε ν' ἀτιμάζεται αἰωνίως, ν' ἀναδεματίζεται καὶ νὰ κρεμάται, καὶ τὸ μὲν βῶμά του νὰ μὴν ἀξιωνῆται ταφῆς, τὸ δὲ ὄνομά του νὰ μένῃ ἀναδεματισμένον εἰς ἀποστροφὴν καὶ ἐχθρὰν τῶν μελλουσῶν γενεῶν.
- Δ΄ος. Ὅποιος κλέψῃ νὰ ἀτιμάζεται παρρησία, καὶ νὰ ἐπιστρέ-φῃ τὸ κλέψιμον.
- Ε΄ος. Ὅποιος χάσει, ἢ πωλήσει τὰ ἄρματατά του, νὰ πηγαίνη κατὰ τοῦ ἐχθροῦ χωρὶς ὀπλων, καὶ ἐν ὅσῳ δὲν ἀπολαύσει μὲ τὴν ἀνδρείαν του ἀλλὰ ἄρματα, νὰ μένῃ ἀοπλος, καὶ νὰ ἦναι ὑπερέτης τοῦ στρατεύματος.

ΣΤ'ος. Ὅποιος φονεύσει τὸν σύντροφόν του, ἢ τινὰ ὁμογενῆ του, ἢ ἄλλον ἄνθρωπον, ἐκτός ἀπὸ ἐχθρὸν ἀρματωμένον, νὰ παιδεύηται μὲ θάνατον.

Ζ'ος. Ὅποιος ἠδεδε γνωρισθῆ, ὅτι ἔχει τινὰ κοινωνίαν μὲ τὸν ἐχθρὸν πρὸς ἐπιβουλὴν τῆς πατρίδος, νὰ παιδεύηται καθὼς διορίζει ὁ τρίτος νόμος.

Η'ος. Πᾶσα συνωμοσία κρυφῆ, ἢ φανερά, ἢ μικροτάτη ἀποστασία ἐναντίον τῶν ἀνωτέρων καὶ ἀρχηγῶν, ἀφοῦ ἀποδειχθῆ νὰ παιδεύηται μὲ θάνατον.

Θ'ος. Αἱ ταραχαὶ, συγχίσεις καὶ καυγάδες ἀναμεταξύ τῶν στρατιωτῶν, νὰ παιδεύωνται ἀυστηρῶς, ἐπειδὴ ὄντες ἄλλοι σύντροφοι, πρέπει νὰ ἦναι καὶ φίλοι ἀναμεταξύ των, καὶ νὰ συμβοηθῶνται εἰς κάδε ἀνάγκην.

Ι'ος. Ἡ μέθη, ὡς αἰτία ὄλων τῶν κακῶν, νὰ παιδεύηται ἀυστηροτάτα.

ΙΑ'ος. Ὁ Στρατιώτης ὁ ὁποῖος λείπει καὶ ἐν λεπτόν, χωρὶς τῆς ἀδείας τοῦ ἀνωτέρου του, νὰ παιδεύηται ἀυστηρῶς.

ΙΒ'ος. Κάδε Ἀρχηγὸς ἀποκρίνεται διὰ τοὺς ὑποκειμένους του, καὶ παιδεύεται διὰ τὰς ἀταξίας αὐτῶν.

Ὁ Ἀρχηγὸς χρεωστῆ νὰ βιάσῃ πάντοτε τοὺς στρατιώτας του εἰς τὸν ἀριθμόν, κατὰ τὸ Τάγμα, τὸ ὁποῖον ἐξουσιάζει, καὶ ὅτε κατὰ περιστάσιν σκοτωθῆ τις ἐξ αὐτῶν, ἢ χαθῆ, ἢ ἀρρωστήσῃ, νὰ ἐμβαινῆ εἰς τὸ καθήμερινόν ῥαπόρτον πρὸς τὸν ἀνώτερόν του· εἰδὲ καὶ λείπει, νὰ παιδεύηται χάνων τὸν τόπον του, καὶ νὰ ἐπαριθμῆται πάλιν στρατιώτης. Ὅποιος δὲ ψευδομαρτυρήσῃ, ἢ ψευδοῦ ῥαπόρτάρει, ἀφοῦ λάβει τὴν πρέπουσαν ἀτιμίαν, νὰ χάνῃ παντάπασι καὶ τὸν βαθμόν του.

Ὁρκος.

„ Ἐγὼ ὁ δεινάς (ὄνομα ἐπίθετον) ἀπὸ Ἐπαρχίαν.
 „ πόλλιν ἐτῶν δεληματικῶς ἐπιθυμῶν, ν' ἀφιερῶσω

„ τὸν ἑαυτὸν μου καὶ τὴν ζωὴν μου εἰς τὴν δούλευσιν τῆς πα-
 „ τρίδος μου Ἑλλάδος, ἐπαρακάλεσα τὸν Ἀρχηγὸν (δεῖνα) νὰ
 „ μὲ δεχθῆ ὡς στρατιώτην τῆς πατρίδος, καὶ νὰ μὲ συναριθ-
 „ μῆσθαι μὲ τὸ τάγμα του· ὅστις ἑυρὼν με ἄξιον τοσαύτης
 „ τιμῆς, μὲ ἔδωκε νὰ διαβάσω τοὺς πολεμικοὺς νόμους,
 „ τοὺς ὁποίους ἀφοῦ τοὺς ἀνέγνωσα, ὁμοίως τοὺς ἔξανα-
 „ διάβασε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἔξηγῶν με ἕν πρὸς ἕν ὅλα
 „ μετὰ μεγάλης ἐντελείας, διὰ νὰ μοὶ γείνωσι φανερώ-
 „ τεροι, καὶ διὰ νὰ μὴν ἔχω πρὸς αὐτοὺς τὴν παραμικρὰν
 „ ἀμφιβολίαν. Ἐγὼ διαβάσας καὶ ἀκούσας μὲ μεγάλην
 „ προσοχὴν τοὺς τοὺς ἱεροὺς νόμους, τοὺς ἐπανάλαβα ἀ-
 „ κριβῶς καὶ τοὺς ἐνετύπωσα εἰς τὴν καρδίαν μου, μὲ τὰ
 „ στερεὰ καὶ ἀσβεστά γράμματα τῆς ἱεράς ἀγάπης καὶ
 „ τιμῆς πρὸς τὴν πατρίδα μου· ἐξετάσας δὲ ἀκριβῶς καὶ
 „ τὴν καρδίαν ἑυρον εἰς αὐτὴν ἀρχετὸν πατριωτισμὸν, ἀρ-
 „ κητὴν ἀνδρείαν καὶ ὑπομονὴν, διὰ νὰ ἐπιμένω εἰς τὴν
 „ ἐπιθυμίαν καὶ ζήτησίν μου, καὶ διὰ τοῦτο ὀρκίζομαι ἐνώ-
 „ πιον τοῦ ἁοράτου καὶ Παντοδυνάμου θεοῦ, καὶ ἐπάνω
 „ εἰς τὸ ἱερὸν Ἐυαγγέλιον, τὸ ὁποῖον μᾶς διδάσκει ὅλα τὰ
 „ καλὰ καὶ τὴν αἰώνιον ἀλήθειαν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ (τάδε
 „ Ἰερέως), καὶ τοῦ (τάδε Ἀρχηγοῦ μου), ὅτι θέλω δουλεύ-
 „ σαι τὴν πατρίδα μου μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀγάπην, πίστιν
 „ καὶ μὲ κάθε κίνδυνον τῆς ζωῆς μου, τὴν ὁποῖαν διόλου ἀφι-
 „ ρόνω εἰς τὴν ἐλευθερίαν, διαφέροντες καὶ καλὸν τῆς πα-
 „ τρίδος, νὰ ὑποτάσσωμαι ἀδιστακτῶς, καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἔξε-
 „ τάσεως καὶ ἀντιτάσεως, εἰς τὰς προσταγὰς τῶν Ἀρχη-
 „ γῶν καὶ ἀνωτέρων μου, νὰ ὑποφέρω κάθε κίνδυνον καὶ κό-
 „ πον, πᾶσαν ὑστέρησιν καὶ πολυπάθειαν μὲ ὑπομονὴν καὶ
 „ παραμικροῦ παραπόνου. Ἐὰν δὲ καὶ προσκρούσω εἰς τι
 „ ἐναντίον τῶν νόμων, τῶν Ἀρχηγῶν μου καὶ τοῦ χρέους μου,
 „ νὰ κασακρινώμαι καὶ νὰ παιδεύωμαι κατὰ τοὺς νόμους.

Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ ἔθνικου Κώδικος.

Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης.

Ὁ δὲ Θεόδωρος ἄσιδις θέλων, νῦν ἀναχατίσθη τὴν ὄρμην τῶν καθεκάστην λειποτακτούντων ἀπὸ τὸ μέρος του, καὶ νὰ ἐμφυ-
 χώσῃ τὸν μείναντα στρατὸν του, ἐπίσης δὲ νὰ συλλέξῃ καὶ
 αὐτὸς νεοσυλλέκτους ἐκ Βουκουρεστίου ὅσους ἤθελε ὀ-
 νηθῆ, δὲν ἐπραξεν ἄλλο τι ἄξιον περιεργείας, εἰ μὴ, προσ-
 καλέσας τὴν 8 ἡν Μαΐου εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Κοτροτσά-
 νίου, (ὅπου ἦτο ἡ διαμονή του), τὸν ὑπὸ φρουρὰν κρατού-
 μενον Μητροπολίτην, (α) ἠξίωσε τοῦτον νὰ ἱερουργήσῃ·
 μετὰ δὲ τὴν δεῖαν λειτουργίαν ποιήσας ἁγιασμόν, ὕψωσε μὲ
 πολλὸν κανοβολισμόν καὶ τὴν τῆς ἐλευθερίας σημαίαν, ἦν,
 διὰ τὸ πρὸς τοὺς Τούρκους πολιτικὸν τέλος του, ἄχρι τοῦ
 νῦν δὲν εἶχεν ὑψώσει. Αὕτη ἦτον ἀπὸ κυανοῦ μεταξω-
 τὸν, ἔχουσα ζωγραφισμένην τὴν ἁγίαν Τριάδα, καὶ ἐκ
 πλαγίων τοὺς μεγαλομάρτυρας Γεώργιον καὶ Δημήτριον,
 ὠσαύτως καὶ ὑποκάτωθεν μὲ χρυσοῦ γράμματα τὸ, ζή-
 τω ἡ ἐλευθερία. Τὸ αὐτὸ ἠκολούθησε ταυτοχρόνως
 καὶ ὁ Καμινάρης Σάββας, ἐν προσχήματι, μετὰ Μεσημ-
 βρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ, διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ τὸν τε
 Θεόδωρον καὶ Ἰψηλάντην διὰ τοὺς σκοποὺς του, ὕψωσε
 λευκὴν σημαίαν μὲ τὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σταύρωσιν,
 ἐν τῇ ὁποίᾳ δὲν ἦτο γεγραμμένον οὐδὲ ἐν στοιχείῳ.

Ἐν τούτῳ τὰ σχέδια ἑνὸς ἐκάστου ἐπλησίαζον πλεον
 νὰ διαρρήχθῳ, καὶ τὰ πράγματα ἐκ τῆς ἀσυμφωνίας,
 καὶ κακῆς κυβερνήσεως νὰ παρορυσθῶσι μὲ ἀλλοί-
 αν μορφήν πρὸς κοινὸν ὄλεθρον, ὡς κατωτέρω ῥηθήσεται.

(α) ὁ Σάββας πρὸ τινων ἡμερῶν θέλησας νὰ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τοῦ ὑποσ-
 τατικῶν Μελιβεδέρη τὸν κατακρατούμενον Μητροπολίτην καὶ λοιποὺς,
 ὤρμησεν ἐκεῖ μὲ τριακοσίους σχεδὸν ἰππεῖς διὰ νὰ πάρῃ μὲ βίαν ἁλλῶ
 οὐ Παντούριδες φύλακες τοῦ Θεοδώρου ἐμπόδιον τὸν ῥηδέντα τὸ νὰ εἰ-
 σέλθῃ, κλείσαντες τὰς πύλας τῆς περιοχῆς αὐτῆς, καὶ διὰ νὰ μὴν ἐπι-
 συμβῇ καμμία ἀιματοχυσία, διακινδυνεύων καὶ ὁ ἴδιος Μητροπολίτης
 μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν, ἐπέστρεψεν ἀπρακτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'ον.

Φαντασίαι καὶ ἀλλόκοτοι συμπερασμοὶ τοῦ τε Θεοδώρου καὶ Ὑψηλάν του -
 ἀφνίδιοι εἰδήσεις εἰς Βουκουρέστιον διὰ τὴν ἐισβολὴν τῶν Ὀθωμανῶν εἰς
 Βλαχίαν - πράξεις μερικαὶ τῶν Ὀθωμανῶν ἐν Γαλατσίῳ - ὄρισμος τῆς Πόρ-
 τας διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῶν Τούρκων - ὑπουργὸς συνδιαλλαγῆ μεταξὺ Θεο-
 δώρου καὶ Σάββα - προσέγγις τῶν Τούρκων εἰς Βουκουρέστιον - φυγὴ
 τοῦ Θεοδώρου καὶ Σάββα πανστρατιᾶ ἀπὸ Βουκουρέστιον - ἀφιξίς, ὑπο-
 δοχὴ καὶ πράξεις τινες τῶν Ὀθωμανῶν εἰς Βουκουρέστιον .

Τῇ ἀληθείᾳ εἰς πάντα λογικὸν καὶ ἔμφρονα ἄνθρωπον
 προξενεῖ τόσον δάμβος καὶ ἔκστασιν ὁ βαδμὸς τῆς φαντασί-
 ας, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ δύο οὗτοι Ἀρχηγοὶ τῆς Δημεγερσίας ὑψώ-
 θησαν (καὶ μάλιστα ὁ Θεόδωρος) ὅσον οὗτοι ὑπελάμβανον ἀπὸ
 εὐθείας ἔυκολον καὶ βεβαίαν, τὴν τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτῶν
 ἔκβασιν, διότι καὶ πρὶν ἀρχίσωσι νὰ φαντασθῶσι τι ὑπὲρ δύ-
 ναμιν, ἀπεφάσιζον τὴν εὐκταίαν ἀποπεράτωσιν μεγάλων
 κατορθωμάτων . Καθὼς λόγου χάριν, κοντὰ εἰς ἄλλους πολ-
 λούς ἀλλοκότους παραλαγιζμοὺς τοῦ ὁ Θεόδωρος, εἶχε φθά-
 σει ἐπομένως νὰ κάμῃ καὶ ὑποψήσιον Βασιλέα τῆς Βουλγα-
 ρίας, Ἀλέξανδρον τινα, καταγόμενον ἐκ Βουλγάρων, καὶ
 αἰεποτε συνοικούντα μετὰ τοῦ Χατζῆ Προδάνου, ἀνδρῶν
 ἀσημον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν οὐτιδανόν καὶ εὐτελες ἀνδρα-
 πάριον, ἐνδεδυμένον χρυσοκέντητον πορφυρᾶν στολὴν πατό-
 κορφα, τὸν ὁποῖον θεοποιούντες οἱ ἐν τῷ στρατεύματι Βουλ-
 γαροὶ ἐπωνόμαζον Μπουλγάρσκι Κράλ, ἠλπίζον δὲ καὶ
 τὴν ὀδονούπω ἀποκατάστασιν αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον τῆς Βουλ-
 γαρίας . Ὁμοίως καὶ τὸ ἄτιον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐποίουν οὗ-
 τοι τὰ ὀχυρώματα περὶ τὴν Μοινὴν τοῦ Κοτροτσανίου, καὶ
 περὶ τὸ Τυργόβιστον, ἦτο, καθότι ὁ μὲν Θεόδωρος ἠλπίζεν,
 ὅτι, ἂν διατηρηθῆ ἢ μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Πόρτας εἰρήνη,
 καὶ δὲν ἦδελον πατήσῃ τὸ Βλαχικὸν ἔδαφος οἱ Τούρκοι,
 κατὰ τὰς συνθήκας, ἀλλ' ἀποσταλῆ μόνον ὁ παρ' αὐτοῦ

διὰ τοῦ Ἄρχ. Μαχβαρίου ζητηθεὶς βασιλικὸς ἄνθρωπος πρὸς
ἐξέτασιν τῶν καταχρήσεων τῶν τε Ἡγεμόνων καὶ τῶν Ἀρ-
χόντων (α) καθὼς προταίτιος τοῦ γενικοῦ τούτου καλοῦ,
δέλνει ἀποκατασταθῆ, δι' αἰτήσεως τοῦ λαοῦ, Ἐθνάρ-
χης, ὡς ἐφαντάζετο, ἂν δὲ τὸ ἀνάπαλιν καὶ ἠδελον
εἰσβάλλει οἱ Τούρκοι εἰς τὴν Βλαχίαν ἐναντίον τῶν συν-
δηκῶν, ὅτε εἶπετο νὰ διαλυθῇ ἡ εἰρήνη, τότε ἐξάπαντος δέ-
λουν ἐφορμήσει τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα, καὶ ἅμα μὲ τὴν
ἄφῃξιν τούτων νὰ διεγείρῃ ἑυτος ἅπαντα τὸν λαόν, καὶ ὠ-
φελούμενος ἀπὸ τὴν περίστασιν, νὰ ἀποκατασθῇ αὐτοῖς Κο-
μανδία (διευθυντής) ὅλου τοῦ στρατοῦ. Καὶ ἀναμφιβό-
λως τοιαύτη ἦτο ἡ φαντασία τούτου, διότι ἀφού πολλά-
κις ἐξεφράσθη εἰς πολλοὺς ἰδικούς του τὰς τοιαύτας
παραλόγους ἐλπίδας, ἐπεὶτα ἐναργέστατα ἀπεδείχθη ἐκ
τῆς λευκῆς τσόχας, ἣν εἶδεε κατακόρυφα εἰς τὸν πῖλόν του,
ἥτις ἦν σημεῖον Ἀυθεντικόν. Ὁ δὲ Ὑψηλάντης πάλιν
ὑπέδετεν, ὅτι, εἰ μὲν ἠδελε γενῆ εἰσβολὴ Τούρκων ἐν
τῇ Μολδοβλαχίᾳ, βεβαίως δέλνει διαταραχθῆ ἡ μεταξύ
τῶν Ῥηθεισῶν δύο δυνάμεων εἰρήνη, (ὡς ἠλπίζεν ἀχρι τῆς
ἐσχάτης στιγμῆς) καὶ, ὅτι, ἐπομένως ἦτο ἐπ' ἀνάγκης νὰ
παρευρεθῇ ὀχυρωμένος διὰ ν' ἀντιτείνῃ ὀπωσοῦν ἐναντίον
τῶν Τούρκων δι' ὀλίγας ἡμέρας, ἕως οὗ προφθάσῃ τὰ
Ῥωσικὰ στρατεύματα. τούναντίον ὅμως καὶ δὲν ἠδελεν
ἀκολουθῆσαι τὸ πρᾶγμα τοιουτοτρόπως, ἐπείδετο, ὅτι ἐπ'
οὐδενὶ λόγῳ ἢ αἰτία, δὲν ἠδελαν ἀποδοκιμάσει οἱ Τού-
κοι τὴν παραμικρὰν ἐφοδὸν εἰς ταύτας τὰς Ἐπαρχίας,
καὶ τότε ἐξακολουθῶν τὸ στάδιον του μὲ ἀκρὰν ἀταραξί-
αν, νὰ ἀποφασίσῃσιν αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ αἱ περὶ
στάσεις τὸ ἀποβηθόμενον τοῦ ἐπιχειρήματός του, νὰ περαι-
-τήσῃ τούτεστι τὴν Βλαχίαν νὰ διαβῇ με τοὺς συνεται-

(α) ἡ Ὀθωμανικὴ Ἀυλὴ, ἥτις εἶχεν ἀναγορεύσειν Ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας

ρους του μυστικῶς τὸν Δούναβιν, καὶ μέσον Σερβίας καὶ Βουλγαρίας ἀπὸ βουνὸν εἰς βουνόν, νὰ φθάσῃ εἰς τὴν στερεάν Ἑλλάδα, ὡς πολλάκις ἐξεφράσθη ὁ ἴδιος ἐσχάτως εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν. Ἀλλὰ μὲ ὄλους αὐτοὺς τοὺς συμπερασμοὺς καὶ τὰ σχέδιά των, ἐφάνησαν κατ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῆς φαντασίας των ὀλωσδιόλου ἀμφοτέρω ἐξηπατημένοι, καθὼς ἐπὶ τέλους καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὸ ἐγνώρισαν. Ἐπειδὴ ὄχι μόνον ῥῆξις πολέμου μεταξὺ τούτων τῶν δύο δυνάμεων ἠκολούθησεν, ἀλλ' ἐξεναντίας τῆ συναινέσει καὶ βουλήσει αὐτῆς τῆς Ῥωσσίας ἅμα καὶ τῆς Ἀυστρίας, δι' ἄλλα πολιτικά συμφέροντα τῶν Ἑυρωπαϊκῶν μεγάλων δυνάμεων, ἀποβλέποντα τὴν καταστολὴν τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν, ἀπεφασίσθη εἰς τὸ νὰ πέμψῃ ἡ Πόρτα στρατεύματα Ὀθωμανικά ἐν τῇ Μολδοβλαχίᾳ, πρὸς κατάδιωξιν καὶ παντελῆ ἐξολόθρευσιν τῶν ἀποστάτων.

Ὅθεν ἰδιού ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέστη εἰς Βουκουρέστιον αἰφνίδιος ἀγγελία παρ' ἐνὸς ὀπλαρχηγοῦ Ἀναστασίου Μιχαλόγλου πρὸς τε τὸν Θεόδωρον, καὶ ἰδιαίτερος πρὸς τὸν ἐν Τυργοβίστῳ Ἀ: Ὑψηλάντην. „ὅτι διαβιβασθεῖσα ἰκανὴ ποσότης Τούρκων ἐκ Βυδινίου ἐπὶ τῶν Κραϊωβικῶν δεμάτων, ἐκρούσθη μὲ τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν των, καὶ κατετρωπώθησαν ὄλοι σχεδόν οἱ ἐκεῖσε εὐρισκόμενοι Παντούριδες κλπ: καὶ ἐπροσκάλει τοὺς ῥηδέντας Ἀρχηγοὺς νὰ δράμωσιν ὄσον τάχιστα εἰς βοήθειάν του”. Ὁ δὲν Θεόδωρος ἤρχισε νὰ κατασπαράττηται ἀπὸ δεινὸν φόβον, μάλις

τὸν Σκαρλάτον Καλλιμάχην, ἠλπίσει διὰ τούτου, μέχρι τίνος, ν' ἀποσβέσῃ ἢ ἐν αὐτῇ ἀποστασία, καὶ δὲν ἔδωκε τελείως προσοχὴν εἰς τὰ ζητήματα τοῦ Θεοδώρου, εἰς τὸ νὰ στείλῃ δηλαδὴ ἐξεταστὴν ἐπιτηδεὺς ἐκ μέρους της, μηδὲ στρατεύματα κατὰ τῶν ἀποστάτων, διὰ νὰ μὴ δώσῃ κατὰ εἰς τὴν Ῥωσσίαν ν' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ἔριν ταύτην, ἕωσὺ ἔλαβε παρ' αὐτῆς τὴν ἄδειαν νὰ μεταχειρισθῇ κατὰ τῶν ταρκακτάντῆς κοινῆς ἡσυχίας τὴν ἐνοπίου δυνάμιν της.

τα δὲ, ὅτε διεδόθησαν καὶ εἰς διαφόρους ἄλλους ἀλλεπάλληλοι καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν παραδουναβίων μερῶν παρόμοιοι εἰδήσεις, ὅτι διαβαίνουν οἱ Τούρκοι τὸν Δούναβιν ἐπὶ τῶν Βλαχικῶν ὄχθων, συναδρούζομενοι εἰς τε Βραϊλλαν, Καλαράσι καὶ Γύργεβον εἰς πληθύν στρατευμάτων, καὶ, ὅτι διωρίσθησαν Σερασκιέριδες (στρατάρχαι), διὰ μὲν Μολδαυίαν, ὁ τῆς Βραϊλλας Πασῆς Ίσούφης Περκόφταλης, διὰ δὲ τὴν μεγάλην Βλαχίαν, ὁ Σελήμ Μεχμέτης Συλίστρα Βαλεσῆ, καὶ ἰδιαίτερος διὰ τὴν μικρὰν Βλαχίαν, ὁ τοῦ Βυδινίου Δερβῆς Πασῆς, πρὸς βοήθειαν τοῦ ὁποίου εἶχεν ἔλδει καὶ ὁ διαβόητος ἐπὶ τῶν Κυρτζαλίδων Καραφεΐζης.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς λοιπὸν τοῦ Μαΐου κινήεις ὁ τῆς Βραϊλλας Πασῆς, μὲ περίπου τῶν 6000 Τούρκων ἵππεων τε καὶ πεζῶν, εἰσέβαλεν εἰς τὸ Μολδαυικὸν ἔδαφος, καὶ φθάσας εἰς τὴν παραπλήσιον πόλιν τοῦ Γαλατσίου, ὅπου εὐρίσκετο ἐν σῶμα Ἰψηλαντικῆς στρατοῦ ἀπὸ 900 : σχεδὸν ἄνδρας Ἑλλήνας, καὶ τὸ ὁποῖον οὐκ ἴκονον ἀπεφάσισε νὰ δεχθῆ πλησίον τῆς πόλεως τὴν τῶν Ὀθωμανῶν προσβολὴν, ἀλλὰ καὶ τὸν λαὸν ἐμπόδισε τοῦ νὰ ἐκφύγῃ, ἐσυγκρούσθη εἰς πεισματώδη 16 : σχεδὸν ὥρων μάχην, ὥστε ἠττηθέντων τῶν Ἑλλήνων, ὤρμησαν οἱ Ὀθωμανοὶ λυσσώδεις ἐνδὸν τοῦ Γαλατσίου, καὶ τὸν μὲν εὐρέθοντα λαὸν μέχρι τῶν βρεφῶν, ἕως ἔγγιστα τῶν 1000 μυχῶν, διεπέρασαν ἐνστόματι μαχαίρας, τὴν δὲ πόλιν λεηλατήσαντες κατέστρεψαν διὰ τοῦ πυρός ἐξ ὀλοκλήρου, ἐκτὸς τοῦ Ἀυστριακοῦ Ἱποπροξενείου, ἐνδὸν τοῦ ὁποίου ἐπρόλαβαν καὶ εἰσῆλθον τινὲς ἐκ τῶν Γαβαζιδῶν τοῦ Πασῆ πρὸς διαφύλαξιν, διασωθέντες τινὲς ἐν αὐτῷ καὶ ὀλίγοι χριστιανοί. (α).

(α) περὶ τῆς ἐν Μολδαυίᾳ εἰσβολῆς καὶ πρακτέων τῶν Τούρκων, πληροφορεῖται ὁ φιλιανθρώπτης ἐναργέστατα ἀπὸ τοῦ Κυρίου Ἀθανασίου Ξοδήλου σύγγραμμα.

Ἐκ τοῦ ἀπὸ Βραϊλλαν ῥηθέντος ὄματος ἀποσπασθέν-
 τες τινὲς Ὀθωμανοὶ, οὔτινες πορευόμενοι ἐπὶ τῶν Βλα-
 χικῶν χωμάτων, διὰ τὰ λεηλατήσουσιν μάλλον μερικά
 γνωστὰ εἰς αὐτοὺς χωρία, διαρπαζόντες ζωὰ κλπ. ἔ-
 φθασαν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν Κωμόπολιν Σιλάμ Πύμι-
 κον. Ἀλλὰ πληροφορηθέντες τοῦτο τινὲς ἐν τῷ Φω-
 ξανίῳ ἐνεδρεύοντες Ἕλληνες, ἐκ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Δ:
 Χότζογλου καὶ ἄλλων, πλησίον ὄν, ἐδράμον μετὰ σπου-
 δῆς 30: ἔφθισαν, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων δεκρίνοντο
 ὅτε Ἀναστάσιος Καρακάλλος, ὁ Χρῆστος Βρακῆς, ὁ
 Παναγιώτης Ζούλιας καὶ ὁ Νικόλαος Σιλαβούνας,
 καὶ πολιορκήσαντες παράτα τοὺς ῥηθέντας Ὀθωμα-
 νοὺς ἕως 70: εἰς μίαν οἰκίαν, ἐπυροβολήθησαν ἀμ-
 φύτερα τὰ μέρη ὑπὲρ τὰς τρεῖς ὥρας, ἔπεσε φονευμένος ὁ
 Παναγιῆς Κεφαλινεύς, καὶ ἕτεροι δύο ἑλαφρῶς ἐπλη-
 γώθησαν. Οἱ Ἕλληνες, ἐνεκα τούτων ἐξηγριωθέντες ἐτι-
 μάλλον ἐβουλήθησαν εἰς τὸ νὰ πυρπολήσωσιν ὀλόκληρον
 τὴν Κωμόπολιν, ἀλλ' ἐνῶ ἠτοιμάζον τὰ περὶ τοῦ σχο-
 ποῦ των χρειώδη, οἱ στενοχωρημένοι Ὀθωμανοὶ γνωρι-
 σαντες τὸ σχέδιον ἐκείνων, καὶ προειδόντες εἰς τὸν
 ὁποῖον ἀνεπαίσθητως ἠδελον ὑποπέσει κίνδυνον, ἐ-
 ξῆλθον μυστικῶς ἐξ ἐκείνης τῆς οἰκίας, καὶ διὰ τῆς
 ὁδηγίας τινῶν ἐγκατοίκων, ὠφελήθησαν πρὸς ὥρας
 εἰς τὸ νὰ καταφύγωσιν ἔξω τῆς Κωμοπόλεως εἰς
 ἕνα μύλον, εἰς τὸν ὁποῖον ὠχυρωθέντες ἄνδρες, ἐωσότου
 ἐκλειψῇ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, καὶ βοηθούμενοι οὕτω
 πῶς ἀπὸ τοῦ σκοτοῦ τῆς νυκτός, νὰ ὑπεδοδρμήσωσι
 πρὸς βωτηρικῶν των. Οἱ Ἕλληνες ὁμως δὲν ἤγγισαν
 καὶ ἐκεῖ νὰ περικυκλώσωσι τοὺς ῥηθέντας, καὶ οἱ
 ὁποῖοι μολονότι ἐμπόδιζον ζωρῶς τὴν τῶν Ἑλλήνων
 πλεθίσασιν, διὰ τὴν ἐπιδέξιον ἐκείνην θέσιν, μολαταῦ-
 τα θεωρήσαντες οἱ Ἕλληνες τὸ ἀδύνατον τῆς προσ-

βολῆς των, ἐπενόησαν στρατιγηματικῶς ἄξιον δαυμασμῶ μέσον. Ὅθεν λαβὼν εἰς πολμπτίας, ὀνομαζόμενος Παναγιώτης Πελοποννήσιος (ὅστις καὶ ἐπληρώθη) ἐν βαρέλι μὲν ἀσφαλτον γεμάτον, ἐκύλισεν αὐτὸ μέχρι τῆς θριγγῶ του μύλου, καὶ ἐμπρήσας παρεδόθη καὶ ὁ μύλος εἰς τὰς φλόγας τοῦ πυρός, ἐξ οὗ καὶ βιασθέντες οἱ ἐγκλειστοὶ ἐξῆλθον, ἀλλ' ἐπιπεσόντες οἱ Ἑλληπνες ἐπ' αὐτοῖς, κατεσφάζαν μέχρι ἑνός.

Μετὰ ταύτην τὴν ἀρίστευσιν ἐπιστρέψαντες οἱ αὐτοὶ Ἑλληπνες εἰς Φωξάνι, ἔυρον καὶ ἐκεῖ ἑτέρουσ 90 Ὀθωμανοὺς ἐγκλειστοὺς ἐν τῇ του Ἁγίου Ἰωάννου Μονῆ, καὶ μαχήσαντες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὑπὲρ τὰς 5 ὥρας, ἐφονεύθη ὁ περίφημος Πάνας Ὀλτιάνος, ὁμοῦ μὲ ἀλλοὺς δέκα συνοπαδοὺς του, καὶ ἀππυθήμενοι ὄντες ἀπὸ τὴν προγενεστέρα πάλιν, ἐδειλίασαν οὕτω πῶς, καὶ ἐτραπήθησαν εἰς φυγὴν, ἀφῆσαντες τοὺς μὲν ἐγκλειστοὺς Ὀθωμανοὺς ἐλευθέρους, οἱ αὐτοὶ δὲ διευδύνθησαν εἰς Τυργόβιστον.

Ὁ δὲ τῆς Συλλεστρίας Πασᾶς διωρίσας τὸν Κιαχαγιαμπέην του Χατζῆ Καρᾶ Ἀχμέτ Ἐφέντη στρατάρχην ὀλων τῶν εἰς Βλαχίαν κινήδεντων Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων, ἀπέστειλε τοῦτον κατ' εὐθείαν εἰς Βουκουρέστιον. Συγχρόνως ἐπεμφε καὶ ὁ τοῦ Τυργίβου Πασᾶς τὸν Κιαχαγιαμπέην καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἐφορον ἐπὶ τοῦ ἐκεῖθεν σώματος, διὰ νὰ ἐνωθῆ καὶ οὗτος ὑπὸ τὰς ὀδηγίας τοῦ ῥηθέντος Κιαχαγιαμπέη τῆς Συλλεστρίας. Καὶ τοιοῦτρόπως κινήδεντα τὴν ἀπὸ Μαΐου ταῦτα τὰ δύο σώματα, συνισταμένα ἀπὸ δέκα χιλιάδας πεζικοῦ τε καὶ πυροβολικοῦ, καὶ τέσσαρας χιλιάδας ἵππικῶ, μὲ καλὴν τάξιν, μὲ ἱκανὰ τηλεβόλα καὶ μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα πολεμφοδια, διευδύνθησαν εἰς Βουκουρέστιον. Ὡσαύτως καὶ ὁ τοῦ Βυδινίου Πασᾶς διεβίβασεν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν μικρὰν Βλαχίαν ὑπὲρ τὰς ἐξ χιλιάδας ἵππικὸν καὶ πε-

ζικόν, ἔκτος τοῦ Καραφείζη, ὅστις ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ χιλίους πεντακοσίους ἐπιλέκτους ἰππεῖς.

Ἀλλὰ ταυτοχρόνως μὲ τῆς κίνησιν τῶν αὐτῶν στρατευμάτων, διευθύνεν ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα καὶ ἰδιαίτερον βασιλικὸν ὄρτεμόν (φερμάνι) διατάττουσα τὰ ἀκόλουθα.

Πρὸς τὸν Καϊμεκάρην τοῦ Βουκου-

ρεστίου, ὅστις ἤδη εὐρίσκεται εἰς

τὰ πέριξ τοῦ Δουνάβεως, Ποστελ-

νικον Νέγρην καὶ Μητροπολίτην,

καὶ Ἐπισκόπους, καὶ Ἡγουμένους,

καὶ Ἄρχοντας τῆς Βλαχίας.

„ Διευθυνομένης ταύτης τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς βασι-
 „ λικῆς μου προσταγῆς, γνωστοποιεῖται, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Τσά-
 „ ρα τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαυίας, θελήσασα νὰ διατηρή-
 „ σῃ τὴν δικαιοσύνην τοῦ Κελλερίου (ἀποθήκης) μου καὶ
 „ ἔσπευσε διὰ τὸ συμφερότερον εἰς τὴν δύναμιν τῆς βα-
 „ σιλείας μου, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅστις μετὰ τῶν
 „ ὁμοφώνων του, ἠδέλησε νὰ καταταράξῃ τὴν ἡσυχίαν
 „ τῶν Ραγιάδων, ζητεῖ καὶ θέλει νὰ ἦναι πάντοτε (κα-
 „ θάρπῃ ὑπόσχεται) μετὰ τῶν ὀπαδῶν του ἐγκατοίκων,
 „ πιστοὶ καὶ ὑποταγεῖς τῆς ἡμῶν Ἀυτοκρατορίας, καὶ
 „ ὑποτεταγμένοι ἔμπροσθεν εἰς τὴν βούλησιν καὶ ὑπο-
 „ σκίασιν τῆς κτήτορος μου βασιλικῆς εὐσεπλαγχίας· καὶ,
 „ ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Βλαχίμπεη Ἀλεξάνδρου

(α) Τοιοῦτοτρόπως ἐπινόμαζεν ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτὴ τὰς δύο καύτας Ἐπαρχίας,

„Σούτσου, ὁ ῥηθεὶς Θεόδωρος ὀνομαζόμενος, παρουσιασθεὶς
 „ἐμπροσθεν τοῦ λαοῦ περιγέλοιον, ἔφερεν ὑπὸ τὴν σημαίαν
 „τοῦ ἀπειροπληθῆ στρατὸν ἀχρείων ἀνθρώπων, καὶ μετὰ
 „τοῦτον ὁ υἱὸς, ἐκείνου τοῦ ποτὲ φυγάδος Ὑψηλάντου,
 „Ἀλέξανδρος, καὶ μετ' αὐτὸν πάλιν ὁ Χαΐνης (ἀγνώ-
 „μων) νῦν Ἡγεμὼν τῆς Μολδαβίας, Μιχαήλ Σούτσος,
 „περικύκλωσαν κατ' ἀρχάς τὴν πόλιν Ἰασιου, καὶ
 „διεσχόρπισαν εἰς τὰ πέριξ ἐκεῖ διάφορα γράμματα
 „πλήρη ἐπερμολογιῶν, βηηματίσαντες ὁμοφρόνους τῶν
 „ὑστερον τοῦς ἀνθρώπους, εἰς παντοῖα φουδάτα (σώματα
 „στρατιωτικά), ἡ Ὑψηλὴ ἡμῶν βασιλεία πληροφορηθεῖ-
 „σα ἰδιαιτέρως περὶ πάντων τούτων, καὶ ἀπὸ ἀναφορᾶς
 „τῶν τε Βοϊάρων (Ἀρχόντων), (οἱ ὅποιοι εἰς τὴν ἀρχὴν
 „τῆς ἀποστασίας ταύτης, ἐκ συμφώνου ἐγκαταλιπόντες
 „τὴν πατρίδα τῶν, κατέφυγον εἰς τὴν γῆν τῆς Ἀυστρίας
 „καὶ ἀλλοῦ), καὶ τῶν ἐγκατοίκων ὑποτελῶν ἡμῶν,
 „(τῶν ὁποίων τὰ κλαυθμρὰ καὶ ζοφερὰ γράμματα, ἄπερ
 „ἀλληλοδιαδόχως ἀπέπεμπον ἐκ μέρους τῶν τὴν ἐκίνη-
 „σαν εἰς δικτον), ἀπεφάσιζε νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὸν τόπον
 „ἀπὸ τοῦς κακοποιούς αὐτούς, καὶ νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ
 „ταύτας τὰς δύο Ἐπαρχίας τοῦς τριούτους καταχθονίους
 „ἀνθρώπους μετὰ πληγῶς καὶ παιδείας, καὶ νὰ παρη-
 „σάξῃ ἐπίσης ἐν αὐταῖς τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ ἀ-
 „σφάλειαν τῶν ἀδυνάτων καὶ δυστυχῶν Ραγιαδῶν,
 „οἵτινες εὐρίσκονται νῦν ἐνθεν κακείθεν ἀπηλπίμε-
 „νοι, καὶ ἠυδόκησε νὰ πέμψῃ ἐκ τε Ἀνατολῆς καὶ
 „Ρούμελης στρατεύματα τῶν ὁποίων ὁ κύριος σκο-

διότι ἀπελάμβανε κατ' ἔτος ὄσους Δημητριακοὺς καρποὺς καὶ ζῶα ἔχεν ἀ-
 νάγκην, μετὰ προσδιορισμένην μηδαμινὴν τιμὴν (φιάτι), ὡς πρὸς τὴν κατὰ και-
 ροὺς ἀξίαν τῶν, ἐμποδίζουσα πρὸς τούτοις ἀυστηρῶς καὶ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν τοιού-
 των εἰς ἄλλα κράτη. ἣδὲ δὲ ἐξέλιπε τούτο ὀλοτελῶς ἀπὸ τοῦ 1829 ἔτος μετὰ
 τὴν Ἑσσεϊκὴν συνθήκην, καὶ ἔμεινε τὸ ἐμπόριον τούτων ἐλεύθερον διὰ τὸν καθένα.

„πὸς δὲν ἀποτείνεται εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὴν ἐξολόθρευσιν
 „ τῶν ἀποστατῶν, τὴν ἀποκατάσταξιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας,
 „ καὶ τὴν διαχώρισιν τῶν δικαίων ἀπὸ τοῦς ἀδίκους· διό-
 „ τι, ὅσοι βεμνοπρεπεῖς καὶ εὐάγωγοι, συγκοινωνοῦντες
 „ ἀλλήλοις συγκατανευτικῶς, οὐχὶ μόνον οἱ τοιοῦτοι δὲ
 „ μείνωσιν ἀνέπαφοι, ἀλλ’ ἐτι μᾶλλον δέλουσιν εἰδῶαι
 „ πάντες καὶ πάντοτε ἐπεσκιασμένοι ὑπὸ τὰς πτέρυγας
 „ τῆς δικαιοσύνης τοῦ βασιλικοῦ ἡμῶν κριτηρίου. Ἄλλ’
 „ ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἀυθέντου παρατείνεται ἐ-
 „ πίσης πρὸς καιρὸν, ἀχριστῶ καθησυχάσει ὁ λαὸς, ὡς τὸ
 „ πρότερον, ἐνεκρίθη πρὸς τὸ παρὸν ἄξιος διὰ τὴν Καίμε-
 „ καμίαν τοῦ Βουκουρεστίου ὁ Νέγρης. Διὸ πρέπει εἰς,
 „ Μητροπολίται, Ἐπίσκοποι, Ἡγούμενοι καὶ Ἄρχοντες, ἀμα
 „ φθάσει ἡ βασιλικὴ ἡμῶν ἱερά ἄυτη προσταγὴ, νὰ συ-
 „ σωματωθῆτε ὁμοῦ καὶ νὰ ἐξακολουθήσητε καθ’ ὅλα
 „ τὰ συμφέροντα ἐν τάξει, πασχίζοντες μετὰ τοῦ Καί-
 „ μεκάμη, ὥστε νὰ χορηγήσητε τὴν ἀσφάλειαν καὶ
 „ τὴν ἡσυχίαν εἰς τοῦς ἀδυνάτους Ῥαγιάδες, καὶ νὰ καθο-
 „ δηγήσατε αὐτοὺς εἰς ὅλα κατὰ πάντα τρόπον ἐπι-
 „ εικῶς. Καὶ ὅσοι πάλιν εὐρίσκονται ἀπομεμακρυ-
 „ σμένοι ἀπὸ τοῦς ἀποστάτας, δεικνύοντες τῶρα
 „ τὸ δεῖγμα τῆς πιστοβεβαιώσεως καὶ δικαιοσύνης
 „ τῶν, νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια, διότι καὶ αὐτοὶ
 „ μετὰ καιρὸν, τόσον διὰ τοῦτο, καθόσον καὶ διὰ τὴν
 „ εἰευκόλυνσιν τῶν ἀναγκαίων τοῦ στρατεύματος,
 „ δέλουσιν ἀνταμειφθῆ πρεπόντως. Ἐκλέξατε προ-
 „ σέτι ἀνάμεσόν σας τοῦς ἀξιωτέρους Ἄρχοντας, καὶ,
 „ φερόμενοι πρὸς αὐτοὺς με πᾶν εἶδος τιμιότητος,
 „ τιμωρήσατε τοῦς ὅσοι ἠδελαν ἀνακαλυφθῆ ὑποκε-
 „ κρυμμένως σύμφωνοι ἀποστάται, διότι καὶ ἐκτούτου
 „ ἔχει νὰ δειχθῆ ἡ ὑποταγὴ, ἡ ἀφοσίωσις, τὸ καλὸν
 „ σας φέριμον καὶ ὁ σκοπὸς εἰς τὸ νῶ ἀκολουθήσητε

„τὰ πάντα εὐλόγως. Ἐπί τούτῳ ἐξεδόθη ὁ βασιλικὸς
 „ἡμῶν οὗτος ὀρισμὸς, καὶ μάλιστα πρὸς ἐκείνους, οἱ-
 „τινες γνωρίζουσι νὰ σκεπτῶνται ὀρθοτέρως, διὰ νὰ
 „πράξῃτε προθύμως ἐκείνα, ὅσα εἰς προσταζόνται.
 „Σὺ δὲ, ὦ Καίμεκάμη πληροφоруμένος ὅλα ταῦτα,
 „νὰ συνεργήσῃς μετὰ τῶν Ἀρχόντων κληπῶν. Ἐκ συμ-
 „φώνου, εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃς τὰ προσταττόμενά σοι
 „μέ τας βεβαιωτικὰς ἐκδουλεύσεις σου. Ταῦτα πάν-
 „τα εἰς ἰδέαν εἰς, πρὸς δὲ τὸ ἅγιον μας σημεῖον
 „νὰ ἦσθε ὑποτελεῖς.

μετάφρασις κατ' ἐννοίαν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ φερμανίου.

Ἡ αὐσυμβίβαστος ἔρις καὶ μυστικὴ ἐχθροπάθεια,
 ἥτις διέτρεχε μετὰξὺ Θεόδωρου καὶ Σάββα, ἔμεινεν
 ἥδη μὲ ὑπουλότητα κατὰ μέρος πεφυλαγμένη· καὶ
 μολοντί ἀμφίβαλεν εἰσέτι ὁ Θεόδωρος μετὰ τῶν ὀ-
 πλαρχηγῶν του Μακεδόνσκη καὶ Χ: Προδάνου διὰ
 τὰς βεβαίας ἐπισηρευθείσας εἰδήσεις περὶ τῆς ἐν
 Βλαχίᾳ εἰσβολῆς τῶν Τούρκων μολοντούτο ποιή-
 σαντες τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, ἐνέκριναν ἀπάνα-
 γκες εἰς τὸ νὰ συνδιαλλαγῶσι μετὰ τοῦ ἀντιφερομέ-
 νου αὐτῶν Σάββα περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντι-
 κειμένου, καὶ λαβόντες αὐτοὺς εἰς ἀνάμνησιν τῶν
 Ἐταιρικῶν ὀρκῶν, ἀπεφάσισαν νὰ γείνουσι ἐν σῶμα
 πρὸς ἀντίστασιν τῶν Τούρκων.

Ἄν καὶ ὁ Θεόδωρος συνανοεῖτο πρὸ καιροῦ μετὰ τῶν
 Τούρκων, ὡς ἐπρέθη, ὁ σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἀπετείνετο
 μᾶλλον εἰς τὸ ν' ἀποκατασταθῇ Ἡγεμὼν τῆς Βλα-
 χίας, μὴν ἔχων ὅμως τὴν παραμικρὰν ἐπίσημον εἰδέαν
 παρὰ τίνος, καὶ ἐκδαμβος γινόμενος ἀπὸ τὴν ἀφανή-
 διον τούτων εἰσβολῆν, ἤρχισε νὰ προβλέπῃ εὐλόγως
 δυσάρετα τὰ ἀποτελέσματα του. Ἀλλὰ καὶ ὁ
 Σάββας γνωρίζων ἐκ τοῦ πλησιεστέρου τοῦ φύραμα

καὶ τὴν διάδοσιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἡσυχαστῆρος, τρέφων τὰ ἄπερ συνέλαβεν ἐνδομύχως φρονήματα κατὰ τῶν συνωμοτῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ φανῆ συντελεστικὸς πρὸς τοὺς Τούρκους, δίδων τὸ πρῶτον δείμα τῆς ἐκδουλεύσεώς του, εἰς τὸ νὰ παραδώσῃ ὀηλαδὴ κατ' ἀρχαίαν τὸν Θεόδωρον μὲ τούτους ὑπ' αὐτὸν εἰς χεῖράς των, καὶ ἐπομένως τοὺς λοιπούς, ἐπρόβαλλεν ἐν προσήματι πρὸς αὐτούς, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ περιμείνουν τὴν προσβολὴν τῶν ἐχθρῶν εἰς τὴν πόλιν (τοῦ Βουκουρεστίου), διότι ἀφέντως αὕτη μὲν δέλει καταστροφῇ, ἐκείνοι δὲ οὐκ ὀλίγον δέλωσι διακινδυνεύσει, ἀλλ' ἀφοῦ ἐξέλθουν ἅπαντες ἐκ τε τῆς πόλεως καὶ τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ Κοτροτσανίου καὶ λοιπῶν Μοναστηρίων, νὰ προλάβωσι κατ' ὄδον τοὺς Τούρκους, καὶ νὰ ἐφορμήσωσι κατ' αὐτῶν τοιαυτοτρόπως λοιπὸν καὶ ἀπεφασίσθησαν αἱ συμφωνίαι των, ἀλλ' ἡ διαλλαγή καὶ ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔγεινε μόνον διὰ λόγον, ἥ δὲ ἐκτέλεσις τούτων, ἔμεινεν ἀτελεσφόρητος· διότι γινώσκων ὁ Σάββας πρὸ καιροῦ τὸ φρόνημα τοῦ Θεόδωρου, ὅπερ εἶχε μετὰ τῶν λοιπῶν πρὸς λεηλασίαν τῶν Μοναστηρίων, ἐπέμενε νὰ ἐξέλθῃ κατὰ πρῶτον ὁ Θεόδωρος ἐκ τοῦ Κοτροτσανίου, καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τῆς Μητροπόλεως καὶ ἄλλων Μοναστηρίων, ὅσα κατεῖχε τὸ ὑπ' αὐτὸν στρατεύμα, ἔπειτα δὲ νὰ συνακολουθήσῃ καὶ ὁ ῥηθὲς κατόπι των· ὁ δὲ Θεόδωρος ἑαυτὸς ἐπέμενεν ὡσαύτως νὰ ἐξέλθῃ πρῶτον ὁ Σάββας, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἐκτελέσῃ τοὺς κακοὺς σκοπούς του, ἀλλ' ἡ Πανθενὴς δεξιά τοῦ Ἰησοῦ ὠκονόμπε καὶ ἤδη καλῶς τὸ πρᾶγμα· ἐπειδὴ ἰδὼν ὁ Σάββας, ὅτι ἐκείνοι βραδύνουσι τὴν ἐξοδὸν των, αὐτὸς μὲν ἐπροσποίηθη ὅτι ἐξέρχεται ἐκ τῆς πόλεως, χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῇ ἐκεῖθεν παντελῶς, ἀλλ' ἐστάθη εἰς τὰ ἐξώθεν Μοναστήρια Μαρκούτσῃς καὶ Πλουμπούιτας, τὸ περισσότερον ὅμως μέρος τῶν

στρατιωτῶν του περιφερόμενον εἰς πολλοὺς λόχους διηρημένον ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐπαγρυπνοῦν ἡμερονυχδίως μετὰ τοῦ ἰδίου μυστικῶς παρευρισκομένου, ἐμπόδιζε πᾶσαν ἀεχροπραξίαν τῶν εἰρημένων.

Κατὰ τὴν 13 πν Μαΐου ἠκούσθη μακρόθεν τηλεβόλων κρότος καὶ κατεδορυβήθησαν οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ἅπαντες· ἀλλ' ὁ Θεόδωρος, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν, ἀπέστειλε παράτα κατασκόπους πρὸς τὸν δρόμον τῆς Σουλστρίας, ἔνθεν ἤχησεν ὁ κρότος, καὶ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν των εἰδοποιήθη, ὅτι εἰς τὸ χωρίον Ὀμπιλέστι εἶδαν μακρόθεν ἀπίρους σκηνὰς ἐπὶ τῆς πεδιάδος καὶ πλῆθος Τούρκων στρατοπεδευμένων, καὶ ὅτι, ὡς ἐπληροφορήθησαν παρὰ πολλῶν, ἤρχοντο καὶ ἄλλα σώματα ἀπὸ τὸν τοῦ Τυργιέβου δρόμον. Ταῦτα βεβαίως παρὰ τῶν κατασκόπων ὁ διαληφθεὶς, κατεταράχθη μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν εἰς βαθμὸν τόσον, ὥστε ἐφαίνετο ἐκ τοῦ φόβου ἀνάιδητος καὶ ἀπολιθωμένος, διαμείνας ἱκανὰς στιγμὰς διόλου ἄφωνος.

Τὴν 14 πν τοῦ αὐτοῦ ἅμα ἐφάσσε καὶ τὸ ἐκ Τυργιέβου Ὀθωμανικὸν στράτευμα εἰς χωρίον Κοποτσένι, τέσσαρας ὥρας σχεδὸν τοῦ Βουκουρεστίου ἀπέχον, ἠκούσθησαν κακεῖθεν ἱκανὰ τηλεβόλα μὲ πλείοτερον κρότον, (διὰ τὴν τοῦ τόπου μικρὰν ἀπόστασιν), ἐβλεπέ τις ξένον θέσμα καὶ ἀλλόκοτον σκηνὴν ἀπὸ τὸν γενικὸν δόρυβον καὶ ἀλλολαγμὸν· διότι, τὸ τοῦ λαοῦ πλείστον μέρος, λαβὸν πρὸ ὀλίγου κάποιον δάρος, εἶχεν ἐξέλθει τῶν Μοναστηρίων, καὶ ἐφησυχάζεν ἕκαστος εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅτε αἰφνης ἐκπλάγνυντες, ἦναγκάσθησαν νὰ ἐπανέλθωσιν αὐτοὶ ὡς ἀπηλιτισμένοι εἰς τὰ Μοναστήρια· ὡσαύτως καὶ οἱ ὑπηκοοὶ τῶν Ἑυρωπαϊκῶν δυνάμεων νὰ συρρέωσιν ἐντρομοὶ καὶ πεφοβισμένοι εἰς τὰ Προξενεῖα των, ὡς εἰς μέρος ἄσυλον, οἵτινες ἐπὶ τασούτων κατεπληκώθησαν εἰς ταῦτα τὰ μέρη, ἐκάστης ἡλικίας, γένους καὶ τάξεως, ὥστε μὲ μόνα τὰ σώματα

των σχεδόν μόλις ἐχώρουν, καὶ καταπόρουβημένοι ὁμοίᾳσαν τοὺς καταδίκους εἰς καταστενοχώρους καὶ φρικτοτάτας φυλακὰς ἐπιωρευμένους .

Ὁ δὲ Θεόδωρος δούξ γενικὴν προσταγὴν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας διὰ νὰ ἐτοιμασθῶσι κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα πάντες, καὶ τὴν ἐπαύριον ν' ἀποσυρθῶσιν ὁμοθυμαδόν, λαμβάνοντες οἱ ἕγγαμοὶ στρατιῶται μετ' ἑαυτῶν καὶ τὰς οἰκογενείας των, διέλυσε τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν λοιπῶν τὸν ἀποκλεισμόν ἐκ τῆς περιοχῆς Μπελβεδέρι, οἵτινες ἔνδυσ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των διευδυνθῆσαν εἰς τὸ Τρανσυλβανικόν ἔδαφος. Κατὰ ταύτην λοιπὸν τὴν νύκτα, οἱ ὑπὸ τὸν Θεόδωρον καὶ Χ: Πρόδανον Μπουλουκμπασάδες, Καπιτάνοι καὶ Παντούριδες περιτρέχοντες κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ὡς λυσιβώδεις κύνες, διήρπασον ληστρικῶς ἐκ τῶν οἰκιακῶν αὐλῶν, ὅπου εὑρισκόν, διάφορα ὀχήματα, ἄλογα καὶ ζεύματα ἀλόγων, μετὰ ὅποια ἐμελλον νὰ διευδύνωσι τὰς οἰκογενείας καὶ τὰ οἰκιακά των . Ὁ δὲ Χ: Πρόδανος μετὰ τοῦ Μακεδόνη καὶ τοῦ προῤῥηθέντος Μπουλγάρσκη Κράλ Ἀλέξανδρου, ἔχοντες σκοπὸν ἀποφασιστικὸν διὰ νὰ εἰσβάλωσι μετὰ πονηρίαν εἰς τὰ δύο Μοναστήρια τοῦ τε ἁγίου Γεωργίου τοῦ νέου καὶ Σερμπάν Βόδα, καὶ λαφυραγωγῆσωσιν αὐτὰ, περιεφέροντο δι' ὅλης τῆς νυκτός μετ' ἰκανοῦς στρατιώτας, ἀλλ' οὐδὲν κατώρθωσαν, διότι εἰς ὅποιον μέρος καὶ ἂν περιέτρεχον, ἠπῆντουν περιφερομένας πέριξ τὰς φυλακὰς τοῦ Σάββα: ὅθεν ἀποτυχόντες τοῦ σκοποῦ των παρητήθησαν ἀπὸ τὸ ἐπιχείρημά των, καὶ περὶ τὴν αὐγὴν ἐπέστρεψαν ἀπρακτοὶ μετὰ λύπην ἐν αὐτῷ καὶ φόβον, μήπως οἱ περὶ τὸν Σάββαν ἤδειλον τοὺς κτυπήσει .

Γέλος πάντων τὴν 15 ἡν τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡμέραν Κυριακὴν, ὁ τε Χ: Πρόδανος μετὰ τοῦ Μακεδόνη καὶ οἱ λοιποὶ,

μεθ' ὄλων τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ παρευρεθέντων Παντούρι-
δων καὶ στρατιωτικῶν οἰκογενειῶν ἐξελδόντες ἐκ Βου-
κουρεστίου, ἀπῆλθαν εἰς τὸ Κοτροτσάνι, καὶ ἠνώθησαν
μετὰ τοῦ ἐκεῖσε ἐπισταθμεύοντος Θεοδώρου, ὅστις παρα-
λαβὼν κακείδεν ἑπτὰ εὐκολοκίνητα μικρὰ τηλεβόλα
(ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τρία εἶχε κατασκευάσει ὕστερον ἀπὸ
κώδωνας ἐκκλησιῶν), καὶ τὰς ὄσας τροφὰς ἠδυνήθη
νὰ σηκώσῃ μὲ τὰς ἀνά χεῖράς του ἀμάξας, ἐξῆλθε μεθ'
ὄλου τοῦ στρατεύματός του (συγκειμένου ἐκ 2000 σχεδὸν
πεζικοῦ Παντούριδων, καὶ 500 ἱππικοῦ Σερβοβουλγα-
ρων) ἀπὸ τῆν Μονὴν τοῦ Κοτροτσάνιου, καὶ ἐκινήθη, ἀν-
τί πρὸς τὸ νοτιοανατολικὸν κατὰ πρόσωπον τῶν Τούρ-
κων, πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος, διὰ τῆς φερούσης ὁ-
δοῦ πρὸς τὴν Κωμόπολιν Πίτεστίου· κακείδεν δ'
ἐμελλε νὰ διαβῇ ἄσθις τὸν ποταμὸν Ὀλτον, καὶ ν'
ἀπέλθῃ πρὸς τὰ ὄρεινά Κραϊώβικα θέματα, ὅπου κεῖν-
ται ἡ Μονὴ τῆς Τιμανάας καὶ λοιπὰ Μοναστήρια,
ὄχυρωμένα καὶ προμηθευμένα παρ' αὐτοῦ μὲ ἱκανὰς
τροφὰς, ἐωσότου ἴδῃ τὸ ἀποβηδόμενον. (α)

Ὁ Σάββας εὐρισκόμενος ἄχρι τῆς ὥρας ταύτης
μυστικῶς ἐντὸς τοῦ Βουκουρεστίου, καὶ ἰδὼν ὅτι τὸ
κίνημα τοῦ Θεοδώρου, διευθυνομένου πρὸς τὸν τοῦ Πί-
τεστίου ὁρόμον, ἀντιβαίνει εἰς τὴν συμφωνίαν των, περι-
εθύναξεν ἐν ἀκαρεῖ ὄλους τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς χιλίους
σχεδὸν ἱππεῖς συμποσούμενους, (διότι πρὸ καιροῦ ἀπε-
σπάσθησαν πολλοὶ καὶ ἀπ' αὐτὸν), καὶ ἀπῆλθεν ἔμου
μὲ τοὺς πρὸ πολλοῦ ἤδη εὐρισκόμενους περίξ τοῦ Βου-
κουρεστίου Δελήμπαση Μιχαήλ, Μπουλούμπαση Γέν-
τση, καὶ τινων ἄλλων ὀπλαρχηγῶν, εἰς τὸ Τυργόβιστον,
διὰ νὰ κατασκευέσῃ μᾶλλον τὰς τοῦ Ὑψηλαντικοῦ

(α) Τοιοῦτοτρόπως ἐκφράσθη καθ' ἣν στιγμὴν ἐξήρχετο ἀπὸ τῆν τοῦ Κοτροτσάνιου.

στρωτῶ δυνάμεις, παρά διὰ κανὲν ἄλλῃ τι φιλικὸν ἀσθεμα, ὅ-
στις ἅμα ἔφθασεν ἐκεῖ καὶ συνδιαλεχθεὶς μετὰ τοῦ Ὑψηλάντου,
δίδων αὐτῷ διάφορα σχέδια ἐν ὑπουλότῃ πρὸς ἀντικρουσιν
τῶν Ὀθωμανῶν, καὶ τοῦ ὁποίου μὴ πεισθέντος, ἀπεπέσθη πάραυτα,
καὶ ἀνεχώρησεν μετὰ τῶν συνοπαδῶν του διευδυνδέντες εἰς τὴν Μοῆν
τοῦ Μαρτζινενίου, ὅπου ἑυρόντες μερικοὺς ἐκ τῶν τοῦ Καππαίων Φαρμάκη,
τοὺς ἔξωσαν ἐκεῖθεν, καὶ εἰσελάδοντες οὕτω ἐκλείσθησαν πρὸς καιρὸν ἐν αὐτῇ.

Πλησιάζαντος καὶ τοῦ Κιχαγαγάμπεπ τὴν 16ην Μοῆου εἰς
Βουκουρεστιον, ἐξῆλθον εἰς προῦπάντησιν του τινὲς τῶν ἐγκατα-
λειφθέντων Ἀρχόντων ἕως εἰς τὸ χωρίον Κατσέλι, καὶ δέσαν-
τες ὑπὸ ποδῶν αὐτοῦ τὴν ἕκ μέρους τοῦ λαοῦ ὑποταγὴν, τὸν
ἐπροσκύνησαν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν ἔθνος. αὐτὸς δὲ ὑπέ-
δέχθη ἐκείνους εὐμενῶς καὶ φιλοφρόνως, καὶ ἀφου τοῖς ὠμί-
λησε τὰ δεοντα διὰ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, τοῖς ἔδωκε τὰς ἀνα-
γκαιὰς διαταγὰς, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ προῶρρηθέντος βασι-
λικοῦ Ὁρισμοῦ, καὶ αὐτοὶ μὲν ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια,
ὁ δὲ ἔστρωτοπέδευσεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Κολεντίναν,
ὅπου ἐξῆλθον ὁμοῦ πρὸς συνέντευξιν του ὁ, τε Πρωσσιακὸς Πρό-
ξενος, οἱ ἀντιπροσωπεύοντες Γραμματεῖς τοὺς ἀπόντας Προ-

νίου Μοῆν, ἐρωτηθεὶς ἀπὸ τοὺς ὀπλαρχηγούς καὶ στρατιώτας του ἄλλ' ἢ ἀλήθεια τοῦ
πράγματος διετέρεχεν ἄλλως πως, ἐπειδὴ, συμβουλευθεὶς ἐν τῷ μεταξύ ὁ
θεόδωρος μετὰ τοῦ προλεχθέντος Γραμματέως Ὀυδρίσκη, τί συμφερώτερον
δι' αὐτὸν ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, ἐπειδὴ, ὅτι, ὁ-
δὲν ἄλλο, ἐμὴ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ Βουκουρεστιου, νὰ ὑπάγῃ καὶ σταθῇ παν-
στρατιᾷ πρὸς ὥρας εἰς τὸ Πιτέστι, ὡς εἰς ἀσυλον μέρος, καὶ ἔαν τὰ ὅ-
πλα τοῦ Ὑψηλάντου εὐδοκιμήσουν κατὰ Τούρκων, αὐτὸς νὰ διαβῇ τὸν π: Ὀλ-
τον εἰς τὰ Κραιῶβικὰ μέρη, ἀπ' ἐναντίας δὲ καὶ ὁ Ὑψηλάντης δὲν δυ-
νηθῇ ν' ἀντιπαραταχθῇ κατ' ἐκείνων, θέλει καταφύγει ἀφέντως εἰς τὰ
ἐκεῖ μέρη πρὸς σωτηρίαν του, αὐτὸς ὅμως ἔχων τὰς ὁδοὺς ἀποκλεισμένας,
νὰ πασχίσῃ μὲ ὅποιονδήποτε τρόπον δυνηθῇ νὰ τὸν συλλάβῃ, καὶ μὲ τοῦτο
δεικνύων τὴν πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς ἐμπιστοσύνην του, θέλει παραστήσει τὸ-
τε ἐκεῖνος τὰ δικαιολογήματα τοῦ κινήματός του ὡς ἔνομα καὶ συμ-
φερόντα εἰς τὸν λαόν, καὶ ἐπομένως θέλει μεσιτεύσει εἰς τὸ ν' ἀναβῇ,
ὡς προταίτιος τοῦ κοινῷ καλλοῦ, τὸν Ἡγεμονικὸν τῆς Βλαχίας θρόνον.

ξένους Ρωσσίας καὶ Ἀυστρίας τοὺς ὁποίους ὑπεδέχθη φιλικῶς. Καταλιπὼν δ' ἐπειτα καὶ οὗτος εἰς Κολεντίναν ὅλον τὸ ὑπ' αὐτὸν στρατεύμα, εἰσῆλθε μὲ ὀλίγους τινὰς βωματοφύλακας εἰς τὴν πόλιν, καὶ διορίσας τὰς ἀναγκασίας φυλακίας διὰ τὴν τοῦ λαοῦ ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν, ἐπέστρεψεν ἄυθις εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔνθα διέτριψεν ὀλίγας ἡμέρας, ἕωδού ἐκινήθη πανστρατιᾶ κατὰ τοῦ Ἰηλάντου εἰς Τυργόβιστον.

Κατὰ τὴν συντομον ταύτην διατριβὴν του, περιφερόμενος ὁ Κιαχαγιαμπης ἐν Βουκουρεστίῳ μετασχηματισμένος καὶ ἀγνώριστος, παρετήρει ἀκριβῶς τὰς παρὰ τῶν στρατιωτῶν του γινόμενας ἀταξίας, καὶ ἐπαίδευε τοὺς ἀτακτοῦντας εἰς τρόπον, ὥστε ἐν βραχείῳ διαστήματι καιροῦ ἀνέλαβε δάρος ὁ πεφοβισμένος λαός, ἠνεώχθησαν τὰ Μοναστήρια, ἐνεψυχώθη ἡ ἀγορά, ἔλαβε κίνησιν ἡ βιομηχανία, καὶ τὰ τροφίμα πάντα μετεκομίζοντο ἕξωθεν ἀφόβως καὶ ἀσφονα. ὁ δὲ συνήθης ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς φόβος, ἐπίσης καὶ ἡ κοινὴ περὶ τῶν αὐτῶν ἰδέα, ὅτι ἅμα φθάσωσι, δέλουν βάλει εἰς μὲν τὴν πόλιν πῦρ, εἰς δὲ τὸν λαὸν μάκαιραν, ἐπὶ τοσοῦτον διαφορετικὰ ἐδείχθησαν, ὥστε εἰσερχόμενοι καθεκάστην ἐν τῇ πόλει, καθιέροναν μὲ τὴν παρουσίαν των τὴν πλέον δυνατὴν εὐταξίαν καὶ ἡσυχίαν. Ἄλλ' οἱ Τσιγγαῖοι καὶ Ἀρμένιοι ἀπὸ ἔμφυτον μῖσος καὶ φυσικὸν φθόνον κινούμενοι, ἐπρόδιδον καθεκάστην εἰς τοὺς Τούρκους πολλοὺς τῶν χριστιανῶν ὡς ἀποστάτας, (μᾶλλον Ἕλληνας καὶ Σερβοβουλγάρους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν πολλοὶ ἀδῶοι), καὶ ὡς τοιούτους ἐπρόσταξεν ἀνεξέταστος ὁ Ἀρχηγὸς Κιαχαγιαμπης καὶ τοὺς ἐφόνευσεν, ἄλλους μὲν δι' ἀγχόνης, ἄλλους δὲ διὰ πασάλων, καὶ ἄλλους δι' ἀποκεφαλισμοῦ, ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἕξωπαζαρίου, τούτων δὲ ὁ ἀριθμὸς εἰς ὀκταήμερον διάστημα ἀνέβη ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν πεντήκοντα ψυχάς.

Ἐταῦθα παραιτούμενοι νὰ ἐκδέσωμεν τὰς πράξεις καὶ προ-
 ὄδους τῶν Ὀθωμανῶν, ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ περὶ φυγῆς καὶ
 ἀδοιοπορίας τοῦ Θεοδώρου κεφάλαιον, καὶ τέλος εἰς τὴν
 καταστροφὴν αὐτοῦ· διακόπτοντες ὁμῶς τὸν λόγον, χρεω-
 στοῦμεν νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἡ τοῦ Ἰψήστου Πρόνοια ἔδραμα-
 τούρησε καὶ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν, διότι ἔσωσε καὶ
 πόλιν καὶ λαόν· καὶ βέβαια ἀνίσως ὁ Θεόδωρος, ὅστις
 ἐπρονόησε νὰ προμηθευθῇ ὅλα τ' ἀναγκαῖα διὰ μακροτά-
 την ἀντίστασιν, καὶ νὰ ὀχυρωθῇ, ἀπεφάσιξε ν' ἀντικρού-
 σῃ τοὺς Ὀθωμανοὺς, ἀναμφιβόλως τὸ πᾶν ἐμελλε νὰ πα-
 ραδόθῃ εἰς τὸ πῦρ καὶ τὴν μάχαιραν· ἀλλ' ἡ θεία δι-
 κονομία, ἡ τὰ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον διέπουσα, ἀπεμώρα-
 νεν, ὡς διὰ θαύματος, τὸν αἴτιον τῆς τοιαύτης καταστροφῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' ον.

Αἰτία διχονοῶν μεταξύ Θεοδώρου καὶ τῶν ὀπλαρχηγῶν αὐτοῦ καθ' ἑδὴν - ἐχ-
 θροπραξίαι μερικαὶ τοῦ Θεοδώρου κατὰ τῶν στρατιωτῶν του - συνωμοσία μυστικὴ τῶν ὀ-
 πλαρχηγῶν ἐναντίον αὐτοῦ - στρατήγημα ἀξιοπεριέργον καὶ δημιουργία τοῦ Ἰ-
 Ὀλυμπίου, ὅταν συνέλαβε τὸν Θεόδωρον εἰς Γολέστι - φόνος τοῦ Θεοδώρου εἰς Τυρ-
 γόβιστον - ἐκστρατεία τῶν Ὀθωμανῶν ἀπὸ Βουκουρέστιον εἰς Τυργόβιστον - μάχη
 αὐτῶν μετὰ τῶν τοῦ Ἰψηλάντου εἰς Νουτσέτου καὶ Νετζέστι - ἀναχώρησις τοῦ Ἰ-
 ψηλάντου καὶ λοιπῶν ἀπὸ Τυργόβιστον - ὁ Σάββας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὑποτάσσονται
 εἰς τοὺς Τούρκους - ὁ Σάββας μετὰ τῶν Τούρκων δώκει τὸν Ἰψηλάντην - ὁ Κιχαγιά -
 μπης κινῆει κατὰ τοῦ Ἰψηλάντου, ἐπιστρέφει εἰς Βουκουρέστιον - τρομερωτάτη
 ἀνεμοζάλη καὶ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐν Βουκουρεστῷ.

Οἱ ὀπλαρχηγοὶ τοῦ Θεοδώρου βεβαιωθέντες ἐκ τοῦ ἑνὸς τὴν
 ἀπόφασιν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, περὶ τῆς γενικῆς καταστρο-
 φῆς των, κατὰ τὴν διάληψιν τοῦ πορρῆθέντος Ὀρισμοῦ, καὶ
 φθάσαντες ἀφ' ἑτέρου νὰ γνωρίσωσι τοὺς ἐπιβαίλους σκοποὺς
 τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἀποβλέποντας τὴν ἐξολόθρευσιν τοῦ Ἰψη-
 λάντου καὶ λοιπῶν, εἶχον συνομόσει τὸ μετὰ τῶν μετ' ὀρ-
 κού, ὅτι, τὰ μὲν εὐχέδια του νὰ διαλύσωσιν, αὐτὸν δὲ ὡς ἐπί-

ορκὸν καὶ προδότην τῆς πίστεως καὶ πατρίδος νὰ φονεύσῃ .
 Διὸ καὶ ἐζήτησαν ἀφορμὴν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν συνομοσίαν τῶν .
 Ὅθεν τὴν ἡμέραν τῆς ἐκστρατεύσεώς τῶν ἀπὸ Βουκουρέστιον,
 ὁ Χ: Προδάνος ζητήσας παρ' αὐτοῦ πολεμεφόνια καὶ χρήμα-
 τα διὰ τοὺς χρεωστουμένους ἕως τότε μισθοῦ τῶν ὑπ' αὐτὸν
 στρατιωτῶν, τῷ ἀπεκρίθη ὑπεροπτικῶς, ὅτι πυρίτιδα καὶ
 μολυβδοςφαίρας ἔχει μόλις τόσην ποσότητα, ὥστε νὰ ἔξαρ-
 κέσουν διὰ τὸν ἑαυτὸν του, χρήματα δὲ στερεῖται ὀλοστέλως,
 προφασισθεὶς, ὅτι ὁ Ὑψηλάντης ἐκράτει εἰς Τυργόβιστον τό
 χρηματικὸν κιβώτιον (κάσσαν) . Διὰ ταύτας οὖν τὰς
 ἀνεπιίτους προφασισλογίας τοῦ Θεόδωρου, διὰ τῶν ὁποίων
 πολλοὺς παλλάκας καὶ παλυειδῶς ἠπάτησε, παροργισθεὶς ὁ
 Χ: Προδάνος, ἐξηγγιώθη κατ' αὐτοῦ εἰς βαδμόν, ὥστε ἐ-
 μελλεν ἰδιουχείρως νὰ τὸν φονεύσῃ παρευδὺς ἄλλα συναϊδα-
 νθεὶς καὶ τὸν ἐπιχειρήσας ἀτομικὸν του κίνδυνον, (καθότι ὁ
 Θεόδωρος ἔχει πενταπλάσιον σχεδὸν εἰς τὸ μέρος του στρα-
 τευμα), συνῆλθεν εἰς ἑαυτὸν, καὶ ἀνέβαλε τὴν ἐκδίκησιν εἰς
 ἄλλην ἀρμοδιωτέραν ευκαιρίαν . Καθ' ὅλον ὅμως τὸ διά-
 στημα τῆς ὁδοπορίας τῶν ἕως εἰς χωρίον Γολέστι, τὸ πάθος
 καὶ ἡ δυσκαρέσκεια, ἐφαίνετο, ὅτι ἔχει κυριεύσειν ἀμφοτέ-
 ρους ἔτι μᾶλλον .

Ἐρεδισθέντα μετὰ ταῦτα παρὰ τοῦ Χ: Προδάνου τὰ πνεύ-
 ματα καὶ τῶν λοιπῶν ὀπλαρχηγῶν ἤρχισαν οὕτω πως καὶ οἱ
 τελευτάσιοι νὰ κάμνωσιν ἀπὸ σκοποῦ εἰς τὸν Θεόδωρον παρο-
 μοίας ἐπιμόνους ἀπαιτήσεις, καὶ δικαιολογούμενοι διαφο-
 ροτρόπως ἐλογομάχουν καθημερινῶς μετ' αὐτοῦ, περὶ τῆς
 στερήσεως τῶν ἀναγκαίων αὐτῶν, καὶ περὶ τῶν, ὅσα τοῖς
 ὑπέσχετο ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τῆς ἐκ Βουκουρέστιου φυγῆς τῶν,
 χωρὶς νὰ γείνη ἡ παραμικρὰ πραγματικὴ ἐκτέλεσις .
 Ἄλλ' ὁ Θεόδωρος μὲ τὴν φυσικὴν του ὑπεροψίαν, καὶ μὲ
 ἄκραν περιφρόνησιν, ποτὲ μὲν ἀπέφευγε τὰς τοιαύτης φύ-
 σεως ὁμιλίαν, ἐκάστου ὀπλαρχηγοῦ εἰς τὰς καθ' ὁδὸν συ-

ναπαντήσεις των, ποτέ δὲ στενοχωρούμενος ἔδιδε σύμφωνόν ἀποκριθὲν μὲ τὴν πρὸς τὸν Χ : Πρόδρανον ἀποδοεῖσαν .

Τὸ δυσκονόμητον ὅμως τῶν πραγμάτων, (ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκάων), καὶ ἡ ἀνέλπιτος ἀφνίδιος μεταβολὴ τοῦ τρόπου, μὲ τὸν ὁποῖον ἤρχισεν ὁ Θεόδωρος νὰ μεταχειρίζεται τοὺς συναπαρτῆρας αὐτοῦ, ἐμελλε βέβαια νὰ ἐμπνεύσῃ ἰκανὰς ὑπονοίας, ὥστε νὰ συμπεράνωσιν οἱ περιτοιοῦντες αὐτὸν ὀπλωταί, σχέδια ἐπὶ τοσοῦτον ὑπόπτῃ, ὅσον μία ὑποκρυμμένη προδοσία, ἢ ἀφευκτος ἀπελπίσια, ἐξεκόνιζεν ἐν ἑαυτοῖς μὲ ζωηρότητα τὰ πρῶτα χαρακτηριστικὰ τῆς ὁδὸν καὶ ἴσταντο ἀμυχανοῦντες . Ἀλλ' ὁ Θεόδωρος ἀυτίς θεωρῶν τὴν προπέτειαν τούτων προχωροῦσαν, ἐσοφίζετο νὰ τοὺς ταπεινώσῃ, καὶ πρὸς τοῦτο κατέφυγεν εἰς μέσον τόσον ἀπάνθρωπον καὶ ἀποτρόπαιον, ὅσον ἕνας καλὸς Ἀρχηγὸς χρεωστῆ νὰ πολιτευθῆται τὸν καιρὸν, εἰς κρισίμους μάλιστα περιστάσεις, καὶ νὰ ἀποφύγῃ πᾶσαν ἀυστηρότητα, διὰ νὰ γίνηται ἀγαπητός εἰς τοὺς Στρατιώτας του . ἄλλ' ἡ θεία βούλησις ἀπεμῶρανεν αὐτὸν, διὰ νὰ δοθῇ οὕτω πως, εἰς τὴν μιᾶσαν ζωὴν του, καὶ τὴν πλήρη βδελυρῶν κακουργημάτων ἐξουσίαν του, ὁδυνηρὸν τέλος .

Εὐθύς λοιπὸν μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἀπὸ Βουκουρέστιον ἀπεφάσισε νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν τὸν ἀμοχαρῆ σκοπὸν του, καὶ πᾶσαν ἐσπέραν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὁδοπορίας του, δὲν ἔπαυεν, εἰς τὸ νὰ συλλαμβάνῃ τινὰς τοδμηροῦς τῶν μικροτέρων ἀρχηγῶν, καὶ τοὺς ὁποίους ὑπόπτειε μίπως τὸν δολοφονήσουν, καὶ μὲ τρόπον ὑπόπλον καὶ πανοῦργον, τοὺς μὲν ἀπεκεφάλιζε, τοὺς δὲ ἐπνιγε, μυστικῶς . τούτων ἐνεκα ὁ ἀναβρασμὸς καὶ ὁ ψιθυρισμὸς μεταξύ τοῦ στρατεύματος ἐπικολούθει ἐπὶ τὰ κρείττω, καὶ ἐπρόσμεναν οἱ περιέργοι τὸ ἀποβησόμενον . Ἀλλ' εἰς τόσον ἐξετάθη ἡ σκληροτραχηλὸς καὶ ἀμοβορικὴ αὕτη διάδοσις του, ὥστε τὴν 19^{ην} τοῦ Μαΐου διὰ νυκτός συνέλαβε καὶ κάποιον Βατάχον Γιάγκον Γεννέσκον, ἀνδρα πύχον, εὐυπόληπτον καὶ ἀπὸ ὅλον τὸν στρατὸν ἡ-

γαπήμενον, τὸν ὁποῖον, ἅμα ἔφερον ἔμπροσθέν του, ἐπρόσταξεν
 ἀκριτῶς, καὶ ἐκρέμασαν οἱ σωματοφύλακες τοῦ Παντοῦ-
 ριδες ἐπὶ τῆς ἀγχόνης ἰδεασθέντες δὲ χωρὶς ἀναβο-
 λήν καρποῦ περὶ τοῦ πρακτέου τούτου ὁ, τε Χ: Πρό-
 δανος, Μακεδόνσκης καὶ λοιπῶν παρ' ἑνὸς Καπιτῶν Δί-
 νου, καὶ ὑποπτεύσαντες ἀλανθάστως τὸν ἑκείνου φόνον,
 ὡς καὶ τῶν λοιπῶν προδανατωδέντων, ἔτρεξαν μετὰ σπου-
 δῆς εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ Θεόδωρου, καὶ ἐυρόντες κατ'
 ἐπιτυχίαν τὸν συλληφθέντα εἰσέτι ἐν τῇ ζωῇ ἐπὶ τῆς ἀγχό-
 νης εἰς μίαν ἰτέαν δεμένης, ἔκοιραν ἑυδύς μετ' αὐτὴν
 τὸ σχοινίον, καὶ ἔσωσαν τὸν ὑπὸ κίνδυνον ἐθροισκόμενον.
 Τότε οἱ ἐλευθερωταὶ οὗτοι ἐρωτήσαντες τολμηρῶς τὸν
 παρευρεθέντα εἰς τὴν σκηπὴν ταύτην Θεόδωρον, τί τὸ ἐγ-
 κλημα τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἀνδρός, ἔμεινεν ὁ ῥηθεὺς διὰ
 ἱκανᾶς στιγμᾶς σιωπηλὸς καὶ ἀνσπολόγητος, μὴ γνωρί-
 ζων τί ἐξαπροπίπτου ἄτιον εὐδύνης νὰ προσάψῃ κατ' αὐ-
 τοῦ. Τέλος μετὰ πολλὴν λογομαχίαν, ἥτις διέτρεξε
 μεταξύ των, καθότι ἐπέμενον νὰ πάρουν ἀπὸ τῆς χεῖ-
 ρᾶς τοῦ τὸν ἐξ ἀγχόνης ἐλευθερωθέντα Τιεννέσκου, καὶ,
 τὸν ὁποῖον δὲν ἄφηνεν ὁ Θεόδωρος κατ' οὐδένα λόγον, αὐ-
 τὸν μὲν παρακίτησαν πρὸς τὸ παρὸν ὑπὸ ἐγγύησιν ἀξιότα-
 στον, ὅτι δὲν θέλει ἐπιβουλεύει τὴν ζωὴν του ἕως τὴν ἄυ-
 ριον, ἀλλὰ κρατήσει μόνον ὑπὸ ἀπλήν φυλάκισιν, τὸν δὲ
 Θεόδωρον δὲν ἠνώχλησαν περιπλέον, φοβούμενοι, ἀπὸ τὴν
 περιστοιχοῦσαν αὐτὸν φρουρὰν τῶν Παντοῦριδων, μήπως ἀπροσ-
 δοκῆτως ἐπισυμβῆ μεταξύ των κάμμια σκληρὰ αἱματο-
 χυδία, καὶ οὕτως ἀνεχώρησαν ἐν ἡσυχίᾳ.

Ἀλλὰ, τόσον διὰ ταύτας τὰς ῥηθείδας ἐνυπόπτους
 καὶ στυγηρὰς τοῦ Ἀργηγού των πράξεις, καθόσον καὶ διὰ
 τὰς προαναφερθείσας κατ' αὐτοῦ δυσσεβείας των, δὲν
 ἐδεώρουν οἱ ὀπλαρχηγοὶ τὰ πράγματα μετ' εὐκταίαν ἐκβα-
 σιν. Διὰ τοῦτο, ἀφοῦ ἀπεπέσθησαν ἀπὸ τὸν Θεόδωρον,

δὲν ἤργησαν οἱ εἰρημένοι νὰ συσκεφθῶσι περὶ τούτων σπου-
δαυτέρως, καὶ συμβουλίου γινομένου τὴν αὐτὴν νύκτα,
ἐνέκριναν εὐλογοφανῆς, παρ' ἄλλο τι μέσον πρὸς ἐκ-
δίχησιν τούτου, μᾶλλον τὸ νὰ γράψωσι κοινῇ τῇ γνώμῃ
ἐν εἰδοποιητικὸν γράμμα πρὸς τὸν ἐν Πιτεσίῳ πρό τινος
καίρου ἑυρισκόμενον Καπιτᾶν Γεώργιον Ὀλύμπιον, ὡς
πλησιέστερον, γνώριμον καὶ σχετικώτερον αὐτοῖς, καὶ
κοντὰ εἰς ὅλα τὰ δίκαια παράπονά των, ἅπερ ἠθέλον
ἀναφέρει, νὰ δείξωσιν ἐπίσης πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ὁμοφώνως
ἀποσκήρτησίν των ἐκ τοῦ πλησίον τοῦ Θεοδώρου, καὶ ὅτι ἐπι-
θυμοῦσι τὴν μετὰ τῆς γενναιότητος του συνένωσιν διὰ νὰ συν-
τρέξωσιν ὡς ὄρκωται, εἰς τὸ στάδιον τοῦ ἀγῶνος μετ' ἐκεί-
νου, ἀλλ' ὄχι μετὰ τοῦ Θεοδώρου, ὑπόπτου ὄντος διὰ τινὰ μν-
στηκὴν πρὸς τοὺς Τούρκους προδοσίαν.

Τὸ εἰδοποιητικὸν τοῦτο ἔγγραφον πάραυτα ἔγινε, προθύμως
τὸ ὑπέγραψαν ὅλοι οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Σερβοβουλγάρων καὶ τινες
ὑπαρχηγοὶ τῶν Παντούριδων, τὸ ἐπεσφράγισαν, καὶ μὲ ἐπίτη-
δες ἀπεσταλμένον τὸ διεύθυναν μυστικῶς ἀπὸ Γολέστι εἰς
τὸ Πιτέστι, (μῖαν ὥραν σχεδὸν ἀπέχον), πρὸς τὸν διαλη-
ρδέντα Γ' Ὀλύμπιον, ὅστις παραλάβὸν αὐτὸ οικειοποιήθη τὸ
πρᾶγμα σπουδαυτέρως, μᾶλλον, διότι ἐμελέτα πρὸ πολλοῦ
τὴν ἐκτέλεσιν τοιοῦτου ἀντικειμένου, περὶ τοῦ ὁποῖου ἑκαίρο-
φυλάκτει τὴν περίστασιν, καὶ ἐγκρίνας τὴν εὐκαρίαν ταύ-
την ἀρμοδιώτεραν παρ' ἄλλην τινά, βεβαιωθεὶς μάλιστα
πραγματικῶς καὶ τὴν λεπτοταξίαν τῶν τοῦ Θεοδώρου ὀπλι-
σχηγῶν, ἐπιθυμούντων τὴν κατ' αὐτοῦ ἐκδίχησιν, ἐτροπολόγη-
σε μὲ ἀπελπισίαν στρατήγημα τόσον τολμηρὸν, ὅσον καὶ
ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπικίνδυνον διὰ τὸν ἑαυτὸν του.

Ὅθεν δὲν ἔχασε καιρὸν καὶ τὸ σχέδιόν του ἐβλήθη εὐθὺς
εἰς πρᾶξιν. Κατὰ τὴν ἐπιούσαν τῆς 21 ης Μαΐου παρα-
λαβὼν ὁ ῥηθεὶς Γ' Ὀλύμπιος μετ' ἑαυτοῦ τριάκοντα ἐκ-
λεκτοὺς ἐφιππους στρατιώτας, καὶ ἑτέρους διακοσίους

δ'έταξε νά συνακολουθήσουν αὐτὸν εἰς λόχους διηρημένοι,
 ἀπέχοντας ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, ὥ-
 τε βαδμηδὸν ἐρχόμενοι κατόπιν νά μὴν ἐπιβῶν εὐδῶσιν ὅλοι
 ὁμοῦ, καὶ ἐνεκα τούτου δῶσιν ὑποπίαν τινά, μὲ σύνδη-
 μα ὁμῶς ἀποφασιστικόν, ἢ νά συλλάβουν τὸν Θεόδωρον
 ζῶντα, ἢ νά τὸν φονεύσωσι, καὶ τούτου ἐκτελεσθέντος
 νά παρασύρουν μετὰ ταῦτα καὶ συσσωματώσουν εἰς τὸ μέ-
 ρος των τὸν τούτου στρατὸν. Διευδύνθησαν λοιπὸν μὲ τα-
 χύτατον βῆμα οἱ πρῶτιστοι εἰς Γολέστι, ὅπου ἐμποδίσθη-
 σαν κατὰ τὴν τάξιν ἀπὸ τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς τοῦ Θεο-
 δώρου, ὅστις, διὰ τὴν συνέντευξιν ἣν εἶχε λάβει τὴν προ-
 ηγουμένην μετὰ τοῦ Ὀλύμπιου, ἰδὼν αὐτοὺς μακρόθεν καὶ
 γνωρίσας τὸν Γ: Ὀλύμπιον, ἐσυγχώρησε τὴν εἰσοδὸν αὐτῶν
 μὴ ὑποπτευθεῖς εἰς τὸ παραμικρόν. Διὸ εἰσελθόντες
 ἀνεμποδίστως, καὶ ἑυρόντες τὸν εἰρημένον εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ
 πυλῶνος περικτερον (Κιόσκιον α), ὁμοῦ μὲ ὅλους τοὺς
 ὀπίσκαρχηγούς αὐτοῦ, ἤρχισεν ὁ πνέων θυμὸν Γ: Ὀλύμ-
 πιος νά λέγῃ βλαχιστὶ πρὸς τὸν ὠχρῖάσαντα Θεόδωρον.
 « **Ν** ἀνάξιε ἄνθρωπε τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας, ἢ ζωῆ σου
 „ καὶ ἦδη καὶ πάντοτε εἶναι εἰς τὰς χεῖράς μου, γνῶρισον, ὅτι
 „ μὲ ἓνα μόνον ἰδικόν μου νεῦμα, δύναται νά κυλισθῇ ἢ κε-
 „ φαλή σου πρὸ ποδῶν μου· εὐ, εἰς τὴν ἱεράν φιλίαν ὑψου-
 „ λος προδότης ἐδείχθης, τὸν τρομερὸν ὄρκον σου ἀναίρεσας,
 „ τὴν πατρίδα σου ἠρνήθης, τὰ ἱερά δικαιώματά της κατεπά-
 „ τήσας. Σὺ, καὶ πρὸς τὸν μέγιστον καὶ ὑπέρτατον θεὸν μας
 „ ἐπίορκος ἐπαρουσιάσθης. Σὺ, πρὶν εἰς ἡξιώσει ἢ χεῖρ μου
 „ αὐτή, ὡς τὸ γνωρίζεις, τί ἦσον; πῶς βιωπῆς; εἶπέ μοι;
 „ τί ἦσον; ἓνας ποταπὸς καὶ ἀσήμαντος μετὰ τῶν συμπατρι-
 „ ωτῶν σου, ἓνας ἀνάξιος πολεμιστῆς, ἓνας ἀπηλπυμένον στρα-
 „ τιώτης, μ' ὅλον τούτο τυχηρὸς, ἓνας, ὅστις χωρὶς πλούτη,

(α) ἢ λέξις αὕτη ἐμπορεῖ νά ἐτυμολογηθῇ καὶ ἀπὸ τὸ δικία καὶ σχιά κατ'
 ἀποβολὴν δηλαδὴ τῆς ἀρχούσης συλλαβῆς (οι) κιόσκιον.

„χωρίς καταφύγιον καὶ ἐστερημένος παντός μέσου, περιεφέρεσο
 „τῆδε κἀμῆδε ὑποτελής καὶ ἐξουδενημένος πρὸς ἀπόλαυσιν
 „μικρῶς τίνος ὑπηρεσίας, ἵνα κερῖζεσε τὰ πρὸς τὸ ζῆν· δὲν εἰ-
 „νοαι οὕτως; ἐκφράσου; τί σιωπᾶς; ἐγὼ δὲ ἀνέστησα, δὲ
 „ἐσυμβούλευσόν διὰ πάντα, δὲ ἐβοήθησα μὲ ταύτην μου τὴν
 „χεῖρα, (δείξας τὴν δεξιάν του), δὲ ἐδέχθη ἀπ' ἀρχῆς ἴστα-
 „δόν μου, δὲ ἔκαμα συνεταιριστὴν μου διὰ τὸ κοινὸν καλὸν δὲ
 „ἀποκατέστησα κεφαλὴν ἐνὸς σώματος τοσούτων μυριάδων ἄν-
 „θρώπων, εὐ ἐπὶ τέλους εἶσαι τέλειον ἀνάστημα, καὶ λέγε-
 „σαι πλάσμα ἰδικόν μου· ἐνδυμήσου τῶς εἰς Ἰωνσοῦ ἀρένι κατ'
 „ἀρχὰς συνδιαλέξεις μας, τὰς νυκτερινὰς συναπαντήσεις μας,
 „ἐνδυμήσου, λέγω, τί ὑπεσχέθης τότε πρὸς ἐμέ, καὶ ἐνώπιον
 „τοῦ ἀοράτου Θεοῦ, καὶ τί ἐπραξας μετὰ ταῦτα, καὶ τί ὑπε-
 „νεργεῖς σήμερον; ποῦ ὑπάγεις; καὶ πῶς, τί τέλως; τί διαλογίζεσαι; τί ἐκθροπιά-
 „ζεις; τί σιωπῶν φανερόνεις τὰ ὑποκρύφια τῆς ψυχῆς σου; εἰς
 „τί δὲ ἐλέγχει τὸ συνειδὸς, καὶ ὁ χαρακτήρ σου ἕνεκα τούτου
 „ἀλλοιοῦται; δὲ καταλαμβάνω πλέον, τὰ γνωρίζω ὅλα
 „καὶ πῶς; εὐ τολμᾶς ἀκόμη νὰ φαντασθῆς, ὅτι δέλεις
 „δυνατῆ νὰ παραδώσης μὲ ἐπιβουλὴν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ
 „ἐκείνου, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς διαταγὰς ἡμεῖς ὅλοι χρῖ-
 „στοῦμεν νὰ ὑπακούωμεν, νὰ σεβώμεθα τὸ ἄτομόν του ὡς
 „ἕνα κοινὸν πατέρα, καὶ πρωτοῦτον συνεργόν του καλοῦ τῆς
 „ἀνθρωπότητος; ὄχι! ἄς μὴν ἐντυπωθῶσι ποτέ εἰς τὸν νοῦν
 „σου τοιαῦται ἰδέαι, ὡς ἄνθρωπος καὶ ἂν ἐξηπατήθης, ὡς ἄν-
 „θρωπος πάλιν πρέπει νὰ μεταμεληθῆς, (οὐδεὶς ἀναμάρτη-
 „τος, εἰ μὴ μόνος εἰς ὁ Θεός), οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ ἀδυνα-
 „μίαν ὑποπίπτουσιν εἰς λάθῃ διὰ πάντα, καὶ οἱ ἴδιοι μετὰ
 „ταῦτα κρίνοντες τὸ καλὸν μὲ τὸ κακόν, διακρίνοντες τὸ
 „φῶς ἀπὸ τὸ σκότος, καὶ ἐκλέγοντες τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ
 „τὸ ψεῦδος, ἐπιδιωρδόνουν τὰ σφάλματά των, καὶ ἐπα-
 „νέρχονται εἰς τὸν εὐδὴν δρόμον· τὸ καλόν, τὸ φῶς καὶ
 „ἡ ἀλήθεια, ἐξαρτῶνται σήμερον ἀπὸ τὴν δέλθειν σου,

καὶ ἀντιτρόφως, νὰ ἐκλέξης ἕν ἀπὸ τὰ δύο ταῦτα ἀντι-
 κείμενα καὶ, ἀνίσως, ὁ καιρὸς, ἡ συμπεριφορὰ τῶν πραγ-
 μάτων, ἡ ἀδυναμία τοῦ νόου, ἡ καὶ αὐτὴ ἡ ἐσφαλμέ-
 νη ἀκούσιος δέλφίς σου, ἐπροξένησε τὸν ἀπ' ἀρχῆς μέ-
 χρι τοῦδε φατριαστικὸν διαμελισμὸν μεταξὺ ἡμῶν καὶ
 ὑμῶν, ἐνεκα τοῦ ὁποίου ὁ ἐχθρὸς εὐρίσκων τοιοῦτοτρόπως
 ἡμᾶς πάντας, ἔσο βέβαιος, ὅτι δέλει ἐπιπέσει καθ' ἡμῶν,
 καὶ θηριωδῶς δέλει μᾶς κατασπαράξει μέχρις ἑνός, ὡς τὰ
 πρόβατα, μία πεινασμένη ἀγέλη ἐξηγριωμένων λύκων. (α)

Ὁ δὲ Θεόδωρος εἰς τούτους τοὺς λόγους ἔμεινεν ἠλίθιος
 καὶ κωφός, διὰ τὸν ἀνέλπιστον καὶ παράδοξον θυμὸν τοῦ
 Ὀλύμπιου, δὲν ἔλειπεν ὅμως νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ὅσα, ἀπὸ
 τῆς εἰς Βουκουρέστιον ἀφίξεως καὶ μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως
 αὐτοῦ ἐδείχθησαν, εἰς ἀντενέργειαν τοῦ Ὑψηλαντικῆς πολυ-
 τεύματος, ἦσαν σχέδια προερχόμενα ἐκ τῆς συμβουλῆς τοῦ Ἀυ-
 στριακοῦ Γραμματέως Ουδρίσκη· οὗτος ἐπὶ τέλους τὸν κατέ-
 πεισε ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ Βουκουρέστιον, καὶ νὰ τοποθετηθῇ μέ-
 χρι τινός εἰς Πιτέστι, αὐτὸς καὶ τῷ ὑπέσχετο ἀπ' ἀρχῆς, ὅτι
 δέλει ἐνεργῆσαι πᾶν μέσον καὶ τρόπον πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ Ἡ-
 γεμονικοῦ τῆς Βλαχίας θρόνου· ἀλλ' ἐπροσθεσεν εἰς ταῦτα,
 ὅτι, γνωρίσας τὴν ἀπάτην εἰς ἣν παρεδύθη, μετανοεῖ ἤδη,
 καὶ σύμφωνος καθ' ὅλα, ἀποφασίζει προθύμως νὰ ἐκχύσῃ τὴν
 τελευταίαν ῥανίδα τοῦ αἵματός του, ἀναπολήσας εἰς ἀνάμνη-
 σιν τὸν φρικτὸν τῆς Ἐταιρίας ὄρκον, διὰ τὴν διατήρησιν καὶ ὑ-
 περάσπισιν τῶν Ἑλληνικῶν δικαιομάτων καὶ τῆς ἐλευθερίας.
 Ἐπαναλαβὼν δὲ ὁ Γ' Ὀλύμπιος τῷ ἔειπεν· “ Ἐλθέ λοιπὸν, ὡς
 ὑπάγωγμεν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν μας Ὑψηλάντην, νὰ ζητήσῃς διὰ με-
 σιτείας μου τὴν συγχώρησιν, τὴν ὁποίαν ἔσο βέβαιος, ὅτι δέ-
 λεις ἀπολαυσεῖ, καθότι εἶναι ὅλων ἡμῶν ἀγαθὸς πατήρ, δέλει

(α) ἡ διαληφθεῖσα δημηγορία ἐβεβαιώθημεν περὶ πλέον ἀπὸ τοὺς παρευρεθέντας ὁπλαρχη-
 γούς του, ὅτι εἶναι τοιαύτη καθ' ἔννοιαν, ὁποίαν ἔυραμεν καὶ εἰς τὰς Γερμα-
 νικὰς Ἐφημερίδας.

μάλλιστα δὲ καινοποιήσει εὐαρέστους τινὰς ἀγγελίας, τὰς ὁποί-
 ας ἔλαβε νεωστὶ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Τουρκίας καὶ Ρωσίας,
 καὶ ὡς ἐπιταχύνωμεν διὰ τὰ μὴν χάσωμεν τὴν εὐκαιρίαν ταύ-
 την. Προσπουθῆεις δ' ἐν ταύτῳ ἀπετάθη μὲ εὐτολμίαν καὶ
 πρὸς τοὺς ὀπλαρχηγούς του λέγων, “ τί λέγετε καὶ εἶς, ὦ
 Ἀδελφοί; διὰ τὴν τρέχουσαν διαφωνίαν μετὰξὺ τοῦ Πριγκί-
 πος Ἄ·Υψηλάντου πατρός μας, καὶ Γοσποδάρη Θεοδώρου,
 ἐγκρίνετε εἰς ταύτην τὴν κρίσιμον περίστασιν νὰ ὑπάγη ὁ Γοσποδά-
 ρης, καὶ νὰ φιλιωθῇ μετὰ τοῦ ῥηθέντος, ἢ ὄχι; οἱ δὲ (χωρὶς
 νὰ δείξουν ποσῶς, ὅτι ἔχουν τὴν παραμικρὰν μετ' αὐτοῦ συνεν-
 νόησιν) ἀπεκρίθησαν τρανῶς καὶ ὁμοφώνως· νὰ ὑπάγη· νὰ ὑπά-
 -γη· δίχως ἄλλο, διότι ἀλλέως ἔμεθα ὄλοι χαμένοι. (α)

Ταύτην τὴν ἐγκρίσιν καὶ συγκατάθεσιν τῶν ὀπλαρχηγῶν του ἰ-
 δὼν ἀνεπίστως ὁ Θεόδωρος, σύμφωνον μὲ τὰς τοῦ Ὀλυμ-
 πίου προτάσεις, καὶ ὡς ἐκ τούτου πτοηθεὶς ἀπὸ κἄνεν ἀπροσ-
 δόκητον συνάντημα μὴ γινώσκων τί περὶ πλέον, ἐνέδωκεν εἰς
 ταύτην τὴν ζήτησιν καίτοι μὴ θέλων· ἀλλὰ κατὰ σύμπτω-
 σιν ἑυρῶν ὁ Ὀλύμπιος ἐν τῷ δωματίῳ ἐν γράμμα ἔσφραγι-
 στον, μὲ τὸ ὀκοῖον ἐκ νέου ἐπιστοποιεῖ ὁ Θεόδωρος τὴν πρὸς
 τοὺς Τούρκους ὑποταγήν του, καὶ παρέστειλεν αὐτοῖς προδί-
 δων τὰς δυνάμεις, καὶ τὴν κατάστασιν τῶν περὶ τὸν Ἰψηλάν-
 τιν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων, τὸ ἐπῆρε, τὸ ἔβαλεν εἰς
 τὸν κόλπον του καὶ ἀπεσιώπησεν ὀλοτελῶς παρόντων τῶν ἄλ-
 λων. Ἐωσὺ ὅμως ἐτοιμασθῶσι τὰ τῆς ὀδοιπορίας του χρε-
 ῶδη, περιφερόμενος ὁ Θεόδωρος ἐν τῷ αὐτοῦ δωματίῳ, καὶ
 θεωρήσας ἀφηνιδίως ἀπὸ τὰ παράθυρα εἰς τὴν περιφέρειαν
 τοῦ καταλύματός του, τὴν παρά τῶν στρατιωτῶν τοῦ Ὀλυμ-

ω Ἀναμφιβόλως ὁ Γ·Ὀλύμπιος ὑποπτευόμενος ἐμφύλιον τινα εἰσαγὴν ἀπὸ τοὺς σωματι-
 φύλακας καὶ ἀπὸ ἄλλους ἐπιστηθίους τοῦ Θεοδώρου στρατιώτας, ἀπέφυγε πᾶσαν
 σκληρότητα, καὶ ἐμεταχειρίσθη τοιοῦτον διπλωματικὸν στρατήγημα, βέβαλος ἴν
 εἰς τὴν συμφωνίαν ταύτην καὶ ἐκ μέρους τῶν ὀπλαρχηγῶν του, κατὰ τὸ εἰδοποι-
 πτικῶν, τὸ ὁποῖον ἀπέστειλεν οἱ ἴδιοι πρὸς αὐτόν, ὡς ἔρρέθη, ἄλλως δὲ ἦ.

πίου ἄμεσον κυρίευσιν τῶν τηλεβόλων, πυριτοδηκῶν, κλπ· καὶ τὴν βαθυπέδον ὑβρῆευσαν ἐπὶ τῆς κλίμακος τοῦ περιπτέρου πληθύν τῶν ἐκείνου στρατιωτῶν εἰς τμήματα, ὥστε παρηγκωνίσθησαν παρ' ἐκείνων καὶ οἱ αὐτοῦ φύλακες ἀπὸ τὰς δέσεις των, (διότι τοιοῦτοτρόπως ἦσαν ὠδηγημένοι διὰ συμβουλῆς τοῦ Ὀλυμπίου), ἔμεινεν ἑκστατικός καὶ ἄφωνος· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ ἠτοιμάσθησαν ν' ἀναχωρήσωσι, καὶ στρέψας κύκλω τοὺς ὀφθαλμούς του, ἐξεφώνησε γοερῶς πρὸς τοὺς παρευρεθέντας ὀπλαρχηγούς του, ὅτι, "ἐγὼ μὲν ὑπάγω, ὅπου ἢ ἐπιθυμία σας ζητῆι, ἀλλ' ἡ ψυχὴ μου προαεσθασμένη ἀπευκαταίον τι, τὸ ὁποῖον, ἐάν κατὰ δυστυχίαν μοὶ ἐπισημβῆ, θέλει εἶσθαι τὸ αἷμά μου ἐφ' ὑμῶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν" καὶ οὕτως ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ Ὀλυμπίου καὶ ἄλλων συνωδίας εἰς Πιτέστι, ὅθεν ἔμελλε νὰ διευδυνθῆ διὰ Τυργόβιστον.

Τὴν ἐπαύριον ἔδεσεν ὁ Γ' Ὀλύμπιος τὸν ῥηδέντα Θεόδωρον ἐπὶ μιᾶς τοῦ ταχυδρομείου ἀμάξης ἐλευθέρων, (καὶ οὐχὶ σιδηροδρόμου, ὡς λέγεται παρὰ πολλῶν), μεθ' ἑνὸς ἐνόπλου στρατιώτου, καὶ προαπέστειλεν αὐτὸν μέσον Κυμπουλογκίου διὰ Τυργόβιστον, ὑποσχεθεὶς, ὅτι θέλει παρακολουθήσει καὶ ὁ ἴδιος κατόπιν, ἀλλ' ἔμεινεν εἰς τὰ ἴδια.

Φθάσαστος λοιπὸν τοῦ Θεοδώρου περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὸ πλησίον τοῦ Τυργόβιστου χωρίον Βακαρέστι, ἐμποδίσθη ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν ἕως τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν παραλαβόντες αὐτὸν καὶ τινὲς ἄλλοι συνοδεύσαντες στρατιῶται, ἀπῆλθον ὁμοῦ ἐνδον τοῦ Τυργόβιστου, τὸν ὁποῖον ἀναβάσαντες διὰ τῆς Ἱερᾶς κλίμακος (α) ἐπὶ τῶν

δύνατο καὶ ὁ ἴδιος ἰδιοχείρως νὰ τὸν ρονεύσῃ, ἀλλ' ἠδελὲ διακινδυνεύσει καὶ αὐτὸς ἀνυπερέτως.

(α) ὁ Ὑψηλάντης διὰ κατάλυμά του εἰς Τυργόβιστον εἶχε τὴν λαμπρὰν οἰκίαν τοῦ Ἱερατοῦλου, (τὴν καὶ παλαιὰν Κούρτην ἐπιλεγομένην), ἣτις ἔχουσα δύο κλίμακας, τὴν μὲν ἐπωνόμασεν Ἱεράν, δι' ἧς οὐδεὶς ἠδύνατο ν' ἀναβῆ ἄνευ τῆς ἀδείας του, τὴν δὲ ἐπέραν Ἐλευθέραν, ἣτις ἦτο συγχωρημένη εἰς τὸν τυχόντα. Περὶ τούτων ἐγγόγγισαν πολλοὶ τῶν εὐλασθητῶν στρατιωτικῶν Ἑλλήνων, καὶ ἔλεγον τὴν πράξιν ταύτην,

ἀνακτόρων τοῦ Πρίγκιπος Ἄ: Ὑψηλάντου, ἐπαρουσίασαν εἰς τὸ συνέδριον, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Γ: Ὀλυμπίου. Καὶ μολοντί, ἐξετασθεὶς διὰ πολεμικοῦ δικαστηρίου, κατεδικάσθη, ὡς ἔνοχος θανάτου, κατὰ τὸ Γ': Ζ': καὶ Η': ἀρδρον τοῦ Ποινικοῦ στρατιωτικοῦ νόμου. (ὄρα ὅτι οὐδὲν εἰς τὸν $\frac{108}{188}$ ἀριθ:) μολον τούτο προσποηθεὶς ὁ Ὑψηλάντης, ὅτι ἀπὸ εὐσιπλαχνίας κινούμενος, ἐσυγχώρησεν αὐτὸν, καὶ ἐμπόδισε τὴν τούτου καταδίκην. ἔωσού πληροφορηθεὶς ἰδιαίτερος τὰ πάντα βασιμῶς ἀπὸ τὴν εἰδοποίησιν τοῦ Γ: Ὀλυμπίου, ὅστις συνεπέστειλεν αὐτῷ καὶ τὸ γράμμα, ὑπερ ἔυρεν εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὡς ἔρρέθη, ἐπρόσταξεν κατὰ μέρος τὸν Γεράσιμον Ὀρφανὸν νὰ ἐπιβλέπῃ ἐπ' αὐτῷ ἀγρύπνως, ὡς ὑπὸ φύλαξιν, καὶ μὲ τρόπον πολλὰ μυστικόν νὰ ἐκτελέσῃ ἐπομένως τὸν τούτου φόνον, ὅπως ἠδεδεν ὀδηγηθῇ.

Ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν περιεφέρετο ὁ Θεόδωρος εἰς Τυργοβίστον ἐλεύθερος, πάντοτε ὅμως ὑπὸ μυστικὴν φύλαξιν δια νὰ μὴ δραπετεύσῃ, καθὼς καὶ τὴν ἐπιούσαν δοῦς ὁ Ὑψηλάντης κοινὸν συμπόσιον ἐνδον τῆς Μπτροπόλεως, συνεκάλεσεν εἰς τὴν ὀμήγυριν ταύτην καὶ τὸν ῥηθέντα. μετὰ δὲ τὴν διάλυσιν τῆς ὁποίας περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 26^{ης} πρὸς τὴν 27^{ην} τοῦ Μαΐου, λαβόντες αὐτὸν μὲ τρόπον ὑποκεκρυμμένον, χάριν διασκεδάσεως καὶ περιδιαβάσεως τῶν ὀχυρωμάτων τοῦ Τυργοβίστου, ὁ τε Βασίλειος Καραβιάς, Γεράσιμος Ὀρφανὸς Κεφαλινεὺς, Κωνσταντῖνος Καββαλερόπουλος Πελοποννήσιος, καὶ ὁ Ὑπαπεστὴς Γαρνόφσκης Λέχος, ἀπήγαγον ἡσυχῶς ἔξω τοῦ Τυργοβίστου, ὅπισθεν

φανταριωτισμὸν, κενοδοξίαν, δεσποτισμὸν, ἐμπόδιον τῆς Ἐλευθερίας, κτλ. κτλ. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ὑψηλάντου ἀπὸ Τυργοβίστου, καθῆσθαι οἱ Τούρκοι τὴν δικίαν ταύτην, καθὼς καὶ πολλὰς ἄλλας, μέχρι δεμελιῶν, ὡς μεμολυσμένα τὰ κτίρια ταῦτα παρὰ τῶν ἀποστατῶν.

τῆς Μπτροπόλεως πλῆσιον εἰς ἑναπερίβολον τοῦ Τσοκυρλάνου, ὅπου ἦσαν ἰσοπεσταλμένοι δύο στρατιῶται, καὶ ἔσκαπτον μὲ σκαπάνην ἔσωδεν ἑνὸς χάνδακος τὸν τάφον, ἔξ ὧν ὁ εἰς Νικολῆς Πάργας παρουσιασθεὶς ἀιφνης ἔμπροσθεν τοῦ δυστυχοῦς, Θεοδώρου, ὡς δήμιος, μὲ μίαν πλατεῖαν μάχα-
ραν (σατίρι), τῷ ἔειπε μὲ προστακτικὸν ὕφος· “ κάμε ἐπίορκε καὶ προδότα, εἰς ταύτας τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς σου, τὴν πρὸς τὸν θεὸν προσευχὴν σου, ὡς χριστι-
ανός, διὰ νὰ ἐξαλείψῃς τὰς ἀνομίας σου. ” ὁ δὲ, μὲ γλῶσ-
σαν τρέμουσαν καὶ μὲ φωνὴν διακεκομμένην ἀιθανθεὶς τὴν δολιοτητα, ἀπεκρίθη Βλαχιστὶ τοὺς τελευταίους, τούτους λόγους “ ὁ - μόα - ρα - με - σε - σκαπ. ” τούτῃ ἐστι φῶ-
νευσὸν μὲ νὰ γλυτώσω· ἔσκέπασε μὲ ἐκλελυμένας χεῖ-
ρας τὸ ὠχριασδὲν πρόσωπόν του, καὶ καλύψας τοὺς ὀφθαλ-
μούς του, πάραυτα διεχωρίσθη ἡ κεφαλὴ του πεσοῦσα ἔμ-
προσθεν τῶν πολεμιστῶν, καὶ τὸ μὲν σῶμά του ἔρριψαν εἰς τὸν τάφον παραχώσαντες αὐτὸ μὲ χῶμα πέτρας ξύλα, τὸ δὲ ὄνομά του ἀφῆκεν ἐποχὴν ἄχρι τῆς σήμερον καὶ ὅλην τὴν Βλαχίαν.

Τοιοῦτον ἄσθλον τέλος ἔδωκεν, ἔνεκα τῶν ἐπιβούλων σκευ-
ωριῶν, ὁ πρωταδλητής οὗτος ἄνδρας, καὶ ὁ πρωτοκινήσας ἐν Βλαχίᾳ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν. Ὁ δὲ Γ: Ὁλύμ-
πιος πλῆροφροηθεὶς ἐν τσοσούτῳ τὸν τούτου φόνον, ἀπῆλθε πά-
ραυτα εἰς Γολέστι διὰ νὰ παραλάβῃ ὑπὸ τὰς ὀδηγίας του τὸν χηρεύοντα ἐκεῖνου στρατὸν, ὅστις δὲν ἤργησεν νὰ λειψα-
κτῇ καὶ νὰ ἐκφεύγῃ ἕκαστος, ὅπου καὶ ὅπως ἠδύνατο, μά-
λιστα οἱ Παντούριδες, μείναντες ἐπὶ τέλους πολλὰ ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν· ἐκτὸς τοῦ Χ: Προδάνου καὶ Μακεδόνσκη, οἱ-
τινες συνενοημένοι ὄντες μετὰ τοῦ Γ: Ὁλυμπίου, διέμειναν μέχρι τινὸς ἀσάλευτοι καὶ ἀχώριστοι ἀπὸ αὐτῶν.

Τούτων ὅπως ἐχόντων, διατρέψας καὶ ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων Χ: Ἀχμέτ Ἐφέντης εἰς Βου-

κουρέστιον ὀκταήμερον διάστημα, ὡς εἴρηται εἰς τὸν ¹²⁶127
 ἀριθμὸν, ἐκινήθη τὴν 25 τῆν Μαΐου ἐκ τῆς Κολωντίνης, ὅπου
 ἦτο στρατοπεδευμένος, καὶ διευδύνετο εἰς τὸ Τυργόβιστον,
 πρὸς καταδίωξιν τοῦ Ὑψηλάντου, μὲ 6000 ἰππεῖς καὶ πυ-
 ροβολικοὺς, καὶ 4000 πεζικοὺς Ὀθωμανοὺς, οἱ ὁποῖοι φθά-
 σαντες αὐθημερὸν εἰς τὸ χωρίον Τσοκανέστι, συνέλαβον
 ἐκεῖ ἓνα φυγαδενόμενον ἐκ τῶν τοῦ Ὑψηλάντου, ὅστις ἦτο πρό-
 τερον ὑπρέτης ἑνὸς ταρχιωπῶλου (μπακάλη) ἀπὸ Πλόεστι, παρὰ
 τοῦ ὁποῖου πληροφορηθεὶς ὁ Κιαχαγιάμπης, λεπτομερῶς τὴν ἀ-
 δυναμίαν καὶ τῶν Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, δὲν ἐβράδυνε τοῦ νῆ
 ἀποχωρῆσαι ἐκ τοῦ ὑπ' αὐτὸν σώματος 4000 ἑφίππους ἐκλεκ-
 τοὺς Ὀθωμανοὺς καὶ Ζαπορόζους, (φυγάδας, Ρώσους, ὑποτιλεῖς
 παρὰ τῆ Ὀθωμανικῆ ἐξουσίᾳ, ἔχοντας ἐπὶ κεφαλῆς κάποιον ὀ-
 μοειδίην των Κοσσυβεῆν), καὶ τοὺς ὁποῖους σχηματίσας εἰς δύο πτε-
 ρυγας, ἐπρόσταξεν, ὅτι ἡ μὲν νὰ διευδυνθῆ ἐκ δεξιῶν, ἡ δὲ ἐξ ἐυ-
 ωνύμων, καὶ νὰ προσβάλλωσι τὰς τοῦ Ὑψηλάντου ἐμπροσδοφυλακάς.

Ὁ δὲ Ὑψηλάντης αὐτῆς πληροφορηθεὶς τὰ, δι' ἐπίτηδες προα-
 πεσταλθέντων κατασκοπῶν, ἐναντίον τοῦ κινήματός ἐκ μέρους τῶν
 Τούρκων, καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ φόνου τοῦ προμνησθέντος Θεο-
 δώρου, διέταξε χωρὶς ἀναβολῆς, τὸν μὲν Ἰωάννην Κολοκοτρῶνην
 (τὸν καὶ Τασκούλαν) νὰ λάβῃ εἰς δέσιν τὴν Μοῆν τοῦ Νουτίε-
 του, (4 ὥρας σχεδὸν μακρὰν τοῦ Τυργοβίστου) καὶ τὸν Γεράσι-
 μον Ὀρφανὸν εἰς βοήθειάν του· τὸν δὲ Κωνσταντῖνον Δοῦκαν εἰς
 Νετιζέστι ἢ Κορνέστι νὰ τοποθετηθῆ πλησίον ἑνὸς παρακειμέ-
 νου δάσους· συναριθμουμένων ἀπάντων ἕως 1500 Ἀλβανῶν καὶ
 Σερβοβουλγάρων, ὁ ἴδιος δὲ μὲ τοὺς λοιποὺς νὰ σταθῆ κατὰ
 μέρος, καὶ ὅπου ἡ ἀνάγκη καλέσει, νὰ δόσῃ χεῖρα βοήθειας
 καὶ τοιοῦτοτρόπως ἠλπίζεν, ὅτι δέλει ἐμποδῆσαι τὴν προσβολὴν
 τῶν Τούρκων.

Ἄλλ' ὁ Κ: Δοῦκὰς προχωρῶν εἰς τὴν βοήθειαν διατεταγ-
 μένην δέσιν του μὲ 400· σχεδὸν Ἑλληνοαλβανοὺς καὶ Βουλ-
 γάρους, συναπαντήθη μὲ τὸν Ἐκατόνταρχον Δημήτριον Χότζο.

γλου, τὸν Ἀλβανὸν Ναούμην Βεκιλεχάρτζην, τὸν Κόντον, τὸν Παλ-
 Σωτήριον παπαδόπουλον Πελοπον καὶ τὸν Μπίμπασην Ἀνα-
 στάσιον Ἀργυροκαστρίτην μὲ ἑικοσι πέντε στρατιώτας, (οἱ ὁ-
 ποῖσι ἐπέστρεφον ἀπὸ Φωξάνι εἰς Τυργόβιστον), καὶ ἐμά-
 χοντο μὲ τοὺς Ὀθωμανοὺς· συσσωματώδεις δὲ καὶ οὗτος μὲ
 τοὺς περὶ αὐτὸν, καὶ πράξαντες ἔκ τοῦ δάσους ἐπέκεινα τῶν
 δύο ὠρῶν, κάποιους ἀκροβολισμοὺς μὲ μικρὰν φθορὰν τῶν Τούρ-
 κων, ἕως 15 : πληγωθέντων καὶ φονευθέντων, ἡ νίκη ἴστατο
 ἀμφιρρέπις : Ἐπι τέλους ἀναβάς ἑφίππος ὁ Δοῦκας ἐπὶ
 ἑνὸς παρακειμένου λοφιδίου, καὶ θεωρήσας ἀφ' ἑνὸς τὴν μακρό-
 θεν πληθὺν τοῦ ἐχθροῦ, ἀσύγκριτον μὲ τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώ-
 τας, ἀφ' ἐτέρου τὴν φυγὴν τινῶν ὀλιγοψυχησάντων ἰδικῶν τοῦ
 Βουλγάρων, ἐβιάσθη ἀπὸ φόβου νὰ τραπῆ καὶ μόνος εἰς φυγὴν,
 οἱ δὲ πρῶτοι μείναντες εἰς τὴν συμπλοκὴν, καὶ θεωρήσαντες
 τὴν τούτου ἀναχώρησιν, ἠκολούθησαν καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιον, ἀφί-
 σαντες τὴν θέσιν ταύτην κενὴν .

Προσεγγίσασα ταυτοχρόνως καὶ ἡ ἄλλη πτέρις τῶν Ὀθωμανῶν
 εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Νουτσέτου, ἐκρούσθη τόσον ζωρὰ παρὰ τῶν
 τοποθετηθέντων Ἑλλήνων, ὥστε συμπλακησθέντες εἰς ἐνδουσι-
 αστικὴν μάχην ἀπὸ ἀνατολῶν ἕως μετὰ Μεσημβριαν ἡλίου,
 προὔξένησαν ἰκανὴν θραῦσιν καὶ δειλίαν τοῦ ἐχθροῦ, φονεύ-
 σαντες καὶ πληγώσαντες ὑπὲρ τοὺς διακοσίους Τούρκους, ἀνε-
 τῆς παραμικρᾶς βλάβης τῶν . Καὶ εἰάν ὁ Γ : Ὀρφανὸς ἀφ' ἑνὸς
 δὲν ἐβλέπε μακρόθεν τὰ ἀεχνάως εὐρρέοντα εὐμνή τῶν ἐχθρι-
 κῶν φαλάγγων, δυσανάλογα μ' ἐκείνην τὴν ἰδικὴν τῶν ποσό-
 τητα, ἐξ ἧς αἰτίας δειλιάσας ἐτραπῆ εἰς φυγὴν, καὶ, ἀφ' ἐτέ-
 ρου, εἰάν οἱ ὑπ' αὐτὸν στρατιῶται ἠδέλον εἶδαι προπαρεσκευα-
 σμένοι καὶ προμηθευμένοι μὲ ἰκανὰ πολεμεφόδια, κατὰ τὸν ὑ-
 περβολικὸν ἐνδουσιασμόν, τὸν ὁποῖον εἶχον, βεβαίως ἠδέλον
 κερδίσει οἱ Ἕλληνες λαμπροτάτην τὴν πρώτην μάχην . Μολα-
 ταῦτα ἐπιμείνας ὅτε Γ : Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Σαχύνης ὀχυ-
 ρωμένοι ἐν τῇ ῥηδείῳ Μονῇ μέχρι δυσμᾶς ἡλίου, μαχομένοι

ἄκατάπαυστα μὲ τούς περὶ αὐτῶν τριακοσίους στρατιώτας τῶν, ὡς ἄλλοι ἐν Θερμοπύλαις Λεωνίδασι, κατώρθωσάν εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσωσιν ἐκεῖ τούς Τούρκους, ἑωσότου ἀπελπισθέντες καὶ οὗτοι, ὅπο' ἔλληψιν πυρίτιδος καὶ σφαριδίων, καὶ μὴ λαβότες παρά τινος τὴν παραμικρὰν βοήθειαν, ἐξῆλθον διὰ νύκτος ἐκ τῆς ὀχυρώσεως μὲ τούς στρατιώτας τῶν, καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὸ χωρίον τοῦ Βακαρεστίου, (μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ Τυργοβίστου), ὅπου συναντηθέντες ὅλοι οἱ προῤῥηθέντες ὀπλοῤῥηγοὶ μετὰ τοῦ Ἀ: Ὑψηλάντου, ἐβιάζοντο παρ' αὐτοῦ νὰ ἐπαναλάβωσι μὲ καρτεροψυχίαν, τὰς δέσεις τῶν, διὰ νὰ δοκιμάσωσιν μετ' αὐτοῦ καὶ δευτέραν φοράν τὴν τύχην τῆς μάχης· ἀλλ' εἰς μάτην ἐστάθησαν αἱ παρακληθεῖς του, αἱ συμβουλαι του, οἱ ἐνδουσιαστικοὶ λόγοι του καὶ τὰ προστάγματα του, διότι, μακρόθεν ἰστάμενος, δὲν ἠδύνατο τὴν ὁσμὴν τῆς ἐχθρικής πυρίτιδος, δὲν ἀντήχουν εἰς τὰς ἀκοὰς του αἱ παμπληθεῖς σφαιραὶ, (οὕτω τὸν ἀπεκρίνοντο τινὲς ἐξ αὐτῶν), οὐδεὶς πλέον τὸν ἤκουεν, ὅλοι ἀπηλπιδέμενοι ἀπέδον τροποντινὰ τὴν αἰτίαν καὶ τὴν κατασχυρὴν εἰς τὸν πρωτατίον.

Θεωρῶν ὁ Ὑψηλάντης τὸ ἀμετάτρεπτον τῶν τοιούτων, καὶ ἔφιππος ἰστάμενος ἐξώθεν τοῦ Βακαρεστίου, καὶ συνδιαλεγόμενος μετ' αὐτῶν ἰκανὰς στιγμάς, ἀμνησῶσε τι νὰ πράξῃ, συσκεφθεῖς οὖν μὲ τούς πλέον ἐιδήμονας, ἐνέκριναν ὁμοφώνως εἰς τὸ νὰ δραπετεύσωσιν ἐκ Τυργοβίστου, καὶ νὰ διαφύγωσιν εἰς τὸ Ῥύμνικον τῆς Βούλγαρας πέραν τοῦ π: Ὀλτου, ὡς ἀσφαλέστερον τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ἐξῶ κανδύνου, διὰ τὴν ὄρεινὴν τοποθεσίαν του. Τοιουτοτρόπως ἀπεφασίσθη νὰ πράξωσιν, ὅθεν περιεδύναξαν ἐν ἀκαρεῖ ὅλους τούς δειλιάσαντας στρατιώτας τῶν, καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα σχηματισθέντες ὅλοι μετὰ σπουδῆς εἰς δύο φάλαγγας, ἐδιευδύνησαν, ἡ μὲν ἀριστερόθεν μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ Δούκα, πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Πιτεστίου μέσον Γαεστίου, (ἐνδὲν ἐδραπέτευσαν μυστικῶς

ὁ Δουκάς, ὁ Γ: Μᾶνος καὶ ἄλλοι τινὲς ἐπίσημοι διὰ Τρανσυλβανίαν), ἢ δὲ ἑτέρα μετὰ τοῦ Α: Ὑψηλάντου, Καραβιά, Ὀρφανῶ καὶ ἄλλων, διὰ τῶν ὁρέων πρὸς τὸ Κυμπουλούγκι, καὶ νὰ ἐνωθῶσιν ἀμφοτέρω εἰς Πιτέστι. (α) Τὸ δὲ Σάββατον πρῶτὴ τὴν 28 ἡν τοῦ Μασίου ἔμειναν τὰ χαρακώματα τοῦ Τυργοβίστου ἐλευθέρως, αἱ ἀποδηκτικαὶ γεμάται Δημητριακῶν (ζαχιρέδων) καὶ πλῆθος ζῶων μικρῶν τε καὶ μεγάλων. ὁ δὲ λαὸς, κάτοικοι τῆς αὐτῆς πόλεως καταστραμάξαντες διὰ τὸ ἀνέλπιστον, κατέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὄρη καὶ ὄρη, ἔκτος τοῦ Ἀυστριακοῦ πρακτωροῦ Δόμνου Ἀλέξη Στάροστα, καὶ ὀλίγων τινῶν χωρικῶν εἰς τὰ προάστεια τῆς πόλεως.

Μετὰ ταύτας τὰς ἀτυχεῖς πρώτας μάχας πρὸς κατασχύνην τῶν Ἑλλήνων, ἐνεκα τῆς ἀσυμφωνίας καὶ ἀκαταστασίας, τὰ Ὀθωμανικὰ στρατεύματα δὲν προώδευσαν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν περαιτέρω, μείναντα ἐν ἀκινήσει, τὸ μὲν, διότι δὲν ἐγνώριζαν τὰς Ὑψηλάντικὰς προέξεις καὶ δυνάμεις, τὸ δὲ, διότι ὁ Ἀρχιστράτηγός των Κισσαγιόμπεης ὑπέδρεεν, ὅτι δέλει εὐρεῖ τὸν Ὑψηλάντην ἑτοιμὸν καὶ ἀντιπαρατεταγμένον διὰ μάχην. Ὅθεν τὴν ἐπαύριον προδιέδρεε μὲν ἀφ' ἐνὸς τὸ στρατεύμα του μὲ πολεμικὴν τάξιν, δέξας ἔμπροσθεν καὶ πλαγίως ὅλον τὸ ἱππικόν, εἰς δὲ τὸ

(α) Τὸ στρατήγημα τοῦτο δὲν ἦτον εἰς ὅλους γνωστόν, ὅτι δηλαδὴ ὁ Ὑψηλάντης ἠδελὸς κορευθῆ διηρημένος ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἐνῶ μάλιστα ἢ διὰ τῶν ὁρέων διὰ βασις μέσον τοῦ Κυμπουλούγκιου διὰ Πιτέστι, ἔκτος ὅτι εἶναι ἀνώμαλος καὶ επικίνδυνος ἀπὸ ἀποτόμους βράχους καὶ ὀρητικῶν ποταμῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπόστασις τῆς ὁδοποιίας σχεδὸν διπλασία ἀπὸ τὴν μέσον Γαστίου ἐπάγουσαν ἐπίπεδον ὁδόν φαίνεται ὄν' ἐκ τούτου, ὅτι ὁ ῥηθεῖς, ἢ συνέλαβεν ὑποψίας παρὰ τινῶν ἐπιβούλου δολοφονείας, ἢ φοβηθεῖς μήπως περιστατικῶς συναντηθῆ μὲ κἀνὲν Ὀθωμανικὸν εἶμα καθ' ὁδόν καὶ διακινδυνεύσει, ἢ, τὸ πλησιέστερον τῆς ἀληθείας, ὡς παρὰ πολλῶν ἐλέγετο, ὅτι προσέχων πάντοτε διὰ τὴν ἀτομικὴν του ἀσφάλειαν, ἀπεφάσισε νὰ ὑποφῆρῃ ὅλας τὰς δυσκολίας τῆς διὰ τῶν ὁρέων διαβάσεώς του, καὶ νὰ συσσωματωθῆ μετὰ τοῦ ἐν Κυμπουλούγκιῳ προσμενοντος ἀνταδέλφου του Νικολάου, παρὰ νὰ διακινδυνεύσῃ ἀλλήλως.

κέντρον τούτου τὸ πεζικόν, ἐπομένως δώδεκα μεγάλα πηλε-
βόλα, τὰ ὁποῖα συνώδευσεν ὁ ἴδιος, καὶ ἀκολούθως ἐσύροντο
ὄλααι αἱ σκευηφόροι καὶ τροφηφόροι ἅμαξαι· ἐπεμψε δὲ ἀφ'
ἐτέρου τὸν ὁδηγὸν αὐτοῦ (Μαχμανδάρην) Πιτάρην Γεώργιον
Πιπιμπή, (α) μὲ ἄγραφον προστάτην, προειδοποιητικὴν πρὸς
τοὺς ἐν Τυργοβίστω ἄρχοντας, Ἐμπόρους κλπ. διαλαμ-
βάνουσιν πρὸς τοῖς ἀλλοις, ὅτι, “ μὴ τύχη καὶ φοβηθῶ-
σι παντάπασιν εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν βασιλικῶν στρατευμά-
των διὰ τὴν παραμικρὰν βλάβην τῆς περιουσίας καὶ ζωῆς των,
ἀλλὰ νὰ μένωσι διὰ πολὺ ἄφοβοι, ὡς φιλήσυχοι Παγιάδες, καὶ ἂν τῷ-
το δὲν θελήσωσιν ὑποπτευόμενοι τὰ ἐναντία, ἄς παραμερίσουν ὅ-
λοι ἐξω τῆς πόλεως, καὶ θέλει ἀποστείλει αὐτοῖς ἱκανοὺς Ὀθω-
μανοὺς, διὰ νὰ τοὺς φυλάξωσιν, ἐμποδίζοντες πᾶσαν συνειδισμέ-
νην ἀταξίαν τῶν στρατευμάτων ”.

Φθάσαντος δὲ τοῦ ἀπεσταλλένου πλησίον τοῦ Τυργοβίστου, καὶ
πληροφορηθέντος μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ὄχι μόνον ἐκ τῶν ἐγκα-
τοίκων οὐδεμία ψυχὴ ἔμεινεν ἐν τῇ πόλει, (ἐκτὸς τῶν προλεχ-
θέντων), ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ὑψηλάντης μετ' ὅλου τοῦ στρατεύ-
ματός του πρὸ μιᾶς ἡμέρας κατέφυγε πρὸς τὰ ὑψηλά ὄρεϊνά μέ-
ρη τοῦ Κυμπουλουγκίου. Ἐπιστραφέντος δὲ τούτου μετὰ τὰς ἀγγε-
λίας ταύτας, ἐνεδαρύνθη ὁ Κιαχαγιάμπεης καὶ ἐστρατοπεδέυθη
αὐθημερὸν ἅμαχτι ἐξωθεν τοῦ Τυργοβίστου, τὴν 29 ἡν Μαΐου ἡ-
μέραν Κυριακὴν, ὅστις δὲν ἐσυχωροῦσεν εἰς οὐδένα τῶν Ὀθω-
μανῶν, (ἐκτὸς τινῶν Ζαποροζῶν) τὴν εἰσοδὸν ἐνδὸν τῆς πόλεως,
διὰ νὰ μὴ προξενηθῇ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τοὺς στρατιώτας του εἰς τε
τὰ Μοναστήρια (ἐννοῶν τὰς ἐκκλησίας) καὶ τὰς οἰκίας κάμ-
μία βλάβη, τὸ ἀληδέστερον ὅμως, ὅτι ὑποπτεύθη μυστικὴν τι-
να ἐπιβουλὴν καὶ στρατήγημα τοῦ Ὑψηλάντου. Συγχρόνως ἐπά-
σθησαν παρὰ τῶν Ζαποροζῶν, διὰ προδοσίας τῶν ἐγχωρίων εἰκο-

(α) τὸν ὁποῖον εἶχε διορίσει ἡ ἐπιτοκίας προσωρινὴ διοίκησις, ἐξ ὅου καὶ ὠφελήθημεν ἱ-
κανὰς ἰδέας τῆς προσοχῆς μας περὶ τῶν Ὀθωμανικῶν πράξεων.

σιτέσασαρες Γερολοχίται και Άλβανοί, οίτινες ἦσαν διεσκορπισμένοι και μετεσχηματισμένοι με χωρικὴν ἐνδυμασίαν εἰς τὰ περίχωρία, ἵνα διαφύγῃσι τὸν κίνδυνον, και τοὺς ὁποίους παρουσιάσαντας εἰς τὸν Κιαχαγιάμπεην, τοὺς μὲν ἔκαρσάτομπε, τοὺς δὲ ἀπηγχόνισε.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἦλθε κατα πρῶτον εἰς προσκυνῆσιν και ὑποταγὴν τῶν Τούρκων, ὁ Γέντης με' εἰς στρατιώτας του, προστάλεις παρὰ τοῦ Καμινάρη Σάββα, εὐρισκομένου εἰσέτι ἐγκλείστου εἰς τὴν ῥηδείαν Μοῆν του Μαρζινενίου, ὡς προείρηται. Ἐπειτα τὴν ἐπιούσαν ἑλθὼν εἰς Τυργόβιστον και ὁ ἴδιος Σάββας μετὰ τοῦ Δελίμπαση Μιχαήλ, Κιουτσούκ Τσολάκη και λοιπῶν με' χιλίους ἐπέκεινα ἐκλεκτοὺς ἐπίπουκους στρατιώτας Ἀλβανούς τε και Σερβοβουλγάρους, συνωδευμένοι ὄντες παρὰ τοῦ προμνησθέντος Ὀυδρίσκη, και Μπᾶς Μπεσιλλάγα Ταχύραγα τοῦ εἰς Ἰωαννίνων, φίλου και πρό χρόνων γνωρίμου τοῦ Σάββα, οἱ ὁποιοὶ ἦσαν πρὸς ἀσφάλειαν ὡς ἐγγυηταὶ και μεδίται αὐτῶν, ἐπροσκύνησαν τὸν Κιαχαγιάμπεην, και ἀφιερθέντες εἰς τὸ ἔυσπλαγχνον τούτου ἔλεος και τῆς βασιλείας, ὑπετάγησαν εἰς τὰς αὐτοῦ ὁδηγίας. Ὅστις δὲ ὑποδεχθεὶς αὐτοὺς με' ἄκραν ἔνδειξιν φιλοφρονησεως και εὐνοίας, τοῖς ὑπεσχέθη, ὅτι, τοὺς μισθοὺς και τὰ εἰτηρέσια (ταΐνια) τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν τοῦ λοιποῦ νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὸ ταμεῖον του.

Ἄλλ' ἐνθὺς μετὰ τὴν διαπραγματεύσιν τῆς ὑποταγῆς τοῦ κατακατήσαντος τὸν ὄρκον τῆς φιλικῆς Ἐταιρίας Σάββα, και συνένωσιν του με' τοὺς Τούρκους, δὲν ἠγγησεν οὗτος νὰ δείξῃ ὡς ἐν κατοπτρῷ τὸν ὑπουλον και διπλωματικὸν χαρακτῆρα του, παρουσιάσας εἰς τὸν κόσμον τὰ πρῶτα βήματα τῆς προδοσίας, ἅπερ ἐνδομύχως ἔτρεφε περὶ τῆς ἐξουτώσεως τοῦ Ὑψηλάντου, και τῆς τελείας ἀποσβέσεως τῆς ἐν Βλαχίᾳ Ἐλληρικῆς Ἐπαναστάσεως, με' τὴν πρό καροῦ συνεννόησιν του μετὰ τῶν Τούρκων, και νὰ καθιερώσῃ, πρὸς μὲν τὸν κηδεμόνα και προστάτην του, τὸν διορισθέντα Ἠγεμόνα Σ: Καλλιμάχην πραγματικῶς πρόθυμον ἑαυτὸν εἰς τὰ γραφομένα του, πρὸς δὲ

τοὺς ἠγαπημένους καὶ σεβομένους αὐτῷ Τούρκους, τὰς ὑπερχουμέ-
νας ἐκδουλεύσεις του. Καί, μολοντί αὖ κατ' ἐκείνας ἐπι-
κρατήσασαι ῥαγδαῖαι βροχαί, (ἐξ ἧς αἰτίας ἐπλημμύρουν οἱ
τῶν ὀρέων ποταμοὶ εἰς βαθμόν, ὥστε ἀποκατέστηνον ἄβατον
τὴν διάβασίν των), ἀνεχάιτισαν ἰκανὰς ἡμέρας τὴν περαιτέ-
ρω προόδουσιν τῶν Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων. μολαταῦτα
ἄφου ἐπληροφορήθη ὁ διαληφθεὶς Σάββας ἐν τῷ μεταξὺ τὴν
διὰ τῶν ὀρέων διεύδουσιν τοῦ Ὑψηλάντου, ὅστις, παραλαβὼν
2000 Ὀθωμανοὺς ἐφιππους ὁμοῦ καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν στριώτας,
ἔσπευσε μετὰ σπουδῆς πρὸς καταδίωξιν αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον προ-
καταλαβὼν ἐκ τῶν ὄπισθεν πλησίον τοῦ μεταξὺ Κυμπουλougκίου
καὶ Τυργοβίστου πλημμυρισμένου ποταμοῦ Διμποβίτσης, ὅπου,
μέρος μὲν τοῦ στρατοῦ ἐκείνου, βιασθέν ἀπὸ τῶν ἐπιπεσόντα
ἐπ' αὐτοῦ κεραινόν, ἐδοκίμασε τὴν διὰ τοῦ ῥηθέντος ποταμοῦ
διάβασίν του, καὶ ἐπνίγησαν ὑπερ τοὺς ἐξήκοντα Ἱερολοχίται,
ὡς ἐκ συμπεράσματος, μέρος δὲ προκαταλαβὼν ἐντεῦθεν τοῦ
ποταμοῦ ἀδιαβίβαστον, συνέλαβεν ἕως ἑικοσι, παρὰ τῶν ὁπι-
ῶν ἰδεασθεῖς τὴν τοῦ Ὑψηλάντου διεύδουσιν πρὸς τὰ μέρη τοῦ
Πιτεστίου, τούτους μὲν ἀπεκεφάλισε, λαβὼν δὲ τὰς κεφα-
λάς των ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἐν Τυργοβίστῳ στρατόπεδον. (α)

Τοιουτοτρόπως ὁ Ὑψηλάντης φεύγων, διωκόμενος, καὶ φθάσας
τέλος εἰς Κυμπουλougκί κακὴν κακῶς, δὲν ἐστάθη ἐκεῖ οὐδὲ στι-
γμὴν, ἀλλ' ἀφῆσας ὑπερ τὰς 50 ἁμάξας φορτωμένας ἀπὸ
ῥοῦζιον, εἰδήρον, ἀλειμματοκήρια, τσριχευτὰ κρέατα (πα-
στρουμάδες) ἀλειμματα καὶ ἄλλα παρόμοια, ὥσαύτως, καὶ
ἀπειροπληθῶν διαφόρων ὀχημάτων, διευδύνη διὰ τὸ Πιτεστί,

(α) Πολλοὶ εἶπον ὕστερον, ὅτι ὁ Σάββας εὐσεπλαγχνισθεὶς τὴν χύσιν τοῦ χριστιανικοῦ
ἄσματος, ἐπέστρεψεν εἰς Τυργοβίστον, διὰ τὰ δόση καμῶν τῆς φυγῆς τούτων ἐν ἀνέσει,
ἀλλ' αὐτὸ εἰς ἡμᾶς μένει ἀμφίβολον· διότι τὰ πράγματα ἐπειτα ἀπέδειξαν τὴν
περὶ τούτου διάθεσίν του, καὶ πολὺ περισσότερον βασιζόμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἕνεκα
τῆς πλημμύρας τοῦ ποταμοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ διαβιβάσῃ ἀπέναντι, καὶ ὄχι ἀπὸ κα-
νὲν ἄλλο συμπαδείας αἰσθημα.

ὅπου ἑυρών τον Γ: Ὀλύμπιον, Χ: Πρόδανον, Μακεδόνσκην καὶ
 λοιπὸς χηρέονοντας ὀπλαρχηγούς τοῦ φονευθέντος Θεοδώρου
 Βλαδιμηρέσκου, ἠνώδη μετ' αὐτῶν. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπει-
 δεϊαν καὶ τὸ ἀπρεπὲς πολίτευμα τοῦ Βασιλείου Καραβιά,
 ἀφῆρεσεν ἐκεῖ τὴν ἐπὶ τοῦ Ἰεροῦ Λόχου ἀρχηγίαν ἀπὸ αὐτῶν,
 καὶ ἀποκατέστησεν αὐτ' αὐτοῦ τὸν ἀντιδύλον του Νικόλα-
 ον Ὑψηλάντην. Καὶ ἐντεῦθεν πολλοὶ τῶν ὑπαλλήλων καὶ στρα-
 τηγῶν αὐτοῦ φοβηθέντες ἐδραπέτευσαν εἰς τὴν Ἀυστριακὴν· οἱ μεί-
 ναντες ὅμως μετὰ τὸν ἴδιον καὶ μετ' ὅλον τὸν στρατὸν αὐτῶν, δι-
 ευδύνησαν κατὰ τὸ σχέδιόν των πρὸς τὸ Ῥύμνικον τῆς Βούλ-
 τσας πέραν τοῦ π: Ὀλτου.

Μετὰ τὴν εἰς Τυργόβιστον ἐπάνοδον τοῦ Σάββα, κληροφο-
 ρηθεὶς ὁ Κιαχαγιάμπης παρ' αὐτοῦ τὰ διατρέξαντα, ἠγέρθη
 πάραυτα ἐκείθεν μετ' ὅλου τοῦ στρατεύματος του, καὶ ἐπορεύ-
 ετο διὰ τὸν τοῦ Πιτεστίου δρόμον πρὸς καταδίωγμὸν τοῦ Ὑψη-
 λάντου· ἀλλὰ φθάσας εἰς τὸ Γαεστί, (ὀκτῶ ὥρας σχεδὸν ἀ-
 πέχον τοῦ Πιτεστίου), καὶ βεβαιωθεὶς τὴν πρό τινων ἡμερῶν
 ἐκείθεν τοῦ Ὑψηλάντου ἀναχώρησιν, καὶ τὴν τούτου εἰς τὴν μι-
 κράν Βλαχίαν διάβασιν, λαβὼν δὲ ταυτοχρόνως ἐκεῖ δι' ἐκ-
 τάκτου καὶ προσταγῆς ἀπὸ τὸν Πασᾶν τῆς Συλίστριας διὰ νὰ
 ἐπιστρέψῃ εἰς Βουκουρέστιον, καὶ λάβῃ, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἡγε-
 μόνου, τὰς ἡνίκας τῆς πολιτικῆς διοικήσεως, ἀποκατέστησε δι'
 ἐπιταγῆς τοῦ ἐπισημένου, Ἐφορον ἐπὶ ταύτῃ τῇ ὑποδέσει τὸν νεο-
 σταλέντα ἐκ Συλίστριας Σιλιατάρην τοῦ Πασᾶ Λατῆφ Ἐφέν-
 τη, καὶ διορίσας ἀντιστρατήγον, ἐπὶ κεφαλῆς περίπου τρι-
 ῶν χιλιάδων Ὀθωμανῶν, κάποιον Σιρικλόγλου, καὶ τὸν Σάβ-
 βαν μετὰ τοὺς ὑπ' αὐτὸν, πρὸς καταδίωξιν τῶν Ὑψηλάντοδοδω-
 ρητῶν, ὁ ἴδιος μετὰ τὸν ὑπόλοιπον στρατὸν ἐπέστρεψεν εἰς Βου-
 κουρέστιον. Τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς εἰσόδου του τὴν 23 τῆν τοῦ Ἰου-
 νίου περὶ δυσμᾶς Ἡλίου, ἠκολούθησεν εἰς Βουκουρέστιον φο-
 βερωτάτη τις ἀνεμοτάλη μετὰ ὑετοῦς καὶ χάλαζαν ὑπερμεγέθη,
 καὶ μετὰ τρομακτικὰς βροντὰς καὶ κεραινοῦς, (περὶ ἧς ἔβε-

βαλώθημεν, ὅτι συνέβη ταυτοχρόνως καὶ εἰς ἄλλα διάφορα μέρη τῆς Βλαχίας, ὅχι ὁμως ἐπὶ τοσοῦτον ζῶηρά, ἥτις διήρκεσεν ἡμιεῖαν σχεδὸν ὥραν, ὥστε πολλὰ τῶν ἐκκλησιῶν κωδονοστάσια ἔρριψε, λαμπρῶν οἰκοδομημάτων σκέπας ἀπεσφενδόνισε, δένδρα διάφορα ἐξέρρίζωσε, ἄλλων δὲ τοὺς κορμούς συνέσπασε, καὶ εἰς ἓνα λόγον ἐπροξένησε μέγιστον ἀφανισμόν. (α)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄ον.

Ἐισβολὴ τῶν Τούρκων εἰς τὴν μικρὰν Βλαχίαν - μερικαὶ ἀποπειραὶ αὐτῶν κατὰ τῶν ἀποστατῶν - μάχη εἰς Ζαβιδένη παρὰ τοῦ Σολομόντος, Μιχάλογλου κλπ. - διαβάσεις τῶν Ἰηηλιάντων εἰς τῆς μικρᾶς Βλαχίας = μάχη εἰς Ἀραγάσάνη παρὰ τῶν Ἱερολοχιστῶν καὶ ἀποτυχία αὐτῆς - ζῶηρά ἀντικρουσίς κατὰ Τούρκων παρὰ τοῦ Ἰ: Χόρκα - ἀναχώρησις τοῦ Ἰηηλιάντου ἐκ τῆς Βλαχίας εἰς τὴν Ἀυστριάν - δημηγορία αὐτοῦ πρὸς τοὺς στρατιώτας του - φυλακτισμὸς καὶ θάνατος αὐτοῦ - ἀναχώρησις τοῦ Γ: Ὀδωμανίου καὶ Ἰ: Φαρμάκη καὶ τ' ἀποτελεσμάτα αὐτῶν εἰς Μολδαβίαν - προδοσία τοῦ Σάββα καὶ ἄλλων - φόνος ἀποστατῶν ἐν Βουκουρεστῶν - ὁ Σερδάρης Διαμαντῆς εὐλαμβάνεται παρὰ τοῦ Σάββα - ἀνδρογαθία καὶ εὐλλαβὴ τοῦ πατῆρ Σέρβου - διαβολὴ τοῦ Ὀυδρίσκη κατὰ τοῦ Σάββα - φόνος τοῦ Σάββα καὶ τῶν περὶ αὐτὸν - βραχὴ δόλιος τῶν ἐν Βουκουρεστῶν μερικῶν κατοίκων - μάχη ἐνδοσεβαστικῆ τοῦ Καπιτῶν Ἀδανασιου Χειμαρρῶτου - τελεία ὑπόβσεις τῶν ἀποστατῶν - διακίσεις τοῦ Βουκουρεστῆ - ἐπιστροφή τῶν Ἀρχόντων ἐκ Τρανσυλβανίας εἰς Βουκουρεστῶν - ἡγεμονία Γρηγορίου Δ: Γκίμα - ἀναχώρησις τῶν Ὀδωμανικῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Βλαχίας, καὶ τέλος.

Ἔπαμεν εἰς τὸν III ἀριθμὸν, ὅτι ἡ εἰσβολὴ τῶν Ὀδωμανικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Βλαχίαν, ἐγενεὶ συγχρόνως ἀπὸ τρία μέρη, ἡ μὲν ἀπὸ Βραϊλλαν διὰ Μολδαβίαν, (περὶ ἧς συγγράφει ὁ Κύριος Ἀδανάσιος Ξόδηλος), ἡ δὲ ἀπὸ Συλβηστριάν καὶ Τύργιβον διὰ τὴν μεγάλην Βλαχίαν, (τῆς ὁποίας μερικὰς πράξεις προαναφέραμεν εἰς τὰ προηγούμενα ΣΤ΄ον καὶ Ζ΄ον Κεφάλαιον), καὶ ἡ τρίτη ἀπὸ Βυδίνι, Ἀδακαλέ, Λόμου καὶ Ράχοβα, εἰς τὴν μικρὰν Βλαχίαν, ἥτις διαβιβάσασα κατ' ἀρχὰς τὴν ἐμπροσθοφυλακίαν αὐτῆς, ἐπέκεινα τῶν διακοσίων Ὀδωμανῶν, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν

(α) τότε κατεκαρηνίσθη καὶ τὸ περιπτέον τῆς πυρκαϊᾶς (φρίσσοι δὲ φῶς ἐπωνομαζόμενον) τὸ ὁποῖον ὕστερον ἀνεκαίνισθη τῆς δὲ Μητροπόλεως ἡ ἐκκλησία καὶ τὰ κωδονοστάσια, (ὡς εἰς ὑψηλοτέραν θέσιν) ἔμειναν διόλου ἄσκηθ.

ὁποῖων ἦτο διωρισμένος, ὁ ἐκ Σερβῶν Ἰώβας, Γογκομπέτης (ὁ
 συλλαβὸν πρότερον τὸν Ἀριστείδην Πάπ), οὗτοι ἀποβάντες ἐν
 νυκτὶ ἀπὸ τὰ πλοίαρια ἐπὶ τῶν Βλαχικῶν ὄχθων, καὶ ἑρρόν-
 τες εἰς Καλαφάτι ὄκτῳ ἐκ τῶν Παντούριδων φυλάκων κατέ-
 κοψαν τούτους.

Ἄυτη ἡ τῶν Ὀθωμανῶν ἐμπροσδοφυλακὴ ἔκτανθεῖσα μετὰ
 τοῦτο μεχρὶ τοῦ χωρίου Κλενόβου, συναπντήθη μετὰ τοῦ Ἀνα-
 στασίου Μιχάλογλου (τοῦ καὶ Μανάνκη ἐπιλεγομένου), ἔχοντος
 καὶ τούτου ἕως ἑκάστον πενήτηκοντα ἑνόπλους Ἑλληνας καὶ
 Παντούριδας ὑπομιδῖους, ὅπου συγκροτηθεῖσης ἐνδουσιαστι-
 κῆς ἑκατέρωθεν μάχης, ἐφρονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν ἕως
 130 Ὀθωμανοὶ, ὁ δὲ Ἀρχηγὸς αὐτῶν Γογκομπέτης πληγω-
 δὲ βαρέως ἐσυλλήθη, καὶ κατέσφαξεν αὐτὸν ἰδίᾳ χειρὶ
 ὁ Μιχάλογλος, ἐκ δὲ τῶν ὑπ' αὐτοῦ χριστιανῶν, δύο ἐφρονεύ-
 θησαν καὶ δεκαεὶ ἀκινδύνως ἐπληρώθησαν.

Οἱ μέγαντες ἑβδομήκοντα τὸν ἀριθμὸν Ὀθωμανοὶ ὀπισθο-
 δρομήσαντες μὲ κατασχύνην των, καὶ φεύγοντες τῆδε κάκει-
 σε, κατελήθησαν ἀπὸ τῶν Ἰ. Σολομῶντα εἰς χωρίον Τσερέ-
 του, ἐνθα ἀπεκλείεσθησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου, καὶ
 στενοχωρηθέντες ἀπὸ τὴν κατάκλεισιν, καταπεισθέντες δὲ
 καὶ ἀπὸ πολλοὺς κολακευτικούς ἐν ταυτῷ καὶ ἐπαπειλη-
 τικούς λόγους τοῦ Σολομῶντος, παρεδόθησαν καὶ ὑπετά-
 γησαν εἰς τὴν τούτου διάδωσιν, ἀλλ' οὕτως ἀφοπλίσεως αὐτοῦς
 ἠλευθέρωσεν ἀνεπηρέαστους.

Οἱ διαφυγόντες οὗτοι ἀόπλοι Ὀθωμανοὶ πολλαπλασια-
 σθέντες καὶ ἀπὸ ἄλλα συρρέοντα δώματα, ἐπέστρεψαν μετ'
 οὐ πολὺ ἄυδις πρὸς καταδίωξιν τοῦ Ἀ. Μιχάλογλου, ὅστις,
 διὰ τὴν αἰτίαν ὅτι εἶχεν εἰς ἐνοικίᾳσιν ἐν ὑποστατικόν, δὲν
 ἀπεμακρύνετο ἀπὸ τὰ περίε τοῦ Κλενόβου, ἐωσότου βιασθεῖς
 ὑστερον ἀπὸ τὸν σφοδρὸν καταδιωγμὸν τῶν τοιαύτων, οἴτινες
 τῷ ἔκασταν πληθύν ἐπισωρευμένων χόρτων καὶ ἀχύρων, ἀ-
 ποθήκας γεμούσας ἀπὸ ἀραβόσιτον, εἶπον καὶ ἄλλα ἐδώ

διμα, προξενήσαντες αὐτῷ ἀισδαντικωτάτας (ζημίας), ἀνεχώρη-
 σεν ἐντεῦθεν, καὶ ἀποκλεισθεὶς μὲ τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώ-
 τας ἐν τῇ Μονῇ τῆς Τιμάνας; ἐπέπειρεν εἰς τὰς καρδίας
 τῶν Τούρκων μεγίστην δειλίαν καὶ τρόμον, φονεύσας ὡς ἐγ-
 γιστα τῶν 120 : ἔδωκεν τῆς Μονῆς, οἱ μείναντες δὲ μὴ δύ-
 νηθέντες ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τοῦτον περιεσσότερον, διὰ
 τὴν ὀχυρὰν δέσιν τῆς ῥηδείης Μονῆς, διελεύθησαν καὶ
 διεσπάρησαν εἰς τὰ κάτω πεδινὰ μέρη.

Τοιοιούτῳ διαβιβαζόμενα κατὰ συνέχειαν τὰ Ὀθω-
 μανικὰ στρατεύματα ἀκαταπαύστως ἀπὸ τὰ ῥηθέντα μέρη
 εἰς τὴν μικρὰν Βλαχίαν, ἔχοντα μεθ' ἑαυτῶν ἕνα τῶν
 προλεχθέντων τοποτηρητῶν τοῦ διορισθέντος Ἡγεμόνος, τὸν
 Ποστέλνικον Ἰωάννην Σαμουρκάσην, (ὅστις ἀπέθανεν
 εἰς Κραϊώβαν, ὃ δὲ υἱὸς τοῦ ὑστερον διὰ τὰ τελεῖα του μετέ-
 βη αὐτοδελήτως εἰς τὴν Μωαμεδανικὴν ὄρησκείαν), καὶ
 διὰ ὄδηγόν αὐτῶν ἕνα ἄρχοντα ἐντόπιον τὸν Κρουτσά-
 ρην Ἰωαννίτσαν Πουριανιάνον, (τὸν ὁποῖον κατὰ τὸν ἀ-
 πελδόντα Ῥωσικὸν πόλεμον κατέκοψαν μελληδὸν οἱ Τούρ-
 -κοι εἰς ἕν ὑποστατικόν του), ἐπροόδευσαν ἐν ἐκτάσει
 σχεδὸν καὶ εἰς τὰ πέντε πέραν τοῦ π: Ὀλτου δέματα,
 κυριεύσαντα καὶ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Μπανίας Κραϊώβαν.

Ἀλλὰ διασπαρέντες οἱ Ὀθωμανοὶ εἰς σώματα ἐνδὲν
 κακέϊθεν ἐν τῇ μικρᾷ Βλαχίᾳ, ἐπραττον διάφορα μικρὰ
 κρουσμάτα μετὰ τῶν ἀποστατῶν ἐπιτυχάνοντες καὶ ἀπο-
 τυγχάνοντες, μέρος τῶν ὁποίων οἰκειοποιεῖται ἡ ἱστορία νῦν
 σημειώσῃ, ὡς ἡρωϊκὸν κατόρθωμα, κακέϊνην τὴν ἐπιτυμ-
 βάσαν πρὸς τὸ Καρακάλλον μάχην παρὰ τοῦ Ζώτου, (οἰκειοῦ
 τοῦ Ἄ: Μιχάλογλου), ὅστις μὲ μονὸν εἰκοσιπέντε στρα-
 τιώτας του, ἀντεστάθη γενναίως ἐμπροσθεν τῶν περίπου
 150 : Τούρκων, καὶ φονεύσας ὅσους τούτων ἠδυνήθη, (ἕως
 15 : τὸν ἀριτμόν) χωρὶς τὴν παραμικρὰν βλάβην του, εὐδοκί-
 μησέν ἄριστα, καὶ ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰς χεῖρας των.

Μετά τούτους τούς διαφορούς κατὰ μέρος ἀκροβολισμούς καὶ μά-
 χας, ἐκπλαγέντες οἱ ἐν τῇ μικρῇ Βλαχίᾳ ἀποστάται ἀπὸ τὴν
 συνεχῆ συνάντησιν καὶ ἀντίκρουσιν τῶν Τούρκων, καὶ ἐπιθυμοῦ-
 ντες τὴν μετὰ τοῦ Ὑψηλάντου συσσωμάτωσίν των, κατέφυγον, ὡς
 εἰς ἄσυλον, ἐν τῷ θέματι τῆς Βουλτσας. (α) Ὅθεν συναδροισθέν-
 τες ἀλλεπαλλήλως οὗτοι πάντες, ὅτε **Ι**: Σολομών, ὁ **Α**:
 Μιχάλογλους, ὁ Ζώτος, ὁ Σερδάρης Διαμαντής κλπ: εἰς ἐν
 καὶ τὸ αὐτὸ μέρος, εἰς χωρίον Ζαβιδέτι, (πρὸς τὰ ἄνω τοῦ Δρα-
 γασανίου) μετὰ 650: σχεδὸν ὑπ' αὐτοῦς Ἑλληνοβουλγάρους καὶ
 Παντούριδας στρατιώτας, συνενώθησαν ὁμοῦ, καὶ περιέμενον ἐν
 ἀκινήσει τὴν μέλλουσαν τύχην των.

Ἄλλ' ἐν ὄμα συνιστάμενον ἐκ τριῶν χιλιάδων Ὀθωμανῶν προοδεύ-
 σαν ἑλευθέρας μέχρι τοῦ αὐτοῦ θέματος, καὶ πληροφορηθέν παρὰ
 τῶν ἐγχωρίων τὴν συνάδροσιν τῶν ἀνωτέρω εἰς τὸ διαληφθὲν μέ-
 ρος, παρυστα ἔδραμεν εἰς καταδίωξίν των· καὶ ἤρχισαν ἐυθύς οἱ
 ἀκροβολισμοί, οἱ ὅποιοι διήρκεσαν δύο ἡμερονύκτια, συγκροτηθεῖσης
 δὲ πεισματώδους μάχης τὴν 26^{ην} τοῦ Μαΐου, ἡ νίκη διεκρίθη μὲν
 πρὸς τὸ μέρος τῶν Ὀθωμανῶν, μετὰ τὴν τῶν ὁμοῦ, οὐκ ὀλίγην,
 φονευθέντες καὶ πληγωθέντες ὑπὲρ τοῦς 400, ἐκ δὲ τῶν χριστιαν-
 ῶν ἐπίσης ἕως 180. Εἰς τὴν συμπλοκὴν ταύτην οὐκ ὀλίγον ἐ-
 κινδύνευσε νὰ συλληφθῇ καὶ ὁ ὁρμητικὸς **Α**: Μιχάλογλους.

Μετά ταῦτα ὁ **Ι**: Σολομών κατέφυγεν εἰς τὸ Σιβίνιον τῆς
 Τρανσυλβανίας, καὶ παρέδωσε τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας ὑπὸ τὰς
 ὁδηγίας τοῦ διαληφθέντος **Α**: Μιχάλογλου, ὁ ὅποιος ἀποσυρθεὶς
 μετὰ ὅλους τοὺς στρατιώτας πρὸς τὰ ἄνω εἰς Ὑμνικόν, ἐπέμενον

(α) ἡ δέξις τοῦ θέματος τούτου εἶναι ἐκ φύσεως ἐπιδεικτικτέρα καὶ ἀσφαλεσττέρα διὰ
 πόλεμον· διότι ἐξ ἀνατολῶν ὁροδετεῖται ἀπὸ τὸν μέγαν ποταμὸν Ὀλτον, τὸν δια-
 χωρίζοντα τὴν μεγάλην ἀπὸ τὴν μικρὰν Βλαχίαν, ἐκ δὲ δυτικῶν καὶ Ἄρκτου μέχρι
 τῆς Αὐστριακῆς Ἐπικρατείας ἀπὸ τὰ ἀδιάβατα Καρπάθια ὄρη, σχηματίζουσα κατὰ
 μὲν τὸ μήκος μιαν διεξοδικὴν κοιλάδα, κατὰ δὲ τὸ πλάτος στενεύουσαν ἐκδικαιμ-
 μάτων ἀπὸ ἡμῶνος ἄχρι μῆος σχεδὸν ὥρας, καθ' ἣν ἐυκόλως δύναται ν' ἀπο-
 κλεισθῇ ἡ ὁδὸς ἐκ Μεσημβρίας ἀπὸ πᾶσαν ἑξωτερικὴν κοινωνίαν, ἢ ἐξ-
 ἑρικὴν ἐφοδόν.

ἀνυπομόνως ἑπτά ἡμέρας τὴν ἀπὸ τὴν μεγάλην Βλαχίαν ἔλευσιν τοῦ Ὑψηλάντου, τελευταῖον ἀπελπίσθεις ἀνεχώρησε καὶ οὗτος εἰς τὸ Ἀυστριακὸν ἔδρασε, οἱ δὲ λοιποὶ καὶ ὁ στρατὸς αὐτῶν διελύθη, καὶ διεσκορπίσεν ἕκαστος ὅπου καὶ ὅπως ἠδύνηθη νὰ ἔυρη καταφύγιον.

Οἱ μείναντες ὅμως Ὀθωμανοὶ ἕως 2600 : τὸν ἀραιμὸν στραφέντες εἰς τὰ ὀπίσω πρὸς Μεσημβρίαν ἐπὶ τοῦ στομίου τῆς ἐκτεταμένης ῥηδείσης κοιλάδος, ὠχυρώθησαν εἰς τὰς παρακειμένους Μονὰς Σερμπανέστι, Σταντβέστι, Στραζέστι καὶ Μαμουλ, ἀπεχούσας ἢ μίαν τῆς ἄλλης ἕως ἡμίσειαν ὠραν πρὸς Τελλείαν κατάκλεισιν τῆς ὁδοῦ.

Ἐν τῷ μεταξύ φθάσας κατὰ τὴν 4 ἡν Ἰουνίου καὶ ὁ Ὑψηλάντης μετὰ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, συνισταμένου ἐκ 4,000 : σχεδὸν στρατιωτῶν, εἰς τὸ Ρύμνικον τῆς Βούλγαρης, καὶ πληροφορηθεὶς τὰ πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς Ζαβιδένη γεγονότα, καὶ τὴν εἰς τὰς ῥηδείσας Μονὰς ὀχύρωσιν τῶν Ὀθωμανῶν ἐτάχυνεν ὁμοῦ μὲ ἄλλους εἰδημόνας αὐτοῦ στρατηγούς νὰ κατασκοπεύσῃ τὰς θέσεις· ἐκλέξας λοιπὸν καταλληλοτέρον τὸ μέρος ἐντεῦθεν τοῦ Δραγασανίου, διώρισεν ὅτι, ὁ μὲν Γ : Ὀλυμπιος μετὰ τοῦ Β : Καραβιά κατὰ πρόσωπον, οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὸ κέντρον, λαμβάνοντες εἰς θέσεις τοὺς πρόποδας τῶν βουνῶν, καὶ τὰς ἐπικειμένους καθ' ὁδὸν ξηρῶν ρυάκων γεφύρας, καὶ τὸ κακῶς ἐφωπλισμένον, δυστυχισμένον καὶ ἀγύμναστον πολέμου μικρὸν τάγμα τοῦ Ἱεροῦ λόχου, (τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ὁποίου ἦτο συνδεμένον ἀπὸ νέους καὶ μαθητὰς τῶν σχολείων), συνισταμένον ἐκ τριακοσίων σχεδὸν στρατιωτῶν μὲ δύο μικρὰ τηλεβόλα, μὲ τέσσαρας ἑκατοντάρχους, τὸν Δημήτριον Σούτσον, τὸν Δρακούλην Ἰδοκίσιον, τὸν Ἀνδρονικὸν καὶ τὸν Ρίζον, καὶ μὲ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν τὸν Νικόλαον Ὑψηλάντην, νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς τὰ ὀπίσθεν· ὁ ἴδιος δὲ Α : Ὑψηλάντης μετὰ τὸν λοιπὸν στρατὸν, ἱστάμενος κατὰ μέρος καὶ παρατη-

ρῶν νὰ δόῃ τὰς ὁδηγίας, καὶ χρείας καλούσης νὰ δόῃ χεῖρα βο-
θείας.

Ἀπεφασίδθησαν οὖν νὰ ἐφαρμοσθῶσι τὰ διὰ τὴν μάχην δια-
ταχθέντα οὕτω πῶς, ἀλλὰ νὰ μείνωσι πάντες ἐν ἄκινήσει,
χωρὶς νὰ πράξωσι παραμικρὰν ἀπόπειραν ἐναντίον τοῦ ἔχ-
θροῦ, πρὶν δοθῇ τὸ παρά τοῦ Ἀ: Ὑψηλάντου σημεῖον τῆς
μάχης.

Ἀλλὰ πρὶν ἐξασφαλισθῶσι πάντες εἰς τὰς προσδιορισθεί-
σας θέσεις, κατὰ τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν, καὶ πρὶν λά-
βωσι τὸ σύνθημα τῆς συμπλοκῆς, ὁ Β: Καραβιῶς κατακο-
ρεσθεὶς ἀπὸ ἱκανὴν ποσότητα οἴνου, καὶ ἡ συλλαβούσα
αὐτὸν φρικτὴ κραυγὴ δολώσασα τὸν νοῦν, χωρὶς νὰ περι-
μείνῃ τι περὶ πλέον, ἵππευσεν ἐν ἄκαρῆι μετὰ οὐκταχοσίων
ἐφιππων ὀπαδῶν του, καὶ ἔδραμεν ἀυδαίρετως ἐναντίον τῆς
γένικῆς ἀποφάσεως καὶ δελήσεως τοῦ Ἀρχιστρατήγου.

Ὁ Γ: Ὀλύμπιος περιφερόμενος ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὰς ἀ-
ναγκασίας θέσεις, πρὸς τοποθέτησιν τῶν στρατιωτῶν του διὰ
τὸν μελετούμενον ἔκπτον, ἀπήντησεν ἀπροσδοκῆτως, τὸν
Καραβιῶν ὀρμώμενον, τὸν ὁποῖον πασχίσας ν' ἀναχαιτίσει ἀπὸ
τὴν ἄκακρον καὶ παράλογον ὀρμῆντου, προσδέτων αὐτῷ
μάλιστα καὶ τὴν προληπτικὴν παρ' Ἑλλησιν ἀποφράδα ἡ-
μέραν τῆς τρίτης (τὴν 7 πν Ἰουνίου), εἰς οὐδὲν ἰσχύσαν οὐ-
λογοὶ αὐτοῦ νὰ ἐμποδίσουν τοῦτον ἀπὸ τοῦ τοιοῦτον κίνημα·
ἀλλ' ἐπιμείνας εἰς τὸν φρένητισμόν του, καὶ ἐτι μάλλον
γαυριώδεις διὰ τῶν φιλονεικιῶν, τὰς ὁποίας εἶχε πάντοτε με-
τὰ τοῦ Γ: Ὀλυμπίου περὶ ἀνδραγαθῶν, περὶ δοξασίας
τοῦ πολέμου, κλπ: ἐλπίζων πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ νίκτην
λαμπρὰν εἰς τὸ μονομερές ἄτομον του, ἐπέπεσε μετὰ τὴν
ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, ὡς λέων ὠρυόμενος, κατὰ τῶν ἰχυρο-
μένων Τούρκων, ἀλαλάζων, ἐξυβρίζων καὶ ἐπαπειλῶν τού-
τους, ἐπροσκάλει ἵνα ἐξέλθωσι τῆς Μονῆς τοῦ Σερμπανε-
στίου, ($\frac{3}{4}$: τῆς ὥρας μακρὰν τοῦ Δραγασανίου) κατὰ τῶν ὁποίων

δὲς καὶ τρεῖς ἀπεδοκίμασε τὴν προσβολὴν μὲ μικρὰν φθορὰν τοῦ, ἀλλ' οὐδὲν ἐπὶ τέλους ἠδυνήθη νὰ ἐκτελέσῃ.

Οἱ ἔγκλιστοὶ ὅμως οὗτοι πτόηδέντες ἀπὸ τὴν μανίαν τοῦ ρηθέντος, καὶ ὑποπτευόμενοι μήπως ἐπιωρευθῆ περιεσότερος τῶν τοιούτων ἀριθμὸς, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐμήνυσαν τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις Μοναῖς Στρεξέστι, Σταντσεέστι καὶ Μάμουλ ὠχυρομένους Τούρκους, νὰ δράμωσιν εἰς βοήθειάν των, ἀφ' ἑτέρου δέ, θεωρῶντες τὴν ἀργησάν τῆς ἐλεύσεώς των, ἠτοιμάζοντο νὰ παρατήσωσι τὴν αὐτὴν Μονήν, καὶ νὰ ἐκφυγῶσιν εἰς τὰ ὄπισθεν.

Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ φθάσαντες καὶ οἱ ἕτεροι 1800 : ἀπὸ τῆς ρηθείσεως Μονᾶς, ἐμπόδισαν τὴν τούτων ἀναχώρησιν, καὶ ἐνωθέντες ὁμοῦ (ἕως 2600 : τὸν ἀριθμὸν), ἐξήλδον τῆς ὠχυρώσεως ἐξηγριωμένοι, οἱ ὁποῖοι προσβαλόντες πεισματῶδως τοὺς περὶ τὸν Καραβιῶν, κατέσφακτον ἀνιλεῶς τούτους, φονεύσαντες ὑπὲρ τοὺς 140 . Ἐἰς τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Γ; Ὀλυμπίου, (τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἀγνοεῖται) ἀγῆσας τὴν δέσιν, ὅπου ἦτο τοποθετημένος ἐκεῖ πλησίον, ἔσπευσε διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ πρὸς τοὺς Λοιπὸς τὸ τρέχον, καὶ ἀπαντήσας πλησιέστερον τὸ τάγμα τοῦ Γεροῦ Λόχου, ἐφάνερῶς ἀσθμαίνων τὴν γιγνομένην τοῦ Καραβιῶν δρασίωσιν. Ὁ Γεννάδας καὶ φιλόπατρις Ἀρχηγὸς τούτου τοῦ τάγματος Νικόλαος Ἰψηλάντης, πληροφορηθεὶς τούτο, ἐφηρτάσθη ἀσυλλόγιστα (νέος ὢν), καὶ κυριευθεὶς ἀπὸ αἰσθημα συμπαθείας καὶ ἐνδουσιασμοῦ, ἐπερυσύναξε πάραυτα τοὺς κακῶς ἔχοντας τριακοσίους Γερολοχίτας, (οἱ ὁποῖοι ἐτύλλεγον ἐν τῷ μεταξύ ἐπὶ τῶν παρακειμένων κερασιῶν καρπούς, ἵνα καταπαύσωσι τὴν καταπλέζουσαν αὐτοῖς πείναν) καὶ δράξαντες τὰ ἀχρησίμευτα ὅπλα των, ἔδραμον προδύμως, ὁμοῦ μὲ ἄλλους ἑκατὸν ἱππεῖς Ἑλλήνας, εἰς συνδρομὴν τοῦ πάσχοντος Καραβιῶν.

Καὶ μολοντί εἶχεν ἀρχίσει σιγαλὴ βροχή, ἥτις βαδμιδὸν ἐπῆξαν ἐν, ἐβάδιζαν μολοντούτο μὲ βῆμα ταχὺ, ἐχηματισμένοι εἰς δύο πτέρυγας, οἵτινες συμπλακέντες, μὲ ὑπερβολικὸν τοῦ πατριωτισμοῦ ζῆλον, εἰς πεισματῶδη μάχην, ἀπέναντι

των ἄλλων: Τούρκων, ἐπιπτον ἀπὸ τῆς ἐχθρικής σφαίρας σω-
ρηδὸν δύματα ἀξιοσεβαστα. Ὁ Καραβιάς, εἴτε, διὰ τὴν ἁ-
τίαν ἴσως τοῦ ὅτι ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν Ἀρχηγίαν τούτου τοῦ
τάγματος, ὡς προεῖρέθη, καὶ ἔδραφε πάδος κατ' αὐτῶν, διότι
ἄλλως πῶς δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκδιχηθῆ, εἴτε καὶ ἀπὸ δει-
λίαν, ὡς εἶδε τοὺς Τερολοχίτας μαχομένους, ἀπεσύρθη μὲ
τοὺς ἐν αὐτῷ παρευδὺς ἀπὸ τὴν συμπλοκὴν. Ἀλλ' οὗτοι,
οἱ ἀσυνείδηστοι τοῦ πολεμῆν, μείναντες μεμονωμένοι, καὶ δε-
λήσαντες ὕστερον νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ δύο τηλεβόλα των εἰς ὑ-
περάσπισίν των, ἐχρησίμευσαν μὲν, εἰς ὀλίγον δὲ, διότι ἔυρον ἀ-
νεπιπίστως ἐν ταῖς πυριτοθήκαις μικροτάτην ποσότητα πυριτίδος,
ἕως 10-20: ὀκτώδων καὶ ὀλίγας σφαίρας, ἀντὶ δὲ θρυαλλί-
δων (φιτιλίων) ἄχυρα, (α) ἐξ ἧς αἰτίας ἐβιάσθησαν καὶ ἐδίδον
φωτῖαν εἰς αὐτὰ μὲ ἴσκιαν καὶ μὲ πιστόλια (β). Ὅθεν καὶ αὐ-
τὰ ὀπωσοῦν νὰ βοηθητικὰ μέσα, ἔμειναν τελευταῖον δόλου ἄχρη-
στα, διότι καὶ αἱ σφαῖραι καὶ ἡ πυρίτις κόνις δὲν ἀπέμειναν.

Τοιοῦτοτρόπως δ' ἐπιμείναντες μαχομένοι οἱ Τερολοχίται, ἐναν-
τίον τοσοῦτων ἐχθρικῶν φαλάγγων, ἕως περὶ τὴν δύσιν τοῦ Ἡλίου
ἐπέκεινα τῶν τεσσάρων ὥρων, καὶ θεωροῦντες τὸν ἑαυτὸν των ἔγ-
καταλελειμμένον ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην συνδρομὴν καὶ βοήθειαν πα-
ρὰ τινος, ὀλιγοστεύσαντες μάλιστα ἀπὸ τῆς ἀκαταπαύστου
ἐχθρικής σφαίρας, ὥστε ἐκ τῶν τριακοσίων μόλις ἔμενον ἐν τῇ
ζῳῇ σχεδὸν ἑκατὸν εἰκοσι, καὶ αὐτοὶ ἀνίκανοι πλέον ν' ἀνδύ-
ξωσιν εἰς τόσῃν πληθύν Τούρκων, ἀπεφάσισαν τελευταῖον πρὸς
σωτηρίαν των ν' ἀποσυρθῶσι μαχομένοι.

(α) ὁ Β: Καραβιάς ὢν πρότερον ἀρχηγὸς τοῦ Γερού Λόχου, καὶ φροντιστὴς περὶ τῶν
ἀναγκαιῶν, ἔλαβεν εἰς Τυργόβιστον παρὰ τοῦ Ἐψηλάντου διακοσίας χιλιά-
δας γροσίων, διὰ νὰ προμηθεύῃ ἐν καιρῷ τ' ἀναγκαῖα πολεμφοδία ἄλλου τοῦ
στρατοῦ. ἀλλὰ καταχραστὴς οὗτος ὄλην σχεδὸν αὐτὴν τὴν ποσότητα, ἐπρό-
βλεψε πολλὰ ὀλίγα. Ἐἰς τοῦτον οὖν καὶ ἀπέδωσαν τὸ πανούργημα τοῦτο, ὡς ὑ-
πενεργηδὸν μυστικῶς, διὰ τὴν κατώσχεσιν τῶν ῥηθέντων χρημάτων.

(β) ἔβεβαίωθημεν τούτο βασιήμως εἰς τὸ μετέπειτα παρὰ διαφόρων ἀξιωματικῶν
φίλων μας, τῶν ἀπὸ τῆσφι τὴν μάχην σωθέντων.

Καὶ μολοντά ἔειχον πέσει εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης δύματα ἄξιόσεβαστα οἱ τέσσαρες ῥηδέντες Ἐκατόνταρχοι, ὁ Σημαιοφόρος Ξενοφῶν, εἰκοσι πέντε ἄλλοι ὑπάξιωματικοὶ καὶ Ἐκατόν ἄγδοήκοντα στρατιῶται, μολαταῦτα δὲν ἐδειλίασαν ὀλοτελῶς οἱ μείναντες Ἡρώες, ὁλλὰ ἀποσυρόμενοι μὲ βραδὺ βῆμα πρὸς τὰ ὀπίσθεν, ἐφώνηζον τὸ, **Ευκόλως** οἱ Ἕλλη- νες δὲν παραδίδονται, καὶ ἡ μάχη μ' ἀπελπίσιαν ἔξη- κολούθει. Ἀππυδημένοι δὲ οὕτω πῶς ἐκ τῆς διεξοδικῆς πάλης, καὶ στενοχωρηθέντες κατ' ὑπερβολὴν ἀπὸ τούσ ἐχθρούς, οἷτινες ὠδοῦντες καὶ ὠδοῦμενοι, ἔειχον προσεγγίσει εἰς βολὴν τουφεκίου, μέχρις ἐνός παρακειμένου ἤρωος ῥύακος Γκούρα βέρητι καλουμένου, ὅπου τοποθετημένος ὦν ὁ Καπιτάν Ἰωαννίτσας Χόρκα, αὐτόχθων Βλάχος, ἀντέκρουσε τὴν τῶν Τούρκων ὀρμὴν μὲ ζωπρὸν τρόμον καὶ ἐπαισθητὴν θραῦσιν. Ἐφάσε δ' ἐν τῷ μεταξύ καὶ ὁ Γ' Ὀλύμπιος εἰς βοηδείαν τῶν, (τοῦ ὁποίου ἐπληγώθη τότε ἡ περιφημος φορέα ἀπὸ τῆς μολυβδοςφαίρας) καὶ ὑπερασπίσθη μὲ πρῶϊσμόν τούσ φεύγοντας Ἰερολοχίτας. εἰς δὲ φιλογενῆς Γάλλος ἀξιωματικὸς παρευρεθείς ἐκεῖ πλησίον, ἐπροσφερε προθύμως τὸν ἵππον του εἰς τὸν ἀποκαμόντα Ἀρχηγὸν Νικόλαον Ὑψηλάντην, ὅστις διέφυγε τὸν κίνδυνον ἐνῷ ἀλλέως ἐμελλαν νὰ συλλάβουν ἀπτόν ἀιχμάλωτον. Ἐιδόντες οὖν οἱ Ὀθωμανοὶ τὸν ἀυξανόμενον πυροβολισμόν τῶν χριστιανικῶν ὀπλων, καὶ τὴν νύκτα προσεγγίζουσαν, δὲν προώδευσαν περαιτέρω, ἀλλ' ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ὀπίσω μὲ μίαν σημαίαν, μὲ τὰ δύο τηλεβόλα τοῦ Γεοῦ Λόχου, καὶ μὲ τριάκοντα ἑπτὰ ἀιχμάλωτους Ἰερολοχίτας καὶ Μουσικούς κατσίβελους, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἐδραπετευσε, βοηθούμενος ἀπὸ τὸ σκοτὸς τῆς νυκτός, ἔσωθεν τῆς Μονῆς Σερμπανεστίου, καὶ ἐπαῆλθεν εἰς τὸ στρατόπεδον, οἱ δὲ λοιποὶ συλληφθέντες ἀιχμάλωτοι ἐστάλησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Εἰς ταύτην τὴν μάχην ἀπωλέσθησαν περίπου τῶν πεντακοσίων Ὀθωμανῶν φονευμένων καὶ πληγωμένων, οἱ δὲ μείναντες ὠχυρώ-

ἠθροὺν ἄνδρες εἰς τὴν ῥηθείσαν Μοῆν Σαρματιανέστι .

Τὴν ἑκαύριον ἐπανελθόντες πάλιν οἱ ἔχθροί πρὸς καταδίωξιν τῶν Ἑλλήνων , ἀπὴν τήσαν εἰς τὴν διαληφθεῖσαν θέσιν ἀντίστασιν τόσον τρομακτικὴν παρὰ τοῦ Γ. Χόρκα , φυλάττοντος μὲ πεντήκοντα Παντούριδες , ὥστε ὁ ἀκατάπαυστος καὶ ἐν δουσιαστικὸς πυροβολισμὸς του , διαρκέσας εἰκοσιτέσσαρας ὥρας , ἐνέσπειρεν ἕκ του ἑνὸς μὲν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Τούρκων ἀρκετὴν δειλίαν , ἀπολέσας ὑπὲρ τοῦς 200 : ἕκ του ἄλλου δὲ ἐμποδίσε καὶ τὴν περαιτέρω προόδουσιν των . καὶ , ἔαν εἰς τὸ αὐτὸ διάστημα , ἠδ ἔλε λάβει οὗτος μικρὰν βοήθειαν παρὰ τινος , εἴτε , καὶ αὐτὰ τὰ πολεμεφάδια του , ἔαν δὲν ἔλαττοῦντο εὐτυχῶς , βεβαίως ἠδ ἔλε κατατροπώθῃ ὅλον ἐκείνο τὸ σῶμα τῶν ἔχθρῶν μέχρις ἑνὸς , καὶ τότε ἠδ ἔλεν στήσει ἐκεῖ τὰ χριστιανικὰ ὄπλα , πρόπαια λαμπροτάτης νίκης : τελευταῖον ὁμως , ἐν ἕκα τούτων τῶν δύο αἰτιῶν , ἀπελπιθεῖς καὶ οὗτος ὁ Γεννάδας καὶ φιλότιμος Δᾶξ , ἐτράπη εἰς φυγὴν ἐνδον τῶν παραπλησίον ὄσων καὶ ὄρεων , καὶ ἠλευθερώθη μὲ τὸν ἠρωτισμὸν του πρὸς τὸ παρὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἔχθρου . (α)

Μετὰ τὸ θλιβερὸν τοῦτο Δράμα , ὁ Καραβιάς ἐντρομος κατέφυγε μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ Αὐστριακὸν ἔδαφος , (ὅστις εἰσηλθεν ὕστερον ἀπὸ τὸν Α. Ὑψηλάντην μετῆμφιασμένος ὑπὸ χυδαίκην ἐνδυμασίαν) οἱ δὲ ἀπομειναντες ἄλλοι Γερολοχίται , ἀφοῦ ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ

(α) ἕως μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς ἀνταρσίας ταύτης περιεφέρετο οὗτος εἰς τὰ ὄρη , ἀλλ' ἡ τοπικὴ Ἀρχὴ προσκαλέσασα αὐτὸν δι' ἐπισήμου ἐγγράφου τῆς ὕστερον , διώριεν ὀπλαρχηγὸν τῶν ἕξω μερῶν (Κυρσερδάτην) εἰς τὴν μικρὰν Βλαχίαν , ὅστις ἐκπληρῶν τὰ χρεῖα του προθύμως , καὶ ἰδεασθεῖς ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν , ὅτι ἐπισυνέβησαν ἀταξία κλπ : εἰς ἕνα χωρίον ἀπὸ ἑπτὰ ληστὰς , ἔδραμεν ἐκεῖ καὶ χωρὶς νὰ γνωρίσῃ αὐτούς , ὅποιοι ἦσαν , τοὺς συνέλαβεν ἑυθὺς καὶ τοὺς ἐφόνευσε . Κατὰ δυστυχίαν του ὁμως ὄντες οἱ τοιοῦτοι Ὀθωμανοὶ , καὶ βεβαιωθέντες οἱ ἄλλοι διαμείνοντες εἰς εἴ τι ἐν Βλαχίᾳ ὁμόθηκοὶ των , ὑπέδεσαν τὴν πρᾶξιν ταύτην , ὡς ἀπὸ ἀσπονδῶν μίσους τοῦτου κατ' αὐτῶν ἐπιτιθεὶς πραχθεῖσαν , δι' ἣν αἰτίαν συνέλαβον δι' ἐπιβουλῆς τοῦτον ζῶντα , τὸν ἀπέστειλον δεσμειμένον πρὸς τὸν Πασᾶν τοῦ Βυδινίου , καὶ τὸν ἐφόνευσε διὰ πασάλου .

ἔχθρου, ὡς εἰρέθη, δειλάσαντες κατέφυγον εἰς τὰ παραπλήσια δάση, οἵτινες περιφερόμενοι γυμνοί, ἀνυπόδητοι, νηστικοί καὶ ἐκτραχηλισμένοι, καὶ ὡς τὰ ἀγρία θηρία κρυπτόμενοι ἐκ τοῦ φόβου σχεδὸν μίαν ἑβδομάδα, (ἐνῶ ἔπαρχιζεν εἰς μάτην ὁ Γ: Ὀλύμπιος γὰρ ἐκβάλλη αὐτούς ἐκ τοῦ δάσους, καὶ νὰ τοὺς φέρῃ εἰς τὸ Ρύμνικον, ὅπου ἦτον στρατοπεδευμένον τὸ ἐπίλοιπον σῶμα), ἑωσότου βιασθέντες οἱ ἴδιοι ἐκ τῆς πείνας, ἔξῃλλον ὕστερον, καὶ ὑπῆγον μὲ μίαν βημαίαν τῶν εἰς τὴν Μονὴν τῆς Κόζιας, ὅπου ὁ Α: Ὑψηλάντης ἔειχε καταφύγει εἰς τὸ μετέπειτα.

Τὰ δυστυχήματα τῆς ἀτυχοῦς ταύτης μάχης, ἥτις εἰδείξε μὲ τοσαύτην δραῦσιν καὶ τρόμον τὴν τελευταίαν τύχην τῆς ἐν Βλαχίᾳ Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, προξένησαν εἰς τὸ νὰ ἐρριζώσωσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ὀπλαρχηγῶν καὶ στρατιωτῶν ἀρκετὴν δειλίαν καὶ ἀπελπισίαν, τοὺς οἵοιους κατετρόμαξαν τὰ διώκοντα βμήνη τῶν ἐχθρῶν· διὸ καὶ ἔλαβαν ἐγκαίρως πρόνοιαν εἰς τὸ νὰ προκαταλάβωσι παρ' ἄλλο τι, ὡς πρὸς τὸν επικείμενον κίνδυνον, τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς τῶν· ὅθεν καὶ μετὰ τὴν κατάκλισιν τῆς ρηδείσης μάχης, ἐπανῆλθον εἰς τὸ Ρύμνικον διὰ νὰ συσκεφθῶσιν ἐκεῖ ἐν εὐκαιρίᾳ τὰ μέλλοντα.

Καὶ μολούσι ὁ Ἀρχιστράτηγος Α: Ὑψηλάντης ἐπροσπάθησε παντοιοτρόπως μὲ παρακινετικὰς καὶ ἐνδουσιαστικὰς συμβουλὰς νὰ ἐμπυχῶσιν καὶ ἐφελκύσῃ εἰς τὸ φιλοτιμον τοὺς ὀπλαρχηγούς καὶ στρατιώτας του, διὰ νὰ ἐπαναλάβωσι μὲ γενναίωσιν τὰς δέσεις τῶν, καὶ θηκμάσουσιν ἐκ δευτέρου τὴν τύχην τῆς μάχης, δι' ἣν ἠλπίζε νὰ στήσῃ τροπικὰ νίκη, ἀμψιγανούσε μὲ ψυχικὴν ἀγανάκτησιν, καθότι οἱ ἑντρομοὶ οὗτοι δὲν ἐπέιδοντο ὀλοτελῶς εἰς τοὺς λόγους του· μάλιστα δὲ ἀποσπασθεῖς καὶ ὁ Γ: Φαρμάκης ἐντεύθεν, καὶ διαβάς αὐτοῖς τὸν π: Ὀλτον, ἀπῆλθε καὶ ἀχυρώθη ἐν τῇ Μονῇ Κούρτε δὲ Ἀρτζεσι. Μολαταῦτα ἐπιμένων ὄυ-

τος εἰς τὴν ἀπόφασίν του, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀφῆκε μικρὰν φρου-
 ράν, ὡς ἐμπροσθοφυλακὴν, εἰς τὸ Ῥυμνικόν, ἀφ' ἑτέρου
 δὲ, ὑποπευθεὶς καὶ ὁ ἴδιος δόλιον τινα προδοσίαν, ἐπορεύ-
 θη ἀυθημερὸν διὰ ἀσφάλειάν του, μὲ τοὺς πλέον ἑλικρινεῖς
 καὶ ἐπιστηδίους του ὑπαλλήλους καὶ μὲ ὀλίγους στρατιώ-
 τας, εἰς τὴν Μονὴν τῆς Κόζιας, (δύο σχεδὸν ὥρων διάστη-
 μα ἀπέχουσαν πρὸς τὰ ἄνω τοῦ Ῥυμνικοῦ), ἔνθεν ἀπεστάλη
 μυστικῶς ὁ Γ: Λαβάνης πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἀυ-
 στρατοῦ Λοιμοκαδαρτηρίου Τούρκου ῥόσσου, διὰ νὰ μεθο-
 λαβῆσθαι τὴν περὶ τῆς εἰσοδοῦ των ἁδείαν.

Περιέμενε κακῶς ὁ Ὑψηλάντης μίαν ἑβδομάδα, καὶ
 συσκεπτόμενος καθ' ἑκάστην μετὰ τῶν λοιπῶν τί νὰ
 πράξῃ, ἔχων μᾶλλον τὴν ἔφεσιν τοῦ νὰ ἐξακωλου-
 θῆσθαι τὸν πόλεμον, εἶδεν ἀνελπιδίως τοὺς ἐν Ῥυμνικῷ
 παραιτηθέντας διὰ φρουρὰν στρατιώτας, (οἵτινες ἀμα-
 ἐπληροφορήθησαν τὸν τοῦ Γ: Χορκα παροβολισμὸν μετὰ
 τῶν Τούρκων, ὡς εἰρέδη), νὰ ἐπιστρέψωσι πρὸς αὐτὸν
 ἔντρομοι. Λαβὼν δ' ἐν τῷ μεταξὺ καὶ εἰδοποιητικὰς
 γράμματα ἐκ Μολδαβίας, ὅτι ὁ ἐκεῖ στρατὸς, ἔνεκα
 τῆς συνένωσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ Γ: Καντακοζηνοῦ μετὰ
 τῶν Μολδαβίων Ἀρχόντων, καὶ ἐπιβούλων αὐτῶν σκευ-
 ωριῶν, εὐρίσκειτο διχοστατημένος εἰς πολλὰς φατρίας,
 καὶ ἐπικείμενος εἰς μέγαν κίνδυνον ἀπωλείας, διερέ-
 θησαν ἔτι μᾶλλον τοὺς βυλλογιζμούς του, καὶ τὴν ψυ-
 χικὴν ἀνησυχίαν του.

Ὅθεν ὅλα αὐτὰ συνέτρεξαν ταυτοχρόνως εἰς τὸ νὰ ἐπι-
 φέρωσι γενικὴν τὴν δειλίαν, διὸ καὶ συμβουλευθέντες τῷ
 μεταξὺ των, τὰ πράγματα ἐπουδαιότερες, οἱ φρονιμώτεροι
 τῶν ἀξιωματικῶν του, μᾶλλον ὁ Γ: Ολύμπιος, ὠδηγή-
 θησαν ἀπὸ τὴν περίστασιν εἰς τὸ ν' ἀποφασίσωσιν, ὅτι,
 τόσον διὰ τὴν ἑλλειψιν τοῦ χρηματικοῦ καὶ ἄλλων ἀ-
 ναγκαιῶν μέδων, καθόσον καὶ διὰ τὸ ἀδενεῖς τοῦ στρα-

τεύματός των (μικροῦ ἀριθμοῦ ἀπομεινάτος) νὰ ἐκλέξω-
 σι, παρ' ὄλλο τι ἀποτείνον δια τὸν παντελῆ ἐξολοθρευ-
 μόν των, κάλλιον τὴν ἐκ τῆς Βλαχίας ἀναχώρησιν των,
 καὶ μέσον τῆς Αὐστριακῆς Αυτοκρατορίας (πλησίον ὄυ-
 σης) ν' ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Ὑψηλάντης, ἀ-
 γκαλλὰ καὶ μὴ σύμφωνος εἰς ταύτην τὴν γενικὴν ἀποφα-
 σιν, ἐνευθεν ὁμως μὲ ἄκραν ἀγανάκτησιν, καὶ περισυ-
 νάξας πάραυτα, ὅλους τοὺς στρατιωτικούς αὐτοῦ, ἐστά-
 δη ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, καὶ ἐξεφώνησε τελευταῖον πρὸς ὅλους γενικῶς
 τοὺς ἐπομένους λόγους τοὺς ὁποίους ὑστερον ἐκοίνωσε καὶ ἐγγράφως.

„ Στρατιῶται! τί λέγω; ἀπαγε τῆς βλασφημίας! δὲν δέ-
 „ λω νὰ μολύνω τοῦτο τὸ ὡραῖον καὶ ἔνδοξον ὄνομα, διευδυ-
 „ νόμενος πρὸς εἴς τὴν ἀγέλην τοῦ ἀνάνδρου καὶ ἀναξίου
 „ ὀχλοῦ, καὶ νὰ εἴς ὀνομάσω τοιουτοτρόπως. Δειλὰ καὶ
 „ ἀγυδράποδα ἀνδρωπάρια! αἱ προδοσίαι καὶ αἱ συνωμο-
 „ σίαι εἴς, τὰς ὁποίας ὑπενεργήσατε, μὲ βιάζουν δια νὰ
 „ εἴς ἀφήσω ἀπὸ ταύτην τὴν στιγμήν, πᾶς σύνδεσμος
 „ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν διαλύεται· ὑποφέρω μόνος εἰς
 „ τὰ βάδη τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσχύνην, διότι ἠδέλθησα
 „ νὰ διοικήσω εἴς, ὅτινες κατεπατήσατε τὸν ὄρκον
 „ εἴς, καὶ ἐνώπιον θεοῦ, τῆς πατρίδος καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ εἴς
 „ ἐφάνητε προδοταί· οἱ ἴδιοι εἴς μ' ἐστερήσατε τὴν δό-
 „ ξαν, ἐπιθυμοῦντας νὰ πέσω ἠρωτικῶς εἰς μάχην. Ἐγὼ πλέ-
 „ ον ἀναχωρῶ ἐκ τοῦ πλησίον εἴς, εἴς δὲ ὑπάγετε, πρέ-
 „ ζατε πρὸς τοὺς Μωαμεθανούς, οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν ἰκανοὶ
 „ φίλοι τῆς γνώμης εἴς· ἀφήσατε τὰ δάση καὶ τὰ ὄρη,
 „ καὶ συνδέθητε με τοὺς τυράννους· πιάσθητε ἀπὸ τὰς
 „ τούτων χεῖρας, αἱ ὁποῖαι ἐξατμίζουσι φεῦ! εἰσέτι ἀπὸ
 „ τοῦ αἵμα τοῦ Πατριάρχου εἴς καὶ τῶν μωριαδων δυ-
 „ μῶτων· ἐξαγοράσατε τὴν σκλαβίαν εἴς με τὸ πολύ-
 „ τιμον τῆς ζωῆς εἴς, μὲ τὴν τιμὴν τῶν γυναικῶν καὶ
 „ τέκνων εἴς. Ἀλλὰ πρὸς εἴς ὧ ἄνδρες Ἕλληνες

„ τοῦ Γερῶ Λόχου, οἵτινες, ἀγκαλιὰ καὶ προδομένοι, δὲν ἐδί-
 „ στάξατε ν' ἀποδάνετε διὰ τὴν πατρίδα σας, δέχθητε διὰ τοῦ
 „ στόματός μου τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ ἔθνους σας. Βεβακλώδη-
 „ τε, ὅτι εἰς μικρὸν καιροῦ διάστημα θέλει ἀνεγερθῆ τροπαι-
 „ ον δόξης πρὸς διακωνισμόν σας, διὰ τοῦ ὁποίου θέλει μεταδί-
 „ δεσθαι ἢ φήμη σας εἰς τὰς μεταγενεστέρας γενεάς. τὰ δὲ
 „ ὀνόματα τῶν ὄσων μοὶ ἐστάθησαν πιστοὶ, θέλουν ἐγκαραχθῆ
 „ μέ ἀνεξάλειπτους χαρακτῆρας εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας μου,
 „ ἢ ἀνάμνησις τῶν ὁποίων εἰς ὅλον τὸ ὑπόλοιπον μικρὸν μέρος
 „ τῆς ζωῆς μου, θέλει εἶσθαι εἰς ἐμέ ἢ μόνη παρηγορία.
 „ Πρὸς σέ, δὲ ἔω ἐπίορχε προδότα Σάββα, καὶ πρὸς σᾶς ἔω
 „ δραπέται Κ: Δούκα, Β: Καραβιάς, Β: Μπαρλάν, φαυλό-
 „ βιε Σκούρε, Γεωρ: Μάνε, Γρηγο: Σοῦτσε καὶ λοιποὶ Φα-
 „ ναριῶται! ὅσοι ἐφάνητε πρωταίτιοι ἀποσυρμοῦ καὶ διαλύσεως
 „ τοῦ στρατεύματός μου, σᾶς ἐγκαλῶ εἰς τὴν ἀπέχθειαν τῆς ἀν-
 „ θρωπότητος, εἰς τὴν δικαίαν τοῦ θεοῦ ἐκδίωξιν, καὶ εἰς τὴν
 „ κατάραν τῶν μεταγενεστέρων.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ταύτην ἢ ἀπόφασιν τῆς ἀναχωρήσεώς
 του, χωρὶς περισσοτέρας σκέψεως, ἐβλήθη εἰς ἐνέργειαν, καὶ
 τὴν 15ην τοῦ Ἰουνίου λαβὼν τὴν ἀδειαν ἀπὸ τὴν Ἀυστρια-
 κὴν διοίκησιν, διὰ τῆς συνεργείας τοῦ προαποσταλέντος Γ:
 Λαβάνη, νὰ εἰσέλθῃ χωρὶς ἐνόπλους στρατιώτας, ἐδιευδύ-
 νη συνωδευμένος παρὰ τοῦ Γ: Ὀλυμπίου εἰς τὸ Ρῦου Βάδουλουί,
 (ὁροδέσιον τοῦ Βλαχικῶ Πριγκιπάτου), ὅπου ἀνεπίστως ἐμ-
 ποδίσθη ἐκεῖ πλησίον παρὰ τοῦ Μπίμπαση Ἀναστασίου Ἀρ-
 γυροκαστρίτου, ὅστις ἐζητεῖ δυναστικῶς νὰ τῷ πληρώσῃ τοὺς
 χρεωστούμενους μισθοὺς τῶν ὑπ' αὐτῷ στρατιωτῶν, προσδέτων
 διαφόρους ἀπειλάς καὶ στενοχωρίας. ἀλλ' ἐπὶ τέλους δεω-
 ρήσας ὁ Ὑψηλάντης τὸ ἀδυσώπητον τοῦ ρηθέντος, ἐβιάσθη
 νὰ ἐξοικονομήσῃ ἐξ ἰδίων του καὶ ἐκ δανείων παρὰ τῶν πα-
 ρευρεθέντων μόλις πεντακόσια φλωρία ὀλλανδικά, τὰ ὅποια τῷ
 ἐμέτρησε, καὶ οὕτως ἠλευθερώθη ἀπὸ τὰς χεῖρας του μετὰ

τοῦτο δὲ εἰσῆλθε παράτα εἰς τὸ ἐγγύς Ἀυστριακὸν Λοιμοκαθάριον μὲ τούς ἀδελφούς του Νικόλαον καὶ Γεώργιον, μὲ τὸν Γ: Ὀρφανὸν, Γαρνούφσκην Καββαλιερόπουλον καὶ ἑτέρους ἑπτὰ ἐπιστηθίους του, ἐν ᾗ εἶδει ὑπηρετῶν . Ὁ ἴδιος ὕστερον ἐμεσολάβσε νὰ συγχωρηθῇ καὶ ἡ τῶν Ἱερολοχιτῶν εἰσοδός, τούς ὁποίους μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας ἐδέχθησαν ὑπὸ Λοιμοκαθάριον, τούς δὲ Ἀλβανούς ἐμπόδισαν ὁλῶς διόλου .

Μετὰ τὴν νομικὴν λοιμοκαθάριον ἡ ἀπελευθέρωσις του ἐκ τῶν τῆς Βλαχίας χωμάτων, ἐπέφερε (χωρὶς ποτὲ νὰ φαντασθῇ ὁ Ὑψηλάντης ἐν τοιοῦτον) τὴν δι' ἀνακτορικῆς ἐπιταγῆς κατακράτησιν του ὁμοῦ μετὰ τῶν δύο ἀδελφῶν του κλπ: εἰς τὸ Ἀυστριακὸν Κράτος, ὑπὸ φυλακισμὸν ἕξαετῆ ἐν τῷ φρουρίῳ Μουνκιάς τῆς Ὀυγγαρίας ὅπου θεωρῶν καδεκάστην τὴν κεκομμένην δεξιάν του, καὶ συλλογιζόμενος τὰς εἰς Δρέσναν λαμπρὰς ἀνδραγαθίας του, παραβαλλομένης μὲ τὰς ἐν Βλαχίᾳ ἀτυχεῖς ἀποτυχίας του, ἐφείρετο βαδμηδὸν ἀπὸ ψυχικὴν ἀλυσθῆσιν καὶ ὑπερβολικὴν λύπην . ἀλλὰ μεταφερθεὶς ὕστερον εἰς Βιέννην, καὶ κατακρατούμενος ὑπὸ Ἀστυνομικὴν φύλαξιν εἰς διάστημα καιροῦ εἰς σχεδὸν μηνῶν, (διὰ ποῖον τέλος ἀγνοεῖται), καὶ ἐμποδιζόμενος μέχρι τινός του νὰ κωνῆ μὲ τὸν τυχόντα, τελευταῖον τῷ 1828^ο εἶπε τὴν 7^{ην} τοῦ μηνός Ἰανουαρίου ἡμέραν Σαββάτου, ἔδωκεν εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του 40 - 42^{ων} ἐτῶν, καὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του . (α) ἀφῆσε, ἐν μὲν ταῖς Ἐπαρχίαις τῆς Μολδοβλαχίας, ἐποχὴν τοῦ ὀνόματός του, πρὸς δὲ τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων αἰώνιον μακαριότητα, καὶ μνήμην ἀνεξάλειπτον μὲ τὰς τόσας ἀμέσως τε καὶ ἐμμέσως γενναίας συνδρομὰς, τὰς ὁποίας κατὰ καιροῦς ἐπρόσφερον ἡ λαμπρὰ οἰκογεν-

(α) Πολλοὶ δέλουσιν, ὡς βέβαιον, ὅτι ἀπεβίωσεν ὁ ρηθεὶς ἀπὸ δηλητηρίου, καὶ ἄλλοι πάλιν, ὅτι ἐλευθερωθεὶς ἀπὸ τοῦ Μουνκιάς διὰ προσταγῆς τοῦ Ἀυτοκράτορος πωσῶν τῶν Ρωσῶν, καὶ ἀπερχόμενος διὰ Τεργιέστην ἠσθένησε καθ' ὁδὸν καὶ ἀπέθανεν εἰς Βιέννην . Ἀλλ' αὐταὶ αἱ ἰδέαι εἰς ἡμᾶς μένουσι διόλου ἀβέβαιοι ἕως ἄρτι, ἵνα δυνηθῶμεν νὰ κάμωμεν δετικῶς τὰς ἐπὶ τούτων παρατηρήσεις μας .

νευά του, θυσιάσασα τὸ πᾶν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἀνάστα-
σιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἔσονται οἱ συνοδεύσαντες τὸν Ὑψηλάντην εἰς τὴν Λοιμοκάδαρ-
σιν, ἔμειναν ἀπὸ τούτων Ἀυστριακοὺς, μετὰ τὴν ἐλευθεροκοινα-
νίαν τῶν πάντων ἐλεύθεροι· οἱ δὲ λοιποὶ ὀπλαρχηγοὶ καὶ στρα-
τιῶται δὲν ἦσαν πλέον παραδεκτοὶ (ἔκτος τινῶν Ἱερολοχι-
τῶν) εἰς τὸ Λοιμοκάδαρτήριον, ἀλλ' ἐπιστρέψαντες εἰς τὰ
ὄπισθεν διεκώθησαν εὐδύς, καὶ κατέφυγον ὅπου καὶ ὅπως ἕκα-
στος ἠδυνήθη εἰς τὰ ὑψηλότερα καὶ δύσβατα Καρπαθία ὄρη,
καὶ, μεταχειρισθέντες διαφορετικούς τροπούς καὶ μέσα πρὸς σω-
τηρίαν τῶν, ἄλλοι μὲν μετεσχηματίσθησαν ὑπὸ χυδαίαν ἐνδυμα-
σίαν, ἄλλοι δὲ διέφυγον ἀπὸ καταστένους μυστικῆς διόδου,
(ποτέμας), καὶ, ἄλλοι πάλιν ἔχοντες τὰ μέσα τῆς φυλικῆς γνω-
ριμίας τῶν φυλάκων, καὶ τῆς δωροδοκίσεως ὡς ἐπιτοπιῶν, μό-
λις διεκώθησαν μετὰ ταῦτα μυστικῶς καὶ ἀναφανδὸν εἰς τὸ
Ἀυστριακὸν ἔδαφος.

Ὁ δὲ Γ: Ὁλύμπιος διευδυνεὺς εἰς τὴν Μοῦνην Κούρτε δὲ Ἄρτε-
σι, καὶ εὐρῶν ἐν αὐτῇ τὸν πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐγκλεισθέντα
Γ: Φαρμάκην, ἐβυσσωματώθησαν ὁμοῦ μὲ περίπου τῶν 450: στρα-
τιωτῶν· καὶ πληροφορηθέντες ἐν τῷ μεταξύ, ὅτι ἐπιλησίαν
οἱ Ὀθωμανοὶ συνωδευμένοι μετὰ τοῦ Σάββα πρὸς καταδίω-
ξίν των, ἔχοντες μάλιστα καὶ τὴν ἔφεσιν νὰ μεταβῶσι διὰ
τῆς Μολδαυικῆς Ἐπαρχίας εἰς τὸ Ῥωσικὸν Κράτος ἐν Βασ-
σαραβία, ἀνεχώρησαν ἐκεῖθεν, καὶ ὀδεύσαντες ἀπὸ βράχους,
φάραγγος καὶ ἀποτόμους κορυφᾶς τῶν ὄρεων, ἐφθάσαν ἐπὶ
τέλους μὲ ἀπεράντους κακουχίας καὶ δυσκολίας εἰς ἐν Μο-
ναστήριον τῆς Μολδαυίας, Σέκου ἐπονομαζόμενον, ὅπου
προκαταλαβόν αὐτοὺς ἐν Ὀθωμανικῶν σῶμα, ἐμπόδισε τὴν
περαιτέρω προόδον των. Ὀχυρομένοι δὲ ὄντες οἱ ῥηθέντες
διὰ μερικᾶς ἡμέρας, καὶ πρᾶττοντες διαφόρους ἀκροβολε-
σμούς, ἐφόνευσαν ἱκανὴν ποσότητα τῶν ἐχθρῶν· τελευταίον
ὁμῶς διὰ προδοσίας τοῦ κακογῆρου Ἡγουμένου, κόψαντες ἔξω-

θεν οἱ Ὀθωμανοὶ τὰ ὑδραγωγεῖα τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ Μοναστηρίῳ εἰσῥρέοντος ὕδατος, ἐστενοχώρησαν τοὺς ἐγκλείστους ἐνεκὰ τούτου εἰς βαθμὸν, ὥστε ὁ Γ: Φαρμάκης δειλάσας, ἢ τὸ ἀλιδέστερον ἐξαπατηθεὶς ἀπὸ τὰς ψευδεῖς ὑποσχέσεις καὶ πικρονηυμένας τοῦ Ἀρχηγοῦ Σαλήμπτη κολακείας, ὑπετάχθη μὲ ὀλίγους στρατιώτας τοῦ εἰς τὴν διάθεσιν τούτου, ὁ ὁποῖος ἀπεστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἀπεκεφαλίσθη. Ὁ δὲ Γ: Ὀλύμπιος ἐπιμείνας εἰς τὸν τοῦ πατριωτισμοῦ ἐνδερμον ζῆλον, παρεδόθη μόνος ἡρωϊκῶς ἐνδόν τοῦ κωδωνοστασίου εἰς τὰς φλόγας τῆς πυρίτιδος κόνεως, ἐγχαράσας καὶ ὁ γεννάδας οὗτος, μετὰ τοσούτων ἐντίμων ἀγῶνων ἕως ἐσχάτως, τὸ ὄνομά του ἀθάνατον εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν, διὰ τὴν ανεξαρτησίαν τῆς μητρὸς τοῦ Ἑλλάδος. (α)

Ἄλλ' ὁ Σάββας μετὰ τοῦ Σιφικλόγλου, (οἱ διορισθέντες εἰς Γαέστι ἀντιστρατηγοὶ ἀπὸ τὸν Ἀρχιστράτηγον Κιαχαγιάμπην, ὡς ἔipoμεν εἰς τὸν 147 ἀριθμὸν) διώκων καὶ συλλεμβάνων ὄσους παρεπιδημοῦντας ξένους καὶ αὐτόχθονας Βλάχους ἐγνώριζεν ὁ ἴδιος, καὶ οἱ χωρικοὶ ἀπὸ πάδη καὶ κακίαν κινούμενοι ἐπρόδιδον, διὰ ἀποστάτας, (ἐκ τῶν ὁποίων ἦσαν πολλοὶ ὀσῶοι καὶ ἀμέτοχοι διόλου), ἐξαπέστειλλε καθ' ἑκάστην τῆς τοιούτους δεσμίου εἰς Βουκουρέστιον πρὸς τὸν Κιαχαγιάμπην.

Αἱ τοιαῦται προδοσίαι διέτρεχον καὶ ἐνδόν τοῦ Βουκουρέστιου ἀπὸ Ἰουδαίους, Ἀρμενίους καὶ ἀπὸ τινος κακέντροχέως ὁμοδρήσκου μας χριστιανθοῦς, οἱ ὁποῖοι ἐπρόδιδον εἰς χεῖρας τῶν ἀγαρηνῶν ὡς τοιούτους τοὺς συναδελφοὺς αὐτῶν, (β) ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων πλεονάσας ἀλληλοδια-

(α) Τὸ περὶ τούτων ὅρα πλατυτέρως ἐν τῷ ἱστορικῷ εὐγγράμματι τοῦ Κυρίου Ἀ: Σοδήλου.

(β) Ἐπραττον οἱ τοιοῦτοι τὰς προδοσίας, οἱ μὲν ἀπὸ πάδοσινκώμενοι, οἱ δὲ εἰς τὸ νὰ δείξωσι δούλευσιν καὶ ν' ἀπολαύσων τὴν ἔννοιαν τῶν Τούρκων διὰ τὰ τέλη των, καθὼς ἐδείχθη ὡς τοιοῦτος, καὶ ἄποιοι αὐτόχθων Μιχαὴλ Μαρλιουτᾶ.

δόπως εἰς ἑνεακοσίους ἀνδρας, ἀποκατέστη τὸ ἰδιαιτερον τοῦ Κιχαγαγάμπει δεσμοφυλάκιον (ὅπερ ἦν τὰ ὑπόγεια τῆς οἰκίας τοῦ Βορνίκου Ἰωαννίτα Δραγανέσκου) σχεδὸν ἀχώρητον. Διὰ τοῦτο θελήσας ὁ Κιχαγαγάμπει νὰ ἐκκενώσῃ πλέον αὐτὸ, τοὺς μὲν, ὅπως οὖν εὐσημάντους, ἐδιεύθυνε κατὰ καιροῦς, πρὸς τὸν Πασᾶ τῆς Συλίστριας (ἐνθα ἄλλοι ἐφρονεῖοντο καὶ ἄλλοι ἀπεστέλλοντο εἰς Κωνσταντινούπολιν) τοὺς δὲ ἀσημάντους, ἤρχισεν ἀπὸ τῆν ἡμέραν τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου (τῆν 29 ἡν τοῦ Ἰουνίου) νὰ προσφέρῃ δυσίας διὰ τῆς ἀγχόνης καὶ ἀποτομῆς καθ' ὅλας τὰς τριόδους, πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως Βουκουρεστίου· καὶ, ταύτην τῆν βτυγηρὰν ἀιματοχυσίαν καὶ τραγικὴν βκηνὴν, ἐξακολουθῶν σχεδὸν καθεκάστην ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, νὰ παρασταίῃ ὑπ' ὄφιν τοῦ λαοῦ, καὶ μὴ συγχωρῶν οὐδέ τὰ πτώματα αὐτῶν πρὶν τριῶν ἡμερῶν νὰ ἐνταφιάζωνται, κατὰ τῆν χριστιανικὴν τάξιν, ἐκένωσε τὸ δεσμοτήριόν του, καὶ οἱ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος μάρτυρες δὲν εἶχον μείνει ἄλλοι, ὥστε νὰ καταχορέσασιν ἀκόμη τὴν αἰμοβόρον δίψαν του.

Ἐξακολουθοῦντες οὖν οἱ Ὀθωμανοὶ μετὰ τοῦ Σάββα τὰς ἀκριβεῖς ἐξατάσεις των εἰς τε τὰς Κωμοπόλεις καὶ χωρία τῆς περιδιαβάσεώς των, ἐπληροφορήθησαν τὴν τοῦ Ἀ: Ὑψηλάντου κατάκλεισιν ἐν τῇ ῥηδεΐῃ Μονῇ τῆς Κόζιας· διέβησαν τὸν Ὀλτον ἐπὶ τῆς μικρᾶς Βλαχίας, καὶ φθάσαντες μετ' οὐ πολὺ ἐκεῖ, ἔυρον, τὸν μὲν φυγαδευμένον, ὡς ἔρρέθη, ἐν αὐ-

νος, υἱὸς τοῦ Μενδελνιτέσρη Γεωργίου Βέλ-Καπιτάνου ἐπιλεγομένου, ὅστις ἰδὼν ἕνα χωρικὸν Βούλγαρον Στοιγᾶνον τὸνομα ἀπὸ χωρίον Δομπρόεστι, ἐλθόντα ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν εἰς Βουκουρεστίον μὲ τὴν ἀμαξάν του νὰ πώλῃ ξύλα, ἐπέδοσεν αὐτὸν διὰ ἐπιστάτην κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν Κιχαγαγάμπειν, ὁ ὁποῖος ἐξετάσας καὶ ἄλλους δὴ τὸν προδοθέντα, δὲν ἔυρεν ἐπ' αὐτῷ τὴν παραμυρὰν εὐθύνην, ἀλλ' ἐπὶ τέλους βιάσθεις, ἀπὸ τὰς ψευδεῖς κραγιᾶς τοῦ προδοσαντος αὐτὸν, ἐπρόσταξε νὰ ἐπαχνοῖσιν ὑπο κατω τῆς οἰκίας τοῦ προδοστοῦ (τοῦτο ὑπάρχει γνωστὸν τῆς τῆσι ἀχρι σήμερον), τὴν δὲ ἀμαξάν μὲ τοὺς βόας του, ἀπέστειλεν εὐθὺς ὁ Κιχαγαγάμπεις εἰς

τῇ δὲ ὠχρωμένον τὸν τε Μασσαροετζήμπασην καὶ Σερδάρην Δια-
μαντήν μετὰ τὴν οἰκογένειάν του, καὶ μετὰ 160 : στρατιώτας, τοὺς ὁποί-
ους ἐαυτὸς ἐστενοχώρησεν διὰ σφοδρᾶς πολιορκίας· καὶ ὁ μὲν πρῶ-
τος, διὰ τῆς ὀδηγίας ἑνὸς Καλογήρου ἐξέφυγε διὰ νυκτὸς μετὰ
ὀλίγους στρατιώτας τοῦ τῆν πολιορκίαν καὶ τὸν κίνδυνον, ὁ δὲ
δεύτερος, ἐπιμένοντας τινὸς ἡμέρας ἔγκλειστος, ἐπειδὴ ὕστε-
ρον ἀπὸ πολλὰς ἀπατηλὰς καὶ ψευδεῖς ὑποσχέσεις τοῦ Σάβ-
βα, τοῦ ναὶ ἐξέληθη καὶ ζήτησεν τὴν εὐχώρησιν, ὅστις ἐξελλῶν,
καὶ προσπεσὼν εἰς τοὺς πόδας τοῦ Ἐπιφάνου Σιλιχτάρη, παρε-
κάλει διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς του, καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς
οἰκογενείας του· τὰ ὅποια ὅλα αὐτὰ, ὑπεσχέθη μὲν πρὸς αὐτὸν
ἐνόρκως ὁ Σιλιχτάρης, ὅτι δέλουσι διατηρηθῆ ἀποσράλλακτα,
χωρὶς ναὶ ἔχη τὴν παραμικρὰν ἀμφισβολίαν, ἀπέστειλε δὲ μετὰ
τοὺς ἐν αὐτῷ, μετὰ δύο σημαίας καὶ μετὰ δύο τηλεβόλας (μεί-
ναντα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν Ἰψηλιαντὴν) εἰς Βουκουρέστιον, διὰ ὑπο-
ταγὴν καὶ προσκύνησιν τοῦ Κιαχαγιάμπη, παρὰ τοῦ ὁποίου
ἔμελλον ἀξιωθῆναι, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ τὴν τελείαν ἀμνη-
στεύσαν των. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀπ' ἐναντίας ἐδιεδύδεν
ὄλους πρὸς τὸν Πάσάν τῆς Συλλεστρίας, κακεῖθεν εἰς τὸ
τῆς Κωνσταντινουπόλεως εὐαγγεῖον, ὅπου ἀπεκεφαλίσθη
μετὰ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ στρατιωτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ 70 :
ἔμειναν ὑπὸ κράτησιν τῶν ἐκεῖ δεσμοτερίων. Τοιοῦτον
τῆς ζωῆς του τέλος ἔδωκε καὶ οὗτος ὁ Πρωταδλιτῆς Ἀ-
νηρ ἀπὸ τῶν ἐπιβούλων τοῦ Σάββα ὑποσχέσεις, ἀξιωθεὶς
τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον.

Μετὰ τὴν ἀξιοκατάκριτον ταύτην πράξιν τοῦ Σάββα, ἰ-
δεασθεῖς ἐν τῷ μεταξὺ μετὰ τῶν τῆν ἐν τῇ Μονῇ Κουρ-
τε δὲ Ἀρτζεσι ὀχυρώσειν τοῦ Γ : Ὀλυμπίου καὶ Ἰ : Φαρμά-
κη, ἐπανήλθον αὐτὸς εἰς τὴν μεγάλην Βλαχίαν πρὸς κα-
ταδίωξιν καὶ τούτων· φθάσαντες λοιπὸν μετὰ ἐπουδῆς εἰς

τὴν ῥηθεῖσαν Μοῆν, ἀπέτυχον τοῦ σκοποῦ των, διότι ἔιχον ἀναχωρήσει οἱ εἰρημένοι πρὸ των ἡμερῶν ἐκεῖθεν, ὡς προαναφεραμέν. Διὸ καὶ ἐπορεύθησαν ἐκτεινόμενοι ἄχρι τῶν ὄρεινῶν μερῶν τοῦ Κυμπουλουγκίου, διὰ νὰ πληροφορηθῶσι περὶ τῆς φυγῆς τῶν ῥηθέντων, καὶ καταδαμάσωσιν αὐτούς, ὡς καὶ τοὺς ἄλλους. Ἀλλ' ἀποσπασθέντες ἀπὸ τὴν ὀλομέλειαν τοῦ ἀνωτέρω σώματος διακόσιοι Ὀθωμανοὶ, καὶ προχωρήσαντες διηρημένοι ἕως εἰς τὴν Μοῆν Ἀνιννῶσαν, ἔυρον ἐν αὐτῇ ὠχυρωμένους ἱκανοὺς Ἱερολοχίτας καὶ Ἀλβανούς, περιπλανομένους μετὰ τὴν τοῦ Δραγασανίου μάχην τῇ δεκάκείτῃ, καὶ οἱ ὅποιοι ὡς εἶδον μακροῦθεν τοὺς Τούρκους, καὶ νομίσαντες, ὅτι κατόπιν τούτων ἐπιτετα νὰ συνακολουθῶν καὶ ἄλλοι πολὺ περιεσσότεροι, ἐξῆλθον τῆς ῥηθείσης Μοῆς, καὶ ἐκφεύγοντες ὡς ἠδύναντο, προκατέλαβον οἱ Ὀθωμανοὶ εἰκοσι τεσσαράκοντα τοὺς ἀδυνατωτέρους, καὶ ἐφόνευσαν αὐτούς, συλλαβόντες καὶ δύο ἑσῶντας, οἱ δὲ λοιποὶ πολὺ μακρὸν ὄντες ἐσώθησαν εἰς τὰ δάση. ἄλλ' οἱ Ὀθωμανοὶ ἐπιστρεψάντες κατέστρεψαν διὰ τοῦ πυρός τὴν ῥηθεῖσαν Μοῆν.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, Ἱερεὺς τις, παπᾶ Σέρβος ἐπωνομαζόμενος, καὶ Ἴππεὺς Ῥωσικὸς, ἐκ τῶν τοῦ Γ' Ὀλυμπίου παρηκολουθησάντων, ὁμοῦ με δέκα πέντε στρατιώτας, καὶ ἔχων τὴν ἔφεσιν ἀπὸ ἐνδουσιασμόν κινούμενος, νὰ σχηματίσῃ περιεσσότερους ὁπαδοὺς διὰ ν' ἀντικρούσῃ τοὺς Ὀθωμανοὺς, διέβη μέσον τῶν ὄρέων εἰς τὸ Μοέτσι, (εὐνορον τῆς Βλαχίας καὶ Ὀυγγαρίας 12: ὠρῶν διάστημα ἀπέχον ἀπὸ τὸ Κυμπουλουγκι) ὅπου κατόρθωσεν ἀπὸ τοὺς διασκορπισθέντας Ἑλληνοσερβους νὰ συνάψῃ ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους στρατιώτας, μετὰ τῶν ὁποίων τοποθετηθεὶς ἐπὶ τοῦ ὄρους Κόλτσι, εἰς τὴν θέσιν καλουμένην Βάλλα Μουέρη, περιέμενε τὴν ἀφίξιν ἐκείνων. Ἀλλὰ περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἰουλίου φθάσαντες ἐκεῖ καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ μετὰ τοῦ Σάββα,

συνειπλάκησαν ἀμφοτέρω τὰ μέρη εἰς ἑνδοσιαστικὴν μάχην, κατὰ
 τὴν 11^{ην} τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὅπου ὁ παπᾶ Σέρβος ἔστησε μὲν
 τροπικὰ νίκη μετὰ περίπου τῶν 120 : ἑχθρῶν φθορὰν, καὶ ὁκ-
 τῶ μόνον ἐκ τοῦ μέρους τοῦ πληρωθέντων ἀκινδύνως, ἀλλὰ τὴν
 ἐπαυριον θεωρήσαντες ἀφ' ἑνός οἱ συνοπαδοὶ τοῦ τὸν εἰσερόντα
 ἀκαταπαύστως ἀριθμὸν τῶν Τούρκων, καὶ ἀφ' ἑτέρου πεισθέν-
 τες, (κατὰ παρακλήσιν τῶν ἐπὶ τῶν συνόρων ἀξιωματικῶν
 Ἀυστριακῶν ὀροφυλάκων, διὰ τὰ προσδράμωσιν εἰς σωτηρίαν τῶν
 ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἀυστριακοῦ συμβόλου), ἐδειλίωσαν καὶ ἐ-
 σήλδον ἔνδον τοῦ Λοιμοκαδαρτηρίου. Μετὰ τοῦτο πλησιάσαντες
 ἐκεῖ ὅτε Σιλιχτάρης καὶ ὁ Σάββας μετ' ὀκτακοσίουσ εὐχεδὸν
 Ὀθωμανούς, ἐξήτησαν παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Λοιμοκαδαρ-
 τηρίου, ἵνα παραδώσωσ αὐτούς εἰς χεῖρας τῶν, καὶ, ἔαν εἰς
 τοῦτο δὲν ἠδελαν συγκατανεύσει, τὸν παπᾶ Σέρβον ὁμῶς ἐπι-
 μόνως ἀπαιτοῦσι εὐ λάβωσιν. Ὁι Ἀυστριακοὶ ὁμῶς διὰ τὰ μὴ
 προσβάλωσιν εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς διοικήσεως καὶ εἰς τὰ
 καθήκοντά τῶν, δὲν ὑπήκουσαν κατὰ πρῶτον τόσον ἔυκολα οὐδὲ
 εἰς τὰς προτάσεις οὐδὲ εἰς τοὺς φοβερεισμούς τῶν τοιούτων, ἀλλ'
 ἔπειτα πρὸς χάριν μόνον, καὶ διὰ τὰ τηρήσωσι τὴν γειτονικὴν φιλίαν,
 ὑπεσχέθησαν, ὅτι τὸν μὲν παπᾶ Σέρβον θέλουσ ἀποβάλλει ἐκ τοῦ
 Λοιμοκαδαρτηρίου ἐπὶ τῶν Βλαχικῶν χωμάτων ἐλεύθερον καὶ ἔνο-
 πλον, αὐτοὶ δὲ ἄς πασχίσουσ τὰ τὸν συλλάβωσιν. (α) Ἐμείναν ὁδὲν
 ἀμφοτέρω τὰ μέρη σύμφωνα, καὶ τὴν ἐπιούσαν, 14^{ην} Ἰουλίου, ἐγχειρί-
 σαντες οἱ Ἀυστριακοὶ τὰ ὄπλα τοῦ διωκομένου Γερέως μεθ' ἑνός

(α) Τὸ ἀληθέστερον εἶναι ὅτι οἱ Ἀυστριακοὶ ὑπαλλήλοι φοβηθέντες μὴ πως οἱ Ὀθωμανοὶ,
 κατὰ τὴν βαρβαρικὴν συνείδιάν τῶν, πράξωσιν ἀνυπατάως βίαιόν τι καὶ ἀπειρι-
 κὸν κίνημα, (ὡς καὶ ἔγενε εὐχρόνως μετὰ τὴν διαπραγματεύσειν τῶν συ-
 ζητήσεων ἀπὸ ἑνὸς σώμα 150 : Τούρκων, ὅτινες εἰσβαλόντες ἔνδον τῶν ὀρίων ἰ-
 κανὸν διάστημα, κατέλαβον τὰ ὄπλα τοῦ Λοιμοκαδαρτηρίου), καὶ μὴ
 ἔχοντες ἐκεῖ ἀρκετὰς δυνάμεις ν' ἀνδῆξωσι τὴν ὄρμην τῶν Τούρκων, δὲν
 ἠδύνατο ἄλλως πως ν' ἀποφασίσωσι, παρεκτός ν' ἀποβάλωσι τὸν ῥηθέντα Γε-
 ρέα ἐκ τοῦ Λοιμοκαδαρτηρίου.

ὑπηρετοῦ αὐτοῦ, ἀπέβασαν ὑπὸ φύλαξιν ἐκτὸς τῶν συνόρων· οἱ ἀτυχεῖς οὗτοι ἀφοῦ ἐξήλθον αὐτοῖς ἐπὶ τὸ Βλαχικὸν ἔδαφος, ἐδίωκοντο παρὰ τῶν Τούρκων ἀπὸ βράχων εἰς κοιλάδα, καὶ ἀπὸ ὄρος εἰς φάραγα, πυροβολοῦντες καὶ πυροβολούμενοι, καὶ, οἱ ὅποιοι πληγώσαντες ἐν τῷ μεταξύ ὄκτω Τούρκους, ὁ μὲν ὑπηρετὴς ἐφονεύθη, ὁ δὲ Παπᾶ Σέρβος ὤλισθεν ἀπὸ μιᾶς ἀποτόμου πέτρας, καὶ συντρίβεν τὸ ξιφὸς του, πάραυτα οἱ ἐχθροὶ συνέλλαβον αὐτὸν ζῶντα, τὸν ὅποιον φέροντες ὑστερον σιδηροδέσμιον εἰς Βουκουρέστιον, καὶ παροδίασαντες εἰς τὸν Κιαχαγιάμπεν, ἠρώτησεν αὐτὸν, ἔαν τὸ τουρκικὸν αἷμα εἶναι γλυκὺ, ἀλλ' ὁ δὲ, χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν φυσικὴν του ἔυτολμίαν καὶ γενναιοψυχίαν, ἀπεκρίθη, ὅτι, ἔαν τὸ σπαθίτου δὲν ἐσυντρίβετο, ἦδελε τῷ φανῆ ἀκόμη γλυκύτερον ἀφ' ὅσον τὸ ὑποδέτει. Μετὰ ταῦτα ἀπεστάλη εἰς Συλλιστρίαν, ὅπου ἀπεκεφαλίσθη, ἀξιώδεις καὶ οὗτος ὁ ὑπηρετὴς τοῦ θεοῦ τὸν στέφανον τῆς δόξης καὶ τῆς αἰωνιότητος ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρῴδος, καὶ συλλειτουργῶν ἐν οὐρανοῖς μετὰ τῶν λοιπῶν μαρτύρων ἐπανασταίνεται.

Τοιοτρόπως ὁ Σάββας κολακευόμενος παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν, ἐπάσχιζεν ὅλας δυνάμεις καὶ πολυειδίως, εἰς τὸ νὰ εὐαρεστήσῃ πολὺ περισσότερον τὴν λυσιδίη ἐπιθυμίαν τῶν πικρῶν ἐχθρῶν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, καὶ ἐξετέλει εἰς τὴν συνεκστρατείαν των μὲ μεγάλην προθυμίαν τὰ στυγηρὰ τῆς ὑπηρεσίας του καθήκοντα, διώκων, συλλαμβάνων καὶ φονεύων καθεκάστην τοὺς χριστιανούς ἰδιώτους τε καὶ ἐνόχους. Ἀλλὰ κατακορέσας καὶ οὗτος ὁ ὁμόφρων τὴν αἰμοβόρον δίψαν του ἀπὸ τὰ ἐκχυθέντα τόσα χριστιανικὰ αἵματα, ἐτυφλώθη, χωρὶς νὰ φέρῃ ποτὲ εἰς νοῦν, ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ, ὡς ἱερὸν τῆς θρησκείας των χρέος, ἐχουν, τὸ ν' ἀντιβραβεύωσι τοὺς χριστιανούς, δι' ὅσας πιστίας ἐκδουλεύσεις ὑπὲρ αὐτῶν ἐκτελέσωσι, μὲ τὸν φόνον. » Ἐὰν ὁ θεὸς ἀργήσῃ ν' ἀνταμείψῃ τὸν καθένα κατὰ τὰ ἔργα του, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ληθμονᾷ. »

Ὅθεν ἀφοῦ οἱ Ὀθωμανοὶ εἶδον τὴν τελείαν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐν Βαλαχίᾳ Ἐπαναστησάντων χριστιανῶν, ἐμελλόν ἄρα νὰ τυρόαψωσι τελευταῖόν τι καὶ διὰ τὴν τοῦ ἀπομείναντος Σάββα ἐξόντωσιν; (ἀγκυλὰ καὶ συνήργει ὑπὲρ αὐτῶν), διὰ νὰ ἐξαλειφθῇ ὀλατελιῶς

ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς τὸ διασπαρὲν πνεῦμα τῆς ἀποστασίας· κατὰ τοῦ ὁποίου οὐκ ὀλίγον συνέδραμε καὶ ὁ καλοδελητής καὶ συμβουλὸς αὐτοῦ Οὐδρίσκης, (α) ὅστις, κοντὰ εἰς ὅλας τὰς ἄλλας συκοφαντίας, ὑπέβαλεν εἰς γνῶσιν τῶν Τούρκων, ὅτι καὶ ὁ Σάββας σύμφωνος ὦν κατ' ἀρχάς εἰς ὅλα μετὰ τῶν ἄλλων Ἐπανασταστῶν, ὑψώσε καὶ οὗτος τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, (ὡς ἐρρέθη εἰς τὸν iii: ἀρθ:) καὶ τούτο βέβαια ἐπρόσδεσεν, ὡς ἐν μέγιστον ἔγκλημα, διὰ νὰ ἐρεθίσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν τῶν Ὀθωμανῶν ὀργήν, ὡς κατὰ πάντα ἔνοχον καὶ συμπράκτορα τῆς ἀποστασίας.

Καὶ μολοντί ὁ Σάββας εἶχε πάντα τρόπον καὶ εὐκολίαν νὰ σωθῇ καταφεύγων εἰς τὴν Ἀυστριακὴν Ἐπακράτειαν, ὡς τῷ εἰχον προτίνει εἰς διαφόρους περιστάσεις πολλοὶ, ἐκ τῶν ἐπιστηθίων φίλων του καὶ ἐκ τῶν ἰδίων συστρατιωτῶν του, (τινες ἐκ τῶν ὁποίων μυστικῶ τῷ τρόπῳ ἐξέφυγον κατὰ καιροῦς, ὅπου ἔκαστος ἠδυνήθη) μολοντούτο ἀπομωρανθεὶς ἐπέμενεν εἰς τὰς ψευδεῖς ὑποσχέσεις καὶ ἀλωπεκώδεις κολακείας τῶν Τούρκων, οὓς ἐλάτρευε, ἐπ' ἐλπίδι ὅτι, διὰ μεσιτείας τῶν σχετικωτέρων του, θέλει ἀπολαύσει τιμᾶς, βραβεῖα κλπ: καὶ, περὶ περὶσσότερον, ὅτι θέλει συγκατατεθεῖ, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του, ἐν τῇ τῶν Ἀρχόντων πρώτῃ τάξει, καὶ ἀποκατασταθεῖ ἐπομένως τῆς ἐπιτοπίου φρουρᾶς Ἀρχιστράτηγος (μέγας Σπαδάρης) καὶ, ἀεροβατῶν κούφως με τοιούτους λογισμοὺς ἐνεδαρρύνετο ἄλλα “ ἄλλα μὲν βουλαὶ ἀνθρώπων, ἄλλα δ' ὁ θεὸς κελεύει”.

Μετὰ τὴν κατάπausιν λοιπὸν ὅλων τῶν προῤῥηθέντων κα-
τορθωμάτων τούτου, ὁ Κωχαγιάμπεης ἐκ τοῦ ἑναντίου ὑπο-
κρίπτων τὸν παντάπασιν ἀγνωστον σκοπὸν του, ἔγραψε περὶ τὰ
τέλη τοῦ Ἰουλίου Μηνὸς πρὸς τὸν περιφερόμενον μετὰ τοῦ

(α) ἕνεκα τούτων καὶ τῶν προαπελθόντων ἐχθρικῶν συνεργημάτων του, καταδιωχθεὶς ὑ-
στερον καὶ οὗτος ὁ ραδιούργος ἀπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κυβέρνησιν, ἐξώσθη ἀπὸ τὴν
θέσιν του, καὶ καταδικασθεὶς ὑπὸ δεινὴν εἰρητὴν ἐφ' ὄρους ζωῆς του, ἔδωκεν ἐν αὐ-
τῇ καὶ τὸ τέλος κακῆς κακῶς.

Σάββα Έφορον Συλιχτάρην, ἵνα διατάξῃ εἰς τὰ ἔξω τῆς Τεάρας μέρη τὰ πᾶντα καλῶς, διὰ τὴν κοινὴν εὐταξίαν καὶ ἡσυχίαν, καὶ χωρὶς ἀναβολῆς νὰ ἐπανέλθῃ μὲ τὰ στρατεύματα, ὁμοῦ καὶ μὲ τὸν Σάββαν κλπ. εἰς Βουκουρέστιον, διὰ νὰ ἀναπαυθῶσι καὶ βραβευθῶσιν, ἕκαστος ἀναλόγως τῶν ἐκδουλεύσεών του, καὶ ὅς ἔλεγεν, ὅτι ἔλαβε νεωστὶ διαταγὰς, παρὰ τοῦ Παῶ τῆς Συλιστρίας: τὰ αὐτὰ καὶ ἄλλα πλείοτερα κολοκυτικά μέσα μετεχειρίσθη γράψας ἰδιαίτερος καὶ πρὸς τὸν Σάββαν.

Ἀφοῦ δ' ἔλαβον τὰ εἰδοποιητικὰ ταῦτα γράμματα, ἀποκατέστησαν οἱ ῥηθέντες εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ Κωμόπολιν τῶν θεμάτων διὰ φρουρὰν ἀνά 8-10: Τούρκους, καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἕνα ἀνώτερον (Μπεσιλῆ ἐπιλεγόμενον): (α) οἱ αὐτοὶ δὲ μὲ τὸν ὑπόλοιπον στρατὸν ἐπέστρεψαν ὁμοθυμαδὸν εἰς Βουκουρέστιον τὴν 6 ἡν τοῦ Ἀυγούστου, ὅτινες εἰσελθόντες μετὰ Μεσημβριᾶν Ἠλίου μὲ πομπήν, κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν ἔθος, οἱ μὲν στρατιῶται Τούρκοι διεμοιράσθησαν, ὅπου ἦσαν προητοιμασμένα τὰ καταλύματα τῶν ἐν τῇ πόλει, ὁ δὲ Σάββας ἐδιευδύνθη πρὸς τὴν ὁδὸν τῶν Ταμπάκιδων καλουμένην, εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν στρατιώτας, ἕως ὀκτακοσίους τὸν ἀριθμὸν, διένεμε περὶ τῶν ἐκεῖσε οἰκημάτων, εἰς τὰς συνοικίας Πρωτοπόπου καὶ Ὀλτενίλωρ.

Ὁ Κιαχαγάμπης πάραυτα ἀπέστειλε πρὸς τὸν Σάββαν ἕνα τῶν θυροφῶν του Καβάσην, διὰ τοῦ ὁποίου τῷ ἐφανερώσε, χάριν ἐνδειξέως εὐλοκρινῶς εὐνοίας, τὰ ἀισθήματα τῆς ὑποδοχῆς του, κατὰ τὴν συνείδησιν, καὶ ἐπροκάλεσε τούτον νὰ ὑπάγῃ πρὸς αὐτὸν μετ' ὅλων τῶν ἀξιοματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν αὐτοῦ, διὰ νὰ τοῖς γνωστοποιήσῃ ἐπισημῶς, κατὰ τὴν τάξιν, τὰ ἅπερ ἔλαβε, παρὰ τοῦ Παῶ τῆς Συλιστρίας διὰ προσταγῆς τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας, εὐχαριστήρια

(α) Δὲν ἔλειπον εἰς τὸ μετέπειτα καὶ οἱ τοιοῦτοι νὰ πράττωσι τὰ αὐτὰ, ὡς οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν, καὶ ἄλλα χειρότερα ἰστορήματα πρὸς τοὺς ἐγχωρίους καὶ τοὺς χριστιανούς.

φερμένας .

Τὴν ἑσπέρην ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ τὴν 7ην ἰδίου περὶ τὴν τρίτην ὥραν μετὰ τὴν ἀνατολὴν Ἠλίου, συνενοηθεὶς πρῶτον ὁ Σάββας μετὰ τοῦ προλεχθέντος Οὐδρίσκου, διὰ νὰ συμπαρευρεθῆ καὶ οὗτος παρῶν εἰς τὴν μετὰ τοῦ Κιαχαγιάμπη συνδιάλεξίν των, ἔπειτα ἠτοιμάσθησαν ὁ, τε Σάββας, Δελίμπασης Μιχαήλ καὶ Μπουλούκμπασης Γέντης, μὲ τὴν λαμπροτέραν στολὴν των, καὶ λαβόντες μετ' ἑαυτῶν διὰ μεγαλοπρέπειαν ἐικοσιπέντε ἐνόπλους βωματοφύλακας, τοὺς πλέον ἐκλεκτοὺς, (ἐκτός τοῦ Καπιτάν Φραγγούλη, ὅστις, κατ' ἀγαθὴν του τύχην, εἶχε διαμείνει πλῆσιον τῶν Ἀυστριακῶν συνόρων, ὡς ὀροφύλαξ, εἰς τὸ Πρεδιάλλο) ἀπῆλθον πάντες ἐφιπποὶ εἰς τὴν μεγάλην οἰκίαν τοῦ Λογοδέτου Βέλιου ἐπὶ τῆς Μογοσίου ὁδοῦ, (ἐν ἣ τὸ κατ' ἀρχὰς ἔλαβεν ὁ Σάββας τὸν ὄρκον τῆς φιλικῆς Ἐταιρίας παρὰ τοῦ Γαλάτη); ὅπου ἐνέδρευεν ὁ Κιαχαγιάμπης .

Προπορευόμενοι δὲ οὗτοι οἱ τρεῖς ῥηδέντες Ἀρχηγοί, ἐτυχαν εἰς τὴν ἀποβάδραν ἐκ μέρους τῶν Τούρκων τὴν ἐνοικωτάτην ὑποδοχὴν, μέχρι τοῦ προδῶμου, ὑποδοχὴν ἦτις δὲν ἔδοκεν ὀλοτελῶς εἰς αὐτοὺς τὴν παραμικρὰν ὑπονοίαν . Ἀλλὰ πρὶν προχωρήσωσιν ἕως τὸν θάλαμον διὰ νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κιαχαγιάμπη, βαδίζοντες εἰς τὴν αἰδοῦσαν τῆς αὐτῆς οἰκίας, ἐκεῖ εὐρίσκοντο προδιαδεδεμένοι ἐπέκεινα τῶν τριακοσίων ἐνόπλων Ὀθωμανῶν, καὶ πλῆθος λαοῦ χριστιανῶν διὰ ἰδίας των ὑποδέσεις, (μεταξὺ τῶν ὁποίων παρευρέθη καὶ γὰρ ὁ ἴδιος, ἀπεσταλμένος ὢν παρὰ τοῦ θεῖου μου διὰ νὰ βεβαιωθῶ, παρὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Κιαχαγιάμπη Μιχαὴλ Μάρκου, περίεργόν τι καὶ οὐβῶδες περὶ τῆς τῶν ἐρημένων συνεντεύξεως), ἀνελεπιστως ἠκούεθη μεταξὺ τοῦ ἄλλου κρότος πυροβόλων, καὶ ἀκατάπαυστοι κλαγγαὶ ξιφῶν, ἔπεσεν ὁ Σάββας φονευμένος,

ὁ Δελέμπασης Μιχάλης ἐπροχώρησε προφυλαττόμενος διὰ τοῦ ξίφους μέχρι τῆς ἀναβάθρας, ἐκεῖ ἐδυσιάσθη καὶ οὗτος, ὁ δὲ Γέντσης, δελήσας νὰ πηδήσῃ ἔξω ἀπὸ τὸ θυρίδιον τῆς αἰθούσης εἰς τὸν δρόμον, ἐφονεύθη καὶ αὐτός· οὐδεὶς ἄλλος ἀπὸ τούτους ἐυρεθέντας δὲν ἔλαβε τὴν ἐλαχίστην βλάβην. Ἐκ δὲ τῶν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Σάββα σωματοφυλάκων, εἰς μόνος ἑφιππος προλαβὼν, ἔτρεξε μετὰ σπουδῆς πρὸς τοὺς ἐν τοῖς καταλύμασι εὐρισκομένους ἐν ἁμερμνίᾳ, καὶ εἰδοποίησε τὸ γεγονός διὰ νὰ λάβουν τ' ἀναγκαστὰ μέτρα καὶ προφυλαχθῶσιν, ἕτεροι δὺο ἐξ αὐτῶν ἄνδρες, διὰ τοῦ εἰσρέοντος ἔβωδεν τῆς περιοχῆς ποταμοῦ Διμποβίτσης, διέφυγον τὸν φόνον, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες κατεσφάγησαν εἰς τὴν ἀυλὴν ταύτης τῆς οἰκίας, ἥτις ὑπὸ τὰ πτώματα καὶ τὴν ἐκχυσιν τῶσων ἀιμάτων παρωμοιάζεε σφαγεῖον (ζαλαχανῶς), ἀλλ' ὄχι ἀυλὴ Ἀρχηγῶ, ἐν τῇ ὁποίᾳ παρεστάθη ἡ πρώτη εὐκνή τούτου τοῦ Δράματος. Τὰ πτώματα τούτων ἀνευ κεφαλῶν, ἀλλὰ μὲν ἐρρίφθησαν εἰς τὸν φηθέντα ποταμόν, ἀλλὰ δὲ ἔξω τῆς πόλεως· τὰ τοῦ Σάββα ὅμως Μιχάλη καὶ Γέντση, ἐτέθησαν ἐπὶ μιᾶς ποταπῆς ἀμάξης γεγυμνωμένα, καὶ μετακομίσθέντα εἰς τὴν λεγομένην δέσιν τοῦ Ὀμπορίου (μὲ σφοδρὰν προσταγὴν, μῆκος τολμῆσῃ τις, εἴτε μυστικῶς, εἴτε ἀναφανδόν, ἐπ' οὐδενὶ προφάσει, καὶ ἀξιώσῃ αὐτὰ ἐνταφιασμοῦ ἀνθρωπίνως, διότι ὁ τολμητίας δέλει μείνει ἀναπολόγητος), ἐμειναν εἰς βρῶσιν τῶν σαρκοφάγων πτηνῶν, χοίρων καὶ κυνῶν, αἱ δὲ κεφαλαὶ αὐτῶν παραγεμισθεῖσαι μὲ ἄχυρα, ἀπεστάλησαν εἰς Συλλεστρίαν, καὶ ἐντεύθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς ἐνδείξιν.

Μετὰ τὴν φονικὴν ταύτην πράξιν λαβόντες ταυτοχρόνως οἱ Ὀθωμανοὶ παρὰ τοῦ Καραγιάνμη προεταγῆν, ἵνα φονεύσωσι καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους Ἀλβανούς, τοὺς περιστοιχοῦντας τὸν Σάββαν κληροῦς, μὲ ὑπόσχεσιν, ὅτι δι' ὅσας κεφαλὰς τούτων ἦδελε παρουσιάσει ἕκαστος, δέλει λαμβάνει ὡς βραβεῖον ἄνδ' ἓνα Μαχμουτιῆν (νόμισμα χρυσοῦν ἐκτιμώμενον τότε πρὸς γρόσια 25: τουρκικὰ). Ἐδράμαν οὖν ἑφιπποὶ οἱ τοιοῦτοι, ὡς ἀμοφάγοι λέον-

τες, κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν Βουκουρεστίου, καὶ διὰ τὴν ἀποκαλύψει μὴ μᾶλλον τὸ ὑποσχεθὲν νόμισμα, βαβαὶ εἰς τὸν ἄλλαν ἐκείνον, τὸν ὁποῖον ἡ ἔμπαρμένη τοῦ ἑπαρουσίαζεν ἔμπροσθέν των ! διότι ὅσους τῶν χριστιανῶν ἐτύγχανον εἰς παράμερα μέρη τῶν συνοικιῶν, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἐξαιρέσιν, ἐφόνεον, καὶ κοπτοντες τὰς κεφαλὰς τῶν τῶν, (ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἦσαν Ἀλβανικὰ), καὶ φέροντες ἑκατὸς Ὀθωμανὸς εἰς χεῖρας τοῦ ἀνά 2 - 3 τινές δὲ 5 - 6 ἔκ τῆς κόμης, ἑπαρουσίαζον πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τῶν Κιχαγιάμπεπν, καὶ ἔλαμβανον ἀμέσως τὸ ὑποσχεθὲν νόμισμα . Ἀλλὰ θεωρήσας οὗτος ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὴν ποσότητα ὑπερβαίνουσαν σχεδὸν διπλάσιον ἀπὸ τὸν γνωστὸν τοῦ ἀριθμὸν, καὶ ἀισθανθεὶς τὴν δόλον καὶ ἀδίκον πρᾶξιν τῶν στρατιωτῶν του, καὶ κινηθεὶς ἐν ταυτῷ εἰς οἶκτον ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Συμβούλου αὐτοῦ Ἰωάννου Μπαλατάρεττου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐξέβητο, διέταξε σφόδρα αὐτοὺς νὰ παύσωσι τὴν σφαγὴν, καὶ διελάλησε τὰ αὐτὰ πάραυτα διὰ κηρῶν καὶ ὅλην τὴν πόλιν πρὸς παρηγορίαν τοῦ λαοῦ . Τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἐκλείσθη καὶ ἡ δευτέρα τραγικωτάτη σκηνὴ ταύτης τῆς παραστάσεως.

Εἰς τὴν παραχρῆν ταύτην προλαβόντες τινές τῶν Ἀλβανῶν, οἱ μὲν διεσώθησαν, εἰς ταπεινάς τῶν προστύων οἰκίας, ὡς ἀνυπόπτους, οἱ δὲ, εἰς τοὺς πέριξ ἀμπελωνίας καὶ περιβόλους, ὅπου καὶ ὅπως ἔκαστος ἠδυνήθη τῶν ὁποίων τούτων, τῶν διαφυγόντων τὸν φόνον, ὁ ἀριθμὸς συγκρίεται ὄχι περισσότερος τῶν 40 - 50 ἀτόμων, οἱ δὲ λοιποὶ κατεσφάγησαν ὅλοι . Ἐν τῷ μεταξύ δὲ εἰκοσιεὶς Ἀλβανοὶ μετ' ἑνὸς Καπιτῶν Ἀθανασίου Χειμαρριώτου, μὴ δυνηθέντες καὶ οὗτοι νὰ ἐκφυγῶσιν ἀπὸ τὰ καταλύματά των μακρύτερα, (διότι εἶχεν ἐπισηρευθῆ κατ' ἐκείνην τὴν συνοικίαν ἢ περισσότερα πληθὺς τῶν Τούρκων), κατέφυγον εἰς μίαν ἐκεῖ πλησίον ἐκκλησίαν Ὀλτένιλωρ ὀνομαζομένην, καὶ ἐγκλείσθοντες ἐν αὐτῇ περιεκυκλώθησαν ἐξ ἀπροόπτου ἀπὸ τινος ἑκατοστῆτος Ὀθωμανῶν, ὑποπτευθέντων τῶν ὁποίων, μὴπως ὑπάρχουν ὠχυρωμένοι καὶ ἕτεροι ὅμοιοι τούτων εἰς τὰς πέριξ μεγάλας οἰκίας, ὡς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, παρέδωκαν ὅλας εἰς τὰς φλόγας τοῦ πυρός.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἔπαισαν τὴν διὰ προσταγῆς τοῦ Κιχαγαγιόμπεπ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς πόλεως στύγηράν σφαγὴν, ἰδοὺ ἀίφνης καὶ τρίτη σκηνὴ παρεστάθη αὐθημερόν ὅλας δυνάμει πρὸς τοὺς ἐν τῇ ῥηδείῃ Ἐκκλησίᾳ ὀχυρωθέντας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔβαλον ὅλην τὴν προσοχὴν των καὶ ἐπεσφωρεύθησαν ἀλλήλοδιαδόχως ἐπέκεινα τῶν δυο χιλιάδων Ὀθωμανῶν καὶ Ζαπορόζων. Καὶ οἱ ὅποιοι, μολονότι ἀπὸ τὸν ἀκατάπαυστον πυροβολισμόν ἐνὸς τηλεβόλου εἶχον φέρει, παρέδωκαν τὴν σκίπην τῆς ἐκκλησίας εἰς τὰς φλόγας, τὴν δὲ θύραν καὶ θυρίδια αὐτῆς κατεσύντριψαν διὰ νὰ εἰσβάλουν ἐν αὐτῇ, μολαταῦτα δὲν ἠδύνηθησαν νὰ ἐκτελέσωσι τίποτε, διότι οἱ ἔγκλειστοι βοηθοῦμενοι μόνον ἀπὸ τὰ τεῖχη, ἐπυροβόλουν κατ' εὐστοχίαν ἐπάνω εἰς τοὺς δέλοντας, νὰ εἰσβάλλωσιν ἐνδον τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἰδιαίτερος εἰς τοὺς παρασύροντας τούτους, πρὸ πάντων δὲ ἐπροξένησαν τὴν μεγαλύτεραν σφοδρὰν εἰς τοὺς Ζαπορόζους, οἵτινες ἐπέδοντες ν' ἀρπάσωσι, τὰ ὅποια οἱ πολυορκημένοι ἐπίτηδες ἔρριπτον ἔξω τῶν θυρίδων διάφορα ἀγγυρά ἐπικοσμήματα τῶν ὀπλῶν καὶ νομισματά, ἐπιπτον σφρηδὸν ἀνωφελῶς φονευμένοι.

Ἡ σφοδρὰ αὕτη κατὰκλεισις καὶ ὁ διπνεκῆς πυροβολισμὸς διήρκεσεν ἔξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἀπὸ μεσημβρίας τῆς ἡμέρας καὶ ὅλην ἐκείνην τὴν νύκτα· ἀλλὰ μείναντες ἐπὶ τέλους οἱ πολυορκημένοι ἀνευ πολεμεφοδίων, ἐδράμον ἐσχάτως εἰς μέσον τῆς ἀπελπισίας, καὶ πρὸς τὸ λυκαυγές τῆς δευτέρας λαβόντες νὰ ἕψῃ εἰς τὰς χεῖρας, ἐξῆλδον, καὶ ἐπέπεσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ὀθωμανικοῦ ὄχλου, καὶ κατεχορέεσαντες τὴν δίψαν των ἀπὸ ἐχθρικοῦ ὕδατος, ἐγειναν μετὰ τοῦ Ἄδαν: Χεμαρβιώτου ὅλοι δύματα ὑπὲρ τῆς πίστεως, (ἐκτὸς δύο τινῶν, οἵτινες διαπεράσαντες τὰς ἐχθρικὰς φάλαγγας ἐσώθησαν ἀπὸ τὸν φόνον), ἐξαγοράσαντες μολαταῦτα οὗτοι πάντες τὴν χύσιν τοῦ ἁματός των μετ' ἀκριβεστάτην τιμῇ, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων καὶ πληγωθέντων Ὀθωμανῶν, τῶν περισσοτέρων Τατάρων καὶ Ζαπορόζων ὑπερέβη τὰς ὀκτακοσίας ψυχάς, περὶ τῶν ὁποίων ἐκτὸς ὅτι εἰχομεν βεβαίως ἰδέας παρὰ τῶν ἐπιστατησάντων χριστιαν.

ἄλλων διὰ τὸν ἑνταφιασμόν τῶν φονευθέντων καὶ μετακόμειν τῶν πληγωθέντων εἰς τὰ νοσοκομεία, ἀλλ' ἰδιαίτερος ἐπιληροφορήθημεν βασιμώτερα καὶ ἀπὸ τούτων μετακομισάντας αὐτούς.

Τοιοῦτον δόντες ὀδυνηρὸν τέλος καὶ οὗτοι οἱ διασχιθέντες ἀπὸ τὴν ὀλομέλειαν ἕνεκα τῶν ἐπιβούλων σκευωριῶν, δὲν ἔμεινεν ἄλλο εἰς τὰς Ὀθωμανικὰς πράξεις, εἰ μὴ, ἀφ' ἑνὸς μὲν, νὰ διασκηρῦνται μετὰ ταῦτα ὁ Κωσχανιάμπης, (ὅστις ἔλαβε τὴν 26: Σεπτέμβ: μετὰ τὸν φόνον τοῦ Σάββα καὶ τὸν βασιμὸν δύο τουγιῶν Πασαλλίου), καὶ ἑκάστην ἐν τῇ πόλει τοῦ Βουκουρεστίου ἀμνηστίαν εἰς ὅλους, τοὺς ὅσοι ἐμέδ εἶχαν ἀπὸ τὴν ἀποστασίαν, καὶ ὡς διαταγὰς ἐλάμβανεν παρὰ τοῦ Πασᾶ τῆς Συλίστριας· καὶ συνεργῶν ἐπίσης, ὡς τοποτηρητῆς τῆς Ἡγεμονείας, μετὰ τοῦ Καϊμεκάμη Νέγρη, (ὅστις ἐπανῆλθεν εἰς Βουκουρεστίον τὴν 1ην Ἰουνίου), καὶ μερικῶν Ἀρχόντων, τῶν τὰ πρῶτα φερόντων, εἰς διαφόρους ἀνάγκας τῶν τε στρατευμάτων καὶ τῆς κυβερνήσεως, καὶ εἰς κοινὰς τοῦ λαοῦ ὑποθέσεις, ἐπάσχιζε νὰ ἐφησυχάσῃ ὁπωσοῦν τὴν ἐπικρατούσαν κοινὴν ἀνησυχίαν· ἀφ' ἑτέρου δέ, δὲν ἔπαυεν ἕως τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ν' ἀπακεφαλίσῃ καὶ ἐπαγχονῇ ἐνίοτε ἀπὸ 5-6 προδιδομένους χριστιανούς, ὡς μεμνημένους τῆς τῆς ἀποστασίας, εἰς τὰς ἀγορὰς καὶ τριόδους τῆς πόλεως· νὰ φέρῃ πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν θρησκείαν πολλοὺς τῶν χριστιανικῶν παιδῶν καὶ διεφθαρμένων γυναικῶν, τὰς ὁποίας τροπονιὰ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται τοῦ ὡς νομίμου εὐθύτους.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐνδαρρυνθέντος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸν ἀσκολουδοῦντα ἐξάμηνον συνεχῆ φόβον καὶ τρόμον, μετῆρχετο μὲν ἕκαστος τὸ ἔμποριον καὶ τὸ ἐπιτήδευμά του, ἀλλ' ὄχι τόσον ἀφόβως, ἕως οὗ ἤρχισαν οἱ ἐν Ἰρανουλβανίᾳ φυγαδευθέντες Ἀρχόντες νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των, ὅτινες μὲ τὴν παρουσίαν τῶν ἐπεστήριξαν τὴν γενικήν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπελθόντες μετ' οὗ

πολύ τινές, διά προσκλήσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀπεκλεισθῆ ὕστερον ἀπὸ 105: ἑτῶν διαστήμα (α) ὁ τῶν Φαναριωτῶν διορισμός, καὶ ἀνενώδη κατὰ τὸ 1822 ἔτος τὴν ἀπὸ τοῦ Γουλλίου ἀπώχονος μὲν Ἡγεμόνος ἐπὶ τοῦ τῆς Βλαχίας θρόνου τοῦ Γρηγορίου Δ: Γκίκα, καταγομένου δὲ ἐξ Ἑλλήνων. (β) Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν εἰρημένων Ἀρχόντων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀπεβύρθη ὁ ῥηθεὶς Κιαχαγιάμπεης τῆς θέσεώς του, καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐδιωρίσθη κάποιος Χασάν Ἐφέντης Γκαβανόζογλου, μὲ ὀλίγας ἐκατοστύας Ὀθωμανῶν, καὶ ἀπηγυρευμένου ὄντος νὰ ἐπεμβαίη εἰς θεωρίας πολιτικῶν συμφερόντων, ἐπιτηροῦσε μόνον τὰ τῆς κοινῆς ἡσυχίας προσταχθέντα αὐτῷ, καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν στρατιωτῶν του, ἐξωστού ἀνεχώρησαν ὀλοτελῶς ἐκ τῆς Βλαχίας τὰ Ὀθωμανικὰ στρατεύματα τῷ 1823 ὡς ἔει.

Τοιοτοτρόπως ἀπεβέβησαν τὰ ἐν Βλαχίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως πράγματα, μὲ τὴν πλέον ἑλεεινὴν καὶ ἀξιοδόκρυτον κατάστασιν, τὰ ὅποια, ἐὰν κατὰ θέαν παραχώρησιν, εἴτε ἀπὸ τὴν ἀπειρίαν ἢ κακίαν καὶ βεργησὶν καὶ ἀδαρεσίαν τῶν Ἀρχηγῶν αὐτῆς, εἴτε καὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἐπιβούλους ραδιουργίας καὶ καταδωτικὰ πνεύματα διαφόρων διαδέσεων, ἔλαβον κατὰ καιροὺς πολλὰς ἀντιστάσεις τοῦ πολιτεύματός των, καὶ ἐφάνησαν ἰδιαιτέρως εἰς τὸν κόσμον καθ' ὅλα τ' ἄλλα ἐπιβλαβῆ καὶ εὐκατάκριτα, ὡς πρὸς τὴν τότε πολιτικὴν τῶν ἔξω δυνάμεων, μολασταῦτα συνήργησαν τὰ μέγιστα κατ' ἄλλον τρόπον εἰς γενικὴν ὠφέλειαν, τόσον διὰ τὴν Βλαχίαν, ἥτις ἀπηλάσθη ἔκτοτε ἀπὸ τὴν μάστιγα

(α) ἀπὸ τῆς Ἡγεμονίας Νικολάου Α' οὗ τοῦ Μαυροκορδάτου ἐν ἔτει 1716.

(β) πρὸς ἀποβολὴν τῶν Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Μολδοβλαχίας, καὶ πρὸς ἐσχίσασιν τοῦ λαοῦ τῶν δύο τούτων Πριγκιπάτων, ψηφισθέντες τῇ συνεργίᾳ τῆς Ρωσίας ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐλὴν οἱ Ἡγεμόνες, δὲν ἤξιωσαν, (διὰ τὸ ἄσπονδον μῆκος, ὅπερ ἔτρεπον οἱ τούτοις ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ κατὰ χριστιανῶν, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν ἐπικρατήσαν συνήθειαν, εἰς τὸ νὰ τιμῶσιν αὐτοὺς ἐπισήμως μὲ τὰ παρασημα τῆς Ἡγεμονίας ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὐδὲ συνώδευσαν μὲ πομπὴν ἀξιοματικῶν τῆς βασιλείας ἀπὸ τὰ Ἀνακτορα τοῦ Σουλτάνου, εἰς τὰ καταλύματα αὐτῶν, κατὰ τὴν τάξιν, οὐδ' ἐσυχωρήθη ἕως εἰς αὐτοὺς ἢ πρὸς τὸν Σουλτάνον προσωπικῆ των ἐμφάνισις, καθὼς διὰ τῶν τούτων ἀναπαφείκτων

τῶν Φαναριωτῶν Ἡγεμόνων, ὅσον καὶ διὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος, μετὸν διασκορπισμὸν τῶσων μυριάδων Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἐμποδίσθησαν ἐν ἐπασχολημένοι ἐν αὐταῖς ταῖς Ἐπαρχίαις τῆς Μολδοβλαχίας, δύο ὁλόκληρα ἔτη, καὶ μετὸν περιπαισμὸν τούτον, δὲν ἔλαβον εὐκαρίαν τοῦ νὰ ἐπιπέσωσιν ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐκραγεῖσαν σύγχρονον Ἑπαναστάσιν.

μέσων διωρίοντο καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι προκείμενοι τῶν Ἡγεμόνες (α) ἀλλὰ προσκληθέντες ἀπλῶς κῶς καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸν τότε Βεζίρην ὃ, τε Γρηγόριος Γκίκας διὰ τὴν Βλαχίαν, καὶ ὁ Ἰωάννης Στούρζας διὰ τὴν Μολδαυίαν, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἐπισημότητα καὶ ἀξιοπρέπειαν, ἔλαβον τὸν παρ' αὐτοῦ διὰ ζωσῆς διορισμὸν των, καὶ ἀνεχώρησαν πάραυτα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διευδυνόμενοι εἰς τὰς Ἐπαρχίας των καὶ διὰ τὰ ἐκτελεσθῆ ἐπίσης ἡ κανονικὴ τούτων τάξις, δείγμα ὑποτελείας παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ ἐξουσίᾳ, καὶ διὰ τὰ περιφρονηθῶν αὐτοὶ οἱ χριστιανικοὶ Ἡγεμόνες ἐπὶ μᾶλλον, προδιετάχθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ τῆς Σουλτερίας Παῖσας, ἵνα εἰς τὴν ἐκείσε διαβασίῃ των νὰ ἐγχειρίσῃ οὗτος τὰ τῆς Ἡγεμονείας παράσημα, τὴν Κούκκαν δηλαδὴ (περικεφαλαίαν), τὴν Καμπανίτσαν (ἐπανωφόριον) τὰ Τούγια (σύμβολα) καὶ τὰ φερμάνια (βασιλικούς ὀρθισμούς), καὶ νὰ ὑποδεχθῇ αὐτοὺς ὡπωσῶν μετὰ κάποιαν παράταξιν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγένον ἀποκαλλοκτικῶς. Μετὰ τοῦτο διαβάντες τὸν Δούναβην, ὁ μὲν τῆς Μολδαυίας διευδύνη εἰς τὴν Ἐπαρχίαν του, ὁ δὲ τῆς Βλαχίας ἦλθεν εἰς Βουκουρέστιον, ὅπου κατὰ τὴν 26 πν τοῦ Σεπτεμβρίου 1822: ἐγένε κατὰ τάξιν ἡ κοινὴ τοῦ λαοῦ ὑποδοχὴ μετὰ τὴν ἀνήκουσαν παράταξιν καὶ πομπὴν, ὅστις λαβὼν τὰς ἡνίας τοῦ θρόνου ἠγεμόνευσε μέχρι τοῦ 1828: ἔτους, ὅταν ἡ μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Τουρκίας διαρρηξίς τοῦ πολέμου, κατέπαυσε καὶ τὴν Ἡγεμονίαν τούτου.

(α) ἢρα τὰ περὶ τούτων πλατυτέρως εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Δακίας, τόμον Γ' ὄν κεφλ: ΣΤ': σελ: 415 - 436.

ΤΕΛΟΣ .

ΠΙΝΑΞ

ΚΕΦΑΛΑΙΩΔΗΣ

ΤΩΝ

ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'ον

Σελ.

Θάνατος τοῦ Ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου Σούτσου — διορισμὸς τοῦ
Σκαρλάτου Καλλιμάχη εἰς τὴν τῆς Βλαχίας Ἡγεμονίαν — χαρα-
κτήρ καὶ σύστησις τοῦ Θεοδώρου Βλαδιμιρέσκου εἰς τὴν φιλικὴν
Ἑταιρίαν — ἐναρξίς τῆς ἀποστασίας παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν μικρὰν
Βλαχίαν — προκηρύξεις κατορθώματα αὐτοῦ — περιστασμοὶ τῶν
προϋχόντων ἀρχόντων — καταδιώσεις αὐτῶν πρὸς ἀφανισμόν τοῦ
Θεοδώρου — ἔνωσις τῶν τῆς διοικήσεως ὀπλαρχηγῶν μετὰ τοῦ
Θεοδώρου — διορισμοὶ Ἐφόρων πρὸς ἐφητύχασιν αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'ον.

Σελ.

Ἄφξεις τῶν τοποτηρητῶν τῆς Ἡγεμονείας εἰς Βουκουρέσιον — προβλήματα τοῦ Θεοδώρου πρὸς τοὺς ἄρχοντας διὰ τοῦ Κ. Σαμουράκη — ζητοῦσιν οἱ ἄρχοντες βοήθειαν ἀπὸ τοῦ Πατάδες τῶν περίχ φρουρίων — ἐμπόδιον τῶν ἀπαιτήσεων των — ἀπροσδόκητος εἰδοποίησις διὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Ἀ. Ὑψηλάντου ἐκ Βαταραβίας εἰς Μολδαυίαν — μερικαὶ προκηρύξεις αὐτοῦ — Στρατολογία καὶ βοηθήματα αὐτοῦ ἐν Ἰασίῳ.

ἰδὲ

25

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'ον.

Ἐλευσις τοῦ Θεοδώρου ἐν Κραϊώβη — πράξεις τινὲς τοῦ ἰδίου καὶ τῶν περὶ αὐτῶν — διαττορπιτισμὸς τῶν ἀρχόντων ἐκ Βουκουρέσιου εἰς Τρανσυλβανίαν — ὁ Καμινάρης Σάββας ἀποκαθίσταται πολιτάχης τοῦ Βουκουρέσιου — γενικὸς φόβος ἐν Βουκουρέσιῳ καὶ κατάκλεισις τοῦ λαοῦ ἐν τοῖς Μοναστηρίοις—ἀναχώρησις τοῦ Ῥωστικοῦ καὶ Αὐστριακοῦ Προξένου, τῶν Καϊμεκάμιδων καὶ τινων ἀρχόντων ἀπὸ Βουκουρέσιον — πρόοδος τοῦ Θεοδώρου εἰς Σλάτιναν — δήλωσις περιστατικῆ πρὸς τοὺς στρατιώτας του διὰ τὸ κύριον πνεῦμα τῆς ἀποστασίας — ἀφξεις καὶ προκηρύξεις αὐτοῦ εἰς Βουκουρέσιον — ἐπίπλους καὶ πραγματικὴ ἐχθροπραξία αὐτοῦ μετὰ τοῦ Σάββα — αὐθαιρεσία τοῦ Θεοδώρου εἰς τὰς ὑποδέσεις τῆς κυβερνήσεως — φαντασία αὐτοῦ εἰς τὸ ν' ἀποκατασταθῆ Ἐθνάρχης.

ἰδὲ

38

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'ον.

Σελ.

Ἐξστρατεία τοῦ Πρ. Α. Ἐψηλάντη ἀπὸ Μολδαβίαν εἰς Βλαχίαν — ἀφιξεις καὶ ὑποδοχὴ αὐτοῦ ἔξω τοῦ Βουκουρεσίου — μουσικὴ συνεννόησις τοῦ Θεοδώρου μετὰ τῶν Τούρκων — αἰτία μεσολαβήματα εἰς ψυχρότητα καὶ φατριασικὸν διαμελιτμὸν μεταξὺ Ἐψηλάντου καὶ Θεοδώρου — ἀποφάσεις τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας καὶ ἐπιβολὴ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια ἐναντίον τοῦ Ἐψηλάντου — συνδιαλλαγὴ τοῦ Θεοδώρου μετὰ τοῦ Ἐψηλάντου — ὑψωσις σημαίας τῆς ἐλευθερίας παρὰ τῶν ὀπλαρχηγῶν ἐν Βουκουρεσίῳ — λειποταξίαι καὶ λεηλατισμοὶ τῶν στρατιωτῶν ἐναντίων τοῦ κοινοῦ λαοῦ — διατκορπιτμὸς δευτέραν φοράν τῶν κατοίκων τοῦ Βουκουρεσίου — ἐγκύκλια τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου πρὸς τοὺς Μητροπολίτας τῆς Μολδοβλαχίας.

ἰδὲ 81

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'ον.

Ὁ Πρ. Ἐψηλάντης ἀπὸ Βουκουρεσίου διεσθύνεται εἰς Τυργόβιον — ὀχυρώματα αὐτοῦ περὶ τὴν Κωμόπολιν ταύτην, καὶ τοῦ Θεοδώρου περὶ τὴν Μονὴν τοῦ Κοροστάνιου — ἐξακολουθήσις συνεννοήσεως τοῦ Θεοδώρου μετὰ τῶν Τούρκων — κατακράτησις τοῦ Μητροπολίτου καὶ τινῶν ἀρχόντων εἰς Μπελβεδέρι — συνεννόησις τοῦ Σάββα μετὰ τῶν Τούρκων — αἰτία ἐχθροπαθείας μεταξὺ Σάββα καὶ Θεοδώρου — δραπέτευσίς τῶν ὀπιδῶν τοῦ Θεοδώρου καὶ Ἐψηλάντου — σχέδια τούτων πρὸς ἀναχαιτήτιν τῆς λειποταξίας τῶν στρατιωτῶν αὐτῶν — ὑποσημειωματικὴ καταγραφή τῶν φωνευθέντων καὶ ἄλλων ἐν Κωνσταντινουπόλει κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν — ἴνεα στρατολογία καὶ στρατιωτικὴ νόμοι τοῦ Ἐψηλάντου — ὑψωσις σημαίας τῆς ἐλευθερίας παρὰ τοῦ Θεοδώρου καὶ Σάββα ἐν Βουκουρεσίῳ

ἰδὲ 89

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄ον.

Σελ.

Φαντασίαι καὶ ἀλλόκοτοι συμπερατμοὶ τοῦ τε Θεοδώρου καὶ Ἰψηλάντου — αἰφνίδιοι εἰδήσεις εἰς Βουκουρέσιον διὰ τὴν εἰσβολὴν τῶν Ὄσμανῶν εἰς Βλαχίαν — πράξεις μερικαὶ τῶν Ὄσμανῶν ἐν Γαλατσιῷ — ὄριτμος τῆς Πόρτας διὰ τῆς ἐκστρατείας τῶν Τούρκων — ὑπουργὸς συνδιαλλαγῆς μεταξὺ Θεοδώρου καὶ Σάββα — προτέγγις τῶν Τούρκων εἰς Βουκουρέσιον — φυγὴ τοῦ Θεοδώρου καὶ Σάββα πανσρατιᾷ ἀπὸ Βουκουρέσιον — ἀφίξεις, ὑποδοχὴ καὶ πράξεις τινὲς τῶν Ὄσμανῶν εἰς Βουκουρέσιον.

ιδὲ 113

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄ον.

Αἰτίαι διχονοιῶν μεταξὺ Θεοδώρου καὶ τῶν ὀπλαρχηγῶν αὐτοῦ καὶ ὁδὸν — ἐχθροπραξίαι μερικαὶ τοῦ Θεοδώρου κατὰ τῶν στρατιωτῶν του — συνωμοσία μουσικῆ τῶν ὀπλαρχηγῶν ἐναντίον αὐτοῦ — στρατήγημα ἀξιοπεριέργον καὶ δημηγορία τοῦ Γ. Ὀλυμπίου, ὅταν συνέλαβε τὸν Θεόδωρον εἰς Γολέτσι — φόνος τοῦ Θεοδώρου εἰς Τυργόβισον — ἐκστρατεία τῶν Ὄσμανῶν ἀπὸ Βουκουρέσιον εἰς Τυργόβισον — μάχη αὐτῶν μετὰ τῶν τοῦ Ἰψηλάντου εἰς Νουτσέτου καὶ Νετξέσι — ἀναχώρησις τοῦ Ἰψηλάντου καὶ λοιπῶν ἀπὸ Τυργόβισον — ὁ Σάββας καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὑπετάσσονται εἰς τοὺς Τούρκους — ὁ Σάββας μετὰ τῶν Τούρκων διώκει τὸν Ἰψηλάντην — ὁ Κιχαχιγάμπης κινηθεὶς κατὰ τοῦ Ἰψηλάντου, ἐπιτρέφει εἰς Βουκουρέσιον — τρομερωτάτη ἀνεμοζάλη καὶ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐν Βουκουρέσιῳ.

ιδὲ 123

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'ον.

Σ.Λ.

Ἐξβολή τῶν Τούρκων εἰς τὴν μικρὰν Βλαχίαν—μερικαὶ ἀπόπειραι αὐτῶν κατὰ τῶν ἀποσατῶν — μάχη εἰς Ζαβιδένη παρά τοῦ Σολομόντος, Μιχάλογλου κλπ. — διάβασις τοῦ Ἐψηλάντου ἐπὶ τῆς μικρᾶς Βλαχίας — μάχη εἰς Δραχτάνι παρά τῶν Ἱερολοχιτῶν καὶ ἀποτυχία αὐτῆς — ζωηρὰ ἀντίκρουσις κατὰ Τούρκων παρά τοῦ Ι. Χόρχα — ἀναχώρησις τοῦ Ἐψηλάντου ἐκ τῆς Βλαχίας εἰς τὴν Λύξριαν — δημηγορία αὐτοῦ πρὸς τοὺς στρατιώτας του — φυλακοιτμὸς καὶ θάνατος αὐτοῦ — ἀναχώρησις τοῦ Γ. Ὀλυμπίου καὶ Ἰ. Φαρμάκη καὶ τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν εἰς Μολδαυίαν—προδοσίαι τοῦ Σάββα καὶ ἄλλων — φόνος ἀποσατῶν ἐν Βουκουρεστίῳ — ὁ Σερδάρης Διαμαντῆς συλλαμβάνεται παρά τοῦ Σάββα — ἀνδρογαθίαι καὶ συλλαβὴ τοῦ παπᾶ Σέρβου — διαβολὴ τοῦ Ουδρίση κατὰ τοῦ Σάββα — φόνος τοῦ Σάββα καὶ τῶν περὶ αὐτὸν—σφαγὴ δόλιος τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ μερικῶν κατοίκων — μάχη ἐνδουσιασικῆ τοῦ Καπιτᾶν Ἀθανασίου Χεμαβρίωτου — τελεῖα ἀπόσβεσις τῶν ἀποσατῶν — διοίκησις τοῦ Βουκουρεστίου — ἐπιστροφή τῶν Ἀρχόντων ἐκ Τρανσυλβανίας εἰς Βουκουρέσιον — Ἡγεμονεῖα Γρηγορίου Δ. Γκίκα — ἀναχώρησις τῶν Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων ἐκ τῆς Βλαχίας, καὶ τέλος.

ἰδὲ 148

ΟΙ ΦΙΛΟΚΑΛΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ

ΟΙ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ

Σώματα

Ὁ Γενικός Ἑλλ. Πρόξενος Κ. Ι. Ρίζος . . .	2
Ὁ Ἄρχων Παχαρ. Ἀθανάσιος Ξενοκράτης . . .	3
Ὁ Ἐντ. Κύριος Θεόδωρος Ξενοκράτης . . .	1
„ „ Κωνσταντῖνος Ξενοκράτης . . .	5
„ „ Βασίλειος Γούτζου . . .	4
„ „ Πολυχρόνιος Κλέαρχος . . .	1
„ „ Γεώργιος Νικολαΐδης . . .	1
„ „ Γεώργιος Πετριδῆς . . .	1
„ „ Ἰωάννης Σακελλάριος . . .	1
„ „ Δημήτριος Γαιγόνης . . .	1
„ „ Κωνσταντῖνος Τσόκανος . . .	2
„ „ Λεονῆς Τσερλέντης . . .	1
„ „ Ἀλέξιος Χ. Μάνδου . . .	1

ΟΙ ΕΝ ΠΛΟΕΣΤΙΩ.

Ὁ Ἄρχων Σερδάρης Κωνσταντῖνος Δοῦκα . . .	1
„ Μεδελνιτσάρης Ἰωάν. Ταταράνος . . .	1

'Ο Ἄρχων Πιτάρης Παναγιώτης Χ. Χρήσου	1
„ „ Πιτάρης Κωνστ. Ἀναγνωσιάδης .	1
'Η Κυρία Ἀγγελικὴ Βεκιλχάρτση	1
'Ο Κύριος Κωνσαν. Βεκιλχάρτζη	1
„ Πέτρος Δοῦκα	1
„ Ἰωάννης Καριαγδῆς	1
„ Ματάκης Μπεέσκος	1
„ Δημήτριος Χουρμούζη	1
„ Ἰωάννης Ἀντωνίου	1
„ Παναγιώτης Θ. Βεκιλχάρτζη	1
„ Γεώργιος Μενίδης	1
„ Δημήτριος Π. Τόσκα	1
„ Γεώργιος Κ. Σκούρτης	1
„ Κυριάκος Τσίκας	1
„ Γεώργιος Νταμάρας	1
„ Ἀναστάσιος Π. Τόσκα	1
„ Κωνσαντῖνος Γ. Τόσκα	1
„ Ἀνδρέας Ἀλεξίου	1
„ Χριστόδουλος Δαλαμπήρας	1
„ Μιχαὴλ Χριστοδούλου	1
„ Νικόλαος Ζωγορόπωλος	1
„ Μωῦσης Παλιάνος	1
„ Φίλιππος Δημητριάδης	1
„ Νικόλαος Δημητριάδης	1
„ Παναγιώτης Κουγιά	1
„ Φίλιππος Νεράγκαδος	1
„ Προκόπιος Φιλήτης	1

Σώματα

Ο Κύριος Χ. Πέτρος Χ. Βουζίλα	1
„ Ιωάννης Δημητριάδης	1
„ Ιωάννης Κώνσα	1
„ Παραγιώτης Φιλίτης	1
„ Ευσάδιος Ιωάννου	1

ΟΙ ΕΝ ΤΥΡΓΟΒΙΣΤΩ.

Ο Παροσ. Αρχιμανδρίτης Αγάπιος Σουΐτσος	2
Οσιωτ. Τερεμίας Σιναΐτης οίκου. Μαρτζινεν.	2
Έλόγ. Κύριος Δημήτριος Ιωάννου	1
Αρχων Πιτάρης Κ. Νικόλαος Γ. Κηρκουλέσ.	2

ΟΙ ΕΝ ΒΡΑΪΔΑ.

Ο Αρχων Σερδάρης Δήνκας Ίσβοράνος	1
„ Σερδάρης Κωνστ. Ηπίτης	1
„ Σερδάρης Δημήτριος Δενδρινός	2
„ Καπιτάν Κωνστ. Νικολέσκιος	1
„ Πιτάρης Νικόλαος Ηλιάδης	1
„ Κλουτσάρης Νικόλαος Θεοχάρης	1
„ Πιτάρης Θεοδώσιος Γκίκα	1
Έξοχ. Ίατρος Έπαμ. Γεωργοντόπωλος	1
„ „ Νικολαΐδης	1
Έλλην. Έποπροξ. Αργέντης	1
Ο Έλόγ. Κύριος Γεώργιος Οικονόμου	1
Ο Έντ. Κύριος Ιωάννης Βασάκης	1
„ Γεώργιος Τζαβίδης	1
„ Ζήσος Σοφή	1
„ Ανασάσιος Ξαρδός	1

Ο	Ἐπιτ. Χρυσόφορος Πεταλάς	1
„	Δημήτριος Μασραπᾶ	1
„	Παναγ. Ῥουβίνη	1
„	Νικόλαος Τεπεγκιόζη	1
„	Ναούμης Βεκιλχάρτζη	1
„	Ἰωάννης Μινοβήτση	1
„	Θεόδωρος Μελάνοβητς	1
„	Ἄγγελος Κάνοβητς	1
„	Παρασκευᾶς Γέργη	1
„	Μηχαήλ Γρηγοριάδης	1
„	Χ. Δημήτριος Χ. Χρήσου	1
„	Γεώργιος Νικολαόπωλος	1
„	Κωρσαν. Καραμπέλης	1
„	Δημήτριος Χ. Κῶστα	1
„	Ἄλέξανδρος Βακάλογλου	1
„	Γεώργ. καὶ Στέριος Καραπάνου	2
„	Βασίλειος Σκουλῆς	1
„	Πέτρος Λευκόπωλος	1
„	Ἰωάννης Χ. Παπάζογλου	1
„	Διονύσιος Καροῦσος	1
„	Δυμήτριος Χ. Παπάζογλου	1
„	Θεόδωρος Ματακίδης	1
„	Γεώργιος Καρίκης	1
„	Χ. Σκουλῆς Χ. Ἀσλάνη	1
„	Σπῦρος Α. Ζούλας	1
„	Γεώργιος Δακίόπωλος	1
„	Χαράλαμπος Σταθέλης	1

Σώματα

Ο	Έντ.	Ἀλέκος Λασιναιώτης	1
„	„	Κυριάκος Δημητριάδης	1
„	„	Ἰωάννης Φάραγγας	1
„	„	Μ. Βαλτωρίδης	1
„	„	Στέριος Ποτσάρης	1
„	„	Ἀνδρέας Στατίρης	1
„	„	Χρήστος Τσακύρης	1
„	„	Ἡλίας Περδικίδης	1
„	„	Γεράσιμος Π. Ἀλεξανδρίδης	1
„	„	Μιχαὴλ Νεραντζόπουλος	1
„	„	Γεώργιος Καραβιάς	1
„	„	Φώτιος Λομπάρδος	1
„	„	Ἰωάννης Σουλιώτης	1
„	„	Ἀδελφοὶ Διαμαντίδη	1
„	„	Στέφανος Δ. Πιτσιπιός	1
„	„	Θεόδωρος Δουῖα	1
„	„	Μιχαὴλ Φωκιανός	1
„	„	Δημήτριος Στάμμου	1
„	„	Βασίλειος Πολαιολόγος	1
„	„	Γεώργιος Ν. Λαγκαδάς	1
„	„	Ἰωάννης Γεωργιάδης	1
„	„	Ἀλέξανδρος Κεχροπίδης	1
„	„	Ἀνδρέας Μιχαλόπουλος	1
„	„	Σπύρος Καββαδίας	1
„	„	Ἀλέξανδρος Δεδριυός	1
„	„	Δημήτριος Κουρουπιώτης	1

Ο Ἐπιτ. Γεώργιος Δημητρίου	1
„ Παντελέων Ἀναστασίου	1

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΧΟΡΕΖΙ.

Ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης καὶ Ἱππεύς
Ἡγούμενος τῆς αὐτῆς Μονῆς Κύριος Χρῦσαν-
δος Βειρέτης ἐξ Ἄνδρου προσφέρει εἰς τὸν συγ-
γραφεὶα γρόσια πεντακόσια ἀριθ. 500.

ΟΙ ΕΝ ΓΑΛΑΤΖΙΩ.

Ο Ἑλληνικὸς Μολδαυῆς Πρόξενος Ταγματάρ- χης Κύριος Γ. Βοϊνέσιος	2
Τοῦ Γαλατσίου Ὑποπρόξενος Ταγματάρχης Κ. Γ. Ἀθανασιάδης	2
Ο Ἀρχιμ. Πανάρετος Πελοποννήσιος	1
Ὁ Ἄρχων Προτοσπαδάρης Ἀντώνιος Νεγρο- πόντης	3
„ Σπαδάρης Κωνσταντῖνος Βεντούρας	2
„ Κόμισος Κωνσταντῖνος Πράσιος	2
„ Καμινάρης Τριαντάφυλος Σακελα- ρίου Πελοπ.	1
„ Σερδάρης Γεώργιος Λαλόπουλος με- τὰ τοῦ υἱοῦ του Μιχαήλ	1
„ Σερδάρης Παρασκευᾶς Βασιλείου	1
„ Σερδάρης Ἀνδρέης Χ. Γεωργίου	1
Ο Ἑλλόγιμος Κ. Β. Κομνηνὸς ἐξ Ἄσρου τῆς Κυκουρίας	1
Ὁ Ἐπιτμος Κύριος Παναγῆς Κομποδέλλας	1
„ Κωνσταντῖνος Χ. Γεωργίου	1

Σώματα

Οἱ Ἐντιμοὶ ἀδελφοὶ Δ. καὶ Μ. Ἀντωνιάδης	1
„ Δημήτριος Ἀποσολόπουλος	1
„ Ζῆσος Βεργόπουλος	1
„ Βαλσάμης Κουντούρης	1
„ Ἀναστάσιος Χ. Καλούδη	1
„ Γεώργιος Μπαλαμπάνης καὶ ἀδελφοὶ	1
„ Πηλεμένης Παγώνης	1
„ Γεώργιος Βρουῆκος	1
„ Κωνσταντῖνος Παππαγιανόπουλος .	1
„ Παναγιώτης Ἄκατος	1
„ Σπυρίδων Βρετὸς	1
„ Παναγιώτης Κοντόπουλος ἐκ Βυ- τίνας	1
„ Δημήτριος Χρυσοχόπουλος	1
Οἱ πλοίαρχοι Κύριος Ἰωάννης Χαριτόπουλος	1
„ Ἀλέξιος Ἰσαμπαλέξης	1
Οἱ Ἐντιμοὶ Κύριοι Δημήτριος Πυρεΐδης	1
„ Ἰωάννης Οἰκονόμου	1
„ Νικόλαος Ἀθανασίου ὠρολογαὶς Ἡ- πειρώτης	1
„ Εὐσράτιος Βάϊας Δελβενακιώτης .	1
„ Ἄγγελος Μηχαλόπουλος ἐξ Αἰγείου	1
„ Οἱ αὐτὰδελφοὶ Κ. καὶ Δ. Λαζάρου	1
ἐκ Σατίσης	1
„ Κωνσταντῖνος Γ. Δασιᾶδης	1
„ Δημήτριος Παππαδόπουλος ἐκ Μα- κρηνίτζας	1

Ο	Ἐντιμος Νικόλαος Ζαχαριάδης	1
„	Γεώργιος Λεονταρίδης	1
„	Ἀλέξιος Γεωργίου	1
„	Κωνσταντῖνος Ἰωάννου ἐκ Μακρυ- νίτζης	1
„	Κωνσταντῖνος Κοτζαμάνης	1
„	Ἐμμανουήλ Γλυκὺς	1
„	Γεώργιος Ἀδαμίδης	1
„	Ἀναστάσιος Παππαδόπουλος	1
„	Παναγιώτης Βενετσανόπουλος	1
„	Θεόδωρος Θωμαΐδης	1
„	Παναγιώτης Βασακόπουλος	1
„	Παρασκευᾶς Θεοδώρου Θραῶ	1
„	Ἰωάννης Γ. Βλαχόπουλος	1
„	Γεώργιος Βλασὸς	1
„	Γρηγόριος Ἡλιάδης	1
„	Λουκᾶς Μάης Κωνσταντινουπολίτης	1
„	Μηχαήλ Παππαδόπουλος	1
„	Παναγιώτης Κουμπούνης	1
„	Γεώργιος Μιχαλόπουλος ἐκ Μάνης	1
„	Ἀναστάσιος Χ. Δ. Παππαδόπουλος	1
„	Γεώργιος Σπάρταλης	1
„	Ἀθανάσιος Παππα-Γεωργίου ἐκ Βυ- ζιτζης	1
„	Ἀντώνιος Κοσμιάδης ἐκ Βηζιτζης	1
„	Ἰωάννης Βιτάλης Τίνιος	1
„	Ἀθανάσιος Ἀποσόλου Πολυόβριος	1

Σώματα

Ο' Ἐντιμος Ἀναστάσιος Διαμαντίδης	1
„ Κωνσταντῖνος Ν. Γαϊτάνης	1
„ Νικόλαος Σκουλίδης	1
„ Θεοδόσιος Λουλούδης	2
„ Νικόλαος Λαλαγιαννόπουλος	2
„ Γεώργιος Χ. Παναγιώτου ἐξ Ἀ- σπροποτάμου	1
„ Νικόλαος Νταλάρης Δελβινακιώτης	1
„ Γεώργιος Π. Μάνδου	1
„ Ἀθανάσιος Γιαννακούσιος	1
„ Ἄγγελος Ἰωάννου Φθάρικος	1

ΟΙ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ο' Ἐντιμος Κύριος Χ. Γεώργιος Κωνσταντινίδης	1
„ Ἄρισειδης Παπούδοφ	1
„ Γεώργιος Ἀρκουδάρης	1
„ Ἰωάννης Γιαννακόπουλος Ἀργινός	1
„ Π. Μέρικας	1
„ Κωνσταντῖνος Παπαῖ Ἰωάννου	1
„ Λέων Κωνσ. Μάγου	1
„ Μανώλης Θ. Μανωλάκη	1
„ Ἰωάν. Θ. Ντανασῆς	1
„ Δηῆμος Κ. Γκιόνης	1
„ Ἡλίας Γεωργίου Καρυτιανός	1
„ Δημήτριος Ῥάλη Λέσβιος	1
„ Σ. Γρηγοριάδης Αἰνίτης	1
„ Ἰωάννης Συμωνίδης	1
„ Θεόδωρος Συμωνίδης	1

Ὁ Κύριος Κυριάκος Γρηγορίου Λέσβιος	1
„ Γρηγόριος Ράλη Λέσβιος	1
„ Ἰωάννης Σπυρόπουλος	1
„ Γεώργιος Δ. Κούμπας Λέσβ. . . .	1
„ Λάζαρος καὶ Γεώργ. Λεάνδρος	1
„ Γεώργιος Μ. Βᾶος Σίφνιος	1
„ Παναγ. Κωνσταντίνου	1
„ Λ. Χαρίλαος Αἰνίτης	1
„ Ἴων. Λεμονίδης	1
„ Ἰωάννης Ν. Ντούνιας	1
„ Ἀπόστολος Πενερλῆ Κυδωνιεύς	1

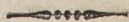
Οἱ ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ κατάλογος τῶν φιλοκάλων συνδρομητῶν ἀπὸ Ἀθῆνας καὶ Π. Πάτρας παρέπεσε καθ' ὃ δὸν, ἔνεκα τούτου καὶ στερούμεθα τὰς σημειώσεις τῶν ἐντίμων ὀνομάτων αὐτῶν· ἀλλ' ὁ Συγγραφεὺς προσφέρει δωρεὰν

Εἰς μὲν τὸ Βασ. Γυμνάσιον, καὶ τὴν Ἑθν. δημοσίον Βιβλιοθήκην τῶν Ἀθηνῶν 30
εἰς δὲ τὸ Βασ. Γυμνάσιον τῶν Π. Πατρῶν 20
ἵνα διανήμωσιν οἱ Ἐφοροὶ τῶν καταστημάτων τούτων πρὸς ὄντινα ἐφίενται ἀνά ἔν.

Ὁ Συγγραφεὺς ἐξαιτεῖται τὴν συνκατάβασιν τοῦ φιλοκάλου ἀναγνώστου διὰ τὴν ἐν γένει κακὴν καὶ δυσανάγνωστον τύπωσιν καὶ τὰς παρεισφυσάσας παραδρομὰς, τοσοῦτω μᾶλλον, καθόσω δυσκολία ἀπροσδόκητοι καὶ ἀντενέργειαι φανεραὶ ἐγένοντο κατὰ τῆς τυπώσεως τοῦ πονήματος εἰς τὸν τόπον ὅπου πραγματικῶς ἐξεδόθη.

Ἐπιθυμῶν μολαταῦτα τὴν ὀπωσδήποτε δημοσίευσιν αὐτοῦ διὰ τὴν χρησιμότητα ὡς παράρτημα τῆς Γενικῆς Ἱστορίας τῆς νέας Ἑλλάδος· κηρύττει ἐλευθέραν καὶ ἀκαταδίκωτον τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον μετατύπωσιν του.

194-101

δερ Π

δα μισθὸν ἀπὸ μίθου
εὐ εὐμορβὸν μίθου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000041525